

hoc noie iudicātes mulierē: regionē mlieris 2 prias. Itē
 inenif syrofenix cis. Juue. Terret idumee syrofenix ico
 S irpa pe. idē ē qd sarpa. (la porte.
 S irtis. a siren qd est tract^o d^r h^c sirtis huius sirtis. Sirtes
 sunt loca piculosa in mari dca ab attractiōe harenē in cu
 mulos. Est vō ibi ineqlitas maris 2 terre. Et in vno loco
 ē aq̄ pfundissima: i alio vadosa. vñ piculū ē illac trāfire
 s³ Dug. Pap. vō dic. Sirtes tract^o aq̄ rapaces: scopuli
 supra mare: loca harenosa: vel arida accedūt 2 recedūt.
 S yrtus. a syren qd ē tract^o d^r syrtus ta. tū. i. attractiuus 2
 spinosus. 2 hoc syrtum. i. spinetum.
 S yrus ra. rū in syra vide.
 S ysara interpretat futuz iudiciū: vel gandy exclusio: vel
 eg missio: ppriū nomē cuiusdā viri in li. Judi. 2 cor. penl.
 Uñ in Auroza. Lurrū deseruit: ysara terga dedit.
 S istracia cie. vas est repositoziū: sic face^o vel pera: Et sunt
 istracie nautaz dicte q̄ sint sute: vel vasculi in qb^o por
 tant cibi. Re. p ca. 9. a. Panis deficit i istracys nris. Et
 ista lra cōiter h^r in biblyz correctis. Quidā vō dnt cistar
 ca. vñ s³ eos d³ dici in cistarcis nris. 2 pponit a cista 2 ar
 cha. Alij dicūt q̄ a suo suis d^r h^c sitarcia cie. i. suba: 2 ppe
 nautaz: q² sit suta: v^l q² sita. i. collocata: h^c d^r sentire fm
 S isto sistis caret pterito 2 sup. s³ accipit mutuo a di (Du.
 uersis s³ diuersas ei^o significatiōes. Nā sisto absolutū ē
 2 trāstitiū. Qñ ē absolutū significat idē qd sto v^l maeo:
 sisto q̄ si cū p^o irē mō sto. s³ h^c accipit preteritū 2 sup. a
 sto: 2 fac sisto steti statū. Sisto qñ ē trāstitiū signat idez
 qd statuo: vt iste sistit menia. i. statuit. Accipit ēt p firma
 re: vel retinere: vel stabilire: vt siste equū. Uñ Qui. d fa.
 Siste puer lachrymas pthe^o tua dāna lauabit. Sistere
 i. p̄tare. Uñ in euāgelio Lu. 2. Ut sisteret eū dño. i. p̄
 tarēt. Et s³ qd ē trāstitiū accipit pteritū 2 supi. a statuo:
 vt sisto statui statutū. Sisto pponit: vt absisto stis. i. lon
 ge statuere: lōge stare 2 cessare. assisto stis. i. iuxta vel cir
 cū sistere ad fuitiū. s̄ sisto stis. i. sil stare. circū sisto stis. de
 sisto stis. i. dōzū a pposito sistere 2 cessare. existo existis.
 isisto stis. i. vocare: istare: iuigilare: opaz dare. psisto stis.
 i. pseuerare. psisto stis. i. p̄stare: 2 p̄ocio stare 2 meretri
 cari. Itē psisto stis. i. p̄stituerē. i. p̄ocio statuere ad me
 retricādū v^l aliō. 2 in vtraq̄ significatiōe ē vbu meretri
 cale. obsisto stis. i. obstare. resisto stis. i. reluctari. refraga
 ri. subsisto stis. i. substare: vel subsistere. i. sub se statuere
 2 firmare. vñ h^c subsistētia tie. d^r forma. Sisto p stare 2
 ei^o pposita s³ hāc significatiōez neu. sunt 2 absoluta: 2 ca
 rēt pteritis 2 sup. 2 accipiūt mutuo a sto stas 2 ei^o pposi
 tis. Itē sisto i alijs significatiōib^o 2 eius pposita fm illas
 actiua sunt: 2 carēt pteritis 2 sup. 2 accipiunt ea mutuo a
 statuo is. 2 ei^o ppositis s³ Dug. In Hrecis. aut 2 in doctri
 nali d^r. Sisto fac statui si trāseat atq̄ statutū. Si sit neu
 trale steri nullūq̄ sup. P̄ris. aut in. io. li. dic. In sto at vñū
 iueni sisto: cui^o pteritū qñ actiua h^c significatiōē taz in
 simplici q̄ in pposito defic. Qñ vō absolutā 2 silem sto
 vbo: cū eo cōe h^c pteritū: vt resisto v^l resto restiti. s̄ sisto
 2 consto constiti. psisto 2 persto p̄stiti. subsisto etiaz facit
 substiti. 2 hoc mihi magis placet. Itē scias q̄ sisto est fi
 gure simplicis. nō enim pōt pponi a si 2 sto. q² nulla p̄un
 ctio pōt componi cū verbo fm P̄ris.
 S istole les. 2 sistola le. exponit in q̄rta pte: in cap. de meta
 plasmo: 2 acuit vltima de sistole les: s³ nō de sistola le.
 S istrū. a sisto stis. d^r h^c istrū stri. i. tuba. v^l d^r sic ab iuetri
 ce. Vel istrum ligna egyptiaca d^r tuba cū q̄ isis descri
 bit. Nā h^c sacrificys ea vtunt. In. is. ca. p̄mi Re. legiē.
 In tympanis letitie 2 in istris p̄cinebant mulieres.
 S itarcia in istrarcia vide. S itella le dimi. qua situla.
 S iticula le. in sitis exponitur.
 S itio tis. tui. titū. tire. i. potuz desiderare. 2 p̄nit simplici

ter p desiderare. vñ sitibūd^o da. dū. i. sitiēti silis. Sitio
 pponit: vt resitio tis. sitio 2 ei^o cōposita neutra sūt: 2 cor.
 si. Uñ Thobias. Incupidas sitit ebrietas p̄ntia desunt.
 S itis. a sitio tis. deriuat h^c sitis hui^o sitis desiderii biben
 di. vñ h^c siticula le. dimi. Et siticulosus sa. sum. q̄ assidue
 sitit: vel aliq̄tulū sitiēs. 2 desinit actūs i im tñ: 2 abltūs
 in i. vñ vsus. Im tñ faciūt h^c q̄rtū noia casū: Uñ buri tuf
 s³ maguderiq̄ siti. Et itellige de latinis noib^o. Itē scias
 q̄ sitis ē vbu a sitio tis. Itē ē nomē h^c sitis. Itē ē vbum
 modi subiūctiui de sum es ē: vt cū sim sis sit sim^o sitis. 2
 tūc pdu. si. Itē scitis a scio scis: s³ tunc h^c c. post s.
 S ytropodes sunt coquēdi causa vasa fictilia cū tribus pe
 dib^o fm Pap. 2 Dug. 2 vide ē cōpositū a syn quod est
 con: 2 tris 2 pes: quasi cū tribus pedibus vas. Quidā tñ
 dicunt citropodes a citra 2 pes pedis: q² pedes h^c citra
 supiorē fabricā. 2 cor. po.
 S itula le. penul. cor. restis ē q̄ aq̄ trahit: vel poti^o ipm vas
 2 d^r a sitio: q² apta ē sitiētib^o ad bibēdū. qd vas greci ca
 dū vocāt. Itē situla le. ē qdā gen^o serpētis.
 S itus. a sino nis. siui sitū d^r h^c sit^o hui^o situs. i. repausatio:
 vel ordinatio: vel repositio: vel motus: vel natura: vel
 vetustas: vel humor: vel lōgitudō t̄pis: v^l negligētia. nā
 negligētia ex vetustate sequit. Et situs ta. tū. nomē. i. po
 situs. Et voluerūt qdā q̄ in hac significatiōe situs deri
 uet a pono nis. p̄ auferisim quasi posit^o. sed auferisim nō
 fit nisi in composita dictione fm Dug.
 S iui est preterituz de sino nis. Sap. 5. Sicut etiaz nos na
 ti continuo desiuimus esse.

S ante M

S maragdus. Smaragdos viroz iterptat. vñ h^c smaragd^o
 di. lapis p̄ciosus viridē colorē h̄ns. cui nihil viridi^o cōpa
 rat. Nā herbas quoq̄ virētes frōdesq̄ exuperat. Solo
 .n. intuitu iplet oculos: nec satiat. Sculpētib^o quoq̄ gē
 mas nulla gratior oculoꝝ refectio: reficiēs circa se viri
 ditate repcussuz aerē. Vide in arimaspi. vñ smaragdin^o
 na. nū. nomē possessiū penl. pdu. Uñ in Auroza. Seq̄
 smaragdus miscet vbiq̄ color. Inuenit ēt h^c smaragdo
 dinis. idē qd smaragdus. 2 cor. pe. gt. Et inde smaragdi
 ne^o nea. neu. vñ Apo. 4. b. h̄nt qdā biblie. Et iris erat in
 circūitu sedis silis visioi smaragdinis. s³ biblie correcte
 h̄nt smaragdie. 2 tūc cū sit possessiū pd. hāc syllabā di.
 S migma maris. neu. ge. ē qdā vnguētū v^l p̄fectio vnguē
 ti: vel saporis: v^l aliq̄ p̄ aliaz rez boni odoris. Uñ dicit.
 Dan. 13. Afferte mihi oleū: 2 smigmata vt lauer. Inueni
 tur ēt hoc migma: s³ aliud signat: vt dixi in m. lra in suo
 loco. In historys d^r. Ingressa ē susanna lauari volens. i.
 inungi p̄ cōsuetudinē terre: 2 misit puellas ad afferēdū
 oleum 2 smigmata. i. vnguenta. 2 cor. penul. smigma.
 S mirna Asie minoris vrbs: 2 interpretatur canticum eo
 rum: 2 declinatur bec smirna ne.

S ante O

S obna ne. ppriuz nomē cuiusdā viri: de quo h̄r in Esa. ca.
 .36. Et sobna scriba. Et iterptat sobna sedēs v^l sedes seu
 S oboles. a soboleo les. dicit hec soboles lis. i. (diuertēs.
 p̄genies. i. filius vel filia. 2 dicit sobole q̄ si suboles: quia
 suboleat. i. succrescat. 2 cor. bo.
 S obzin^o. a sozoz dicit h^c sobzin^o ni. filius sozozis q̄ si sozoz
 n^o. vñ hec sobzina filia sozozis q̄ si sozozina. Et per p̄pōnē
 hic p̄sobzinus ni. i. cognatus: vel sobzini dicunt filij dua
 rum sozoz vel fratris 2 sozozis quasi consozozini. vnde
 hec consobzina ne. 2 cor. bri.
 S obziolus la. lum. dimi. aliquantulū sobzinus.
 S obzi^o a. um. i. abstinēs. Et pponit a se 2 bria qd est mēsu
 ra. vñ d^r sobzius quasi sebzus. i. secū habens bria. vñ d^r
 sobzietas tatis. 2 differt a pudicus. Uñ gdam. Sobzius
 a mēsa: de lecto surgo pudicus.

S occatus ta. tu. in foccus est.
S occellus li. dimi. paruus foccus est.
S occus. a faccus dicitur h foccus ci. quodam calciamentum comedorum
 quod faccum habeat in quo pars plante imittitur: et per methonoma
 dicitur quodam comedus. unde foccellus li. dimi. et foccatus ta.
 tum. i. foccis indutus: vel foccos habens.
S ocer. a socio as. dicitur h focer huiusmodi foceri per uxoris vel mariti
 quod sociatur genero vel nurui et ipsa ei. unde focerinus na. nu. et h
 focrus h focer mater uxoris vel mariti. et per oppositionem h per
 focer ri. per foceri vel focer quasi secundus focer. et h per focer
 mater foceri. vel focrus. et corri. so. Unde in Grecismo. Est
 focer uxoris genitor: focrus genitrixque.
S ocerinus na. nu. in focer vide.
S ocialis in socius vide: et etiam in Thomas.
S ocius. a foccus dicitur socius cia. ciu. Et substantiue etiam decli
 nat h socius cy. et hec socia cie. et dicuntur focy propter peri
 culi vel opis societate: quasi in vna caliga vel focco vel vno
 vestigio manentes. vel socii dicitur a sequor: et est proprie socius
 in piculo: collega in officio: comes in itinere: socius in pre
 mio: sodalis in mensa vel in sede. et a gto focy i. in e. et addi
 ta tas fit societas tatis. Et ide h et h socialis et h le. penul.
 pdu. de quo vide in Thomas. Et socialiter aduer. Item a so
 cius dicitur socio as. socios iungere: vel socios facere. Et copo
 nitur: vt associo as. absocio as. i. abiungere. et socio as. dis
 socio as. Et est socius actiuus cum omnibus suis oppositis. et cor. p. 49
 Unde Quid. de arte li. z. Non bene cum focys regna venusque
 manent. Vide in collega.
S ocrus in focer vide.
S odalicium in sodalis exponitur.
S odalis. a sedes vel a suadeo dicitur h et hec sodalis h le. socii
 in mensa vel scutella: vel in symbolo. Et dicuntur sodales quasi
 sediales: vel quasi suadentes a suadendis symbolis in esca et in
 comestione: vel quasi si sedentes. Item sodales quod si sedeant. unde
 h sodalitas. i. societas: amicitia. et h sodalicium cy. per eodem
 Quid. Jure sodalicium quod mihi iunctum erat. et sodalis per ami
 co dicitur. Et compat. unde iuenitur sodalicium. i. amicabile. et
 pdu. penul. sodalis. Vide in collega.
S odes. a suadeo des. dicitur sodes aduer. bladietis vel obsecra
 tis. Unde Prif. Inueniunt aduerbia terminata in es. pro
 du. vt sodes. Alibi tamen numerat sodes iter vba defectiua.
 Sed ibi secutus est opinionem eorum quod dixerunt quod sodes est vbu
 comicum: vt sodes. i. si audes. et est sine dubio bladietis et obse
 crantis. Quod autem quidam dicunt quod sodes tantum valet quantum
 socius omni caret ratione secundum Dugu.
S ol. a solus dicitur h sol solis: quod solus luceat obscuratis cunctis
 alijs sideribus suo splendore. unde h et hec solaris et h re. i. res
 solis vel ad solem pertinens. et solanum na. nu. penul. pdu. pos
 sessiuum. ex quo subsolanum. Et dicitur sol quasi sol lucens. Et scias
 quod sol et luna sunt propria nomina secundum opinionem Platonis: quod pu
 tabat planetas spiritus rationales. Sed hoc falsum reputamus:
 et illud sequitur Prif. dicendo quod sunt propria. sed considerata natu
 ra putantur anima eas speculari comia sunt. et h vult Aristo. quem
 Prif. quicquid imitatur dicendo quod sunt appellatiua. Cetera ve
 ro nomina planetarum: vt saturnus iuppiter mars propria sunt: quod
 sunt imposita stellis astrologice: occasione sumpta a qui
 busdam personis. Et iuenitur sol in plurali numero vel opinio
 ne vel auctoritate. Unde Qui. in. 5. epi. Quod leuis assiduis so
 libus vsta riger. Item quod sol est comia diei: idem ponitur quicquid per die: sed
 frequenter in plurali. Et dicitur Dio. dicitur. 4. ca. de diuini
 no. tractatus de radio solis. Ad generationem visibiliu corporum
 fertur: et ad vitam ipsa mouet: auget: et perficit: et nutrit: et mu
 dat et renouat. Quod est ipse sensus ostendit: precipue quantum ad ef
 fectum solis et lune. Nam vt habetur in li. de anima. In toto vni
 uerso non est nisi triplex vita. Quis enim vita aut est vegetati
 ua: aut sensitiua: aut intellectiua. et sol est comia vite vegetatiue
 que est in omnibus arboribus. et est comia vite sensitiue que est in omnibus animalibus

et est quodammodo comia vite intellectiue que est in omnibus hominibus: et h
 quantum ad esse: et quantum etiam ad conseruationem. Nam in qua est non
 per modum principalis efficietis sed per modum habitantis et dis
 ponetis quantum ad esse: quod per Aristotem habet generat homines et sol. Quia
 tunc est ad conseruationem sol dicitur esse comia vite intellectualis vel rati
 onalis: quod multum valet ad conseruandum vitam hominum. nam vita
 hominis consistit in inspiratione et expiratione. et id si medium esset
 minus densum ita quod homo expirare non posset moreretur: vt per
 quod est sub terra aut sub aqua. Sol autem et alie stelle clarifica
 ciunt aerem suis luminibus. et id dicit Albumasar quod si non
 essent astrologorum lumina in terra desereret aer quod omnes viues morer
 retur in terra Vide in origine. Item vide in ventis: et in lucas: et in
 lux. Et dicitur non quod sol radios suos sine sui pollutione infundit
 super loca et corpora non solum munda: sed et immunda et sordibus
 fetentia: quorum contactu homines ac quodam alie res inficiuntur. So
 lis enim radij impolluti et incontaminati ea contingentes existunt.
 Non est igitur mirandum si essentia diuina omnino simplex et incontam
 bilis omnia replet loca: et omnibus creaturis essentialiter inest: nec
 tamen cuiusquam sordibus contamineatur vel contingatur. Unde Aug. in li.
 de natura boni. Cum in deo inquit sint omnia que condidit non
 tamen inquinant eum quod peccant. de cuius sapientia que attingit a fi
 ne usque in finem fortiter dicitur. Attingit omnia propter suam
 munditiam: et nihil ingratum in ea incurrit. Item dicit Aug. in
 li. de agone christiano. Timent heretici quod fieri non possunt. sine
 humana carne veritas et suba dei inuenitur: et tamen predicat istius
 visibilem solis radios suos per omnes feces et sordes corporum
 spargere: et eos mundos et synceros facere. Si ergo visibili
 lia munda visibilibus immundis contingi possunt et non inquinari:
 quanto magis incontaminabilis et inuisibilis veritas per spiritum animam
 et per animam corpus suscipiens: totum hominem sine sui commuta
 tione assumpsit: et ab omnibus infirmitatibus liberauit. Ecce
 vt vidisti dicit Aug. dei sapientiam per spiritum assumpsisse animam
 et per animam corpus: spiritus autem. scilicet pars anime superior maior a simi
 tudine deo propinquat quasi anima. scilicet eadem ipsa secundum inferioris partes.
 et animam magis quam corpus. Et idem non congrue anima dicitur assumpta
 per spiritum et corpus per animam. Non autem quare sol non inficitur
 ex hoc quod radios suos per feces spargit hec est: quod non con
 cat cum alijs corporibus in materia: vt simul agens patiat sicut
 ea que in materia communicant dum agunt patiuntur: vt in primo de
 generatione dicitur. Anima autem conicat corpori in materia non ex qua anima fiat:
 sed in qua sit: et idem ex coniunctione corporis inficitur. Diuinitas
 autem non conicat cum corpore: nec in materia ex qua: cum sit omnino im
 materialis: nec in materia in qua: cum non vniatur corpori vt forma
 eius. Ambrosio in. 4. Hexameron dicitur. Sol est oculius
 mundi: iocunditas diei: celi pulchritudo: nam gratia: presentia
 creature. bonus sol: sed misterio non impio: bonus mee facun
 ditatis adiutor non creator. bonus meorum alitor fructiuus: sed
 non creator: iter dum partus meos ipse adurit. Et dicitur quod
 Sol est maior terra octies tantum. Vide in luna. Item vide in
 astru. Item dicitur Basilium. Terra cum sit ampla nimium quanto
 sub vno temporis momento poterat radijs tota lustrari
 nisi de maximo solis orbe lux ei largissima preberetur. et pro
 solatium in soloz est. (ducit primam gratiam.)
S olamen minis. in soloz exponitur.
S olaris in sol vide.
S olarium. a sol dicitur hoc solarium ry. quasi solarium: quod so
 li et aeri vel auris pateat. et est etymo.
S olax. a soleo les. dicitur h et hec solax lacis. et est pecus multum
S oldus da. dum. in solido das. est. (de pasceus.)
S olea. a solum dicitur hec solea lee. quod solum pedes tegat: vel quod so
 lo terre adhereat. unde solero soleras. i. soleas facere: vel so
 leas aptare. Item solerare. i. solum vel solidum facere.
S olenis. soleo proponitur cum annum. et dicitur h et hec olenis. et h ne.
 celebris: festiuus. et comparatur. unde soleniter nius. sine. ad
 uer. et hec solenitas tatis. et hoc solene nis. per eo. et vide quod
 solenis et solenitas proponitur a soleo et annum: quod solet esse singu

lis annis: vel a solido das. i. firmo: qz solidum ppter reli-
gionē mutari nō debeat. vñ dicimus qz p̄dicta vocabula
nō debēt scribi nisi p̄ vnū l. z duo n. z nūq̄ p̄ m. z p. errāt
q̄q̄ scribunt sollempnis z sollempnitas: p̄ mp. z duo l. f3
Dug. Quidā tñ dicūt qz solēnis p̄ponit a solers z ānus.
vñ solēnis q̄si solers ann⁹ vel solers in anno: vel solēnis
q̄si solus in āno: qz semel ē in āno: Et ēt solēnis tūc scribi
tur z p̄ vnū l. z duo n. z pdu. p̄mā. vñ Doza. in epi. Insa-
nre putas solēnia n3 rides. Pap. vñ dic̄ solēnitas a scis
d̄ ita suscepta vt mutari ob religionē nō debeat.

- Solenniço cas. in solennis est.
- Solennitas in solennis exponitur.
- Soleo les. solitus suz. neutropassiuū. vñ solit⁹ ta. tu3. i. fre-
quēs assuet⁹: assidu⁹: v̄sstat⁹. z p̄ponit. vt isolitus ta. tū. i.
nō solit⁹. Itē a soleo d̄r soleo ic̄hoā. z p̄ponit: vt assoleo
les. assolit⁹ suz. i. valde v̄l iuxta solere. vñ assolit⁹ ta. tū. i.
valde solit⁹: z assoleo scis. absoleo les. i. dissuescere z a
solito cessare. Lōsoleo les. Dissoleo les. ambo p̄ dissuesce-
re. Insoleo les. i. valde solere v̄l alr̄ p̄tinere q̄q̄ aly v̄l aly
q̄q̄ solitū sup̄bire demētē eē vel fieri vñ isolens lētis. z in
soleo scis. inchoa. Persoleo les. i. valde solere: assidua-
re assiduū eē. vñ p̄solēter. i. assidue aduer. z b̄ per solētia
tie. z p̄solus la. lū. i. assidu⁹. Soleo z eius p̄posita neutro-
passiua sunt. z ita neutra: z cor. so. Qui. de arte. Tarda so-
let magnis reb⁹ inesse fides. S3 sol solis hi soles pd. hāc
sp̄llabā so. vñ v̄sus. Qui rē nosse soles dic̄ solē gignere so-
leola le. dimi. pua solea: z cor. penul. (les.)
- Solero ras. in solea vide z cor. hāc syllabaz so.
- Solers. Solon p̄ponit cū ars. z d̄r h̄ z b̄ z h̄: solers soler-
tis. i. sapiēs: ingeniosus: sagax: caur⁹: q̄si oī arte bona istrui-
t⁹: z d̄r sic q̄si tot⁹ vel ml̄t⁹ in arte z cōparat̄ solers tior.
tissim⁹. z d3 scribi p̄ vnū l. Et ide b̄ solertia tie. i. sollicitu-
do. vigilātia: astutia: sagacitas: industria: z pdu. so. vñ qui-
dā. Exiguo pulcrā ducit solertia vitā. i. sapiēs z caur⁹ bō
f3 vñ Pap. Solers d̄r q̄si sollicit⁹ in arte z vtilis.
- Solertia tie. in solers vide.
- Solcito. solon p̄ponit cū cito citas: z d̄r solcito tas. i. p̄sua-
dere: ex suo loco mouere: quasi ex toto z multū citare. z
p̄mouere. vñ solicit⁹ ta. tū. i. curiosus: anxi⁹: z p̄motus. Et
p̄parat̄ solicit⁹ tior. sim⁹. vñ solicite citi⁹. sime. aduer. z b̄
sollicitudo nis. i. curiositas: āp̄tias. vñ solitudinari⁹ ria.
riū. z est solcito actiuū cū oib⁹ suis p̄positis. Et scribun-
tur p̄dicta p̄ vnū l. z pdu. so. vñ Qui. Res ē soliciti plena
timoris amor. z cor. penul. solcito tas. tñ qz tenet nām
hui⁹ sup̄i. citū. descēdētis a cieo es. sc̄de p̄iugationis sicut
recito: suscito. oscito. Dic attēde qz ē sollicitudo p̄uidētie
sp̄ualis. z b̄ p̄cipit̄ puerb. 6. Uade ad formicā opiger z
p̄sidera vias ei⁹: z disce sapiam. z ad Roma. sollicitudine
nō pigri. Itē sollicitudo tp̄alis necessitatis: z b̄ est tolera-
bilis. Sen. 3. in sudore vult⁹ tui vesceris pane tuo: Itē est
sollicitudo sup̄fluitatis z curiositatis: z hoc puenit ex ti-
more inordinato terrenoz z diffidētia eternoz. De qua
puer. ii. expectatio solcitoz p̄ibit. z Matth. 13. Solici-
tudo seclī suffocat v̄bū dei. Prima ē cōmendabilis: sc̄da
tolerabilis: f3 tertia vitupabilis. vide in puidētia.
- Solitudinari⁹ in solcito est.
- Sollicitudo dinis in solcito tas. vide.
- Solidari⁹ ria. riū. in solido exponit̄.
- Solidamē minis. in solido das. est. z pdu. da.
- Solido. a solū d̄r solido das. i. firmare: integrare. vñ b̄ soli-
damē minis. penul. pdu. z hoc solidamentū ti. z solidus
da. dū. i. iteger: firm⁹ q̄si solo dat⁹. z cōparat̄. vñ solide di⁹.
dissime. aduer. z hec soliditas tatis. z q̄nq̄ syncopat̄ z d̄r
solidus da. dū. z p̄ p̄positioez isolid⁹ da. dū. z p̄parat̄. Itē
a solido das. d̄r solidus di. q̄dā pondus. z d̄r solidus: qz
nihil illi deesse videt̄. Solidū vñ itegrū z totū veteres

- dicebāt. Jpm vel ipse quocq̄ numisma a numā vocat̄: vñ
numisma qz noib⁹ p̄ncipuz z effigie signef. Ab initio vñ
vnū numisma vn⁹ argētē erat solid⁹. Ap̄o latinos alio
noie sextula d̄r: qz vñcia p̄pleat̄. 6. solidis. Dūc vulg⁹ au-
reū solidū vocat̄: cui⁹ tertiā ptē dixerūt termissem: qz so-
lidū faciat termissem. Et nota qz p̄ illo p̄dere dicēdū est
solid⁹ z nō sold⁹: nisi syncopet̄ in syllaba. vñ solidari⁹ ria.
riū. ad solidū ptinēs: vel. f. solidū accipiens vel p̄ solidis
feruēs. Solido p̄ponit̄ vt solido das. resolido das. z ē
actiuū cū oib⁹ suis cōpositis: z cor. so.
- Solifuga ge. pe. cor. q̄dā aial: qz fugiat diē vt dicūt muse-
rane⁹ qz ē aranee forma: z vñ p̄poni a sol z fugio fugis.
- Soliloquium quy. generis neutri. i. solidariū eloquiū. f. cū
nosipsi nobis ad interrogata respōdemus. vñde quidaz
liber Aug. dictus est soliloquium. Et videtur p̄poni a so-
lus vel solit⁹: vñ z loquium.
- Solima. Hierosol. ma dicta est corrupte a poetis solima.
vñde solimus ma. mam. Iuvena. Interpretes legum soli-
morum z magnus sacerdos.
- Solisequiū vel solsequiū quedā herba. f. heliotropiū: qz se-
uertēdo sequitur solē. nā cū sole oriētē: z occidente flor-
res aperit vel claudit.
- Solitaris a solit⁹ d̄r solitari⁹ ria. riū. i. p̄suetus: z b̄ solici-
tudo. i. p̄suetudo. vñ solitudinari⁹ ria. riū. Itē solitarius
p̄t̄ deriuari a solus. vide in solus z in thomas.
- Solitudinari⁹ ria. riū. i. p̄suet⁹ z d̄r a solit⁹. Itē z solitudia-
ri⁹. i. solitari⁹ a solitudo. vide in solitari⁹: z tūc d̄r a solus.
- Solitudo. a sol⁹ d̄r hec solitudo dinis. i. singularitas: deser-
tum: solitaria mansio siue locus carēs frequētia hoīnz.
- Solitus ta. tū. in soleo les. est. (ris. cōponit̄.)
- Soliuagus ga. gū. pe. cor. qz solus vagat̄: a solus z vagoz ga-
lium. a sedeo des. d̄r hoc soliuū ly. regia sedes: q̄si seding
a sedendo: vel solius d̄r quasi solidū: qz de solidis lignis
fiat vel d̄r a solus quasi solius sedes.
- Sole q̄dam ciuitas inter greciam z barbariam.
- Soloecism⁹ d̄r a soloe ciuitate vel pp̄lo illi⁹ ciuitatis qz ex
v̄rbe soloe p̄fecti: cū apud atheniēsēes commozarent vt
illoz linguā discere vellēt: suā pariter z illoz linguā cor-
rūpebāt. vñ z libuit atheniēsib⁹ vt illud vitiūz soloecis-
mus vocaret̄: vel a soloe ciuitate d̄r soloensis: soloense: z
h̄ z hec soloecensis z hoc se. z p̄ponit̄ cū mos moris: z d̄r
h̄ soloecism⁹ mi. q̄si mos z p̄suetudo soloecensuz. Cum
enim soloecēsēes in p̄finio grecie z barbarie siti eēt par-
tim barbaroz more partim grecoz loquētes linguā ha-
bebāt p̄fusam. Cum eniz v̄tranq̄z vellēt sibi defendere:
v̄trāq̄z corrūpebant. Di cū romā venirēt vt linguā lati-
nam addiscerēt eā maxime corrūpebant. vñ inoleuit cō-
suetudo: vt q̄dlibet vitiū in orōne dicerēt soloecism⁹:
q̄si mos z p̄suetudo soloecensuz: z est soloecism⁹ figura
vel vitiū q̄d cōsistit in cōpetēti iunctura dictionū. A so-
loecism⁹ d̄r soloecistic⁹ ca. cū. z soloecizo zas. i. soloecisti-
ce loq̄: z soloecistico cas. in eodē sensu: z deriuat̄ a soloe-
cistic⁹ ca. cū. Itē nota qz sicut dic̄ Donatus: soloecism⁹
est vitiū in textu partis orōnis p̄ regulas artis grāmati-
ce factū. Inter barbarismū. z soloe. hoc it̄rest: qz soloe-
cism⁹ discrepātes aut incōsequētes it̄ se dictiones b3
Barbarism⁹ aut in singulis v̄bis fit aut scriptis aut p̄-
nunciatis. vñ barbarism⁹ fit in dictōe: soloecism⁹ in orō-
ne. vñ q̄dā. Est barbarism⁹ cū dico v̄nā v̄nīs. Est soloecis-
mus vir mea sponsa me⁹. Soloecism⁹ fit duob⁹ modis:
aut p̄ p̄tes orōnis: aut p̄ acc̄ntia p̄tiū orōnis. Per partes
orōnis fiūt soloecismi cū vna ps orōnis ponit̄ pro alia.
Toruū repēte clamat: p̄ torue. h̄ nomē p̄ aduer. ponit̄.
Sit ēt in eadē pte orōnis b̄ vitiū cū ipsa p̄ se nō in suo lo-
co neq̄ vt puenit ponit̄: vt cui tñ licuit de re pro in re: z
apud amicū eo: p̄ ad amicū: z foris ex eo pro foras. Per

accntia vo partiū ofonis fiūt soloecismi tot modis quot sunt accntia ptiū ofonis: vt dardan^o p dardane^o p pziuz p appellatiuo. Itē. Urbē quā statuo vīa ē: p vrbē. Itē sub lucē p an lucē rē. Soloecism^o in pfa. in poemate scema notat: vt dicit Donatus. et itelligo in pfa. i. in sermone rudiū: in poemate. i. sermone sapiētū. vide in barbarism^o.

Solon interpretat totū vel multū.

Solor. a sol^o dī soloz laris. i. pberē solatiū: allog vnu; et derelictū: q enī solat soli se applicat dū loquit: et solitudinē lenat allogo suo. vñ h^o solamen minis. i. solatiū. Auro ra. Solamē mris ācora spēs q; p̄ris: et hic solatiū ty. Et cōponit soloz cū cō: et dī soloz laris. vñ h^o et h^o cōsolabilis et h^o le. et solabiliter et h^o solabilitas tatis. et solās lantis. oīs ge. et solatozi^o ria. riū. Itē cū dī et dī desoloz laris. Soloz et ei^o pposita sūt deponē. lz antig fecerit solo las. actm vñ p̄dicta vba sepe iueniūt adhuc posita in passiuā signi ficatōe et pd. so. Doza. i. epi. Instruit exēplis iopē: solatur

Solstitialis. in solsticiū exponitur.

Solsticiū. sol pponit cū sto. stas: et dī h^o solsticiū cy. i. statio solis. vñ h^o et h^o solsticialis et h^o le. res solsticy: vñ p̄tinens ad solsticiū. Solsticiū ē maxia diei artificialis et noctis ineqlitas: siue igressus solis in capricornū vñ in cancrū. Et sūt duo solsticia. s. estiuale et hyemale. et cū xps natus fuit: p̄tingebat solsticiū hyemale. in natiuitate creatoris: et tūc icipiebāt dies crescere. et solsticiū estiuale in natiuitate sci Joānis baptiste: qd ē. s. Kalis. July: et tunc icipiebāt dies decretere. vñ ipse dicit. Ip̄m oz crescere: me aut̄ minui. Nūc aut̄ retrocesserunt solsticia et egnocia. x. die bus: et h^o p̄ errozē nri cōpoti: qz dam^o āno solari p̄ter sex cētōsexaginta q; dies et sex horas octo momēta q sūt gnta pars vni^o hore: et ita in gntō ānis erram^o vna hora. et sic i cētū viginti ānis erram^o vna die. et nisi erroz iste cor rigat: festa hyemalia forte adhuc. erūt estiualia et econuerso. Ubi aut̄ sit loc^o solsticioz nūc istis vñb^o onditur. Solsticiū decimo xps p̄reit atq; Joānez: et ē q̄si vna die pls et vt dicit Raban^o sup illō Exodi. Mensis iste vobis p̄ncipiū mēsiū. Primū egnocitū fuit. i. z. Kalis Aplis. ait enī q̄ gntodecimo kalis aplis q apud hebreos Nisan dī fuit p̄ oīs scclī: et duodecimo kalis eiusd fuit q̄rta dies: qz cū sol et luna p̄diti sūt: tūc p̄mū egnocitū fuit: sol. n. i. oriet̄ te: et luna i occidēte sperā mūdi ex equo diuidebāt. Tpe aut̄ nro solsticia sūt. x. dieb^o et pl^o an̄ diē natiuitatis xpi et ioānis hap. sole ex̄ite i capricorno et i cancro: et egnocia sūt. x. dieb^o et pl^o an̄ festū crucis: qd ē. s. kal octob. et ante idus marty sole ex̄ite i piscib^o et i v̄gine. vñ qdam. Solsticiū decio xps p̄it atq; ioāne rē. vt dictū ē. Et totidē seiquit p̄nocia nūci^o hōz. et itellige nūci^o. i. annūciatio. Et scias q̄ dī solsticiū statio solis: non q̄ solē aliq̄ stare sit credibile tanq; ad horā vñ punctū nō moueat: nisi forte miraculose: s; qz tūc sol siue i celi sui altissimis eleuatus: vltra scādere nō valet: imo retrogrado cursu sine mora ad inferiora reuertit siue quo ad ima dep̄sus vltra nō valet descēdere: s; rursus ascēdēdo incunctanter repetit altiora: et ita semp discurrendo stat inter duos limites: nec vnū supergreditur nec alij subinfertur.

Solū. a sol^o dī solū li. i. terra: qz soli pateat. vñ h^o solū: i. ferioz ps pedis: qz co terre vestigia ip̄rimim^o: et qz terra firma ē ad sustinēdū. Itē solū dī q̄qd sustinet aliō vt aq̄ ē solū nauis et pisciū. Aer ē solū auū. Celum ē solū deoz et stellaz: et hic solū dī pedis: qz totā molē corpis portat: et cor. so. vñ Auian^o. Astu vicit hō cūcta creata solo. s; sol^o la. lū. p̄ pdu. vñ v̄sus. Sixū pone solū breuē: lōgū mobi

Solūmō aduer. q̄titatis. i. tm̄mō: et Cle solū. vide i tell^o. pponit a sol^o la. lū. et mō. vñ sūt due p̄tes posite p vna et grauatur penl. siue mo.

Soluo uis. o. i. i. solui: et i. in tū. solutū. et ē soluere: enodare: li

berare. vñ h^o solutoz tozis. et h^o et h^o solubilis et h^o le. vñ h^o solubilitas. Soluo p̄pōit vt absoluo is. i. a viculo et ipedi mēto soluere vñ libare. vñ absolut^o ta. tū. dissoluo uis. i. diuersis modis soluere. vñ dissolutus ta. tū. vñ dissolure ti^o. sime. aduer. exoluo is. i. extra vicula soluere et mitte re. p̄soluo uis. i. p̄fecte soluere: vel reddere debitū. absoluo is. h^o soluere. resoluo is. itez soluere: vñ retro ligamen deducēdo soluere et separe. Soluo et ei^o cōposita actiua sūt: et faciūt p̄teritū in ui. sūt: et supinū in lutū.

Sol^o la. lū. i. sine alio: singularis. vñ solitari^o ria. riū. i. singularis. vñ heremite dicunt solitari: qz soli in heremitorio p̄morant. Itē a soleo les. vñ a solit^o hz deriuari solitari^o ria. riū. et tūc solitari^o. i. assuet^o. vñ sol^o p̄t deriuari a soluo uis. q. n. sol^o ē q̄si solut^o et sepat^o ē ab alijs: et pdu. so. vñ qdā. Nō facias solus qd fugit oīs hō.

Solutoz tozis. est ille q soluit: et dī a soluo uis.

Soma. i. corpus. inde cōponitur somotopeia peie.

Sōnio nis. i. somn^o exponit. Sōnito tas. i. sōniū expōit.

Somniū. a somn^o dī h^o somniū ny. id qd vñ in somno. Et nō. q̄ sōniū q̄z large accipit: ita q̄ sit gen^o oīuz somniō rū. Aliq̄ vō accipit p̄ spē sōny. Sunt enī gntō spēs vel mōi sōniādi: qz due nihil significāt. s. fantasma siue visū et isōniū: s; tres aliq̄ significāt. s. oraculū: visio et somniū. Et ē isōniū quotiēs ex aliq̄ cogitatōe et cū cura p̄cedēte nascit aliq̄ sōniū. et p̄pōit ab i et sōn^o: qz tm̄ ē i somno et p̄ter euolat et euanescit cū sōno. S; cetera q̄ aliq̄ significāt ē i sōno subsistit i sua significatōe: aut a sua si gnificatōe. Fantasma siue visū ē: cū aliq̄ i p̄n^o sōny vidz formas diuersas et varias et aliēas a nā rez. in h^o gñe cōtinet epialtes: de quo dixi i suo loco. Et nō. q̄ trib^o mōis aliq̄ futurū a creatore denūciat: aliq̄ aut p̄ monitōez aliq̄ honeste p̄sone: sic suiipsi^o: vñ angeli: vñ sacerdotis dō nob denūciat: qd sit euēturū: et qd nō. et h^o dī oraculū: sic et āgelo mediāte dnūciatū ē Joseph. Surge et accipe puerū et m̄ez ei^o rē. Aliq̄ aut ita videt̄ dormiēti p̄tingere i p̄nti: vt eueniet in futuro. et istō appella^o visio. Aliq̄ dō futurū denūciat: vel p̄ sile vñ p̄ d̄riū. p̄ sile vt Petro nolēti p̄dicare gētib^o p̄ sile dō itimanit. Videbat. n. p̄ sōniū vas plenū reptilib^o et dicebat sibi. Macta et māduca. p̄ reptilia itellexit gētiles. p̄ mactare itefectionē seu mortificationē vitioz: p̄ māducare icorporationē fidei. p̄ d̄riū vō vt de Joseph cui macillēte vacce i p̄ratis appuere opimis: qd fuit future famis idiciū. Silt̄ sepe flet^o in sōno significat gaudiū: et ecōuerso. Et h^o spēs sōniādi q̄ p̄ sile vel d̄riū futura idicat: sōniū nuncupa^o. ita dicit Dug. Hreg. at in li. dial. 4. ita dicit. Sex modis tāgūt aiūz imagines sōnioz. Aliq̄. n. sōniā v̄tris plenitudie vñ inanitate. aliq̄ vō illusiōe sil et cogitatōe. aliq̄ reuelatōe: aliq̄ aut cogitatōe et reuelatōe sil generant. S; duo q̄ p̄us dixim^o oēs expimēto cognoscim^o. subiūcta aut̄ q̄tuor i sacre scripture paginis iuenim^o. Sōnia etenī nisi plerūq; ab occulto hoste p̄ illusionē fierēt: neq̄q; vir sapiēs h^o dicaret dicēs. Multos. n. errare fecerūt sōnia et exciderūt spantes i illis. Rursū nisi aliq̄ sil et cogitatōe et illusiōe p̄cederēt: vir sapiēs mime dixisset: multas curas se quūt sōnia: et nisi aliq̄ sōnia ex mysterio ozirent̄ reuelatōes. Joseph p̄ferēdū se frib^o sōnio nō videret: nec Marie sp̄suz vt ablato puero i egyptū fugeret: p̄ sōniū āgulus admoneret. Rursū nisi aliq̄ sōnia cogitatōe sil et reuelatōe p̄cederēt: neq̄q; Dan. p̄pha Nabuchodonosor visionē d̄ni differēs a radice cogitatiois ichoasset dicēs. Tu rex cogitare cepisti in stratu tuo qd eēt futuruz post te: et q̄ reuelat mysteria: ondit tibi q̄ v̄tura sūt. et paulo post. Videbas et ecce quasi statua vna grādis. statua illa magna et statura sublimis stabat d̄ te rē. Daniel itaq; dū sōniū adimplēdū reuerēter insinuat: et ex q̄ ortū sit cogita

ide manifestat: patēter ostēdit: qz b^c plerūq; ex cogitatōe
 sil' reuelatōe generent. Sz nimirū cū sōnia tot rez q'
 litatib⁹ alternent: tāto eis credi difficili⁹ dz: qzto r ex q'
 impulsu veniāt facili⁹ nō elucet. Sciāt viri iter illusiōes
 atq; reuelatōes ipsas visionū voces: aut imagines qdaz
 istmo sapōe discernūt: vt sciāt vl' qd a bono spū p'cipiāt:
 vl' qd ab illusiōe patiāt. nā si erga h^o mēs cauta nō fuerit
 p'ceptorē spū mltis se vāitatib⁹ imergit: q nōnūq; so-
 let mltā vā p'dicere: vt ad extremū valeat ex aliq' falsita-
 te illaq;are. Sz sōnio dī sōnio nias. i. i sōnio vel p' sōniū ali-
 qd videre: vl' p'pedere. Et a supio de sōnio nias. i. sōniatu
 u. i. o. fit sōnio tas. frequē. p' subtractionē a. vl' deriuat a
 sōn⁹ r tē sōnitare. i. frequēter dormire. Sōnio actiuū ē cū
 oib⁹ suis p'positis: r scribit sine p. r ē m. de scda syllaba.
 S omnolēs lentis. in somnolentus vide.
 S ōnolēt⁹ sōn⁹ p'pōit cū lētos qd est plenū r dī sōnolēt⁹ ta.
 tū. i. piger: vl' sōno plen⁹. r p'paf. vñ sōnolēter tius. sime.
 aduer. r b^c sōnolētia tie. i. eodē sensu. r i eadē significatio-
 ne vl' p'positiōe dī h^o r b^c r b^o sōnolēs lētis. r filr p'patur.
 S omnosus sa. sum. in somnus exponitur.
 S ōn⁹ ni. mas. ge. ipa ges i dormiēdo. r diffiniē sic: Sōn⁹ ē
 ges aialiū vtutū cū itēsiōe nāliū. Aiales vtutes dīr hic
 gnq; sensus: r rō r itell's. Sz nāles vtutes dīr appetitia:
 itētia: digestiua: expl'siua. sz i sōno gescūt aiales vtutes.
 cū. n. dormit hō: nec videt: nec audit: nec discernit: nec i-
 telligit: sz nāles vtutes tē itēdūf. nā i sōno meliō fit digō
 r meli⁹ mutat cib⁹. Et ex b^o seqt q' meli⁹ appetit. Sz sōn⁹
 dī h^o sōnul⁹ li. r sōnell⁹ li. r sōnicul⁹ li. oīa dimi. vñ sōnicu-
 losus sa. sū. i. sōno plen⁹. r p'paf vñ sōniculose si⁹. sime. ad-
 uer. r b^c sōniculositas tatis. Itē a sōn⁹ dī sōnosus sa. sū. i.
 sōno plen⁹. r p'paf. Itē a sōn⁹ dī sōnio nis. ui. vñ neu. r ē
 sōnire sōniū hīe: dormitare. Itē sōn⁹ p'pōit vt exōnis ne.
 isōnis ne. i. sōnolēt⁹. vid i sopō. Et vt dic⁹ p'paf. Sōn⁹ ē q'
 dormim⁹. sōniū vō q' dormiētes videm⁹. Sōn⁹ sōniū. r
 filia q' bñt m. an n. dōbēt p'nūciari i ead' syl. r b^o rō ē qz fm
 p'ris. m. n. p't teriaf' sylla. nisi seqns sylla. icipiat ab m. vl'
 b. vl' p. vñ oz q' i oīs: r i sōniū: r i sōn⁹ m. fit eiusdē syllabe
 S omotopeia expōit i. 4. pte i ca. d. color. r beto. (cū n. rē.
 S onipes pedis. mas. ge. dī dextrari⁹: qz pede sonat terram
 pcutiēdo: r cor. penl. tā in ntō q; in gto.
 S ono nas. nui. nitū. vñ h^o sonit⁹ r. ipa actio sonādi: vl' stre-
 pit⁹ r son⁹ p'p'e p'fufe vocis. r h^o son⁹ ni. i. gēgd aure audif
 vl' auditu p'cipit. Sono nas. p'pōit vt affono nas. i. cōcor-
 dare: vl' assentire: vl' iuxta sonare: vl' p' sonare: vl' sōnātē
 sonare: absono nas. i. discordare. vñ absonanter. i. discor-
 dāter. r b^c absonātia. i. discordia vl' discordātia. r abson⁹
 na. nū. i. dissidēs r discordās vl' nō sonās: sic absonātia se-
 pe pōit p' nō sonātia. cōsono nas. i. sil' sonare: vl' cōcordare
 vñ cōsonāter: r b^c cōsonātia tie. r conson⁹ na. nū. dissono
 nas. i. diuersis modis sonare r discordare. vñ dissonāter
 .i. discordāter. r b^c dissonātia tie. r dissonus na. nū. isono
 nas. i. inotescef: vl' it' sonare: vl' valde sonare. p'fono nas.
 .i. valde p'fecte sonare. vñ b^c p'fona. obsono nas. i. sōna-
 re. resono nas. i. itez vl' retro sonare: vl' ad sonū alterius
 sonare. vñ h^o r b^c resonabilis r b^o le. r resonāter aduer. r
 b^c resonātia. r reson⁹ na. nū. subsono nas. i. sub⁹ vl' parū
 vl' post sonare. Sono r ei⁹ p'p'osita neu. sūt r cor. banc syl-
 labā so. P'osp. Nī pia mēs bēat q' bñ lingua sonet. r fac
 p'teritū i ui. diuisas: r supinū i itū: lz iueniant qnq; face-
 re p'teritū in aui. r supi in atū. (Itē nō. q' isono nis. iue-
 nitur fm tertiā cōiugationē. vide etiā in sons.
 S onoz⁹ ra. rū. of a son⁹. i. qd sonat. sz p'prie vel bñ grauitas
 sonans r cōpaf. vñ sonozie ri⁹. sime. aduer. r b^c sonozitas
 tis. i. sonātia r p'p'e bona vl' grauis. r p' cōp'ositionē cōso-
 S ons. a sono nas. vl' son⁹ dī (noz⁹ ra. rū. i. sōn⁹. r pd. no.
 sons tis. ge. oīs. i. nocēs vl' culpabilis: vitiosus: r ē meta-

phora tracta ab olla: sic vō olla nō satis cocta vl' rimosa si
 pcutiat mute sonat: r p' sonū vitiū ei⁹ appet: si aliqs in si-
 piēs nō instruct⁹ sapia vitiosus. i. si ite rrogat suo sono r sua
 rñsiōe vitiū suū manifestat r pdit. r hic ē q' sonare sepe
 pōit p' appere. vñ sōter ti⁹. sime. aduer. r b^c sōtia tie. i. no-
 cētia. r fontic⁹ ca. cū. i. nociū⁹: r cor. ti. r p'ponit vt isons. r
 dī sons qsi satis nocēs: vel sonādo nocēs: r est ety.
 S onticus ca. cū. in sons exponitur: r cor. ti.
 S onul⁹ li. dimi. pu⁹ son⁹. S ontia in sons tis. expōit.
 S ophar p'pziū nomē est cuiusdā viri. r interpretatur disti-
 patio vel speculū dissipans.
 S ophia pbie. fe. ge. i. sapia: r acuit penul. r dī a sophus.
 S ophisma a soph⁹ qd ē sapiēs dī h^o sophisma matis. pmo
 iuolut⁹ vbi i falsis sentētijs p'noxiois vītas manet: r cor.
 penul. gtī. vñ sophismatic⁹ ca. cū. q loquit p' sophisma: vl'
 ad sophisma ptinēs. r hic sophismatico cas. i. p' sophisma
 S ophista a soph⁹ qd ē sapiēs dī h^o sophista ste. i. lo (decipe.
 quēdo deceptor: vboz itricator: apparēs sapiēs r nō exi-
 stēs. vñ sophistic⁹ ca. cū. penl. cor fraudulēt⁹: deceptor⁹.
 vñ sophistico cas. i. decipe vboz iuolutōe. (Et nō. q' so-
 phista qñz accipit p' sapiēte vl' sapiēter loqnte r p'cipue
 S ophistic⁹ ca. cū. i. sophista vide. (apud antiquos.
 S ophos grece: latine dī sapiēs: vel cautus: sapiēter dictus
 r versa os in us dī hic sophus phi. i. sapiens.
 S ophronic⁹ sophrone iterptat prudētia: vl' tpantia. vñ so-
 phronic⁹ ca. cū. i. prudēs: vl' tpans: pe. cor. r b^c sophroniuz
 ny. dca ē qdā mulier dimiūtine cā adulatōis: qñ prudē-
 tiūcula: vl' tpantiūcula: r est fe. ge. qz q'litās vocis eētia
 S ophroniū ny. in sophronicus vide. (rei nō mutat.
 S opibilis in sopio pis. exponitur.
 S opio pis. ui. vl' sopy. pitū. re. i. facere dormire: sedare: exti-
 guere: termiare: p'escere: facere gescere. vñ sopit⁹ ta. tū.
 r h^o r b^c sopibil⁹ r b^o le. qd p'pōit vt isopibil⁹ le. Sopio p'p-
 nit vt absopio pis. i. a sopore excitare: r remouet. p' sopio
 pis. i. sil' sopire. disopio pis. d' sopio pis. i. eod' sensu. i. abso-
 pire: exopio pis. sil' absopire. resopio pis. i. itez sopire: vl'
 a sopore remouere. Sopio r ei⁹ p'p'osita actiua sūt: r pd.
 bāc syllabā so. Qui. in. ii. epi. Qui me nō possū potui sopi-
 re draconē. Silr sopit⁹ ta. tū. pdu. p'mā: sic r suū vñ. vñ
 Qui. Dū peris amplex⁹ sopitacq; brachia iactas. tñ semi-
 sopit⁹ cor. o. an p. vñ Qui. in. g. epi. Thesca p'ssuras semi-
 S opitus ta. tū. in sopio exponit. (sopita man⁹.
 S opoz. a sopio pis. dī h^o sopoz pozis. i. sōn⁹: sz sopoz leuis so-
 mn⁹: p'petua ges. Itē sopoz ipa ges r suauitas r getudo
 sōni. vñ sepe cōtigit q' in aliquo ē sōn⁹ in quo nō ē sopoz:
 sz i quocūq; ē sopoz r sōn⁹. vñ sopoz⁹ ra. rū. i. get⁹: dulcis:
 suauis vl' sopit⁹. i. dormiens: r soporo as. i. sopire facere:
 dormire: r p'p'e cū sopore. vñ h^o r b^c sopozabilis r b^o le. vñ
 sopozabilr aduer. r cōparaf. Soporo cōponit vt p'p'o-
 ro ras. Et ē soporo actiuū cū oib⁹ suis p'p'ositis. r a sopo-
 ro ras. dī sopozat⁹ ta. tū. i. sopit⁹. r cor. p'mā sopō pozis. vñ
 Qui. iz. epi. Queq; tibi dederā vina sopozis erāt. r ēt so-
 pozoro ras. cū a sopoz deriuēf cor. p'mā. r cor. ēt po.
 S opozifer ra. rū. pe. cor. i. sōnifer: sopozē ferēs: a sopoz r fe-
 S oporo ras. penul. cor. in sopoz est. (rens p'ponit.
 S ozbarium ry. in sorbus exponitur:
 S ozbeo bes. bui. vl' sorbo bis. bui. vel sorpsi sorptū sorptu.
 .i. duozare: aliqd molle deglutire vt oua mollia. vñ h^o et
 b^c sorbilis r b^o le. facilis vel mollis ad sorbēdū. r cor. pe.
 vñ in Aurora. Sorbilis vt fiat in polēta ligat. Itē a sor-
 beo dicif sorbesco scis. inchoa. Sorbeo p'ponit vt absor-
 beo bes. bui. vel absorpsi ptū. Et absorptus ta. tū. r ē ab-
 sorbere: valde sorbere: euacuare. p' sorbeo bes. i. sil' sorberē
 exorbeo bes. i. valde sorbere: vl' euomef: vl' sorptū facēf
 isorbeo bes. i. i glutif. re sorbeo bes. i. itez sorberē. Sorbeo
 r sorbo cū suis p'p'ositis neu. ff: r faciūt p'mā i bui. vl' i psi.

nālē habēt rōnē q̄re ita debeāt fieri. Idē dico de physi-
cis circa medicinas dādas: et minutiōes faciēdas et si lia
de q̄bus certa et manifesta rō reddi pōt s̄m physicam.

S ortialis. a fors d̄r h̄ et hec sortialis et hoc le. ad sortē perti-
S orticula le. dimi. parua fors. (nens.

S ortileg^o ga. gū. pe. coz. a sorte et lego cōponiē: qz futura le-
git et colligit p̄ sortes. vñ h̄ sortilegiū gy. talis diuinatio.

S ortioz. a fors d̄r sortioz tiris. sortit^o sū. i. p̄ sortes dinare: vñ
tribuere: et subministrare: vñ diuidere: adipisci. et p̄poniē vt
sortioz tiris. refortioz tiris. et ē depo. cū suis p̄positis.

S ortito aduer. i. p̄ sortes. penl. pdu. Ezech. 45. Lūq̄ cepi-
tis terrā diuidere sortito separate p̄mitias dñō.

S ortitudus da. dū. penul. coz. qui videt p̄ sortes. a fors et vi-
deo vides componitur.

S ospes. spes p̄poniē cū so. et d̄r sospes tis. q̄si secū h̄is spes
s. sanus: salu^o: icolumis: supstes. vñ vsus. In columis: so-
spes: sanus: saluusq̄ supstes. vñ hec sospitas tis. et sospito

tas. i. sanare: exhilarare: vñ bona spe afficere: vñ bona spe
nō fallere. et ē actiuū. In eodē sensu iueniē sospio pis. et di-
ciē sospes q̄si salutis hospes. et ē etymol. et iueniē in neu.

ge. vñ Iuena. Depositū tibi sospes erit: tñ declinatione
est tñ cōis ge. tā in singulari q̄ in plurali. sed hec sospita

te. in singulari est fe. ge. in plurali vō neu. ge. h̄is tñ ntr̄
actiū et vtr̄: et sic ē etroclitū: vt pl̄r h̄ sospita. actō hec

sospita: vt o sospita. Idē dicas de hospes hospita.

S ospis. in sospes vide. Sospito tas. in sospes exponitur.

S ostrat^o ti. penul. coz. vñ Iuena. lib. 4. Plaudete et madi-
dis q̄ cārat sostratus alis. et Macha. li. 2. c. 4. d̄r. Sostra-
tus aut̄ prelatas est cypris.

S other grecū nomē ē dei: et iterptat̄ saluator vñ salutaris.

S otularis. a solea d̄r. ide p̄ apocopā sotular laris. neut. ge. et
coz. pe. gti sic specular. vñ i doctriali d̄r. Dis sotular loci-
as: specular breniabit origo. magr̄ tñ Bñ. dicit q̄ sotular

vel sotularis nihil ē: imo dicēdū est subtelaris.

S ante P

S patioz. spatiū ty. distātia vñ iteruallū: vel itercapedo. vñ
h̄ spatiolū li. dimi. et spatiosus sa. sū. et p̄parat̄. vñ h̄ spa-
tiositas tis. Itē a spatiū d̄r spatioz aris. atū. spatiari. i. ire:

deābulare: huc et illuc ire cā recreādi. Et p̄poniē vt p̄spa-
tioz aris. circūspatioz aris. despatioz aris. i. deorsus vñ val-
de: vel de vno loco ad aliū spatiari: vñ a spatiari cessare.

expatioz aris. i. extra spatiari et euagari. Spatioz depo. ē
spatiū ty. in spatioz vide. (cum suis cōpositis.

S padix cis. fe. ge. et hec spadica ce. i. palma. vñ h̄ et h̄ spadix
i. subrube^o: fulu^o. i. colore palme. vñ et spadices dicuntur
equi palmati. i. equi fului et rubicūdi coloris sicut palma

vel qui palme figurā cruribus habēt.

S pado. a spadix d̄r hic spado donis. eunuchus: castratus.
vnde et spadones dicunt̄ surculi vitiū fruge carētes: dci
sic: qz sint steriles. vel vt quidā dicūt spado d̄r a spata. i.
gladio cum quo castrabantur.

S parciata te. cōis ge. est. et pdu. penul. vide in spartū.

S pargena ne. fe. ge. infantia. et dicit̄ a spargo gis.

S pargo gis. si. sū. i. diffūdere: dissipare: vel respargere: distā-
ter operire: siue pfundere. vñ sparsim aduer. et p̄ponitur
spargo cū ad. et subtracta d. d̄r aspgo gis. i. distāter opire:

pfūdere. vñ asparsim aduer. aspgo gis. qd̄ et p̄spargo gis.
iueniē. circūspargo gis. dispgo gis. inspgo gis. respgo gis.

p̄pe et distāter opire et pfūdere. vñ aq̄ resp̄sus d̄r q̄ distā-
tib^o eque guttis optus et pfusus est. Spgo et eius p̄posita

actiua sūt: et faciūt p̄teritū in si. et supi. in suz. et oia p̄posita
a spgo mutāt vbiq̄ a. simplicis i. c. q̄uis q̄is in q̄busdā
cōpositis iueniāt a. retēta. s̄z potius vitio scriptoz videē

S parsoziū. a spargo gis. d̄r hoc sparsioziū ry. (ringere.
id cum quo aliquid spargitur.

S parsus. a spgo gis. d̄r sparsus sa. sū. p̄icipiū et nomē p̄t eē.

Itē a spgo suz. d̄r sparsus sa. frequē. a quo sparsus tas. ali-

S partanus na. nū. in spartū vide. et pdu. ta. (ud frequē.

S partū. a spargo gis. d̄r h̄ spartū ti. gen^o vestimēti: vñ sp̄te
ciuitas ē licaonie. et ē eadē ciuitas sparta vel sparte et lace-

demonia. vñ lacedemony dicunt̄ spartani. et d̄r sparta a
Sparto filio foronei. vñ spartan^o na. nū. et h̄ spartū gen^o

vestis qd̄ ibi factū p̄mū fuit. et ide h̄ et h̄ spartiata te. pa-
triū ab illa ciuitate: vel ab alia vt dicūt: et videē q̄ pdu. a.

siue penl. cū sit deriuatiū. Itē spartū inueniē p̄ frutice.

S parus. a spargo gis. d̄r h̄ sparus. ri. telū rusticū missile: qz
spargat̄. i. mittat̄. vñ et qdā piscis d̄r sparus: qz eiusdē fi-

S palinosus sa. sum. in spasmus exponiē. (gure sit.

S pasm^o grece: latie d̄r subita p̄ctio p̄tiū aut nervoz cū do-
lore quā passionē a corde dictā dixerūt. qz in nobis p̄nci-

patū vigor h̄z. vñ spasmus sa. sū. talē ifirmitatē patiēs

S pata. a spatiū d̄r h̄ spata te. gladi^o: qz sit spacioza ampla et
lata. et d̄r a patin qd̄ ē passio. vñ spatari^o ria. riū. et h̄ spata-

rius ry. q̄ facit spatas vel vedit. Itē a spata d̄r spatatus
ta. tū. spatā habēs: vel spata armatus: et est fe. ge.

S patula le. a spata d̄r h̄ spatula le. dimi. penl. coz. et spatula
armus d̄r: et p̄pe in pecozib^o: qz lata sit. et spatule ramī vñ

folia: vel fruct^o palmarū anteq̄ apianē ad similitudinē spa-
te d̄r. Leni. 23. Spatulas palmarū. Itē spatule grece:

latie delicie d̄r. Et a spatla d̄r spatulosus sa. sū. et spatula
tus ta. tū. q̄ magnas et diffusas h̄z spatulas: vel deliciosus

siue delicat^o. et vtrūq̄ p̄parat̄. Itē a spatula d̄r spatuloz
laris. i. delicioz aris. vel in spatula dinare. et p̄poniē cum

S specialis in spēs exponiē. (ex: et d̄r expatuloz.

S pecies. a specio cis. d̄r h̄ spēs ei. i. pulcritudo vñ forma s̄z
q̄ d̄r. Spēs p̄riami digna ē impio. Itē spēs p̄pe forma

d̄r: et p̄pa q̄litas q̄ cogscit̄ ex duetu accñiū et dispōe p̄tiū

Itē d̄r spēs rez maneries s̄m q̄ d̄r h̄ spēs. i. hui^o mane-
rici herba est in horto meo. Itē spēs d̄r suba vel eēntia.

vñ i qdā collea. Lōcede q̄s vt q̄ iā te ex fide cognimus.
vñq̄ ad p̄tēplādā spēs tue celsitudis p̄ducamur. Itē spe-

cies d̄r qdā p̄dicabile in dialetica. et diffiniē. Spēs ē qd̄
p̄dicat̄ de plib^o differētib^o numero in eo q̄ qd̄. Itē spēs

d̄r accñs p̄tiū oñonis in grāmatica. et describit̄ sic maxie
s̄m q̄ nois ē accñs. Spēs ē original^o dispō dicitōis p̄ quā

fit p̄mitiū et deriuatiū discretio. de h̄: mltā vtilia hēs in
3. p̄te in ca. de spēs^o nois. d̄r et occasio vel cā. vñ h̄ et h̄

spālis et hoc le. ad spēs p̄tines: vñ spēs designās: et singula-
ris p̄pus vnic^o. Et cōparat̄. vñ hec spālitatis. et spāli-

ter aduer. i. p̄ spēs. Itē a spēs d̄r speciosus sa. suz. i. formo-
sus pulcer. Et cōparat̄. vñ hec speciositas tatis.

Specifico. spēs cōponiē cū facio: et d̄r specifico cas. i. segre-
gare: diuidere: separe: designare: vel spēs facere. vñ speci-

ficus ca. cū. i. spālis: diuisus: vel faciens speciem.

S pecimē. a specio d̄r h̄: specimē nis. i. pulcritudo: vñ similitu-
do: imago signū: notitia: expimētū: et coz. pe. tā in ntō q̄ i

S pecio cis. spexi ctū. i. p̄siderare: s̄z nō ē i vsu: et nūq̄ (gtō.
dōm ē spicio: s̄z specio: qd̄ p̄bat̄ p̄ d̄riata. i. spēs specimē:

speculū et sic vult Du. p̄ris. et d̄r in. 4. li. A specio cis.
vel a spēs specimen. specio cōponiē: vt aspicio cis. respicio

cis. conspicio cis. circūspicio cis. despicio cis. dispicio cis.
inspicio cis. p̄spicio cis. p̄spicio cis. Itē specio p̄poniē cū

sufuz vel sursū: et d̄r suspicio cis. Specio et ei^o p̄posita i o.
oia sunt actiua: et faciūt p̄teritū in xi. et sup. in ctū. Itē oia

p̄posita in p̄nti mutāt e. simplicis i. i. et coz. hanc sylla. spi.
Qui. epi. Despicit acceptas hostis ab hoste notas. i. l̄as.

p̄ris. in. 5. li. vbi agit de figura diē. Specio simplex nō ē
in vsu. vñ p̄poniē vt ispicio: suspicio. Specto et v̄bus q̄si

a v̄bo specio natū est fre. Et scias q̄ videmus nā: aspici-
mus volūtate: ituemur cura: aspici^o aī nos: respici^o

retro: suspici^o sursū: despici^o deorsū: inspici^o introz
sum: p̄spici^o circūquaq̄: p̄spici^o longe.

Speculuncula le. dimi. parua species.
Specto. a specio cis. exi. ctū. dī spectro tas. frequē. vñ h° spe/
 ctamē. nis. z h° spectaculū li. p eodē. z h° z h° spectabilis
Spectula. a specio cis. dī h° (z h° le. vñ spectabilr aduer.
 specula le. alt° loc° apt° ad circūspiciēdū. vñ speculor la/
 ris. i. videre: īspicere: īuestigar: explorare: de alto īspicē.
 vñ h° specular. vñ h° specularē ris. loc° alt° vñ qd specula
 ri pt. vñ z fenestre z vehicula de qb° specularimur specu/
 laria dicūt. vñ Aug. i quodā fmōe. Solis radi° penetrat
 specular: nec cū īgrediē violat: nec cū egrediē dissipat: qz
 z ī īgressu z egressu ei° specular ītegrū pfeuerat. z cor. cu.
 specular sic suū vñū speculor. vñ Iuena. Qui vehiē clau/
 so latis spectarib° antro. De h° ē dīxi i z° pte vbi egi de
 accētū noiuz dīnētū i ar. z a speculor vñ specula deriuat
 h° z h° spectaris z h° re. i. illustris: vñ ad speculā ptinēs: vñ
 habilis z aptus ad specularandum.
Speculor laris. in specula est.
Speculū. a specio cis. dī hoc speculū li. qz ibi femia spēs sui
 vult° dīderet: vel dī a splēdēdo: qz splēdorē reddat.
Spec° a specio cis. dī h° spec° ci. z h° spec° cus. cui. z h° spec°
 coris. z h° specū ci. z hoc specu īdecli. i singulari oīa in eo/
 dē sensu. z ē spec° fossa facta sub terra q̄ pfici pōt: q̄ z an/
 trū dī: z speleū: z spelūca. sed antrū z speleū grece latine
 spelūca. f. loc° dcau: rupes dcaua. z vide qz a speleū deri/
 uaē spelūca: z deberet specus cus. vel specu facere abltm
 z dīm plurales in ibus specib°: tñ vsualr faciūt in ubus:
Speleū. in specus exponitur. (vt specubus.
Spera. a spatiū dī h° spa re. i. rotūditas siue corp° ex oī pte
 rotūdū. z ē spa manēte diametro ctinua circa ipuz semi/
 circuli circūductio: z dī spa q̄si spatiū rotūdū. vñ z rotū/
 ditas mūdī dī spa mūdī: qz ei° spēs in rotūdū formata ē.
 z qd rotūdū z volubile ē dī spa a volubilitate z rotū/
 ditate: vt pile qb° ludūt īfantes: vel vt dicūt spa grecū ē.
 Greci. n. qd rotūdū sperā vocāt. vñ spic° ca. cu. i. rotū/
 dus z solidus ad modū spe. Et vt Jfi. dic. Spa celi ē spēs
 qdā in rotūdū formata: cui° cētrū terre ē ex oib° ptib° eq̄
 liter dclusa. Spa ista ab oriēte z occidente semel in die z
 nocte vertit: z tāta celeritate dī currere: vt nīss aduersus
 p̄cipitē ei° cursū astra currerēt: q̄ eā remorarēt mūdī rui/
 nā faceret. hāc nec p̄ncipiū: nec terminū hēre dicūt: iō q̄ i
 termino rotūdo: q̄si circulo vñ īcipiat z dīnat: n̄ facile cō/
 prehēdit. z cor. p̄mā. vñ p̄rudē. maior. Cui° ad arbitriuz
 spa mobilis atqz rotūda. multi tñ pducūt sed male: qz p
 ei° dpositū pbat. f. asper: qd dponit ab a. qd ē sine z spa: z
 p̄sper q̄ dī q̄si ppe sperā. sed spera pducit e. ante r.
Sperma. a spargo gis. dī hoc spma tis. i. semē z ppe aīaliuz
 vñ spermatizo zas. i. sperma emittere.
Spermolog°. spma dpoit cū logos qd ē fmo: z dī h° spmo/
 logus gi. penl. cor. i. semiuerbi: z adiectiue pōt declinari
Spernaculus. in spnax est. (Spermologus ga. gū.
Spernax. a sperno nis. dī spnax cis. ge. ois. q frequēter ali/
 os spernit. z dparat. vñ bec spnacitas tatis. z spnaculus
 la. lum. penl. cor. aliquātulū spernax.
Sperno nis. spreui tū. spnere. i. dēnere: vilipēdere. Spno
 dponit: vt aspno nis. vñ aspnoz naris. depo. dspno. i. siml
 spnere. vñ dspret° ta. tū. z dponit vt icōspret° ta. tū. i. lau/
 datus z pbat. Spno z ei° cōposita in o. sūt actiua: z faci/
 unt p̄teritū in spreui: z supi. in spretū.
Spero. a spa dī spo ras. i. spē hēre: dēdere: existimare: vñ span/
 do expectare vel credere: z ppe bona: bona qdez spam°:
 mala timem°. sepe tñ spare ponit p timere z econuerso:
 fz iprope. vñ dicit Donat° q̄ cū dī. Dūc ego si potui tātū
 sperare doloze. spare dicit p timere. z est ibi cyrologia. A
 spero deriuat sperat° ta. tū. tā in actiua q̄ in passiua signi/
 ficatiōe. z cōparat. Et cōponit: vt īsperat° ta. tū. z silr cō/
 parat. Spō cōponit vt despo ras. i. a spe cessare. vñ bic z

hec despabilis z hoc le. vñ despabilr aduer. Spō p spes
 hēre ē neu. imo semp videt neutrū: fz qz aliud vñū in eo i/
 telligē. pōt ēt ei° passiuū in p̄ma p̄sona iueniri: nō minus
 tñ est neutrū: sicut z iūideo: fz etiā sepe iueniat iūideoz
 despero ab eo cōpositū neutrū est. Itēz spero p̄mā pdu.
Sperula le. dimi. parua spa. (sed sperare eam corripit.
Spes. a spo ras. dī h° spes spei: z dī spes: qz sit pes p̄grediē/
 di q̄si spes. z ē etymol. vñ ecōtrario dī despatio. deest. n.
 pes: nullaqz p̄grediēdi facultas: qz dū qd p̄ctm amat fu/
 turā gloriā nō spat. z caret gto dō z abltō pluralib° fm
 vsuz. inuenit tñ speb°. vñ in. z. li. Macha. c. 7. g. Noli fru/
 stra extolli vanis spebus. (Dic nō. q̄ spes ē certa expe/
 ctatio future btitudinis veniēs ex grā z ex meritis p̄ce/
 dētib°. sine meritis enī aliqd spare nō est spes: fz p̄suptio
 dici pōt. z est spes de iūisibilib°. qd enī videt qd nō spat.
 Et scias q̄ spes fm qd est passio nō est vtus: fz fm qd ē in
 appetitu itellectiue partis. (Et nota q̄ numerus p̄nci/
 paliū passionū hoc mō pōt accipi: qz aut sunt de p̄senti in
 quo perficiē motus cōcupiscibilis. aut de futuro in quo
 d̄sistit mor° irascibilis inq̄tuz est de difficili. si p̄mo mō:
 aut de bono: z sic est gaudiū: aut de malo: z sic ē tristitia
 si scō mō: aut de bono: z sic ē spes: aut de malo: z sic ē ti/
 mor. Itē aīaduerte q̄ spes q̄ est virt° nō opponit timori
 q̄ est donū: qz spes extendit se in deū ex d̄sideratōe diu/
 ne largitatis. timor vō dat resiltionē ex d̄sideratōe p̄pe/
 prauitatis: z ita nō ē fz idē f̄siltio timoris z extēsiō spei
 vñ nō sūt d̄ria. Itē spes aliqñ p re sperata pōit. vñ apls.
 Expectantes btām spez. i. re speratā vitā eternā: qz spes
 non confundit. i. nō frustra vel decipit.
Spica a specio cis. dī h° spica ce. qz de stipula p̄silit z appa/
 ret. vñ spica dī q̄si sperica: qz rotūda ē. z spica d̄ maturis
 frugib° dī abusiue. nā ppe spica ē cū p culmi folliculū. i.
 extremū tumorē culmi: ariste adhuc tenues ī modū spī/
 culi appent. vñ z sagitte z lācee breues dīr spicula a spī/
 carū silitudine. a spica dī spicosus sa. suz. plen° z abūdās
 spicis. vñ h° spicositas tis. spicaz plenitudo z abūdātia.
 Itē a spica dī spicat° ta. tū. spicā h̄ns. vel spicis ornatus:
 vel ex spicis dposit° sic in euāgelio legit. Unguētū spica/
 tū: qd de spicis aromatū fuit factū. vide ēt in nardus: et
Spicatus ta. tum. in spica exponitur. (pdu. spi.
Spico a spica dī spico cas. i. spicas emittere vñ hēre vel col/
 ligere: vel dare: vel ad modū spice aciere vñ findere. Et
 dponit vt d̄spico cas. i. spicas colligere: in quo sensu iue/
 nit d̄spicoz ris. depo. despico cas. z despicoz caris. depo/
 nere. i. grana de spica excutere z extrahere. vñ ēt sepe po/
 nit p auferre z p apire. expicoz caris. z expico cas. i. de/
 spicare. īspico cas. i. spicas emittere vel dare: vñ ad mōz
 spicaz aciere: vel findere: vel diuidere: īformare. respī/
 co cas. i. retro vñ itez spicare. suspico cas. i. latēter vñ post
 vel subtus spicare. Spico z ei° dposita pdu. hāc syllabā
 spi. vide in cōspico. Itē spico z oīa eius cōposita in o. sūt
Spicosus sa. sum. in spica exponitur. (neutra.
Spicula a spica dī h° spicula le. dimi. z h° spiculū li. telū vñ
 sagitta: vel breuis lancea vel iaculum: qz ad instar spice
 acuit z spiculor laris. i. iaculari vñ spiclo occidere. vñ spi/
 culator. i. carnifex q̄ portat spiculū ad occidendum.
Spiculatoz toris. in spicula exponitur.
Spidromum spiro cōponitur cū dromos qd est curiu: et
 dī hoc spidromū mi. locus post domum secretus: sic ad
 requisita nature idem dī ipodromum.
Spina a spica dī bec spina ne. pp acuitatez. Qd aut dī spi/
 na q̄si pūgēdo sanguinē trabens ety. est. vñ spinosus sa.
 suz. i. spinis plen°. vñ h° spinositas tatis. Itē a spina dī h°
 spinetū ti. locus vbi spine crescūt. z spineus nea. neū. i. de
 spinis fact°: vt spinea corona. Itē spia ē iūctura dorzi sic
 dicta: qz beāt radiolos acutos. z pdu. spi. vñ Tbobi. Spi

nis z
 pina
 in q̄
 S pine
 S pinif
 z fer
 S pinig
 S pinos
 nū
 bere
 tus
 uere
 S pint
 bula
 S pint
 S pinu
 S pinu
 tuz.
 S pinu
 S pira
 redi
 nau
 spiri
 S pira
 vel
 p q̄
 z spi
 spiri
 boc
 S pira
 uir
 qdā
 ficā
 fit e
 ficā
 sub
 z iō
 sint
 sint
 qd
 pōt
 ad
 spiri
 pp
 sup
 S pira
 S pū
 q̄ f
 a sp
 qd
 z f
 z b
 sig
 ue
 ad
 dic
 dī
 m
 uif
 ac
 vñ
 lia
 cil
 nō
 ris
 ad

nis et tribulis purgare non alia dicit Qui serit: etc.
 S pinax. a spina dicitur hinc spinax cis. tabula phox q et pinax dicitur: in qua phib figurat in supposito puluere. vide in mos.
 S pinetuz ti. in spina exponitur.
 S pinifer ra. ru. penul. cor. ferens spinas. et coponit a spina et fero fers: vel a ferens.
 S pinigena ne. ge. cois. penul. cor. de spinis genitus.
 S pino. a spina dicitur spino nas. i. pungere vel claudere. Et ponit ut cospino nas. despino nas. i. spinas auferre vel extra bere. et expino nas. i. eodem sensu. i. spino nas. i. valde vel in tus spinare. respino nas. i. iterum spinare: vel spinas remo uere. Spino cum suis copositis actiuum est. et pdu. spi.
 S pinter. a spina dicitur hoc spinter idecli. vel spinter teris. i. si bula vel armilla. et cor. penl. gti. vide in torqueo.
 S pinterculu li. dimi. paru spinter.
 S pinula le. dimi. parua spina.
 S pinuletus a spina et lentos plenus coponit spinuletus ta: tus. i. plenus spinis. Et coparat. vni hec spinulentia tie.
 S pinus. a spina dicitur hinc spinus ni. arbor prunoz: qd qda i mas.
 S pira. a spera dicitur hec spira re. circulus non (ge. ptulerut. redies ad ide punctu. vni et reuolutioes serpentiu et funiu in nauis spire dicuntur: et ipsi funes nautaru dicuntur spire: qz in spiris recolliguntur. vel dicuntur sic a sparto. vni fiut.
 S piraculu. a spiro ras. dicitur hinc spiraculu li. i. adit vel forame vel aliqd aliud p qd spirat. vni et spiracula dicuntur oia loca p qd pot fieri spūs q greci paronia vocat: vel acharotbea. et spiracula dicuntur loca p qd terra spiramē edit. A spiro dicitur spiratiuus ua. uu. qd facile spirat. et hic et hec spirabilis et hoc le. habile ad spiradu: vel per qd spiratur.
 S piratoz. a spiro ras. dicitur hinc spiratoz ris. q spirat. S et sive uir an pr et filii sint vni spiratoz spūs sci: Ad hinc dicunt qd qd act recipit numeru a suppositis. vni et vbu signi ficās subaz p modū act dicitur de plurib psonis plalr quis fit eētia vna. sic Jo. io. Ego et pr vni sum. act aut signi ficat et i vbo et pticipio et i noie vbalis. s3 tñ plus accedit ad subaz qz vbu: et adhuc nomē vbalis plus qz pticipiu et vbu et iō nō possum dicere qd pr et filii spirēt spm scm: vel qd sint spirās: vel qd sint spiratoz: s3 qd spirēt et sint spirātes: et sint spiratores: quis fit vni act quo spirat. tñ s3 qd vni qd qz eo: magis accedit ad significadu actū: min p prie pot i singulari pdicari. Vel pot dici et p pri qd qz spirans adiectiuū ē: spiratoz vo substatiuū: iō pr et filius sūt duo spirātes pp pluralitatē supposito: nō at duo spiratores pp vnā spirationē. nā adiectiua noia habēt numeru fm supposita. substatiua vo a seipsis s3 formā signatā. vide S piritalis. in spūs exponit. (in scribo.
 S pius. a spiro ras. dicitur hinc pius tus. tu. i. flat vel āgelus: vñ aia q fac spirare: vñ qz spirat i corpe. Prif. aut videt velle qd a spūs deriuet spiro ras. et hinc teneas. Et spūs driuat a pir qd ē ignis. et a spūs dicitur hinc et hinc spūalis et hinc le. ad spm ptinēs: et formā a spūs remota s. et addita alis. et p syncopā dicitur hinc et hinc spiritalis et hinc le. vñ spiritalr aduer. et s3 videantur idēz significare: tñ differūt: qz spūalia ad spm ptinēt gñalr si ue ad bonū siue ad malū. s3 spiritalia sūt bona q spectant ad salutē: et ad vitā eternā. Et scias qd spūscūs qñ ē vna dicitio dicitur de 3 psona i trinitate. s3 qñ s3 due ptes spūs scūs dicitur de spū cuiuslibet viri iusti. C Dic nō. qd sic filii duobus modis dicitur mitti. vno qd visibilr apparuit. altero qd inuisibilr castis mētibus pcipit: ita et spūscūs a prē et filio aca seipso duobus modis pcedere: siue mitti siue dari dicitur. vno mō visibilr. alio mō inuisibilr. dat ē. n. visibilr visibilis creature demōstratiōe: sic i die pēthecostes: alysqz vicib. Et dat quotidie inuisibilr illabēdo mētibus fidelium. nō tñ spūscūs i sui nā videt a nobis: q nec i illis creaturis magis erat qz i alyis: s3 ad aliud. In illis. n. erat vt p eas ad boies veniēs oñderet eē in illis ad quos ille creature

veniebāt nō. n. spūscūs tpali motu tē venit vñ dscēdit i boies: s3 p talē motū creature figurata ē spūalis et inuisibilis spūscūs infusio. et vt apti dicitur p illū modū missionis spūscūs corpalr exhibitū mōstrata ē spūalis et iterior mis sio spūscūs siue donatio. Itē scias qd dona spūscūs sūt septē q enumerant i Isa. ii. Regescet sup eū spūs dñi: spūs sapie et intellē: spūs silij et fortitudis: spūs scie et pietatis. et reple uit eū spūs timoris dñi. xps hūit: et qdlibet mēbroz ei h3 spm sapie in diligēdo: spm itellect in cognoscēdo: spm cō silij in docēdo: spm fortitudinis in sustinēdo: spm scie i cō seruādo: spm pietatis in cōpatiēdo: spm timoris i reuerē do. vide i spes: et i paclyt. Greg. aut in. i9. homel. Ezech. p̄dicta dona ascēdēdo enumerat: vñ dicit Isa. P̄dicta dona vel gradus de celestib loquēs descendēdo magis qz ascēdēdo enumerauit. sed nos q a terrenis ad celestia tēdim⁹ eodē gradus ascēdēdo enumerem⁹: vt a timore ad sapiāz puenire valeam⁹. In mēte. n. nra pm⁹ gradus ascēsiōis ē timor dñi. scōs pietas. terti⁹ scia. qrt⁹ fortitu do. gnt⁹ silij. sext⁹ intellē. septim⁹ sapia. Est enī timor dñi in mēte: s3 qlis ē iste timor si cū eo pietas nō ē: q enī misereri pxio ignorat: q cōpati ei in tribulatiōe dissilat: huius timor an oipotētis dei oculos nullus ē: q nō leua tur ad pietatē: s3 sepe pietas p iordiatā mīaz errare solz: si fortasse peccerit q pceda nō sūt: pctā. n. q feriri ignib⁹ gebēne pnt: disciplie sūt vberē corrigēda: s3 iordiatā pie tas cū tpalr pcit: ad eternū suppliciu dtrahit. Ut g ve oz diata sit pietas: ad gradū ē aliū subleuāda. i. ad sciam: vt sciat: l qd ex iustitia pūiat l qd ex mīa dimittat. et si sciat qd agere qsqz deat: vtutē vo agēdi nō hēat: qd ē ipa scia: Scia g nra crescat ad fortitudinē: vt cū videt qd sit agē dū: h⁹ agef p mētis fortitudinē possit: ne tiorē trepidet et pauore collapsa nō valeat dōa dōfendere q sentit. s3 sepe fortitudo si iprouisa fuerit: et min⁹ circa vitia circūspecta ipsa sui p̄suptōe icassū ruit. Ascēdat g ad silij vt puidē do pmuniat oē qd agere fortiter pot. s3 eē silij nō p̄: s3 itellē dēst: qz q nō itelligit malū qd agētē grauat: quo p̄ bonū solidare qd adinnat: itaqz a silio ascēdam⁹ ad in tellm. S3 qd sit itellē magno qdē acumie vigilet et mo derari se nesciat p maturitatē. Ab itellectu g ascēdat ad sapiāz: vt h⁹ qd itellect⁹ acute inenit: sapia mature dispo nat: q igif p timorē surgim⁹ ad pietatē: p pietatē ad sciaz ducimur. p sciaz ad fortitudinē roboramur. p fortitudi nē ad silij tēdim⁹: p silij ad itellectū p̄ficim⁹: p itelle ctū ad maturitatē sapie puenimus: septē gradib⁹ ad por tā ascēdim⁹: p quā nobis adit⁹ vite spūal⁹ aperit. De tri plici spū hēs i aia. Itē de notiōib⁹ hēs in p̄petas. Itē de pctō in spm scm: hēs i pecco. Itē qre sit missus spūscūs dicitur i paclyt. Itē vide i sapia et vt. Itē scias qd qdā sunt a spūscō: et nō cū spūscō: qdā cū spūscō: s3 nō a spūscō: vt di cā i timor. C Dic nō. qd Bre. i homel. pēthecostes expo nēs illd. Jo. Paraclyt⁹ at spūscūs que mittet pr in noie meo ille vos docebit oia. sic dicit. Breca locutiōe paclyt⁹: latic aduocat⁹ vñ solatoz dicitur: q iccirco dicitur aduocat⁹: qz p errore delinquētū apud iustitiā prīs iteruenit q vnus subē cū prē et filio exorare p deliquētib⁹ phibēt: qz eos quos repleuerit exorātes fac. vñ et Paul⁹ dicit: ipse enī spūs postulat p nobis gemitib⁹ ienarrabilib⁹. idem enī spūs postulare dicitur: qz ad postulādū eos quos repleuerit iflāmat. C solatoz at idē spūs vocat⁹: qz de pcti p̄petra tiōe merētib⁹ dū spē venie p̄parat: ab afflictioe tristitie mētē leuat. de quo recte pmittit. Ipse vos docebit oia. qz nisi idē assit spūs cordi audiētis: ociosus ē fmo docto ris. nemo g docenti hoī tribuat qd ex ore docētis itelli git: qz nisi itus sit q doceat doctoris ligua in vacuū exte ri⁹ laborat. Ecce vnā loqntis vocē oēs piter auditis: nec tñ piter sensū audire vocis pcipitis. Cū g vox dispar nō

- fit: cur i cordib' vris dispar e' vocis itelligētia: nisi qz p b' q' vox loquētis cōiter admonet e' magr' iterioz: q' de vo-
cis itelligētia quōsdā spūalr' docz. Itē idē i eadē homel.
Libet oculos fidei i v'ute opificis hui' spūs sci attollere:
atqz sparsim p'ēs noui ac veteris testi cōsiderare. Ecce
ap'ris eisdē oculis fidei David: Amos: Danielē: Petruz:
Paulū: Mattheū itueoz. z scūs iste spūs q'lis z quāt' sit
artifex: cōsiderare volo: s'z i ipsa cōsideratiōe mea deficio.
Implet nāqz citharedū puerū z psalmistā facit. Implet
pastorē armētariū sicomozos vellicatē: z ppham facit.
Implet abstinētē puerū. z iudicē senū fac. Implet piscā-
torē. z caput ecclie facit. Implet psecutorē z doctorē gen-
tiū facit. Implet publicanū: z euāgelistā z aplm facit. Q
q'lis iste spūs nulla ad dicēdū moza agif. in oē qd' volue-
rit mox vt tetigerit mētē docet: solūqz tetigisse docuisse
est. nā humanū aiuz subito vt illustrat: imutat: abnegat
repēte qd' erat: exhibet repēte qd' nō erat.
- S**piro ras. raur. rare. i. viuere v' spm ducere: vel suspirare:
v' flare: v' olere: siue redolere. vñ h' spiramē nis. Spiro
zponit vt aspiro ras. Spiro ras. i. sil' spirare: vel iurare:
vñ spiratoz z spiratio. expiro ras. i. mozi. i. extra spiritū
mittere. i. spiro ras. i. spirādo imittere: instigare. respiro
ras. retro vel iterū spirare: vel gescere: pausare a labore.
suspiro ras. i. fursū spirare: v' sub' spm ducere. Spiro z
ei' zposita neu. sūt pter ispiro p istinguere: qd' e' actiuū. z
oia pducūt hāc syllabā spi. vide etiā in spiraculū.
- S**pissus sicut i Grecismo d'f. Spissus de toto solido dicef:
ac illud Densuz dicaf vbi locus opacus habef.
- S**plen nis. mas. ge. d'f a supplemento ex zia pte iecozis ne
vacua existeret. vñ a suppleto d'f splen. z a splen d'f splene-
ticus ca. cū. i. ad splenē ptinēs: vel qui patif in splene. Et
vt d'f in Grecismo. Loz sapit: pulmo loquif: fel cōmouet
iras. Splen ridere facit: cogit amare iecur. Et dicef vul-
gariter minza. vide in coz.
- S**plēdeo des. dere. i. lucere. vñ hic splēdoz dozis. z splendi-
dus da. duz. z cōparaf. z inde splēdesco scis. ichoa. Splē-
deo cōponif vt cōsplēdeo des. resplēdeo des. vñ cōsplen-
desco scis. resplēdesco scis. inchoa. Splēdeo cū suis cōpo-
fitis neu. est: z caret supi.
- S**plendidulus la. lū. i. aliquātulū splendidus.
- S**plēdificus. splēdeo vel splēdo cōponif cū facio: z d'f splē-
dificus ca. cū. penul. coz. z splēdificēs centis. ge. ois. vnde
hec splēdificētia tie. i. claritas.
- S**plēdona. a splēdeo des. d'f h' splēdona ne. i. gladi': qz splē-
plenet' ca. cū. in splen exponif. z coz. penl. (deat.
- S**poletū ti. qdā ciuitas penul. pdu. inde spoletanus.
- S**poliātoziū ry. in spolio exponitur.
- S**polio as. au. atū. are. i. denudare: spolia auferre. vñ hoc
spoliātoziū ry. locus spoliādi. z hoc spoliū ly. z sūt spolia
puatoz: exuue ducū z diuitū. vñ hoc spoliariū: loc' vbi
spolia reponunt. v' exterior balneoz cellula. Spolio cō-
ponif vt cōspolio lias. despolio lias. dispolio lias. expolio
lias. Spolio cū suis cōpositis est actiuū.
- S**pōda. a spōdeo des. v' a spōsa d'f h' sponda de. ps lectuli
vel scriny. vñ h' z h' spōdalis z hoc le. i. ad spōdā ptinēs.
- S**pōdeo des. spopōdi spōsuz. i. fideiubere vel pmittere: v'
velle: z s'z p'ris. Spōdeo pteritū gemiat spopōdi a q' e'
lra s. omif i scōa syllaba euphonicā. z d'f spopōdi. Spō-
deo zponif vt spōdeo des. i. sil' spōdere. despondeo des
despōdi. i. valde spōdere: spōsaz facere: z virū iūgere. vñ
despōso fas. frequē. Rūdeo des. i. retro petēti vocē mit-
tere: v' reddere: v' psonare: vel resistere: d'dicere. vñ rñ/
so fas. frequē. i. frequēter rñdere: resistere: d'dicere. Spō-
deo z ei' zposita sūt actiua pter rñdeo des qd' e' neutruz.
- S**pondeo habet geminationē in pterito. sed cōposita ab
eo nunqz gemināt pteritum.
- S**pōsa. a spōdeo des. d'f h' spōsus si. z h' spōsa se. nā oliz spō-
sozes sibi iuicē mittebāt cautioēs: i. qb' spōdebāt se iuicē
p'sentire i iura m'rimony: z fideiussozes dabāt. ide admis-
suz e' vt spōsuz dicam' virū a spōdēdo: z spōsaz silr. g' spō-
sus e' nō qz p'mittit: s'z qz spōdet z spōsiōes dat z vult. vñ
h' z h' spōsialis z h' le. ad spōsuz v' ad spōsaz ptinēs. vñ z
spōsalia dicunt q' i dote danf: v' a viro v' a femia. Spō-
sus zponif vt spōsus. i. iuraf: v' cū alio sil' spōsus. Itē
spōsus sa. sū. e' pticipiū de spōdeoz ris. vide i m'rimoniū.
- S**pōsoz. a spōdeo des. d'f hic spōsoz sozis. i. fideiussoz vel p-
missoz. vñ in epla. ad Hebr. ca. 7. Intātū meliozis testa-
menti sponsoz factus est Iesus.
- S**pōte. a spōdeo d'f spōte aduer. q'litatis. i. vltro: volūtarie.
s'z ponit qnqz noialr: vt mea spōte hoc feci. s'z meli' e' vt
dicam' nomē eē ablti casus tm: z nō aduer. s'z qnqz pona-
tur aduerbialr. si aut esset aduerbiū qd' poneref noialr
adiūgeretur sibi adiectiuū in neu. ge. Hñale qd' e' q' qñ
aliq' dictio nō noialis ponit noialr in neu. ge. ponit tm: z
suscipit adiectiuū in neu. ge. vt tuū legere: tuū etige: tuuz
ergo. A spōte d'f spōtaneus nea. neu. i. voluntarius.
- S**porta. a porto ras. d'f hec sporta te. quoddā genus vasis
iūcēū: vel virgeū. vñ hec sportula le. z sportella le. dimi.
vel sporta d'f a sparto frutice. vñ in qbusdā locis texti. z
hic h' sportari' ry. q' sportas fac. z sportari' ria. riū. ad spor-
- S**portella le. dimi. in sporta exponif. (caz ptinēs.
- S**portula le. dimi. parua sporta.
- S**puma a spuo is. d'f hec spuma me. vñ spumofus sa. sū. ple-
nus spuma. Et zparaf. vñ h' spumofitas tatis. Itē a spu-
ma d'f spumo mas. i. spuma fluere: v' spumā h're v' emit-
tere: vel auferre. Et zponif vt cōspumo mas. i. sil' spuma-
re: despumo mas. i. valde v' deorsū spumare: v' purgare
q' si deorsuz a spuma ponere: expumo mas. i. valde v' ex-
tra spumare: v' spumas auferre. ispumo mas. i. in v' val-
de vel intus spumare. respumo mas. Spumo z ei' com-
posita neutra sunt: z pducūt hanc syllabā spu. Iuuenaf
Et profusa mero spumant vnguenta falerno.
- S**pumeus a spuma d'f spumeus mea. meū. i. de spuma exi-
stens: vel ad spumā ptinens: vel spuma abundans.
- S**pumo mas. in spuma e'. Spumofus sa. sū. i. spūa vide.
- S**pumula le. dimi. parua spuma.
- S**pungia a spuma d'f hec spungia gie. qz ex spuma fiat: vel
d'f a fingere qd' est nitidare: qz apta est ad tergedū. z scri-
bitur per u. in Papia spungia.
- S**puo spuis spui sputū spuere. i. sputū emittere: v' sputo re-
spergere: pfunderē: z ide sput' ta. rū. z h' sputū ti. Spuo
zponif vt spuo is. i. sil' spuere: vel sputo cōspergere vel
pfunderē. despuo is. i. deorsū spuere: v' sputo pfunderē:
expuo is. i. extra spuere. ispuo spuis. i. intro v' valde spue-
re. respuo is. i. iterū vel retro spuere: v' recusare: renuere
vilipēdere: spernere. Spuere p sputū emittere. z cōposi-
ta ab eo fm illā significatiōe neutra sūt. Sed in alia si-
gnificatiōe actiua sunt: z oia faciūt pterita in spui. z supi
nū in sputum. z in sup. pdu. spu. fm Dug. P'ris. aut dicit.
q' spuo deficit in sup. forte hoc dicit: qz suo tpe non erat
in vsu: tamen nunc eo vti possumus.
- S**purcicia a spurcus d'f h' spurcicia tie. i. imūdicia: feditas.
z forma' a g'ō spurci addita cia fit hec spurcicia.
- S**purcus a spuo is. d'f spurc' ca. cū. i. turpis: fetidus: imū-
dus: q' si sputū screans vel puocās: vel q' si spuere cogēs
vel quasi sine puritate. Et zparaf vt dicunt qdā. vñ spur-
cus non tm impurus: sed etiam senus dicitur.
- S**puridic' ca. cū. pe. coz. i. imūda dicēs a spuri'. z dico dicit
- S**purificus ca. cū. i. imūda faciens penul. (dixi zponif.
- S**purius a spurcus d'f hic spurius ry. z hec spuria rie. q' vel
que genitus vel genita de nobili matre e'. z ignobili p're.

Itē spurius p̄re icerto r̄ matre vidua genitus appellat̄
quasi t̄m spurce vel spurcy fili⁹: q̄ mulieb̄rē n̄āz spuriuz
yeteres vocabāt. vñ r̄ h̄i q̄ nō sūt de legitimo matrimo
nio: matrē poti⁹ q̄ patrē sequunt̄. r̄ d̄r spuri⁹ quasi imū
dus: r̄ extra puritatē possit⁹. r̄ hinc spuri⁹ ria. riū. i. ignobi
lis r̄ degenerās. vñ in lib. Sapie ca. 4. Spuria vitulami
na nō dabūt radices altas. i. degenerātia r̄ nō n̄ālia. r̄ b̄
littera ē Rabani r̄ antiquoz. Aug. aut̄. in lib. de doc. xpi
ana dicit q̄ meli⁹ dicere adulterine plātationes.

Sputum. in sputo tas. est.
Sputo. a spu is. sputu d̄r sputus ta. tū. r̄ hoc sputū ti. r̄ spu
to tas. verbū frequētatiū.

S ante Q
Squaleo. a squabo bis. d̄r s̄qleo les. lui. i. sordere: eē v̄l fieri
s̄qlidū: v̄l asperū: vel splēdere. vñ s̄qlesco scis. ichoa. r̄ s̄q
lidus da. dū. i. asper: sordidus. Et p̄parat̄. vnde s̄qlidulus
la. lū. aliquātulū s̄qlidus: r̄ hec s̄qliditas tatis. Itē a squa
leo d̄r h̄ squaloz lozis. i. aspitās: pollutio: sordidatio. Et ē
s̄qleo neu. cū oib⁹ suis p̄positis siq̄ h̄z. r̄ caret sup̄. r̄ pdu.
Squalidulus la. lū. in squalo est. (Squa.

Squama. a s̄qleo les. d̄r hec s̄qma me. r̄ est pisciū: serpētuz
r̄ lozice. vñ s̄qmat⁹ ta. tū. i. s̄qmis abundās. r̄ hec s̄qmata
te. lozica ferrea ex laminis ferreis vel eneis concatena
ta ad modū squame piscis: r̄ ex ipso splēdoze squamaruz
r̄ similitudine dicta ē. Itē a s̄qma d̄r s̄qmo mas. i. squamas
auferre vel dare. Et p̄ponit̄ vt des̄qmo mas. disquamo
mas: ex̄qmo mas. ins̄qmo mas. oia p̄ auferre squamas.
r̄ pdu. h̄ac syllabā s̄qua. r̄ sūt neu. Et a squama d̄r s̄qme⁹
mea. meū. r̄ squamosus sa. suz. i. plenus squamis vel luci
dus: vel asper. Et cōparat̄. vñ hec squamositas tatis.

Squama mas. in squama exponitur.
Squamula le. dimi. parua squama.
Squarofus. a squaloz vel s̄qma d̄r s̄qrosus sa. suz. i. asper v̄l
ineq̄lis. vel d̄r squarofus squaloze vel s̄qmis corrosus.
Squarus ri. maf. ge. quidaz piscis. r̄ d̄r a squama: q̄ s̄qmis
acutus sit. vñ r̄ eius cute lignū politur.
Squilla genus piscis delicati: quod vulgo dicit̄ lata.

S ante T
Stabilis. a sto d̄r h̄ r̄ b̄ stabilis r̄ b̄ le. vñ stabilio lis. liui. li
tū. i. firmare: statuere: r̄ h̄ stabilitas tis. i. firmitas: imobi
litas. r̄ p̄ponit̄: vt p̄stabilio lis. r̄ ē actiū stabilio cū suis
p̄positis. Stabilis p̄ponit̄: vt istabilis le. vñ istabilr̄ ad
Stabularius. in stabulū est. (uer. r̄ hec istabilitas tatis.
Stabuloz laris. in stabuluz exponitur.
Stabulū. a sto stas. d̄r hoc stabulū li. q̄st statio boū. vñ sta
bulari⁹ ria. riū. ad stabulū ptinēs. r̄ h̄ stabulari⁹ ry. stabu
licustos: vel equoz custos siue ductoz. Et cōponit̄: vt h̄
cōstabularius ry. q̄ frequētius inuenit̄ h̄ conestabula
rius: r̄ designat dignitatē siue officiū. vñ hec conestabu
laria rie. eius vxoz vel dignitas. Itē a stabuloz laris. d̄po.
hoc antiqui dixerūt stabulo las. in neu. ge. r̄ est absolutū
vt hic stabulantur equi mei.

Stacten genus p̄ciose refine: v̄l icēsuz q̄d ex p̄ssura manat
r̄ ē ideclī. p̄t̄ ē declinari stacte hui⁹ stactes. r̄ vt dicit̄ q̄
dā: stacten idē ē q̄d myrrba: vel gutta myrrbe arbozis: r̄
est grecū. s̄z aut̄ p̄ap. stacten ē fructus cynamomi.
Stadialis. in stadium exponitur.
Stadiolum li. diminu. paruz stadium.
Stadiū dy. octaua ps ē miliary q̄ vtunt̄ greci i metiendis
viarū sp̄cys actozē Hercule: q̄ dū eēt fortissim⁹ r̄ nimy
robozis: fer̄ vno anhelitu. izs. cucurrisse passus. r̄ q̄z ibi
finē currēdi fecit: stadiū a stando nūcupatū ē. Vide i ca/
Stagnarius. in stagnū exponit̄. (tinum.
Stagnum. a sto stas d̄r hoc stagnū ni. aqua stās artificialis
pisces habēs. r̄ d̄r stagnū ab eo q̄z aqua ibi stet nec discor
rat. vñ stagneus nea. neum. r̄ stagnosus sa. suz. Et stagno

nas. ad modū stagni inundare: abundare: crescere. Et cō
ponit̄: vt cōstagno nas. destagno nas. i. valde vel deorsū
stagnare: vel decrescere: vel stagnū remouere. instagno
nas. i. itus v̄l valde stagnare. restagno nas. i. iterū stagna
re vel retro. s. decrescere: v̄l redundare: vel stagnū remo
uere. Stagno neu. est cū oibus suis compositis. Itē a sta
gnū dicit̄ stagnarius ria. riū. ad stagnū pertinens: vel in
stagno operās. vñ h̄ r̄ hec stagnēs̄is r̄ hoc se.

Stayros interpretatur crux.
Stamen. a sto stas d̄r h̄ stamen minis. filū tele. s. orditura:
q̄z stātes solebāt texere: r̄ tela erecta solebat disponi sur
suz pēdēs de trabe. vñ stamineus nea. neū. r̄ cor. sta.

Stannū ni. est quoddā genus metalli. r̄ dicit̄ a quodā gre
co. s. stānatos: q̄d est separans r̄ secernēs. mixta enī adul
terata inter se per ignē metalla dissociat: r̄ ab auro r̄ ar
gento es plumbūq̄z secernit. alia quoq̄z metalla ab igne
defendit. vnde stāneus nea. neū. de stāno existens. r̄ stā
nosus sa. sum. stāno plenus r̄ abundans. r̄ stāno stānas. i.
stāno aliquid aptare: preparare: ornare: ordinare. Et cō
ponitur: vt constāno nas. i. simul cū alio stānare. destāno
destānas. i. valde vel deorsum stānare: vel stannū remo
uere. instāno instānas. i. intus vel valde stānare. restan
no. nas. i. itez v̄l retro stānare: vel stānū remouere. Stā
no cū suis cōpositis est actiū. Itē a stannū d̄r stānarius
ria. riū. ad stānū ptinēs: vel in stāno operās. r̄ h̄ r̄ h̄ stan
nensis r̄ hoc se. Et scribit̄ stānū pro metallo r̄ oia p̄dicta
ab eodez descendētia p̄ geminū n. sed stagnū pro aqua
scribi d̄z p̄ g. vñ vsus. Stans aq̄ dat stagnū: speciesq̄z me
tallica stānū. S̄ retinet p̄mū. vult n. geminare fm. Itē in
Hrecisimo dicit̄. Est eris species stannū: stās est aqua sta
gnū. N̄ duplici scribas p̄mū: cum gq̄z secundum.

Stasis grece latine dicitur stans vel status.
Stater. a sto stas d̄r h̄ stater teris. q̄daz p̄d⁹. i. medietas
vncie appēdēs aureos tres. vñ r̄ d̄r stater: q̄z trib⁹ solidis
stet. vñ v̄l p̄poni a sto r̄ ter: r̄ pe. pdu. in ḡtō. A stater d̄r
h̄ statera re. p̄d⁹ h̄is dragmas q̄tuoz q̄ sūt scrupuli. iz.
r̄ p̄fat solidos tres. Itē statera d̄r trutina. s. p̄tica ex trās
uerso in libra posita sic d̄cā: q̄z ex duab⁹ statera lācib⁹: et
vno stilo medio pēdeat r̄ stet. Et statera d̄r sepe totū illō
instr̄m. r̄ cor. penl. ḡri stater teris. Un̄ in Dat. d̄z corzi.
Inuenies in ore piscis staterē. s̄z statera re. pdu. penulti.
Un̄ q̄dā. Sepe min⁹ staterē lanx cōtinet ampla statere.
Et in Hrecis. d̄r. Libra statera: stater ē q̄d librat̄ in illa.

Statera in stater exponitur.
Statim. i. ilico aduer. t̄pis a sto vel a statu dicitur.
Statio loc⁹ vbi naues ad t̄ps stāt: s̄z port⁹ ē n̄ālis r̄ p̄petu⁹
vñ r̄ statio d̄r vita ista: q̄z h̄ ad t̄ps stamus: q̄z fm̄ Aplm:
nō. n. habem⁹ h̄ manētē ciuitatē. s̄z futurā ingrimus. vñ
h̄ statiūcula dimi. Et stationari⁹ ria. riū. r̄ statin⁹ ua. uū. ē
eodē sensu. Itē statio d̄r vbi stat vn⁹ exercit⁹ cōgregatus
Re. i. ca. 24. Ueni r̄ trāseam⁹ ad stationē p̄bilistinozū.
vñ vsus. Est statio vita: statio portus: stadiumq̄z.

Statua. a sto stas vel a status dicit̄ hec statua tue. ymago
simulacrum: r̄ representat statum alicuius.
Statuari⁹. a statua dicit̄ statuarius ria. riū. ad statuā perti
nēs. r̄ h̄ statuari⁹ ry. q̄ statuas fac̄. r̄ b̄ statuariū candelā
cuz qua statua cingit̄ r̄ circundatur: vel crux vel altare.
Zach. 9. ca. Proyce illos ad statuarium.

Statuo. a statu sup̄. de sto stas. addita o. fit statuo is. tui. tu
tū. tuere. i. ordiare: censere: fabricare: p̄stituere. ponere. r̄
cōponit̄: vt p̄statio is. i. sil̄ statuere. Destituo is. i. desere
re derelinquere vel deorsuz statuere: vel a deorsum sur
sum statuere. Instituo is. i. ordinare decernere. Prosti
tuo is. i. pro precio statuere: proponere. r̄ est v̄bū meretri
cuz: q̄ p̄stituunt̄. i. pro precio se supponūt. Restituo is. i.
retro vel iterū statuere. Substituo is. sub⁹ vel post sta

tuere: surrogare: i loco mortui eligere et ponere. Statuo
 et ei? pposita oia sunt actiua: et mutat a. presentis in i. cor.
Statura. a sto stas dicitur h' statura re. i. stat' bois. i. ei? magni-
 tudo. et statura dicitur post iactum lapidis in aqua vni circuli fi-
 unt in aqua reditus ipsius aque. vni Luca. Et statura re-
 dit. Potest etiam hoc esse participium.
Stat' a sto stas dicitur stat' ta. tu. participium. Quidam tamen dicunt esse
 syncopatum a staturo. vni substantiue dicitur hic status tus. tui.
Stenopatia dicitur astructu corp' quod nec in sudore relaxat.
Stella. a sto stas dicitur h' stella le. qz videtur stare. et h' hoc stel-
 le dicuntur ppe q' sunt in firmamento. Et scias q' stella dicitur q'
 liber singularis. Sidus vero plurius stellarum collectio. Astru-
 gradis stella vel grade sidus. Sed hec noia sepe confundun-
 tur apud auctores. vni stellula le. dimi. et stellus lea. leu.
 i. clarus vel ad stellam pertinet. et stellatus ta. tu. i. stellis cir-
 cundatus: vel ad modum stellarum depictus. vide in astru.
Stellio. a stella dicitur stellio onis. reptile sile lacerte: qz depi-
 ctus quibusdam maculis ad modum stellarum. de hoc dicit qui-
 dam. Stellio nocte micat sordens in luce diei.
Stellionat' ta. tu. a stellio dicitur vari?: fraudulens?: versipellis:
 malefactor. et h' stellionat' tus. tui. i. maleficius: fraudulens:
Stello. a stella dicitur stello las. i. splendere ad (tia: versutia.
 modum stellarum stellis circundare et ornare: vel stellis diui-
 nare: aliquid ppedere. Et pponit: vt stello las. vni hec co-
 stellatio quod sepe ponit p ipso signo stellarum. et e neu. stel-
Stellula le. dimi. parua stella. Clo las. cu suis coppositis.
Stema matis. neu. ge. i. nobilitas: vel ordo imaginum nobi-
 lium: vel honor: vel dignitas: vel corona: vel ornamentum. Ju-
 uena. Stemata quod faciunt. Stemata dicuntur et ramuscu-
 li quos faciunt in genere: cum gen' cognationum partiuntur. sic ille
 pater: ille auus: etc. vide in stigma.
Stemato tumor mollis carnis.
Stemon e littus angustum.
Stephanus. stephane grece latine dicitur corona. vni stephan'
 corona interpretatur grece: sed hebraice norma. Sicut vero coro-
 na. i. principium martyrum in nouo testamento: sicut Abel in veteri.
 vni et pthomartyr dicitur. Sicut enim norma. i. exemplar et regula
 alijs patendi. Vel stephan' dicitur strenue fans: vel quasi strenue
 fans anus. i. strenue siue laudabilis fans. i. instruens et regens
 anus. i. viduas veteres quod ab apostolis fuit pfect'. et est ety-
 mo. non coppositio. Est g' corona ppter principium martyrum.
 Norma ppter exemplum patendi vel bene viuendi. Strenue
 fans ppter luculentam pdicationem. Strenue fans anus p-
 pter viduarum laudabilem instructionem. Hoc est attendens ma-
 ximus eps dicebat. In hoc quod stephan' pposit' e feminis
 testimonium meruit sincerissime castitatis. Bonus g' caris-
 simi qui imitat' huc fuerit. Pudicitie enim palmam et marty-
 rium sequebat' coronam. sed quod distare inter martyres potest p-
 pius esse meruit iste qui pimus e. Mortem enim quam saluator
 dignatus e pro oib' pati hanc iste pimus reddidit saluatori.
 In psecutione autem posit' p psecutoribus dum deprecabatur. atque
 in illa lapidum ruina quam alius obliuisci poterat etiam carissi-
 mos suos: ille domino comedebat inimicos. Plus itaque do-
 lebat illorum peccata quam sua vulnera. Plus illorum impietatez
Stera. a sto stas vel steti dicitur h' stera re. (qz sua mortez.
 pellicula in qua puer inuoluit et moratur. vni Macrobi' Ste-
 re si subdit herba desiccabit eam. Et ide stericus ca. cu. ad
 stera ptinet: vel in stera patiens et infirmatus.
Stercozeus rea. reu. in stercozeus est.
Stercozo ras. a stercozeus dicitur stercozo ras. raui. ratu. rare. i. ster-
 corare: ingnari: vel ipinguare. et cor. co.
Stercus. a sterno nis. dicitur hoc stercozeus. qz sternitur in
 agris: vel qz extergi oporteat quicquid in ciuitate sordidum
 reducat: vel quod verius e: stercozeus dicitur a sterten qz stercozeus
 dictus est: qz pimus stercozeus agri rone iduxit in Ita-
 lia. vni et fimus dicitur qz fiat mus. i. stercozeus. vni stercozeus

rea. reum. et stercozeus sa. sum. i. stercozeus plenus. et ingno-
 tus. Et vtriusque comparatur.
Stericus ca. cum. in stera exponitur. et cor. ri.
Sterilis. a stera dicitur hic et hec sterilis et hoc le. penul. cor. i. in-
 fructuosus: infecundus: nihil apt' gignere. Et comparatur. vni
 hec sterilitas tatis. i. infructuositas: infecunditas.
Sternax. a sterno nis. dicitur sternax. nacis. ge. ois. qz facile et se-
 pe sternit vel sternit. Et comparatur.
Sterniu. a sterno nis. dicitur hoc sterniu. ny. locus apt' ad ster-
 nendum. Et per coppositionem hoc lecti sterniu.
Sterno nis. strau. ui. in tu. stratu: sternere. i. pacificare: ppa-
 rare: infellare: obnuere. vni dicitur i Grecis. Sternit equoce ma-
 re: lect' asellus: et hostis. Sterno pponit cu ad. et dicitur aster-
 no nis. au. at. i. ad vel iuxta vel valde sternere: et abuci-
 tur. d. It' dicitur sterno is. au. qd est dicitur sterno aris. depo. iuenit
 pme coniugationis. et vtriusque pponitur a con. et sterno. nis.
 It' dicitur pponit cu circū: vt circū sterno strau. It' dicitur d' sterno
 nis. strau. i. valde vel deorsum sternere. vt de. est ibi pmati-
 uuz: quasi a pace vel a pacto remouere: vt fellam auferre: quod
 et dissellare dicitur. In sterno nis. i. strau. i. valde sternere. pro
 sterno nis. strau. i. pcul: vel ante: vel p aliquo sternere:
 substerno nis. strau. i. subtus vel post vel parum sternere.
 Sterno et ei? copposita in o. sunt actiua: et faciunt pteriti-
 tum in strau: et supinum in stratum.
Sternon onis. in stratodes exponitur.
Sternutatio. a sterno nis. dicitur h' sternut' ti. vni sternuto tas.
 i. sternutum facere. vni h' sternutatio nis. idē quod sternut'.
 Job. 4. Sternutatio ei? splendor ignis. Quod tractas Gre-
 dicit. Sternutatio e cum inflatio a pectore exurgit: qz cum
 aptos ad emanandum poros non inuenit cerebrum tagit: et pge-
 sta p nares ei? exiges totum caput ptingit concutit.
Sternutus in sternutatio exponitur.
Sterquiliniu. a sterno nis. dicitur h' sterquiliniu ny. i. stercozeus vel lo-
 cus plen' stercozeus. Et videtur esse coppositum a stercozeo et lino lino.
Sterto tis. stertui sup. caret. Vni dicitur p'ris. i. io. li. A sterno
 stertui supinum non inueni. et e stertere naribus dormiendo
 resonare. vnde sepe ponitur pro dormire.
Stibiū vnguētū vel color noie cerusa quo meretrices et so-
 lute mulieres solebat vti. vni i. 4. li. Re. ca. 9. legi. Ies-
 bel introitu ei? audito depinxit oculos suos stibio.
Stibin' na. nu. media pdu. e color ceruse? vel h'ns colorem
Sticos grece latine dicitur versus. (stiby: vel onichini.
Stiga ge. dicitur stimulu? quasi stigul'. i. acule?: p'punctio et icitatio:
 molestatio. vni stigo gas. i. stimulare. et pdu. illa syllabas
Stigestos. i. tristitia.
Stigis in stix stigis exponitur.
Stigma. a stigo gas. dicitur hoc stigma matis. i. signū: cicatrix:
 character: coctura: inustio quod fit calido ferro. Paul'. n. in
 epi. ad Gala. ca. 6. Stigmata domini mei iesu xpi in corpore
 meo porto. iuenit et stema p e. sed aliud signat. Vni qd dicitur
 stema gen' dices cocturam stigma vocabis. Materiam
 thema: suat gen' h' tris neutru. Vel stigma dicitur a stinguo
 guis. quod e signo nas. vnde stigmaticosus sa. sum. Et com-
 paratur. et cor. penul. genitini stigmati.
Stigo gas. in stiga ge. exponitur. S tilat' in stilus expōit.
Stilbon. stillans participium copponit cu bonus: et dicitur hic stil-
 bon bontis. i. mercurius: quasi stellas bonum. et e superius
 nomen a meliori parte sui. vel stilbon dicitur quasi stella
 boum: qz eo surgente surgunt et pastores et stilbon inter-
 pretatur velox: qz velox planeta e.
Stilla. a stiria quod e gutta dicitur h' stilla le. dimi. vni hec stillula
 le. aliud dimi. Et stillosus sa. suz. quod et stiriosus dicitur. Et stillo-
 las. i. guttare vel stillam immittere: vel sudare. et p'pōit: vt stillo-
 lo las. sil stillare. et distillo las. i. diuersis modis vel extra
 stillare. i. stillo las. i. itro vel itus stillare: vel valde stillare.

restillo las. i. iterū vel retro stillare. z ē neu. cū suis pposi-
tis. Que sit dōia inter stillā z guttā prius dixi in gutta.
S tillicidiū. stiria z stilla pponunt cū cado: z dō h° stiricidiū
dy. z h° stillicidiū dy. i. eodē sensu. s. stilla cadēs: vñ locus
vbi stille cadūt: vel loc° a quo vel p quē cadūt. vñ stillici
diosus sa. suz. Prop̄ha. Sic stillicidia stillātia sup terrā.
S tillo las. in stilla vide. vñ z stilo las p vñū l. aliud ē. Uide
S tillula le. dimi. parua stilla. z cor. penul. (in stilus.
S tilon interpretatur longum.
S tilus. a sto stas dō h° stilus li. i. graphiū: qz stat i cera. z qz
qd lōgū ē z erectū dō stilus a stādo: vñ a stilon qd ē lōgū.
vñ stilar° ta. tū. i. stilo ornat°. z stilo las. i. stilo aptare vel
dō signaf. z cor. sti. vñ Thob. Pierys tedet iseruiffe stilū.
S timicon qdā pastor qsi stilomicon. stilon enī iterptat lō-
gū. micon celsum. Inde stimicon qsi lōgus z altus.
S timulus. a stiga dō h° stimulus li. qsi stigulus. i. acule°. cō-
pūctio: icitatio: molestatio. vñ stimulosus sa. suz. z ppat.
vñ h° stimula qdā dea stimuloz. z stimulo las. i. pūgere:
titillare: icitare: cogere: vrgere: i. flāmare. z pponit: vt isti-
mulo las. z ē actiuū cū suis cōpositis. z cor. mu.
S tinguo guis. xi. ctū. gere. i. signare vel extinguere: mortifi-
care: vel istigare: s; nō ē in vsu. Et cōponit: vt distinguo
guis. xi. ctū. qd pponit: vt subdistinguo guis. Itē stinguo
pponit: vt extiguo guis: instinguo guis. xi. ctū. restinguo
guis. i. extiguere: iterū mortificare. Stinguo z ei° pposi-
ta actiua sūt: z faciūt pteritū i xi. z supi. i. ctū. z habēt u. i.
S tiop° ē iflatio ozis. vñ Nec stio (ter g. z sequētē vocalē.
po tumidas intēdis rūpere baccas vel bracas.
S tipa. a stipo pas. dō h° stipa pe. qdā parua arbor: vt dicūt
scopa: qz ex ea stipenē tecta. z bec sepe ad fornaces z fur-
nos calefaciēdos colligif. vñ bec stipula le. dimi. z hic sti-
pule dicunt folia vel fagine qb° culm° ambiť z fulcitur:
ne pōdere frugis curueť: z stipule ipsi calami segetis. Di-
cunt g stipule vel a stipula ppter puitatē. vñ a stipo pas.
qz fulciūt z circūdāt culmo. vñ ab vsto qsi vstule: qz col-
lecta messe vrunť ppter culturā agri. vel a palea: qz in-
terdū p palea pcidunt stipule. z cor. pu. z pdu. sti.
S tipadiū. a stipo pas. dō h° stipadiū dy. i. scacariū: qz hoib°
ludū spectātib° stipeť. z stipadiū ē gen° mēse qsi stipedi-
uz. vñ dō a stipitib° qsi stipodiū. sic. n. p̄us acceptū est.
S tipatū ti. qdaz herba q tantā virtutē in radice hz vt fru-
sta carnis in cacabo sparsa coagulet. z dō a stipo pas.
S tipediarius. in stipedium exponitur.
S tipediū. stipis pponit cū pēdo dis. z dō h° stipediū dy. lu-
crū: p̄ciū: fruct° laboris. ppe qdē stipediū dō qd dat mili-
tib° soldarijs p p̄cio: sic dictū a stipe pēdēda. Antiq enīz
soliti erāt pecuniā appēdere magis q̄ numerare. A stipē-
diū dō stipediari° ria. riū. ad stipediū prinēs. z h° stipedia-
rius ry. stipediū dās vñ poti° recipiēs. z cor. i. ante p.
S tipes. a sto stas. dō h° stipes pitis. i. ticio vel trūcus ligni q
sustinet aliqd qsi stās pes. lignū ifructuosū eo q solūmō
stet z nō fructificet. z pdu. p̄mā stipes pitis. s; stips pitis.
S tipiū vnguētū de veruecibus. (cor. illā syllabā sti.
S tippo. a stips pis. dō stipo pas. pau. pare. i. dēfare: p̄fедера-
re: ouallare: circūdare: p̄gregare: replere: p̄tegere: p̄pone-
re: fulcire. vñ stipatim aduer. Stipo pponit: vt constipo
pas: extipo pas. i. emittere: euacuare. instipo pas. i. valde
vel itus stipare: imittere. obstipo pas. i. vndiq; vel 3 sti-
pare: vel obturare: obstruere. restipo pas. i. iterū stipare:
vel euacuare: emittere. substipo pas. i. subtus vel post sti-
pare: vel parū. z est actiuū stipo cū oibus suis ppositis. z
pdu. hāc syllabā sti. sicut stipes z stipa. Uirg. i. p. Stripāt
z dolci distentant nectare cellas.
S tips pis. fe. ge. qdā genus pōderis quo olim militib° sti-
pediarijs distribuebat pecunia. z pponit p obolo: qz obo-
lus sepe solet dari mendicis in elemosynā. iō stipa qñq;

dicatur mendicitas. qñq; elemosyna victus. vñ h° stip°. i.
mēdicus. z cor. stipsis. gtūs: z stipes in plurali sti. sed h° sti-
tipula le. in stipa exponit. (pes pitis. producit sti.
S tipulatio. in stipulor exponitur.
S tipulor. a stipo pas. dō stipulus la. lū. i. firm°. Inde stipu-
lor laris. i. interrogare: q̄rere. Prop̄e qdē stipulari ē interro-
gare: q̄rere: petitiue: cū rñsione facta pmissiue: vt si iter-
rogās dicit. Dabis mihi equū: z ille rñdeat dabo: h° ē sti-
pulari. vñ bec stipulatio ppe dō interrogatio petitiua ad-
iūcta rñsione pmissiua: dabis mihi h°: dabo. z dō stipula-
ri a stipū qd ē firmū: qz stipulatio dō eē firma. vñ teneť
psolui qd stipulatiōe pmissū ē. Vel vt dicūt a stipula dō
stipulor: qz i stipulatiōe veteres stipulā frāgebāt: quā itez
iūgētes stipulā suā recognoscebāt. Et qz i stipulatiōe p̄ti-
neť interrogatio z pmissio: iō stipulari sepe ponit simplr
p pmittere: z p̄ interrogare: vel petere siue q̄rere. Et
nō q stipulor antiq° erat cōe. s; mō ē depo. z p̄struit cuz
actō z abltō iterposita a. vel ab. p̄pōne: vt stipulor a te
dece solidos. i. q̄ro. Et pponit: vt astipulor laris. i. p̄firma-
re: auxiliari. Lōst: pulor laris. i. sil' stipulari. vñ h° stipula-
men minis. Instipulor laris. i. valde stipulari. Restipu-
lor laris. i. itez stipulari. z ē depo. cū oib° suis ppositis: z
S tipus. a stips pis. dō hic stipus pi. i. mēdic° q pe (cor. pu.
tit stipem. Et inde cōponit obstipus.
S tirax cis. grece: vel storax racis. latine in stiria est.
S tiria rie. fe. ge. gutta fluens z cadēs z p̄gelata. z dō gutta
dū stat z pendet: stiria dū cadit: z dō sic a greco. Grece. n.
stiria gutta dō. vñ stiria dō arbor cui° fruct° hz grana gut-
tis filia: q z storax racis. dō: qsi stirax. S; stirax grece sto-
rax latie. Sen. 43. dō. Modicū resine z mellis z stiracis.
Uñ hz aliā l̄faz storacis penl. pdu. vbi dicit glo. q storax
S tiricidiū dy. in stillicidiū exponit. (est spēs resine.
S tiricus ca. cum. i. stirilis a stiria dicitur.
S tirillū li. neu. ge. barba capre. z dō a stiria: qz pēdz ad mo-
S tirpeus pea. peū. i. stirps exponit. (dū stirie. i. gutte.
S tirpītus. i. radicitus aduerbiū. Uide in stirps.
S tirpo pas. i. euellere: eradicare: a stirps trūco dō. Et ppo-
nit: vt extirpo pas. i. radice subuertere.
S tirps. a sto stas. dō stirps pis. maf. ge. radix: trūc°. vñ bec
stirps pis. fe. ge. p̄genies: p̄apia: origo: z stirpe° pea. peū.
z stirpit° aduer. i. radicit°: z stirpo pas. i. euellere: eradica-
re. Et q dōc p̄rif. q p. n̄ patiť r. añ se i eadē syllaba itelli-
ge in p̄ncipio syllabe. z voco p̄ncipiū q̄qd est añ p̄mā vo-
calez. vel h° itelligif qñ p. sumit in vi sua z simplr. sed in
stirps nō sumit p. in sua vi z simplr: imo ps. ibi collatera-
les sumit p vna figura q apud grecos vocat̄ psi.
S tiua. a sto stas dō h° stiua ue. manica aratri. i. cauda a po-
steriori. vñ stiuari° ria. riū. ad stiua ptinēs. Et stiuari° ry.
z stiuararia rie. et dō g vel q tenet aratrū p stiua: vñ q stiua
S tiuula le. dimi. parua stiua. (facit.
S tix a sto stas dō bec stix gis. palus ifernalis: qz semp stat
ad penā: vel dō a statim: qz potata statim interficit: vel a
greco stigestos qd est tristitia: qz tristes faciat: vel qz tri-
stitiā gignit: z sepe ponitur pro inferno. vnde stigius gia.
gium. z hic z bec stigialis z hoc le.
S to stas steti statū a stassis deriuat: z dō stare manere z nō
moueri: morari. Prop̄e stare ē erectū morari. vñ dō. St
ge stat nō cedit: z ecōuerso. vñ h° stat° h° stat°. Sto com-
ponit: vt absto stas. abstiti tū. i. iuxta vñ in p̄spectu vñ ad
stiriū stare. Lōsto stas. p̄stiri tū. Circūsto stas. circūstiri
tū. Desto stas. destiri tū. i. deorsuz a p̄posito stare: cessare
Disto as. exto as. ti. Et vt dicē qdaz. Extat qd foris est qd
firmū permanet extat. Insto stas. stiri. itersto stas. stiri.
Sap. is. Interstitit z amputauit impetum. Persto stas.
p̄stiri. i. forte stare: i p̄posito p̄seuerare. Prosto stas. stiri.
Presto stas. stiri. obsto stas. obstiti. tū. stare. i. nocere: im-

pedire: stare. vñ obstās: et hec obstātia: et obstāter aduerbiū: et hoc obstaculū li. Resto stas. stiti. tū. i. resistere: et ob stare: restare. i. supesse et supfluere: et restare. i. a motu stare et cessare. vñ restito tas. i. frequētare: sepe et in diuersis locis restare. Substo stas. stiti. i. subesse: subtrus eē: vel sustinere. Supsto stas. ti. tū. i. supesse: supfluere. Sto et eius cōposita oia neu. sunt pter psto p dare qd ē actiuū. Itē cōposita a sto faciūt pteritū in stiti. et supinū in stitū. et raro in statū: vt pstatū: pstatū. Uide in psto stas.

Stoa grece latine dicitur porticus.

Stoax acis. fe. ge. i. ruina. et dicitur stoa.

Stoici. a stoa qd ē porticus dī stoicus ca. cū. penl. cor. et sunt stoici q i ciuitate morant. Porticus. n. fuit athenis i qua picta erāt gesta sapiētū et viroz fortiū historie. in hac porticu sapiētes philosophabant. vñ et stoici dicti sūt. Hanc sectā vt dicūt p m Zenon instituit. Di negāt sine vtu te effici quēq beatū. Omne peccatū vniforme esse asserūt. Di animā cū corpore perire dicūt.

Stoicida. a stoicus dī hec stoicida de. femina i stoica secta valēs. vel stoicida dī qsi mollis et effeminat qsi femina.

Stoix cis. fe. ge. i. ruina. et dicit a sto.

Stola. a stolon vel stolos dī hec stola le. matronale opimē tū qd coopto capite et scapula a dextro latere in leuū humerū mittit. vñ et sic dī qz supmittat. Idē et reciniū latino noie dī eo q dimidia eius ps retro reuiciat: qd vulgo mauortē dicūt qsi martē. Signū enī est maritalis dignitatis et potestatis: et pacis vel industrie est. Caput enī mulieris est vir: et ponit quēq pro ephot. Stola etiā vtuntur diacones. vñ stolat ta. tū. i. stola ornatus. Et stolo las. i. stola ornare. et cor. sto.

Stolia. a stolon vel stolos dī hec stolia lie. i. missio.

Stolidus. ab extollo lis. dī stolidus da. dū. i. stultus: fatu: supbus: insipiēs: secors: qsi extollidus: qz se extollat. et cōparat. vnde hec stoliditas tatis.

Stolon vel stolos grece latine dicit missio.

Stolus. a sto stas dī hic stolus li. magna classis nauū. vel a stolon qd est missio: qz p mare mittat. Ambro. sup Egipppū. Ubi est stolus nauū qui circueat freta.

Stomachos. stomos grece os vocat latine. inde stomachos chi. eo q ostiū vētris sit cibū recipiat et in itestina transmittat. Stomos enī grece latine dicit os: cilia vēter. ide stomachus. i. os vētris. vñ stomachosus sa. suz. iracūdus furibūdus. et stomaticus ca. cū. g infirmitatē i stomacho patit. et stomachos aris. dī furere: irasci: indignari.

Stomacula le. fe. ge. extū interius. et dī a stomachus.

Stomos grece os latine. Stozax. in stiria exponitur.

Stozio as. i. stozū exponit. Stoziolū li. di. parū stozius.

Stoziū. a sterno nis. dī hoc stozū ry. qz terre sterna. Nōdus enī laneis stramētis reptis in his accubabāt. vñ stozio as. i. stozys ornare. et est actiuū stozio as.

Strabo. a sterno is. dī h strabo onis. g oculos hz obliquos: q et h strab dī. vñ hec straba be. qd vulgo dī straba. Bre. nazenzen. Dererici mihi vident siles oculos strabi.

Stragilis. a sterno nis. vel a sternedo dī hic stragilis hui? stragilis cōis ge. i. miles. et cor. hanc syllabā gi.

Stragulatus. in stragulū exponitur.

Stragulū. a sterno vel a stratū dī hoc stragulū: vel h stragula vestis discolor: que texta dī: et manu artificis diuersa varietate distinguit. et dī sic qz in strato et amictu apta sit. de q dī in vlt. ca. puer. Stragulatā vestem fecit sibi. Stragulū ē dī statio caballi. vñ stragulatus ta. tū. i. stragulo vñ stragula ornat. Et stragulo las. laui. lare. i. variare. Pōt etiā dici stragula vestis variata: vñ varietate texture distincta. vñ dī Pap. Stragula vestis p̄ciosa plumario ope facta. In historys aut sup illud qd legi in. 4. lib. Reg. ca. 8. Lūqz venisset dies altera tulit stragulū: et

infudit aquā et expandit sup faciē ei. quo mortuo regnauit Azabel p eo: sic dī. Stragulū ppe dī stratorū qd lecto vel sedili supsternit. et dī ibi q Azabel p̄nū pfusus aq̄ iposuit sup Bēnadab ad refrigerādū. Debre tñ hz Expādit sup faciē stragulū vt nō Azabel s3 Bēnadab h fecisse itelligat. eteni mortuū ē rex et regnauit p eo Azabel. Quidā exponūt h de obsego mortui dicētes q Azabel mortuū lauit aq̄ et expādit stragulū sup faciē mortui Joseph tñ plane dicit q altera die ifuso laqueo stragulauit eū. Ad hūc sensuz qdā lram illā. s. tulit stragulū: et referūt dicētes q Azabel vestē madefactā posuit sup faciē eius simulās refrigerationē: s3 statim effudit aquā super os eius donec suffocaret eū. et cor. hanc syllabāz gu. vñ Alexander. Texit ex lino cū lana stragula vestis.

Stramē. a sterno nis. dī h stramē nis. qz aī aīalia sternit vñ sup lectulū: qd et h stramētū dī. A stramē dī stramē nea. neu. Itē stramētū quēq dī ifellatura: illud. s. q equ vel asin sternit. i. ifellat. et s3 illud quo lectus sternit. i. pparat dī stramētū siue sint vestes siue aliquid aliud.

Stragulo las. in iugulo las. exponitur.

Strata. a sterno nis. dī hec strata te. via minuta: qsi pedib vulgi trita: et est de lapidib strata et parata. vnde et dicitur

Strates. i. pretor a sterno nis. dicit. (tur dilapidata.

Stratia. a sterno is. dī h stratia tie. i. militia. vñ et h stratila

Stratilates i stratia expōit. (tes ris. dux militie l militū.

Stratilos grece latine dicit pretor fm Papiam.

Stratodes. a stratia dī h stratodes. i. miles vel ad militiā accinctus: q et stermōnis. dicitur.

Strato: flaguncularum. i. cōpositores. Diere. 48 Mit tā eis ordinatores et stratores flaguncularum.

Stratoziū. a sterno nis. dī hoc stratoziū ry. i. stabulū iumentoz Joseph in pmo annaliuz. Rachael hoc audiēs posuit idola in stratozio cameli. i. sub. Itē stratozia dicunt lectoria que in lectis solent sterni.

Stratū. a sterno nis. dī h stratuz ti. qd et h stratuz. tui. dī. i. lect. Uel stratū dī qsi stoziatū a stozys: in gbus antiquababāt nondū laneis stramētis reptis.

Straui ē pteritū h vbi sterno nis. Job. 17. Straui lectulū strena ne. fe. ge. qd vulgo dī strēna. s. qd pmo dat (meū. alicui in kalēdis vel in p die anni vel septimane p bono omine. Et dī strēna qsi sine trenā: vel seorsuz a trenā. i. a lamētatiōe: qz hilariter dari debet. vñ strenosus sa. suz. g sepe dat vel accipit strenā. et streno nas. i. enceniare: mtiare: strenāz alicui dare: strena aliqū exhilarare.

Strenic ca. cū. i. strenū vide. S trenula le. di. pua strēa.

Strenū. a strena dī strenū a. um. g libēter facit strenā. s. largus: clar? strenis: impiger: vñ: citus: fortis. Et cōparat p suppletionē magis: vt strenū magis strenū issim. vñ strenue magis strenue issime. et h strenuitas tis. et strenicus ca. cum. i. strenis vel strenarum cupidus.

Strepia. a sterno nis. dī strepia pie. i. cauda serpentis.

Strepo pis. pui. pitū. pere. i. sonū facit. vñ h strepit? t. tui. et h strepor ris. et strepito tas. frequē. Strepo cōponit: vt astrepo pis. strepo pis. substrepo pis. et ē neu. strepo cuz oib? suis ppositis: et fac pteritū in pui. et sup. in pitū penl. cor. et corzi. hanc syllabā stre. Uñ in auroza dī. Rana loquax heresim signat: strepit bec: strepit illa.

Strideo des. vñ strido dis. di. dere. i. fortiter sonare: dētes pcutere: frēdere. vñ h stridoz ris. et ide stridosus sa. sum. et stridozofus sa. sum. i. stridoze plenus. Strideo et strido cū suis cōpositis siq̄ habēt neu. sunt: et faciūt pteritū i di. lz quēq iueniat stridui. s3 hoc maxie hz antiquos: et caret sup. et pdu. hanc syllabā stri. Lucan? in. 6. Aurib? icertis feralis strideat ymbra. Uide in strido dis.

Strido dis. tertie iugatōis. et strideo des. inuenit secūde vt dixi i strideo des. Doza. in ser. Stridere secreta diuū

fos atre susurros. 7 facit pteritū stridi: deberet tñ facere strisi. Un̄ dic̄ Prif. in. ii. li. vbi agit d̄ pteritis 7 sup. tertie coniugatiōis v̄boꝝ definetiū i do. Strideo des. 7 strido is. iuenit̄ tā sc̄de q̄ tertie coniugatiōis. 7 ei⁹ pteritū pfectū deberet f̄z analogiā i deo vl̄ i do d̄finetiū. 7 penl. 7 anpenl. nātr longā hñtiū in si termiari: vt rado rasi: rideo risi. s̄z puto cā euphonie nō eē i vsu strisi s̄z stridi: 7 caret supi.

Stridulus la. lū. i. sonorus: a strideo des. dicit̄.

Strigilis. a strideo des. d̄r h̄ strigil' b' strigil' penl. cor. i. pavela vl̄ istrim quo pueri furant̄ yuas 7 sic: 7 istrim quo mūdant̄ eq: qd̄ p̄t deriuari a tergo gis. 7 istrim quo caro mūdāt 7 sudor corpis eradiē: qd̄ 7 strigil d̄r p apocopā.

Strignos. a strigo gis. d̄r bec strignos qdā herba. s̄. yua lupia. q̄ latie salutaris d̄r: qz dolorē capitis 7 stōachi icēdiū mitigat. Idē 7 yua lupina d̄r: qz semē ei⁹ yue sile ē.

Stringiria. a stringo gis. dicitur bec stringiria vl̄ strāguria 7 est constrictio yzine.

Stringo gis. xi. ctū. 7 cōponit̄: vt astringo gis. 7 stringo gis. distriigo gis. yñ district' ta. tū. extrigo gis. istrigo gis. pstringo gis. pstringo gis. i. valde vel añ strigere. obstrigo gis. i. vndiqz vel 7 stringere. restringo gis. i. itez. vl̄ retro strigere vel ampliare: vel a strictura remouere: substrigo gis. i. sub: vel post vl̄ paz vel sursuz stringere. Stringo 7 ei⁹ pposita actiua sunt: 7 faciunt pteritū in strinxī: 7 supi. in strictū sine n. 7 caret u. post g.

Strix. a strido dis. d̄r h̄ strix gis. nocturna auis de sono vocis d̄cā. qñ. n. clamat stridet. h̄ auis vulgo dicit̄ ama ab amādo paruulos: yñ 7 lac p̄bere fert̄ nascentib'.

Stroma opus varie p̄textū: 7 d̄r a stropa.

Stromaciū. a stroma d̄r h̄ strōaciū cy. cigulū varie p̄textū

Stropha in strophos exponit̄. (cū gēmis.

Strophas. a strophos qd̄ ē uersio d̄r h̄ strophas dis. qdā

Stropharius ria. riū. in strophos exponit̄. (i sula.

Strophū. a strophos qd̄ est uersio d̄r hoc strophūz p̄y. cingulū: 7 p̄p̄e auz cū gēmis: qz a posteriori pte uertit̄ aīrioz. yñ d̄r i hymno b̄ti Joānis baptiste. p̄ebuit birū tegimē camelus artub' sacris strophū bidētes. d̄r ēt strophū palliū virginale. s̄z stropheū aliud est. yñ vsus. Zonā dic̄ strophū palmā dic̄ eē stropheum.

Strophos vel rophos grece latine d̄r uersio. Et ide p̄ponitur monostrophos: distrophos: tetrastraphos. yñ iuenit̄. Nec oda monostrophos: h̄ distrophos: h̄ tetrastraphos: monostrophos d̄r oda illa q̄ sp̄ metri varietatem h̄z. Sic distrophos d̄r oda illa q̄ tñ in secundo vsu repetit̄ varietatē metri. Tetrastraphos q̄ in q̄rto.

Strophula le. dimi. parua stropa.

Stroph' a strophos d̄r h̄ stroph' phi. deceptor. impostor: fraudator. Et h̄ strophā p̄be. rectora snia: argumentatio varia. fraus: deceptio: negtia: calliditas: ipostura. yñ strophari' ria. riū. fraudulēt': callid': ipostor. vsur'. Itē strophā d̄r uersio simplex in cātilenis. Et p̄ponitur: vt anti strophā. i. 7 uersionē simplicē. Strophā est cū fit mutatio de rñsozio ad vsū: vbi ē qdā uersio mutata melodie p̄ozis. Antistrophā ē qñ finito vsu reincipit̄ ipm rñsoziū vl̄ medieta ei⁹. yñ cant' hymnoz iuent' ē p̄ strophā antistrophā ad signū firmamēti notādū 7 planetaz: q̄ cōuersionē celi voluunt̄. yñ qdā cant' solebāt in ecclia eē: quos vocabāt strophos. Un̄ Macro. In ipis ēt hymnis deoz p̄ strophā 7 antistrophā metra canozis vsib' adhibebāt: vt p̄ strophā rect' orbis stelliferi mot': p̄ antistrophā diuersus vagoꝝ regressus p̄dicare f̄.

Strutio greco noie quoddā aial in silitudine auis pennas h̄re videt̄: tñ de terra alti' non eleuat̄. oua fouere negligit: s̄z p̄iecta tñmō fotu pulueris aianē: vt Jsi. vult 7 ponit̄ in fe. ge. in Job. 39. b. vbi d̄r. Pēna strutiōis silis ē pēnis berody 7 accipitris: q̄ derelinqt oua sua in terra: 7 tu

forſitan in puluere calefacies ea. Et ifra. Prinauit eam de' ſapia. Qd̄ v̄bū exponēs Hreg. in li. moza. 31. dic̄. Quis berodiu 7 accipitrē nesciat aues reliq̄s q̄nta volatus ſui velocitate trāscēdant. strutionis v̄o pēne eoz silitudine hñt: s̄z volat' eoz celeritatē non h̄z. a terra q̄ppe elenari nō valz: 7 alas q̄si ad volādū specieten' erigit: s̄z tñ nūq̄ se a terra volādo suspēdit. Ita sunt nimirū oēs hypocrite q̄ dū btōꝝ vitā ſimulant imitationē scē viſionis hñt: s̄z vitatē ſanctiōis nō hñt. Dñt q̄ppe volādi pēnas p̄ speciem: ſed in terra repunt per actionem: qz alas per figuram ſcītatis ostēdūt: ſed curarū ſeculariū pōdere p̄gruati nullaten' a terra ſubleuāt: qz v̄o hypocrite q̄uis p̄ uerſa ſemp openē: loq̄ tñ recta nō deſinūt. Bñ aut loq̄ndo in fide vl̄ p̄uerſatione filios pariūt: s̄z eos bñ viuēdo nutrire nō pñt. De hac ſtrutiōe recte d̄r: q̄ derelinqt in terra oua ſua. qz enī hypocrite p̄ charitatis viſcera non calēt: de torpore plis edite. i. de ouoz ſuoz frigore neq̄ q̄ dolent. 7 bñ ſequit̄. Indurat̄ ad filios ſuos q̄si nō ſint ſui. Quē enī charitatis grā nō ifundit. p̄ximū ſuum: ēt ſi ip̄e hūc dō genuit: q̄si extraneū reſpuit. Ut tñ ſtrutio eē maſ. ge. s̄z regulas Prif. Inuenit̄ ēt ſtructio onis. a ſtruo is. s̄z tunc ſcribit̄ p̄ ct. ¶ Dic pōt q̄ri an hypocriſis ſit ſp̄ p̄ctm̄ mōtale. Ad h̄ dico q̄ hypocriſis h̄z eādē rōnē p̄cti ſic 7 mēdaciū. Mēdaciū aut nō ſemp ē p̄ctm̄ mōtale: s̄z qñ ē p̄ncioſū: 7 ſilr hypocriſis nō ſp̄ ē p̄ctm̄ mortale. ſed qñ ē p̄ncioſa cadēs in nocumtū alteri' p̄ſone: dū pp̄ creditā ſcītate: aut defraudat aliquēz re quā h̄z vel h̄re d̄z: aut in nocumētū fidei ecclie: dū pp̄ ſcītate creditam de ip̄o ei⁹ fide 7 eccliam credit̄. Et ſcias q̄ ille q̄ cū nō ſit v̄tuofus p̄ſonā v̄tuofi oñdit hypocrita d̄r. Hypocrita. n. grece latie d̄r ſimulator. 7 qz oñtare de ſe meli' q̄ ſit: v̄itiū ē iactātie ſiue v̄bis ſiue factis fiat vt d̄r in. 4. ety. Itē volo te ſcire q̄ aliud ē p̄ctm̄ occultū nō p̄palare qd̄ diſcretiōis ē: 7 aliud v̄tutē oñtare cuz aliq̄ p̄ctō ſubiaceat qd̄ hypocriſtuctura re. in ſtruo is. exponitur. (ſis eſt.

Struecula le. dimi. parua ſtrues.

Strues. a ſtruo is. d̄r h̄ ſtrues is. p̄p̄o: p̄geries: collectō: acer

Struma me. a ſtrues d̄r. i. gibb' i p̄ctore (uus lignoz. q̄si ſtrues humoz. yñ ſtrumofus ſa. ſum. q̄ h̄z ſtrumam. Et cōparat̄. yñ bec ſtrumofitas. i. gibboſitas.

Struo is. xi. ctū. ere. i. p̄ponere: edificare: ordiare: p̄parare. yñ ſtructi aduer. Struo p̄ponit̄ vt aſtruo is. i. affirmare aſſerere: aſſilare. 7 p̄ponit̄ ex ad 7 ſtruo: 7 abyciē d. Conſtruo is. i. ſil' ſtruerē: circūſtruo is. deſtruo is. i. diſſipare: deoz ſuz a ſtructura ponere. extruo is. i. valde vel extra ſtruerē. iſtruo is. i. iſormare: p̄ſtruo is. i. p̄re alyz vel ante ſtruerē vel p̄dicere. obſtruo is. Struo 7 ei⁹ p̄p̄oſita actiua ſūt: 7 faciūt p̄teritū in ſtruxi: 7 ſup. in ſtructū. A ſtruo d̄r h̄ ſtructura re. 7 vt dic̄ Pa. ſtructure ſūt edificia poſt

Strup' pi. vl̄ ſtrupī ſm̄ quodā ſūt vincula ex (eſſiōes. lozo vel lino facta qb' remi ad ſcalinos alligant̄. De qb' Liuius. Qñq̄ remos iuſſit alligare ſtrupis.

Studeo des. dui. dere. i. operā dare: vacare diſciplinē: iuigilare. Prope qd̄ ſtudere ē cū magna volūtate vebemēter aiuz applicare ad aliqd̄ p̄ficiēdū. yñ h̄ ſtudiū dy. vebemēs applicatio ai ad aliqd̄ pagēdū ſūma cū volūtate. yñ ſtudioſus ſa. ſū. Et p̄p̄at̄. Studeo p̄ponit̄ vt iſtudeo des. dui. i. valde ſtudere. reſtudeo des. dui. i. itez ſtudef. 7 ē ſtudeo neu. cū ſuis p̄p̄oſitis: 7 caret ſup. ſm̄ vsū. Deberet tñ facef ſtuditū pe. cor. a ſtudeo. eo. mutata i. i. 7 addita rū: vt cādeo 7 cādūi cādītū: ſtudeo des. dui. dītū. Rariſſime tñ ab oib' neutris ſc̄de coniugatiōis q̄ in ui. diuiſas ſyllabas faciūt p̄teritū: iuenit̄ h̄ ſup. vl̄ p̄cipiū futuri: vt caleo calui: tepeo pui. palleo lui. ſi q̄ tñ iueniant̄ i. breuez hñt añ t. vt dic̄ Prif. 7 cor. p̄mā ſtudeo. Un̄ Eſopus.

Displicet ipudēs vñ placere studeat. Et Doza. i. epi. Nō tua laudabis studia aut aliena reprēdes. Quātr autē studendum sit: et in qb: dixi in sententia.

Studiolū li. dimi. parū studiū.

Studiū in studeo exponit. **S**tulticia in stult^o exponit.

Stultiloqu^o q̄. quū. a stult^o et loquor exponit: q̄ stulta loq̄. vñ hoc stultiloquiū quū. stulta locutio. et cor. hāc syllabā

Stultico cas. i. stulte se habere: a stultus dicit. (lo.

Stult^o. ab extollo lia. dñ stult^o ra. tū. q̄si extult^o: qz se extollit. Vel et dicit stult^o q̄si statim vltus. pprie tñ stultus ē q̄ per stuporē nō mouet iniuria. seniciā enī fert: nec vlt^o est: nec vlt^o ignomie et mouet dolore: qz stult^o ē hebetior corde: sic qdā ait. Ego me eē stultū estimo: fatuum eē nō opinor. i. obrufis qdē sensib^o: nō tñ nullis. et h̄z hoc stult^o dñ q̄si seorsuz ab vlt^o. Et parat. vñ h̄ stulticia cie. a gto stulti addita cia. Vide in fatuus.

Stupa. a stipo pas. dñ h̄ stupa pe. et canapi vel lini: dca sic qz ex ea rime nauū stipenē. vñ stupe^o pea. peuz. de stupa exns. et stuposus sa. suz. et stupo pas. i. aliqd stupa obturare. Et exponit: vt destupo pas: extupo pas. i. valde stupare vel stupā remouere. instupo pas. restupo pas. Et ē stupo actiuū cū suis ppositis: et pdu. hāc syllabā stu.

Stupeo pes. pui. pere. i. mirari: terreri: timere: esse vel fieri stupidū: q̄si sine sensu. stupidus da. dū. i. sepi^o stupēs. Et parat. vñ stupido das. i. stupidū facere vt stupere. **S**tupeo exponit: vt stupefacio cis. et stupefio fis. scūs suz. Itē stupeo exponit: vt astupeo pes. i. valde stupe: vt ad aliqd stupe. **E**xstupeo pes. i. valde stupe: vel a stupore cessare: liberare. **I**nstupeo pes. i. valde stupe. obstupeo pes. i. vñ dicit vt ob aliqd stupe. restupeo pes. i. itez stupere. Et ab oib^o pdictis ichoa. s. stupefco scis. astupefco scis. extupefco scis. et. **S**tupeo et ei^o pposita neu. sunt: et carēt sup. h̄z vsu: et cor. stu. vnde Quidius de reme. Non stupeant multo corda sepulta mero. Itēz quidam. **S**te miser atq̄ stupe combureris quasi stupe.

Stupeus pea. peum. in stupa vide.

Stupo pas. in stupa exponitur.

Stupor. a stupeo pes. dñ h̄ stupor poris. et ē stupor casus memoria et rōnē auferēs et linguā ipediēs. vñ stuporatus ta. tū. i. stupefact^o. et stuporosus sa. sū. Et paratur.

Stuproz praris. in stuprū exponit.

Stuprū pri. illicitus cōcubitus: et ē pprie in virgine vel in moniali. et videtur dici a corrupendo. vnde stuproz aris. i. stuprū amittere vel stupro corrumpere. vñ hoc stuprozoz ruz. locus stuprādi. Et exponit: vt stuproz aris. et est stuproz deponē. cū suis compositis fm Dug. Inuenit tñ Diere. c. z. Sily quoq̄ mēpheos et tafnes stuprauerūt te vsq̄ ad verticē. Quidi^o epi. Nec preciū stupri gēmas aurūq̄ poposci. Vide in raptus.

Stupula le. dimi. parua stupa.

S

ante

V

Suadeo. a suavis dñ suadeo des. suasi sum. i. hortari: consilere: monere. Qz aut dñ suadere q̄si suauia dare. i. dicere vel suadere. i. in suā sortē trahere vel suafoz in partē suā trahēs ety. est. vñ h̄ suafoz: et suafozius ria. riū. et h̄ et h̄ suadibilis et h̄ le. vñ suadibilr aduer. et h̄ suadibilitas ratis. h̄ et h̄ suafibil et h̄ le. vñ suafibilr aduer. et h̄ suafibilitas et h̄ suadela le. i. suasio: assensus. Doza. i. epi. At bñ numatū decorat suadela venusq̄. **S**uadeo cōponit: vt dissuadeo des. i. dehortari. persuadeo des. pfecte suadere. effectū suasionis obtinere: in suadēdo effectū habere. **S**uadeo et eius composita sunt actiua. et ē syllabarū quattuor in psa: lz in versu inueniatur triū syllabarū.

Suapte. i. sua sponte: sua natura: sua ppria causa: suo vsu vt more. et est pre syllabica adiectio q̄ adiungit huic abltō sua pnomini: vt dixi in meapte.

Suariū. a sus dñ hoc suariū ruz. locus vbi stant sues.

Suasibilis. a suadeo dñ hic et bec suasibilis et h̄ le. i. apt^o vt cōueniens ad suadēdū. et suadibilis le. idē. Vñ in epi. bñ Jacobi dñ q̄ sapia q̄ desursum est suadibilis. i. ad suadēdū habilis passine: qz q̄ h̄z dei sapiam de facili recipit bonas admonitiones et persuasiones.

Suauū. a salua dicit hoc suauū uy. basū cū salua mixtū vel suauium dñ qz sit suauē. Et inde h̄ suauio onis. q̄ suauius facit. et suauio as. et suauioz aris. i. osculari cū suauio. De hoc etiā vide in osculum.

Suauis. a suo sues. dicit h̄ et h̄ suauis et h̄ ue. qz sueta sūt suauia et eē solēt. Et comparat. vnde suauiter uius. misse me. aduer. vnde bec suauitas tatis: et per cōpositiones in suauis ue. q̄suauis. i. valde suauis.

Sub ppositio est: et deseruit vtriq̄ casui. (Et nō. q̄ quoti enicūq̄ sub signat ad locū pstruū cū actō tñ: vt Virgi. Nitunt sub ipsos postes. i. ad ipsos postes. Itē q̄z ponitur p an: vt Vir. i. geoz. Sub lucē exportat calatū. i. an lu cē. Itē q̄z ponit p p: vt sub noctē cura recusat. i. p noctē Alibi videt signare in loco vt q̄si in loco. et pstruū tē cū abltō tñ: vt Sub domo. Et scias q̄ sub his lris se q̄ntib^o mutat b. i. illas. s. c. f. g. m. p. r. vt succūbo suffero suggero sumoueo: suppono: surripio. Vide de h̄: i. p^a pte. i. ca. d. syl

Subagito in agito tas. exponit. (Laba vbi agit de h.

Subarro. a sub et arra exponit subarro ras. rari. rare. quasi latenter arram dare. Vñ brā Agnes dixit. Anullo subarravit me dñs meus iesus xps et.

Subater. a sub et ater componit subater tra. truz. i. aliquātulum ater. i. niger. et pducit a.

Subbasilican^o na. nū. pōit a sub et basilican^o. et dñr pprie subbasilicani q̄ hitāt circa basilicā et sub aliis ei^o. et pdu. ca.

Subcinericus. a sub et cinis exponit subcineric^o cia. cinis. sub cinere coct^o. Et inde subcinerizo zas. i. sub cinere coquere. et lz b. mutet in c. in cōpositione seq̄nte c. tñ in subcinericus nō mutat. ne a succ^o et cinis cōponi videat.

Subdecania nie. in subdecanus exponit.

Subdecan^o. a sub et decan^o cōponit h̄ subdecan^o ni. q̄ ē subdecano. et designat dignitatē in ecclia. vñ h̄ subdecania nie. dignitas subdecani. et pdu. ca. subdecanus.

Subdiacon^o. diacon^o cōponit cū sub vel bypos qd et dicit subdiacon^o et hypodiacon^o. s. hypodiacon^o dñ grece: subdiacon^o latine: q̄ id sic appellat: qz subiacēt pceptis et officijs diaconi. oblatōes. n. in tēplo dñi a fidelib^o xpi stili piūt: et diacono supponēdas altarib^o deferūt. Di apōbe breos nathine i vocant. i. in hūilitate dñi fūiētes. Et hic subdiaconat^o tus. vel hypodiaconat^o tus. i. officiū vlt ordo subdiaconi et hypodiaconi. Dñ et hic subdiacon conis. et hypodiacon conis. penul. cor. Vide in ordo.

Subdo. a sub et do das. pōit subdo subdis subdidi subditū. i. supponere: subiugare. Et ide subdit^o ta. tū. penl. cor.

Subdulus la. lum cōponit a sub et volus penulti. cor. et est subdulus latenter dolosus: astutus: versipellis: varius. vnde subdole aduerbium.

Subeo is. iiii. vel suby per syncopā. i. subtus ire vel post vt parū. Et exponit ex sub et eo is. Itē inuenit subeo is. i. sursum eo. Ita sumitur Jo. 6. Subyt ergo iesus in montez. i. sursum abyt. et bec est lra Aug. et tunc cōponit a sursum et eo is. et mutat s. in b. causa euphonie. Lra Lbryfostomi est. Abyt ergo iesus in montem.

Suber in suberies exponitur.

Suberatus ta. tum. in ero eras exponitur.

Suberias. a sub et edo es. est exponit h̄ suberies ei. arbor et q̄ cortex natatoz^o extrahit q̄ suber dñ. et dñ suberies q̄si subedies: qz fruct^o ei^o sues edāt: et sepe eadē arbor suber dñ. Et vt dicit Pap. suber eris. neu. ge. dñ arbustula vlt^o cortex. Differētia tñ est iter suber et corticē. Vide in cor

ter. et pducit hanc syllabam su.

- S**ubbircus ci. dicitur a sub et bircus. Vide in brachiū.
- S**ubiectio. subiectus. ta. tū. subiecti addita o. fit h^c subiectio onis. i. subiugatio: suppositio. Item subiectio fit quod sumitur in rhetorica fit quod aliquid quodammodo ab aduersariis iterponitur: res ratione: et postea quod est ratio destruitur quod subicitur ut h. Quod si quia capiar: clamē nō audiar: hostē aggrediar: vincar: vel sic. Omiser quod agas: de^o ē quē spernis. An ipm euitare putas terra cinisq: Deū clam fugies s3 nil latet hūc falles ne: S3 idē quod fuit est et erit cognitioe tenet.
- S**ubiectus ta. tū. in subycio vide.
- S**ubigito tas. in agito tas. exponitur.
- S**ubigo gis. egi. actus. ex sub et ago gis. ponitur et h3 quattuor significationes. s. cogere: impellere: acuerē: supponere vel subiugare: quod si subitus agere.
- S**ubycio cis. ieci. iectū. ex sub et iacio. cis. et ē subycere subitus iacere: vel post subiugere: reddere: reddere. vñ subiectus ta. tū. et subiectiu^o na. uū. et subiecto tas. frequē. et ē subycito tas. iuenit in eod sensu. s. p supponere. Et scribitur subycio p duo i. i. fa syl. et ē p mū psonas altez vocalis.
- S**ubit pteritū a subeo is. Vide in subeo is.
- S**ubito aduer. i. cito: velociter: repente: inspirate. et vt dicit Dio. in epi. ad Hāiū: subito est quod pter spem et nō ex apparenate ad manifestū adductum.
- S**ubiugalis. iugalis ponitur cū sub: et dicitur h^c et h^c subiugal^o et h^o le. i. sub iugo posit^o quod si domit^o: iugo assuet^o. Vñ i. Mar. dicitur. Inuenietis asinā et pullū filius subiugal. i. asine quod fuit
- S**ubiugo gas. in iugo exponitur. (sub iugo posita.
- S**ubiunx. iugū cōponit cū sub: et dicitur h^c et h^c subiunx gis. i. bos sub iugo posit^o. Vñ quā. Subq; iugo posit^o bos dicitur tibi subiunx. et cor. penul. genitui.
- S**ubletus a sub et molestus sta. stū. cōponit. i. tristis: infirmus: molestus. Et cōparatur. vñ sublestia. i. tristitia: molestia: infirmitas anxietas.
- S**ubligar. a sub et ligo gas. deriuat hoc subligar ris. i. succūctozū. s. braciariū. vel subligar vocat quodlibz ligamē: vel ligula calligariū: vel fascia quod ligant inguina victime vel pātomimoz: ne soluerent in libidine: vel ne coirent. et cor. li. s3 pdu. ga. et dicitur subligar p subligare p apocopaz. Iuue. Tirsumq; tenet: et subligar acci. et c.
- S**ubligo gas. quod si subitus ligare: a sub et ligo ponitur.
- S**ubligo gis. legi lectū a sub et lego gis. ponitur. et ē subligere furari quod si subitus vel latēter legere. et cor. li.
- S**ublim^o. a sub et lim^o ponitur h^c et h^c sublimis et h^o me. penl. pdu. i. alt^o. Cū enī sublimia aspiciunt oculos quodammodo distozq; et diminuim^o. Vñ sublimis dicitur a limo terre quod si a limo subleuat^o. Et ppat^o sblimior sim^o. vñ sblimiter us. sime. aduer. et h^c sublimitas tatis. et pōit sepe sblime p h^o aduerbio sublimiter. Item a sublim^o dicitur sublimo mas. verbi actiuū. vide vbalia sublimatoz sublimatrix: sublimatio: sblimat^o. Et ē sublimare sublimē vel altū facere: exal
- S**ublinguiū. a sub et lingua ponitur h^o sublinguiū gūy. (tare. locus sub^o linguā. Vel sublinguiū dicitur foliū vel aliud quod quod sub lingua ponit: et cantat vt aues decipiat.
- S**ublustris in lustro stras. exponitur.
- S**ubneruo uas. uau. uatū. a sub et neruo uas. cōponit. et est subneruare neruos poplitū succidere. Tūc. n. eg subneruant quod eis nerui poplitū precindunt.
- S**ubnix^o. a subnitor quod cōponit a sub et nitor teris. dicitur subnixus pa. xum. nomē. i. subiectus: suppositus: suffult^o: bu milis. potest etiā esse participiū: et tunc potest exponi sic subnitor exponit in nitor teris.
- S**ubo. a sus dicitur subo bas. bau. bare. i. coire: libidinare. et est porcoz. vñ sues subant. i. coeunt vel amore coeūdi ferū.
- S**uboleo in oleo les. exponitur. (tur.
- S**ubsamno samna ne. p mn. ē fructatio naris. vel os distoz

- tū cū vultu. vñ samnozes dicunt quod rectū vultus nō hūit. et quod cū ridem^o os solem^o distozq; et nasuz frūcare: ideo samna dicitur derisio. Persi^o. Occipiti ceco postice occurrere samne. vñ samno mnas. i. deridere. s3 nō ē i. vsu. Et pponitur subsamno as. i. deridere. vñ ppha. Et dicitur subsamna uit eos. et scribitur p mn. vt p3 in: Papiā.
- S**ubsellū. a sub et sella ponitur h^o subsellū ly. ornamētum eq sub sella positū. Subsellū ē dicitur sedes minoz sub pede posita: et inferius et depressius quod maioz sedes: et tunc componitur a sedes quod si subsediū.
- S**ubsequium. a subsequor queris. dicitur hoc subsequiū quoy. i. seruitium quasi subsequens obsequiū.
- S**ubsexquiterius in sexqui exponitur.
- S**ubsexquialiter in sexqui exponitur.
- S**ubsilio lis. cor. si in salio lis. exponitur.
- S**ubsistentia. a subsisto stis. dicitur h^c subsistentia tie. i. forma: quod sub se sistit fluxū materie.
- S**ubsolan^o. Sub ponitur cū sol: et dicitur h^c subsolan^o quā ventus: quod sub sole nascit. Vel potest ponitur a sub et salan^o.
- S**ubstātia. a substō stas. dicitur h^c substātia tie. quod substat acci denti. vñ h^c et h^c substāntialis et h^o le. et substāntialr aduer. Et pōit: vt substāntialis le. et substāntialr aduer. i. eiusdem sube: vt fili^o dei dicitur p^ori substāntialis. Et scias quod suba diuidit in p mā subam et scōaz. Prima suba dicitur socrates: secundā hō v^o aīal. Item suba diuidit in corporeā vt lignū: et in incorporeā vt aīa. Item suba diuidit in mām formas et cōpositū. s3 hoc magis ad aliā sciam pertinet.
- S**ubstāntius. a substās vel suba dicitur substāntiu^o ua. uū. i. substāntiā vel ad modū sube signās vel supponēs: vel modo sube designās. vñ substāntiuo uas. i. substāntiū facere.
- S**ubstituto is. in statuo is. exponitur.
- S**ubsto. a sub et sto stas componitur substō stas. stiti. stituz. et est substare subesse: subitus stare: vel subsistere. vñ substans stantis. ge. omnis.
- S**ubtegmē. a subtego gis. dicitur hoc subtegmē nis. filum quod iter stamina discurrit: vel deriuat a subtego xis. quod sub stamine in tela textur. et cor. penul. genitui.
- S**ubtelima. pars. s. pedis medietas: inde subtilis.
- S**ubtela. a sub et tilia componitur hec subtela le. i. deceptio fraus. Et dicuntur subtele quod si subtilia tela. Dicitur etiā subtela in alio sensu. s. corrigia que tendit sub canda equi: et tunc componitur a sub et telon longum.
- S**ubtelaris. a sub et talus dicitur h^c subtelaris h^o laris. quod si subtalaris. i. calcane^o. Vel dicitur subtularis quod si subtalaris: quod sub talo est. s. l^o a sub et talus. Sotular autem vel sotularis nihil aliud est: vt dicit mag^o Bene. s3 aliq; srium dicant.
- S**ubter. a sub deriuat subter et subitus aduerbia. et dicitur. quod subter est quod re aliq; supiori depmit et concalcat: subitus quod demissionē alterius nō cōtingit. Item subitus nō exigit casum: sed subter exigit quod accusatiū quod ablatiuum. Quotiens subter signat esse in loco vel quod si in loco: cōstruit cū ablatiuo tm: alibi vō cū accusatiuo. Et cōparat subter subterioz: superlatiuo caret.
- S**ubtercus. cutis cōponit cū subter vel sub: et dicitur subtercus cutis ge. ois res exis sub cute: et succ^o cutis. s. l^o ge. ois: et in eodē sensu. vñ succutic^o ca. cū. et succutane^o nea. neū. et subtercutan^o na. nū. oia p re quod existit sub cute. et cor. primam cutis. vñ subtercutis penul. cor.
- S**ubterro ras. i. sub terra ponere: sepelire: terre: infodere. Et componitur a sub et terra.
- S**ubticeo ces. cui. tū. ex sub et taceo ponitur: et cor. ti. et ē subticere sub^o vel post tacere. vñ subticesco scis. inchoa.
- S**ubtilis. a subtel quod est ima pars pedis dicitur bic et bec subtilis et hoc le. penul. produ. acutus: exilis: astutus. Item subtile tenue: inualidum: leue. Item subtilis malitiosus subdolos fm Papiam.

Subtrinu in sutrinu exponitur.
Subularis et subtelaris dicitur. Vide in subtelaris. et p d u. la.
Subtrus in subter exponitur.
Sububer. a sub et yber componitur h et h sububer: vel h subu-
 ber: h sububeris et h re. et dicuntur sububeres infantes: qui
 adhuc sunt sub ybere. et cor be.
Subucula. a sub dicitur h subucula le. camisia vel sacerdotalis
 linea corpori penitus astricta. et dicitur sic quia subycit panis alijs.
 Et subucula est talaris et pedestris camisia ephor supbu-
 meralis. Vel potest dici subucula a suo suis. In. s. ca. Leui.
 dicitur. Vestiuit pontificem subucula. et cor. penl. Un quidam. Quod
 tunice suppono subucula dicitur esse.
Subudus da. du. componitur a sub et ydus quod est madidus: quasi
 non perfecte madidus: vel perfecte humidus.
Subula. a suo suis dicitur hec subula le. i. brocca ferrea cum qua sur-
 unt sotulares vel sutulares sine b. a suo suis. Un in lege p-
 cipitur ut subula pfozet auris sui. Exo. xi. vbi subulo las. i.
 suture subula. et cor. bu. Un quidam. Est istum subula sutoris
Subulcus. a sus dicitur h subulcus. custos suu. Quod autem (acutus.
 dicitur subulcus quasi suu custos et y. e. Virg. Venit et opilio tar-
 di venere subulci. Bubulcus autem aliud est.
Suburbana sunt circumiuncta vrbis edificia quasi sub vrbe
 posita secundum Isidorum.
Suburbium. a sub et vrbis vrbis componitur hoc suburbium by.
 et dicuntur suburbia burgi qui sunt iuxta vrbem. vbi suburbium
 quasi hoc sub vrbe positus siue burgus. Item suburbium alio
 nomine dicitur proastium.
Succedo. a sub et cedo dicitur. componitur succedo dis. cessi. cessus.
 et mutat b. in c. et sic succedo scribitur p geminum c. et est succe-
 dere subter vel post cedere. vbi h successor soris. dicitur q locum
 precedentium occupat. et succedere dicitur prospere euenire. vbi hic
 successus sus. sui. i. prosper et bonus euentus.
Succendo dis. di. sum. verbum actiuum componitur ex sub et can-
 deo des. dui. et caret supi. sicut et studeo secundum vsus: deberet
 tamen facere candidum sicut et studitus studeo: et est suc-
 cedere: latenter accedere.
Succentor. a succino nis. nui. certum tu. u. in oz fit h succentor
 ris. et dicitur succentor qui in ecclesia post pcentorem siue principalem ca-
 rentem subsequenter canendo respondet: vel qui facit officium
 principalem in choro sinistro.
Succensor soris. in succedo dis. exponitur.
Successus sus. sui. in succedo dis. vide.
Succenturio as. in centurio as. exponitur.
Succibo bas. in cibo bas. exponitur.
Succidaneus. a succido dis. derivatur succidaneus nea. neu. i.
 apud ad succidendum. et succisum ua. uu. in eodem sensu. et hec
 succisua uozus. tamen pluraliter declinat. i. frustra illa qui sutor
 abscindit de manibus: quia solea subter abscindunt.
Succido dis. si. sus. dicitur i. subter cedere: sic fit cuius porri iter
 duas terras cedunt. et componitur a sub et cedo dis. cecidi. et
 pducit ci. vbi q. Item succido dis. di. supi. caret componitur
 ex sub et cado dis. et cor. ci. tam in presenti quam in preterito. et est
 succidere quasi subter cadere.
Succiduus. a succido dis. dicitur succiduus dua. duu. i. ad subter ca-
 dendum patet. Un Claudianus. Succidui titubant gressus etc.
Succinctor. a succingo gis. xi. ctu. ctu. u. in oz. fit h succinctor
 toris. qui se cingit cum ministrandi vel seruiendi. s. succentor per
 e. dicitur q facit officium principalem in choro sinistro.
Succinctorius ry. quo succingimur. a succingo gis. dicitur
 Vide in cingo gis.
Succino nis. succinui succentum ex sub et cano nis. componi-
 tur. et cor. ci. Et est succinere parum vel subter voce re-
 missa vel post canere.
Succisuius ua. uum in succidaneus exponitur.
Succotrarius ria. riu. a sub et otrarius: et mutat b. in c. et sic
 dicitur scribi p duo c. vel sit figure decoposita a succotrario

aris. quod componitur a sub et otrario. Et scias quod in dialectica
 dicuntur ppones succotrarie due ppones particulares eius
 de subiecti et eiusdem predicati: quorum vna est affirmatiua: al-
 tera negatiua: ut quidam homo currit. quidam homo non cur-
 rit et differunt a otrarijs in quantitate: sed conueniunt cum
 eis in qualitate secundum dialecticum.

Succuba be. penul. cor. cois ge. g vel q succubus vel succu-
 bat. Et dicitur a succubo bis. vel a succubo bas. vbi quidam de-
 mones dicitur succubi vel icubi. Vide in pilosus. Et dicitur non.
 quod angeli corporibus assumptis vitam non influunt: sed tamen mo-
 tum. Et ideo considerandum est quod omnes operationes que sequuntur cor-
 pus viuum in quantum viuum est non possunt angelis in corporibus
 assumptis uenire: sed tamen illa que sequuntur corpus mobile
 in quantum huiusmodi ut mouere: impellere: diuidere. et huiusmodi. vbi
 proprie et vere loquendo nec coeunt nec generant: tamen per demoni-
 num actum completam generatio. in quantum semine humanum appone-
 re possunt loco ueniendi ad matrem proportionata: sicut et se-
 mina aliarum rerum colligere possunt ad completos seu colligendos
 aliquos effectus ut tribuatur ei tamen id quod est motus
 localis: non autem ipsa generatio cuius principium non est ut demoni-
 nis: aut corporis ab eo assumpti: sed virtus illius cuius semine
 fuit. vnde et genitum non demonis: sed alicuius hominis filius est.
 Nec videtur angeli per oculos corporis assumpti: quia hec est opera-
 tio potentie corporis viuentis. Nec locutio corporalis angelus
 uenire potest in corporibus assumptis secundum completam significa-
 tionem cum non habeant vera organa corporalia: sed est aliqua
 similitudo locutionis in quantum intelligunt et intellectum exprimit
 quibusdam sonis: qui proprie non sunt voces: sed similitudines vo-
 cum: sicut est quidam animalia non respirantia dicuntur vocare. et est
 quidam instrumens ut dicit philosophus in. z. de anima. et licet angeli non co-
 medant in assumpto corpore: christus tamen post resurrectionem
 vere comedit: quousque cibum conuersus non fuerit: quia illa beci-
 sio cibi fuit habetis virtutem nutritiuam et conuersiuam.

Succussator in succo exponitur.

Succusso. a succutio tis. dicitur succusso sas. frequens. et formatur
 ab ultimo supino succussu. u. in. o. et dicitur succussare trotare.
 vbi hec succussatura re. i. trotatura: et h succussator toris. i.
 trotator: ut equus. Un illud. Gradari est equus mollis
 incessus sine succussatura innitens.

Succutaneus nea. neum. in subtercus exponitur.

Succuticus ca. cum. in subtercus exponitur. et cor. ti.

Succutio tis. componitur a sub et cutio tis. quod tamen ad vocem a sub et
 quatio quod tamen ad significationem quod magis videtur. et est succu-
 tere subter vel ab inferiori parte quater: sic faciunt tro-
 tatores. vbi succutere est subter vel sursum quater.

Sucidus. a succus dicitur succidus da. duz. i. succo plenus: humi-
 dus vel imbutus. Iuuenalis. Qui succida nolle lana pa-
 ti. i. tincta succo alicuius coloris.

Sucinus. a succus dicitur hic succinus ni. quidam gemma quam greci
 vocant electrum. s. fului et cerulei coloris fertur arboris succus
 esse: et ob id succinus dicitur. A quibusdam vocatur arpa ab arpe
 quod est rapere: quia attritu digitorum accepta caloris anima fo-
 lia et vestium fimbrias et paleas: sic magnes ferrum rapiat.
 Sed hoc succinum dicitur pixis a succo ibi reposito. Iuue. In
 cuius manibus seu pinguis succina tricas. Quidam scribunt
 succinus et succus p duo c. Et scias quod Hieronymus dicit
 super illud Mat. 9. Et surgens Mattheus secutus est eum.
 Si enim in magnete lapide et succinis hec esse vis dicitur
 ut anulos et stipulam et festucas sibi copulent: quanto magis
 dominus oium rerum creator ad se trahere poterat quosque vo-
 lebat. et cor. penul. succinus: sed primam pducit.

Sucula le. dimi. pua sus. Un dicitur p r i s. in tertio li. Sus coe
 abiecta s. et assumpta cula facit diminutiuum sucula.

Suculentus. a succus et lentus componitur succulentus len-
 ta. lentum. i. plenus succo. Et comparatur succulentus tior.
 tissimus. vnde succulentia tie.

Sticulus li. dimi. paru⁹ succus. vlt⁹ pot⁹ eē dimi. de suc⁹. vñ su-
culus paru⁹ succ⁹: s3 tunc quidā gemināt ibi c.
Sucus. a succ⁹ dī h⁹ suc⁹ ci. qz sacco exp⁹ma⁹ vt p⁹risana: o po-
gima: como. 7 sunt greca noia ista. vel suc⁹ dī a sugo gis.
qz sugit. vñ sucosus sa. suz. abūdās suco. 7 p⁹parat vt suco
si⁹ sioz. sim⁹. vñ sucositas tatis. Itē a suc⁹ dī suco cas. qd
nō ē in vsu. s3 inde p⁹ponit⁹ exuco cas. i. sucū auferre: 7 p⁹-
du. p⁹mā vñ in Aurora dī: in petra carnes poni succusq; in-
bētur. Quidā tñ putāt q; ibi sint duo c.
Sudariū ry. in sudo das. exponitur.
Sudates tis. qui facit sudas: 7 dī a sudas.
Sudatus. a sudas dī sudatus sudata sudatū. i. sudib⁹ arma-
tus vel ornat⁹. vel sudat⁹. i. sudus. Pōt etiā sudatus a su-
do das. deriuari. i. q sudozē emittit.
Sudes. a sudus dī b⁹ sudas dis. i. palus: vel pertica q̄ terre
ifigī acuta: qz mūdāt 7 purificat. Job. 40. In sudib⁹ p⁹-
forabit nares eius. vñ fm quosdā sudas dī a suo suis: qz
sepes q̄st p⁹suta sudib⁹ videt⁹ eo q; sudas ex trāsuerfo per
eā mittant⁹ 7 figant⁹: 7 cor. p⁹mā sudas nomē: s3 sudo das.
7 sudas verbū p⁹ducūt hāc syllabā su. vñ qdaz. Traba 7
ocuta sudas: s3 vñ dīcō sudas.
Sudo. a sudus dī sudo das. dau. datum. i. sudozē emittere
qd magis fit in sereno q; in nubilo. vel qz tunc bō bz cor
pus subudū. vñ h sudoz dozis. 7 hīc sudosus sa. suz. 7 sudo
rosus sa. suz. i. sudoze plen⁹. 7 h sudoz ry. i. facit ergius
quo sudozē a facie tergim⁹. Sudariū ē dī qd tenet sup
cercuical. Qz aut dī sudaria a sudo dicta: qz sint sudozib⁹
yda: ē ety. Sudo p⁹ponit⁹ 7 sudo das. i. sil sudare. de sudo
das. i. deoz suz vel valde sudare: vel a sudoze cessare. exu-
do das. i. sudozē emittere: vel extra sudozem exire. i. sudo
das. i. iuigilare: i. sūstere: vacare: operā dare. p⁹sudo das. re-
sūdo das. p⁹sudo das. sub sudo das. i. post vlt⁹ subtus vlt⁹ pa-
rum sudare. Sudo 7 ei⁹ p⁹posita sunt neutra. 7 p⁹ducunt
hāc syllabā su. s3 sudas nomē eaz cor. vñ vsus. Te mars
ferre sudas iube: vt p⁹ prelia sudas.
Sudus sub⁹ p⁹ponit⁹ cū vduz 7 dī sudus da. dū. i. seren⁹ mū-
dus: purus. pprie qdē illud tps serenū dī sudū qd venit
post pluuiā. vñ 7 ver dī sudū. i. subudū: qz post byemē ve-
nit. Sud⁹ p⁹ponit⁹ vt p⁹sud⁹ da. dū. i. valde sud⁹: 7 pdu. su.
Sueo es. nō ē in vsu in p⁹nti: s3 in p⁹terito sūeui: 7 in supi. sūe-
tū. vñ sūet⁹ ta. tū. Sueo p⁹ponit⁹ vt absueo sūes. absueui
vel absuet⁹ suz. i. dissuere. assueo es. assueui: vel assuetus
suz. i. valde suere. vñ h⁹ asuetudo dinis. p⁹sueo sūes. p⁹sue-
ui vel p⁹suetus suz. vñ 7 p⁹suetim aduer. 7 h⁹ p⁹suetudo di-
nis. 7 hīc p⁹suetudinari⁹ ria. riū. dissueo sūes. dissueui vel
dissuetus sum. desueo sūes. desueui vel desuet⁹ in eodez
sensu. i. a cōsuetudie cessare. vñ h⁹ dissuetudo: isueo sūes.
isueui isuet⁹ sum. i. valde suere vel nō suere: desuere. vñ
h⁹ insuetudo. psueo. i. valde vlt⁹ p⁹fecte suere. Et ab oibus
istis descēdunt inchoa. i. sūesco scis. assuesco scis. psuesco
scis. dissuesco scis. isuesco scis. persuesco scis. Sueo 7 ei⁹
p⁹posita sunt neutra: 7 habēt p⁹icipiū p⁹teriti tps. tamē
in p⁹nti 7 formatis a p⁹nti l⁹aturā p⁹ntis semp seruantib⁹:
nō sunt in frequēti vsu. vñ declinādo inchoatiua solem⁹
eis attribuere p⁹terita istoz vt sūesco sūeui. vñ p⁹ris. vi
detur velle q; sūesco non sit inchoatiuū: est tñ p⁹culdubio
inchoatiuum. ¶ Itē nō. q; consuescimus bona: insue-
scimus mala: assuescimus vtraq; ita vult Dugu. Multi
tamen dicunt q; p⁹ris. videtur velle: 7 vult q; predicta
verba non sunt inchoatiua. 7 facit sūesco sūeui vel sūet⁹
sum: 7 q; apud modernos sūesco 7 huiusmodi nullaz in-
choationē notāt. De h⁹ ēt babes in tertia pte in tractatu
de ipēbus verboz ca. de vbo inchoatiuo.
Sueui p⁹teritū vide in sueo sūes. Itē sūeui dicti sunt qdaz
ppli. vñ scribit⁹ in Pap. Sueui pars germanoz fuerunt
in sine septētrionis. dci aut putant⁹ a mōte sūeui: q ab oz

tu initiū germanie facie: cui⁹ loca icoluerūt: 7 pdu. e:
Suffarcino nas. in farcino exponitur.
Suffecit p⁹teritū de sufficio cis.
Suffectus tra. ctū. in sufficio cis. exponit⁹.
Suffercio cis. ferli fersum componitur a sub 7 farcio cis. 7
est suffercire parū vel subtus vel post farcire. 7 inde suf-
fertus ta. tū. 7 sufferto tas. frequen.
Suffero a sub 7 fero cōponit⁹ suffero suffers sustuli subla-
tum 7 mutatur b. in f. 7 est sufferre pati: vel sursum ferre:
7 eleuare. 7 ē irregulare sicut 7 fero 7 p⁹teritū sustuli scri-
bitur sine. b. 7 mutat⁹ b. in s.
Suffibulatoriū a suffibulo las. dī hoc suffibulatorium to-
ry. i. subligatoriū. 7 hoc suffibulū li. i. subligaculū. vel po-
tius p⁹ponitur a sub 7 fibula.
Sufficio a sub 7 facio cōponit⁹ sufficio cis. suffeci suffectū 7
est sufficere qd vulgariter potest dici bastare. vnde in. z.
epi. Corinth. Sufficit tibi gratia mea. 7 fm hanc signifi-
cationem inuenitur sufficit impersonale. vnde in. z. lib.
Regū ca. i. 4. ait angelo dominus percutiēti. Sufficit. i. sum
ministrare: vt iste sufficit mihi necessaria. i. mīstrat. Itē
sufficere. i. subrogare: substituere. vnde dicitur episcop⁹
vel consul suffectus. i. loco mortui substitutus. i. subroga-
tus in loco decedentis. vnde dicit⁹ in. z. li. Macha. ca. 4.
Suffecto vno ex comitibus suis andronico: 7 dicit⁹ suffe-
ctus a sufficio cis. vide in facio cis.
Suffio fis. in fio fis exponitur.
Sufflo a sub 7 flo flas cōponit⁹ sufflo flas. sufflavi sufflare
.i. subtus flare: vel post vel parū flare: 7 sufflare. i. appo-
diare fulcire: appodiamē supponere. vñ hoc sufflamen-
minis. i. appodiamē. i. cui aliqd initit⁹ vt sustentē.
Suffoco ex sub 7 fauz faucis p⁹ponit⁹ suffoco cas. suffocau
suffocātū. i. sub fauce capere: strāgulare. vnde suffocat⁹
ta. tū. 7 hīc 7 hec suffocans cantis. Ezech. 35. Et suffocās
gentem tuā. Matth. 13. Gallacia diuitiaz suffocat vñ.
Matth. 4. Suffocāt vñbz. Luc. 8. Suffocant. vñ dicit
Breg. in. homel. Suffocant eni: qz iportunis cogitatōib⁹
suis guttur mentis strāgulant. Itē cōsueuit dici. Est sol-
licitudo suffocans. Et oīs p⁹dicta 7 cōsilia pdu. fo. vnde
Qui. Suffocent aiām dīra venena tuā. Et in hoc cōcor-
dant cōiter doctores. Itē fm quosdā: suffoco cas. pōt cō-
poni a sub 7 focus: 7 tūc suffoco 7 suffocās 7 h⁹ cor. fo. sic
focus. vnde consueuit dici. Suffocat extinguit: suffocat
guttura stringit. sed nō oēs recipiunt istam cōpositionē:
vnde magister Bene. dicit: q; suffoco cas. bz penultimā
tñ longā: qz nullus notabilis autor eam cor. Cōponitur
enī ex sub 7 fauz: 7 nō ex sub 7 focus. ergo trutinicus est
illud. Suffocat extinguit. 7c. vt supra. Dug. etiā dicit: q;
suffoco penul. pdu. 7 Pap. silr hec dicit.
Suffragane⁹ a suffragoz garis. dīuat⁹ suffragane⁹ nea. neū.
.i. auxiliari⁹: 7 pprie in vñbz. vñ epī suffraganei alioz m
epoz: qz debēt eos iuuare nō solū ope: s3 et verbis: vel sē
nō possunt ope saltē verbis. vide et in metropolis.
Suffragines a sub 7 fragus cōponit⁹ he suffragines. i. popli
ces: qz sub fragis sunt: vel qz subtus fragunt. i. flectūtur
nō supra sicut in brachys: 7 cor. gi.
Suffraginoz a suffragines dicit⁹ suffraginoz naris. i. flecte-
re genua. vñ hīc suffraginatos tozis. 7 hec suffraginatrix
7 hec suffraginatio. i. curuatio genuum. 7 suffraginat⁹ ta.
tum. fractis vel curuatis cruribus.
Suffragium gy. in suffragoz exponitur.
Suffragoz a sub 7 fragoz garis. p⁹ponitur suffragoz garis. 7
suffragatus sum. suffragari. i. auxiliari. 7 pprie in verbis
.i. preces effundere. vñ hoc suffraginuz suffragy. 7 dicunt⁹
pprie suffragia oñes sanctoz quas p nobis fundunt
ad deū 7 rogatōes quas p xpianis eis fundimus. i. sacre

Petre: scē Paulē: ora p nobis rē. r pdu. fra. suffragor.
Suffumigiū a suffumigo gas. qd pponit ex sub r fumigo gas. dī suffumigiū gy. i. suffumigatio.
Suffumigo gas. in suffumigo gas. exponit.
Suffundo a sub r fundo dis. pponitur suffundo dis. fudi fusuz fundere. i. parū vel subtus fundere. vnde suffusus sa. sum. i. subtus vel parum fusus.
Suffusoriū a suffundo dis. dī hoc suffusoriū ry. vas in quo est oleū: qd pponit in lucernis. Idē r infusoriū ab infundo dis. Itē suffusoriū dī p qd pycit ablutio calicis idē r infusorium r fusorium.
Suffusus sa. sum. in fundo dis. exponitur.
Suggero ex sub r gero ris. pponit suggero ris. gessi gestuz: r mutat b. i. g. r ē suggere summittere: substernere: summi-
nistrare: vī indicare dicere: suadere: qsi latēter aliqd qd alicui pfulere: r ppe cā decipiēdi: r incōmodū dādi: r vt dī. Intimat ad mētē: s3 suggero spectat ad aurā.
Suggestio. a suggero ris. dī hec suggestio onis. i. diabolica persuasio r consultatio.
Suggestus. a suggero ris. dī h suggestus stus. stui. i. suggestio. vī suggestus. i. tribunal vī sedes pncipis: sic dca: qz ibi mltā replicatio vestiū r pallioz r tapetoz sub pncipe gerit. i. pponit. vī qz dū pnceps ibi sedet mltā ei i aurē suggerū.
Suggillo las. a suggero ris. dī sugillo las. laui. lare. i. tur. suggerere. r sugillare. i. suffocare: strāgulare: vī manū gule dare: r cā stringere: r tūc pponit a sub r gula qsi sugillare. i. sub gula cape. Itē sugillare. i. cōdenare: irridere.
Suggrunde exponit in grunda.
Sugutto ras. in gutta exponitur.
Sugo gas. xi. caret supino s3 vsūm deberet tñ facere suctū xi. in ctū. r dī puer sugere dū lactet. vñ i Luca: Btūs vter q te portauit: r ybera q suxisti. Et est sugo neu. cū suis ppositis: r scribit p ynū g. pdu. tñ pīmā. Job. 20. c. Caput aspidū suget. Et Isaiē. 71. Sugatis r releamini ab yber. **S**uillus. a sus dī suin^o na. nū. ide suillus la. lū. dimi. Isa. 66. Qui comedūt carnē suillā. i. suis vide in suin^o.
Suin^o. a sus dī suin^o na. nū. i. ad suē ptinens: vel res suis r vt dicit Prif. in. 2. li. vbi agit de possessiuis. Quinus deri-
nat ab oue: r suin^o penul. pdu. a sue. nā ouilla r suilla sūt dimi. r format suillus a suinus: abiecta n. r addito gemi-
no ll. vt suin^o suillus. ouin^o ouillus s3 Prif. sic dixi in ter-
tia pte in ca. de diminutiuis noib^o.
Sulco. a sol. dī h sulc^o ci. qd defossuz ē iter duas porcas: qz sulcus solē capiat. vñ r sulc^o dī qsi solē capiēs: r ē ety. vñ sulc^o dī a suo suis: qz vomere trāsui: vel qsi suēdo fiunt sulci. vñ sulcul^o li. dimi. r sulcosus sa. suz. r h sulco nis. qui sulcos fac. r sulco cas. a quo pponit vt p sulco cas. desul-
co cas. i. valde sulcare. vī sulcos destruere: dissulco cas. i. sulco cas. resulco cas. Et ē sulco neutrū cū oib^o suis ppo-
sit.
Sulculus li. dimi. paru^o sulcus. vide in sulco cas.
Sulmo onis. ē qdā regio de cui^o regiois oppido. s. Peligno-
nat^o fuit. Qui. vt dixi in mātua. r declinat h sulmo mo-
nis. vñ h r h^o sulmonēsis r h^o se. icola illi^o ciuitatis vī pti-
nēs ad illā citatē. r pōt dici sulmo a sol r moys qd ē aq: q
si solis aq vī fons: sua enī amenitate qslibz puicias pxi-
mas. s. collaterales supat. vñ ipe Qui. Sulmo mihi pīa
ē gelidis yberimis vndis. vī sit ety. sulmo qsi solis mo-
Sulphur. pir pōit cū solū qd ē terra: r dī h^o sul (ys. i. aq.
phur ris. qsi soli pir. i. ignis terre. vī cōpōit sulphur a sol^o
r yr. i. ad ignē aptū. vel pōt dici sulphur qsi terra ignis: qz
cito ignit r accēdit r ē sulphur fomētū ignis: quod tñ sic
ignē nutrit vt granissimū fetozē exalz. vñ sulphure^o rea.
rēū. i. d sulphur exns. r h^o sulphuretū ti. loc^o vbi sulphur
Sū es ē vbu^o s b stāriū: r caret pto: s3 accipit mu Cabudat.
tuo a suo suis: r fac fui fuisti fuit: s3 hz duo picipia ens.
r futurus: r eēndi do. dū gerūdia ficticia. Sū cōponitur

vt ad suz ades. i. iuxta vel pīs suz: r ide affuturus ra. rus.
 absuz abes. i. lōge eē r nō eē ibi: a sensu corporis distare.
 vñ abfutur^o ra. rū. r h^o r hec r h^o absens tis. desuz dees. i.
 abesse vel deficere. Dō ppe abest: s3 vinū deest. abest qd
 alibi ē: deest qd deficit r nō habet. vñ defutur^o ra. rū. i. sū
 ines inest. i. esse in: vñ ifutur^o ra. rū. iter suz iteres iterest
 .i. iter aliq esse: vt inter sui lectioni. r interest iuenit imp-
 sonale: de quo dixi in suo loco. psum pdes pdest. i. pface
 re pficiū conferre. vnde pfuturus ra. rū. psum pces
 .i. p stare: sup stare. vnde psens tis. ois ge. i. p stās: sup stās.
 Itē suz pponit cū potis: r dī possuz potes. i. suz potis: vel
 sū potēs. vñ potēs ois ge. Itē obsū obes. i. nocere. vñ of-
 futur^o ra. rū. i. nocitur: vt pmitto me tibi nō offutuz: s3
 id bodie feceris: r dī obsū tibi. i. sū ob te. i. s3 te. subsū sub-
 es. i. eē sub. Sū r ei^o pposita neutra: r simplex. i. suz es ē
 ē vbu^o substāriū. r nullū cōpositū ab eo pōt eē substāri-
 uū. vñ suz hz exigere ntm post se: s3 nullū cōpositū ab eo
 pōt h^o facere. Itē tria pposita ab eo hnt picipiū i ens: ab-
 sū absens: psuz pīs: possuz potēs. **C** Et scias qz cū dicit.
In pncipio erat vbum: p erat signatur nō temporis: sed
 substātie significatio: vt dixi in positiu^o. **C** Itē nō. qz b^o
 vbu^o est pōt eē impsonale in qtuoz locis: vt dixi in tertia
 pte in tractatu vboz in ca. de gerūdis. Itē ai aduerbe q
 futur^o nō pōt regere ntm sic hēs i futur^o ra. rū. Itē pōt di-
 ci. Ego potestas suz bon^o. s3 in tertia psona male dī pās
 est bon^o: vt dixi in potestas. Itē nolo te ignorare qz nūs
 q apponit huic vbo suz es est nō tenet pcordare secuz in
 nūero nec in psona. vñ bñ dī sum hō suz hoies: sic dixi in
 quarta pte in tractatu de aliotheca vbi egi de plēsi. No-
 ta ē qz hoc vbu^o sum es est pōt recipe quēcunqz ntm: sed
 alia verba cū habeāt in se copulā implicitā. i. coartatam
 nō possunt recipe quēcunqz ntm: vt dixi in incēdio dis.
 Itē an sit vdm vni: vos estis bonus vī boni: vos estis le-
 gens vī legētes: dixi in tertia pte vbi egi de nūero nois.
 Item volo te scire qz hoc verbū est regit duos diuerstis
 datiuos simul ex vi acqfitionis: vt hec res est mihi bono-
 ri. vñ in Lu. ca. 10. dī. Dūe non est tibi cure qz sozoz mea
 reliquit me solaz ministrare: sed vnus datiuus regit ex
 vi acqfitionis acqfientis. s. mihi: alter. s. cure ex vi acqf-
 tionis acqfite. vñ ibi est duplex acqficio. s. acqrens r acq-
 sita. vñ nō debet copula interponi.
Sumen. a sus dī h^o sumē nis. i. minuta porcoz exta vī pin-
 guedo q ē in vētre porci vī poti^o porce fete qd r abdomē
 dī qsi abditū omētū: s3 pponit p quodam bono ferculo.
Perfins. Calidū scis ponere sumē. Sumē ē dī tenerrī-
 mus arboris cortex: r hic pubēdoz r pubēdarū pilos: tu
 mina dicim^o: qz vtus hūani semis illos pfert. Sumē ē
 pponit p vmblico. vñ dicit Auicēna li. 3. ca. de causis by-
 dropifis asclitis. Infantes dū sunt in vētre mingunt ex
 sumine: r orti aqz ligēt sumen eis mingūt ēt ex sumine
 cum pbibēt vīna ex illo latere tendit ad vesicam.
Summan^o. a sumus r manes: ide pponit h sūmanus ni. i.
 pluto: de^o iferni qsi sūm^o manū. i. ifernaliuz: r pdu. ma.
Sumministro a sub r ministro stras. pponitur sumministro
 stras. r mutat b. in m. quasi subtus vel subministrare sui-
 tium vel subsidiū pberē: vide in ministro.
Summitto a sub r mitto cōponit sūmitto tis. misi. tere. i.
 supponere. vñ mutat b. in m. fm Prif.
Summo supra pponit pro positiuo: r dī supra rior. supmus:
 vel sūmus ma. mū. r a sūm^o hec sūma: ppediū: totū qua-
 dā breuitate ptinēs: vel capitale. vñ sūmo mas. sūmam
 facere: vel sūmatim cōprebēdere r colligere. vñ sūmatim
 aduer. breuiter: strictim: partim: festināter. r cōponit vt
 cōsūmo mas. Itē a sūm^o hec sūmitas tatis. p duo m.
Summoueo ues. in moueo ues. est.
Summula le. dimi. parua summa.

Sumo mis. pfi. ptu. mere. i. accipe: s3 sumim^o ipsi: accipim^o ab alio. cu dam^o ddm e accipe. cu pmittim^o ipsi tollere: ddm e sume. Itē sumim^o p nos: accipimus a nolēte. **S**ume pponit vt assumo mis ad se vel ad aliqd sumere: ab sumo mis. i malo expēdere. pficere: sumere: deuastare: pdigere. sumo mis. idē est qd absumere. psumo mis. i. an vel pre alys sumere: nō audēda facere vñ psumptuosus sa. suz. resumo mis. iterū sumere. trāsumo mis. i. trās siue vltra sumere. **S**umo z ei^o cōposita sūt actia: z faciūt pteritū in pfi: z supinū in ptū. **S**oma^o enī a sumo in pfi. supinū i ptū. forma^o a ptō sūpsi: pfi. mutata i ptuz. vñ p3 q sumo scribit p vñū m. qz i sumpsi nō ē nisi vñū m. pd. tū su. vñ Doza. **S**rata sume manu. h^o dulcia differ i annū s3 sumo mas. p duo m. vñ vsus. **S**ūma^o duplex sibi **S**ūptuosus sa. sū. i sūpt^o vide. (vult s3 sumere simplex. **S**umptus a sumo mis. dī sumptus tus. tui. i. dispēsa vñ ex pēsa vel act^o vel passio sumēdi. vñ sūptuosus sa. sū. sūptu plen^o. i. multū sūptū exigēs vel faciēs. z pparat. vñ sumptuose sius. sime. aduer. z h^o sumptuositas tatis. **S**umus vñū substātiuū vñū m. habet. sūm^o nomē duo. **S**unamitis captiua vel despecta iterpretat. z pdu. mi. **S**uo suis sui futū. a quo ppoit assuo is. suēdo adiūgere vñā rē aly. absuo is. dissuere. cōsuo is. sil suere. diūgere. vñ cō sūtilis le. z cōponit vt icōsūtilis lis. circū suo is. dissuo is. suere. disūgere: suturā frāgere. desuo is. idē vñ deorsum suere. exuo is. extrahere: expoliare. vñ exuue. isuo is. iū gere imittere: iserere suēdo: qsi itus suere. psuo is. an sue re. obsuo is. vndiqz vñ suere. resuo is. itez suere: vel dis suere: subsuo is. parū vel post vel sub^o suere: suēdo aliqd iserius adiungere: transuo is. vltra suere: suēdo pforare. **S**uo z ei^o pposita sunt actiua: z faciūt pteritū in sui: z sup inū in futū: z pdu. penul. supini. **S**upellex a suppleo ples. dī hec supellex lis. suba vñ facultas: z oē istm z ornamētū dom^o. z ē etroclitū gñe. naz in singlarī ē se. ge. hec supellex. i plali vō neutri hec supellectilia. z vt dīc^o p. rīf. antig dicebāt hec supellectilis lis. **I**n uenit ē supellectile lis. neu. ge. z scribit p vñūz p. cor. n. p. mā. vñ Doza. i. s. **J**ā dudū splēdet foc^o tibi mūda supel **S**up aduer. loci: vñ supra vñ supra dicebāt antig: ide. (lex. sup p apocopā: z supra p syncopā. s3 dnt: qz sup ē qd iminet. supra qd sub se aliqd h3 stratū. Itē supra cōstruit cū solo actō. **S**up vō qñz cū actō: qñz cū abltō. **Q**ñ. n. super pōit p d vñ i. pstruit cū abltō tm: vt sup pamo. i. d pamo. z sup viridi. i. i viridi frōde alr pstruit cū actō. Itē supra pōit p positiuo: z cōparat supra superior supremus vel sum^o. vñ supius supreme vñ sūme aduer. z h^o sūmitas tatis. z super^o ra. rū. z h^o super^o ri. de^o celestis: z cor. p. māz sup. **E**t cōponit vt desup: z isup: z pnt eē due ptes de sup z i sup: z tūc su acuit: vt de sup terrā: vt dixi i scda pteybi egi de accentu aduer. in ca. de cōpositis a sup. **S**upabdicatiuus exponit in abdicatiuus. **S**upbus. a sup dī supbus ba. bū. q vult videri qd nō ē. i. supra id qd ē. **Q**ui enī vult supgredi qd ē: supbus ē z cōparat supbioz sim^o. vñ supbe bius. sime aduer. z h^o supbia bie. s. amor pprie excellētie: vñ supgrediens elatio mētis de eo qd nō est. s3 arrogātia ē inanis glia de eo qd gsqz ē. **D**e supbia aut nascit arrogātia: nō ecōterfo. nisi enī pcesserit occulta mētis elatio nō sequit apta iactātia laudis. **D**e qttuoz spēbus arrogātiū. z arrogātie dixi in arrogogas. **A** supbus supbio bis. biui. bire. bitū. q aut dī sup bire. i. sup se ire: z supbus vñ supbiēs sup se iens: ety. ē. **E**t est supbio neu. cū suis ppositis siq h3. **I**tē scias q supb^o est q semp supbit. supbiēs vō dī q ex cā ad tps supbit. vide in timidus. **Q**uidā volūt q supbio pponat ab eo is. s3 nō aduertunt qd dicit p. rīf. q ambio cōposituz ab eo is. solū mutat e. in i. vide etiā in rector.

Supcilius sa. sum. in superciliū est. **S**uperciliū a sup z ciliū cōponit h^o supciliū ly. i. ordo pilorum q est sup oculos. **P**onit ēt qñq supciliū p supbia q in eo maxime apparet. vñ supcilius sa. sum. i. supbus z arrogans. **I**tē supcilius tristis: seuerus: nubilosus. qui semp icedit de pso supercilio. **S**upemineo nui. cōponit a sup z emineo: z est supeminere preualere: pcesse: prestare: precellere. z ide supeminens tis. ois ge. z cōparatur. vñ h^o supeminētia tie. z cor. mi. **S**upererit futurū de supsū. vñ i. 4. li. **R**e. c. 4. **C**omedēt z **S**uphumale in humeralis vide. (superit. z cor. pen. **S**uplatiuū exponitur in tertia parte in tractatu de speciebus nominum. in ca. de superlatiuis. **S**uplimiare. a sup z liminare cōponit h^o supliminare ris. i. limē supius: vñ h^o z h^o supliminaris z h^o re. ad supliminare ptinens. (supna colens: **S**upnas. a super dicit h^o z h^o supernas tis. z supnus na. nū. **S**upero a sup dicit supero ras. i. excellere: vincere: z superare. i. restare z supabundare. vñ h^o z bec supabilis z bocle. vñ supabilr aduer. **S**upo cōponit vt exupo ras. i. valde supare. **S**upo z ei^o pposita actiua sunt p excellere: aliter neu. z cor. penul. **S**uperfideo des. di. dere. a super z sedeo z mutatur e. in i. vide in sedeo. **I**nuenit z supsedeo z super sedere: z tunc **S**upstes titis. in supsto est. (sunt due ptes. **S**upstitio a supstes dī h^o supstitio nis. dānū: vñ vana vñ supstia religio: z obfūatio vñ cultura idolor. z dī sic a supstitib^o. i. senib^o: q multis ānis supstites p etatē delyrāt: z erāt qdā supstitōe nesciētes q vetera colerēt. vñ sic dī a supstātib^o. i. a dīs: qñ. i. de dīs nō timēda timem^o. vñ supstitiosus sa. sū. dī falsus vel van^o religiosus: vel idolorum cultoz. vñ dānosus vñ supstitiosus dī q tota die precabāt z imolabat: vt sibi liberi supstites essent. **S**upsto stas. stiti. stitū. stare. i. supesse: supfluere. z pponit a sup z sto stas. **A** supsto dī h^o z h^o supstes tis. i. senex vñ remanens viuus: vel vitā ducēs: z cor. penul. gti. **S**uperus in super est. **S**upino nas. nau. natum. nare. i. versare: supinū facere. vñ supinus na. nū. i. reuersatus. **U**ñ gerūdia z pticipia dicūtur supina qsi supinata. i. deriuata z inflexa a suis vñbis. z a supinus p syncopā supus pa. pū. i. supin^o. **S**upino cōponit cū re: z dicit resupino nas. i. retro supinare. vñ resupin^o na. nū. **E**t est supino actiuū cū oibus suis cōpositis: z d3 scribi p vñū p. cor. enī primaz. vñ **Q**ui. iz. epi. **E**t mō cantabant veteres resupinos amores. **S**uppar. a sub z par ppoit suppar paris. ois ge. i. subiect^o pari. vñ h^o supparitas tis. z cō. pa. z mutat b. i. p. z gemiat p. **S**uppar^o. a sup vel supra dī suppar^o ri. z plalr h^o suppara rorū. i. manica ornat^o cā sup aliā ducta z crispa z pōit sepe p velo vel replicatōe: vel sūmitate veloz: z pdu. p. mā positōe. vñ qdā. **S**upparo nudatos cīgūt angusta la certos. **I**tē **J**uue. **S**uppara veloz pitur^o colligit auras. **S**uppedane^o. pes pponit cū sub: z dī suppedane^o nei. i. scabellū sub pedib^o: sic circa lectū solz eē scabellū: qd h3 vñū scriny vñ capse. vñ iā ex vsuetudine qdlibz scriniū vocat suppedane^o. **I**dē z pedane^o z suppedane^o. **E**t suppediū. i. subsidiū: z auxiliū. **E**t fm **P**ap. ē neu. ge. vñ dīc suppeda neu scabellū dcm: q sub pedib^o sit: h^o grece hypodiō dī. **S**uppedito tas. a suppetia vel suppediū dī suppedito tas. auxiliū: subministrare: subseruire: obseq: suppetia dare. z est neu. z vt dīc **D**ug. **E**st elimāda eoz fatuitas q ponūt h^o vñū p pessundare: z culcare sub pedib^o: z cor. di. **S**uppediū videt pponi a sub z pes: z exponit in suppetia. **S**uppello lis. in suppuli exponitur. **S**uppetia tie. se. ge. suffragiū: subsidiū: auxiliū. **S**uppetia vel suppetie dicunt^o proprie illa auxilia que maxime ab

- illis petunt: vel illis precipite dant q sub alioz detinentur
ptate. Un Aug. S. de ciuitate dei. Qui hinc differunt nras
petitiones. inde fecerunt deoz suppetias.
- S**uppeto tis. tui. vl suppety. titu. ex sub r peto tis. opoit: r
e suppetere subministrare: vel supabundare. Doza. Paup
enim no est cui reru suppetit vsus. r est p supabundare
neutru. r fm hoc facit ex se impersonale suppetit: s3 p sub/
ministrare est actiuu.
- S**uppilo. ex sub r pilo las. rponit suppilo las. i. rtedere: vl
latenter pilare: vel copellere. r est vbu actiuu: r pdu. pi.
- S**upplanto tas. in planto tas. exponit.
- S**uppleo. a sub r pleo ples. rponit suppleo ples. pleni. ui. in
tu. fit suppletu. i. supimplet: vl i loco alteri iplere. vn b
supplemen nis. r b^o supplemetu ti. r supplet^o ta. tu. a gto
suppleti: addita o. habes suppletio sine c.
- S**uppletio onis. in suppleo est.
- S**upplex. a supplico cas. deriuat supplex: cis. ois ge. q sup/
plicat vel dana. na q damnae supplex est r humilis. vn
de suppliciter aduer. r hec supplicitas. r facit genitiuus
pluralis suppliciu. r cor. pli.
- S**uppliciu. a supplico cas. dr b^o suppliciu cy. i. tormetu pe/
na p q supplicat. r suppliciu. i. supplicatio. Mozis enim
erat antiquus vt de reb^o supplicuz. i. danatoz: donaria. i.
tepla deoz amplarent. r io supplicia ponunt p supplica
tionib^o. vn r suppliciu pprie dr cu qs ita danae vt bona
ei^o pfiscen^t r in publicu ad opus temploz vel fisci redi/
gantur. vide in pena.
- S**upplico. a sub r plico coponit supplico cas. ui. re. qst sub/
tus se plicare: r humiliare ad rogadu. r rstruit in b^o sen/
su cu dr r actio: vt supplico tibi: supplico te. vn b^o suppli/
catio: humilis deprecatio. vide in plico cas. r vt dic^t Prisci.
in. z. mino. hoc verbu supplico est subiectum plus aly q
sunt eiusdem speciei.
- S**upprimo. a sub r premo mis. rponit supprimo mis. sup/
pressi sum. vbu actiuu. r est supprimere subtus premere
r cor. p. rima. in premo mis.
- S**uppubeo bes. vide in pubeo bes.
- S**uppuli e pteritu de suppello lis. r suppuli suz. qd rponit
a sub r pello lis. r e suppellere: surripe: qst sub^o pellere.
- S**upputo tas. exponit in puto tas.
- S**upra. vide in super.
- S**upremus a supra coponit. supra ponit p positiuo: r dr su/
pra supior suprem^o vel sum^o suplatiuu. vn supius supre/
me vel sume aduer. r b^o sumitas tatis: r scribit p vnu p.
cor. eni pma. vn in Aurora dr. Terga supma di regni co/
supus. i. supin^o. vide in supino nas. (cessa supmi.)
- S**ur angustia dicit fm Pap.
- S**ura re. dr posterior ps tibie. s. musculus tibiaz: r dr a suo
is. qz fuit r vnit tibia femori. r sepe ponit p tibia Judic.
.i. s. ca. Ut stupetes sura femori iterponeret. r i Deut. dr
.z. s. c. Percutiat te dñs vlcere pessimo i genub^o r i furis.
- S**urculus. a surc^o dr h surculus li. dimi. paru^o surc^o. Surc^o
et dñs e Stati^o qst sursum canes: qz post Virg. iter cete
ros poetas pncipatu obtinuit. Et a surculus surculo las.
.i. surculos putare: pparare: colere. vn surculator tozis. r
cor. cu. Surc^o a sursum dr h surc^o ci. trunc^o q remanet post
abscisione arboris: vl surc^o ram^o q ab arboze abscidit: r
- S**urdaster i surdus e. (gnalr p ramo ponit.)
- S**urdeus. in surdus vide. Surdulus in surdus e.
- S**urdus. a sordes dr surdus da. du. qst sordidus a sordib^o
humoz aurib^o acceptis. Et quis multis casib^o accidat
nomen tn egri ex pdrcto vitio retinet. r rparat. vn b^o sur/
ditas tatis. r surdulus la. lu. ambo dimi. r surdo das. i. fa
cere surdu. vn surdeus des. dui. esse vel fieri surdu. Et co/
ponitur vtrug vt absurdo das. r absurdeus. i. vndiqz sur
dare vel s: silr vndiqz sudere, vn absurdesco silr rsurde
- scio scis. Surdeus cu oibus suis rpositis neu. est. Surdo
cum suis compositis est actiuu.
- S**urgo. rego coponit cu susum vel sursum: r dr surgo gis. xi.
gere. qst sursum me rego. r rponit cu ad: r dr assurgo gis.
d. mutata in s. i. ad aduetu alicui^o ca honozis surgere: co
surgo gis. sil surgo. exurgo gis. extra surgere: r ppe a som
no isurgo gis. r aliquē surgere. i. iuadere: vel ipetere: r co
struit cu dr. (Itē nō. q surgit a loco: exurgit a sono:
isurgit ad vindicta: rurgit ad auxiliu. Itē surgo coponi
tur cu re: r dr resurgo gis. iteruz vel retro surgere. vn de
pdrctis vsus. Surgo sedens: exurgo iacēs: a morte resur/
go. Assurgo dñs: isurgo dirus in hostes.
- S**urregulus li. dimi. paruus regulus qst sub regulo. r signi
ficat regulus multa. vt dixi in suo loco.
- S**urrepo. a sub r repo pis. rpoit surrepo pis. pfi. ptu. pere.
.i. subtus reperere: r pdu. re.
- S**urrigo gis. a sub r rego rponit surrigo gis. xi. ctu. gere. q
si sursum regere r erigere. r potest syncopari: r dici surgo
.i. surrigo. r fm hoc pot saluari qd dicit qda. Surgo pel/
les: s3 nō est extendendū.
- S**urrimus. rimes. vel rima. coponitur cu sub r dr hic surri
mus mi. i. hedus: qst sub mama adhuc existens.
- S**urripio a sub r rapio rpoit surripio pis. pui. ptu. pere. i. la
teter rape: subtrahere: furari. Itē p falso suggerere iue/
nit. Dan. 6. ca. Tūc pncipes r satrape surripuerūt regi: r
- S**urrufus fa. fum. in rufus est. (cor. ri.)
- S**ursum vel susum aduer. loci. vide in susum.
- S**us a suo is. dr sus is. cis ge. porc^o vel porca: qz eius setis
suae. vl dr sus a subigo gis. qz pascua subigat. i. terra sub/
acta escas regrat. Prover. ii. Circul^o aure^o in narib^o suis
usa se. mas. ge. qda flui^o. vn b^o susa se. r b^o su. (i. porce.
sis sis. r be susē saru. qda ciuitas q iminet susē fluiuo. vn
Dester. c. i. Susa ciuitas regni ei^o exordiū fuit. Itē De
ster. 3. ca. Statimqz in susis pepedit edictu. vn susis ide
cli. acuit i fine. s3 susis dr de susē nō acuit in fine. r io
susis in datiuo r abltō pot acui vel non acui.
- S**usceptabulum exponit in susceptaculum.
- S**usceptaculu a suscipio pis. dr b^o susceptaculu li. qd r susce
ptabulu dr. i. dom^o vel loc^o vbi alicui^o rei fit acceptio.
- S**uscipio pis. cepi. ceptu. cipere. qst sursum capere. r coponit
a sursum vel susum r capio pis. r cor. sci.
- S**uscito tas. in cito tas. vide.
- S**uspecto ctas. in suspicio cis. vide.
- S**uspectuosus in suspicio cis. vide.
- S**uspendiu a suspendo dis. dr hoc suspēdiū dy. elatio in
tentionis ad deū. Job. Suspendiu elegit aia mea. Item
suspendiu. i. suspensio: strangulatio: laqueus.
- S**uspendo. a susum vel sursum r pendo coponit suspendo
dis. di. sum. dere. qst sursum pendere.
- S**uspicio. specio rponit cu susu vl sursum: r dr suspicio cis.
xi. ctu. cere. i. hre suspectu: timere: vl sursum aspicerere: r pro
venerari: sic despicerere pro rtenere: qz quos veneramur
qst sursum aspici^o. vn suspectus ctus. r suspecto ctas. fre
que. r suspectus cta. ctu. r coparat. r suspectiu^o ua. tum.
Itē a suspicio cis. b^o suspicio onis. r hec suspēctio onis. in
eodē sensu. vn suspectuosus. fa. suz. r suspiciuosus fa. sum. r
vtrug coparat. r vt vult Dug. Suspicio vel suspiciuosus
nō dz dici: s3 tm suspēctio r suspectuosus: qz supinu de su
spicio facit suspectu ctu. vn dicit. Credo tm q nunqz dbz
dici suspicio vl suspiciuosus: s3 vitio scriptoz iuenit sepe.
Et scias q fm Tulliu suspicio importat opinionez mali
qn ex leuibz indicys procedit. Et contingit ex tribus.
Primo ex hoc q aligs in seipso malus est: r ex b^o ipo qst
pcius sue malitie de facili maluz de alyz opinat. Secdo
mō ex hoc q aligs male afficiat ad alterum: qz de inimi
co ex leuibz signis quis mala opinat. Tertio ex longa

experiētia. vñ fm phz: senes sūt maxime suspiciosi: quia multotiēs expti sūt alios defecti. Est aut̄ triplex gradus suspiciōis: vel suspiciōis. Prim⁹ quidē ē gradus vt hō ex leuib⁹ indicys de bonitate alicui⁹ dubitare incipiat: et hoc ē veniale et leue pctm̄. ptinet enī ad tētationē humanā sine q̄ hec vita nō ducit. Scōs gradus ē cū aliq̄s pro certo maliciā alteri⁹ estimat ex leuib⁹ indicys. et hoc si sit de aliquo graui: ē pctm̄ mortale: inq̄tū nō ē sine p̄ceptu pximi. vñ diē glo. sup illud Lōzin. 4. Nolite añ tps iudicare. et si suspiciōes vitare nō possum⁹: qz sum⁹ hoies. iudicia tñ. i. diffinitiuas snias p̄tinere debemus. Tertius gradus: cū aliq̄s iudex ex suspiciōe p̄cedit ad aliq̄e cōdēnādū. et hec directe ad iustitiā p̄tinet. vñ ē pctm̄ mortale. vide in notozium.

Suspicioz. a suspicio cis. d̄riuat̄ suspicioz ris. i. suspiceres. vel p̄ponit̄ p se a susuz et specio q̄si sursuz aspiciere vel arbitrarī. Inuenit̄ etiā suspicio cas. penl. pdu. et tūc p̄ponit̄ a sub et spico cas. et abycit̄ b. et est suspicere latēter vel post vel subtus spicare. et est verbū neutrale.

Suspiciosus. in suspiro est.

Suspiro. a sursuz et spiro p̄ponit̄ suspiro ras. rauri. rare. ratū. i. sursuz spirare: vel a sub spiritū ducere. vñ hoc suspiriū

Sustēto tas. in sustineo est. (ry. et suspiriosus sa. sus.

Sustineo. teneo cōponit̄ cuz susuz vel sursuz et d̄ri sustineo nes. nui. tū. tu. nere. i. sursuz tenere vel pati. et a sustētū supi. u. in o. fit sustēto tas. frequē. vñ hō sustētamē. et sustēta mētū. et hō sustētaculū li. et scribūt̄ p̄dicta sine b. et cor. sti.

Sustollo. a sursū vel susū. et tollo p̄ponit̄ vt sustollo lis. tuli. sublatū lere. sursū tollere. et vt dicit̄ Papi. Sustollit̄ eleuat̄: sustinet̄: p̄sidio est: suffragat̄: patit̄: tolerat.

Sustuli est p̄teritū accōmodatū de tollo lis. et tūc sustuli. i. abstuli vt eleuauit̄. Itē ē p̄teritū de sustollo lis. et tūc sustuli. i. sursū tuli. et cor. pe. vide i tedeo des. et ē p̄teritū de susuz vel sursuz aduerbia loci fm Dug. et vt diē (fero. Papi. Susū in supiori pte i loco significat sursū ad locū.

Susurriū. in susurro ras. vide.

Susurro ras. rauri. rare. i. murmurare: in aure alicui⁹ aliqd latēter dicere. et ē vbū ficticiū de sono locutionis dictuz. Qui enī susurrat nō i facie alicui⁹: s̄z in aure loquit̄ de altero detrahēdo. vñ hō susurro ronis. i. murmurator: sentētiōsus: bilinguis. et hō susurriū ry. murmur. latēs locutio. Job. 8. Et q̄si furtiue suscepit̄ auris mea venas susurru ei⁹: qd̄ ē hō sit susurru d̄ri. vñ Uirg. Et leto sōnū suadebit̄ inire susurro. et susurru ra. rū. i. susurrās. Et est neu. susurro. et cor. p̄mā. vñ Quid. in. iō. epi. Aut ego cū chara de te nutrice susurro.

Sutilis. a suo is. d̄ri hō et hec sutilis et hoc le. penl. cor. que cōsuta fuerat iuxta antiquos mores fm quosdā.

Sutor. a suo is d̄ri hō sutor tozis. et toz. i. trix. fit hec sutrix cis. mulier q̄ fuit. vñ hō sutricula dimi. Itē a sutor sutoria.

Sutricula le. dimi. pua sutrix. (riū. et sutim aduer.

Sutrinū. a suo is. d̄ri hoc sutrinū ni. locus ad quē cōueniūt ad suēdiū. s̄z subtrinu locus ē vbi sub terra pdunt̄ aliq̄e

Sutrix cis. in sutor est. (species vel sinuntur.

Sutura. a suo is. d̄ri hec sutura re. vt ista tunica h̄ bonā suturā.

Suxi xisti. p̄teritū de sugo. (turā. i. bene suta est.

Si superiozem finit̄ syllabā necesse ē sequētē quoqz ab ea icipe: vt mitto: attiet. Itē quotienscūqz t. ponit̄ ante i. purā sequētē vocali h̄z sonū de c. vt lectio: amatio: nisi p̄cedat s. vt Salustius: vel x. vt mixtio. vel aspiratio itercidat inter t. et i.

vt cointhios. vel nisi d̄ria ipediat: vt litiū: sicut dixi in p̄ma parte vbi egi de littera in ca. de t.

Taban⁹. i. ostrū: asilus. **Tabella le.** di. parua tabula.

Tabellio. onis mas. ge. i. publicus scriptoz: a portādis tabulis in qbus scribebant̄ ante vsuz charte. Itē et tabellari⁹. i. publicus scriba: qz ea tñ q̄ gestis publicant̄ scribit. Et tabellio etiā vel tabularius vel tabellari⁹ d̄ri qui frequēter ludit cū tabulis: et mobilr iuenit̄ declinatū tabularius ria. riū. et hoc tabellariū: sedes vel aceruus tabellarū: vel locus vbi tabule seruantur.

Tabellula le. dimi. parua tabula.

Tabeo. a tabes bis. d̄ri tabeo bes. bui. bere. i. putrere: pigret̄ deficere: tabe fluere. et cōponit̄ vt cōtabeo bes. extabeo bes. itabeo bes: et hic ichoa. et abesco: itabesco. **Tabesco** et eius cōposita sunt neutra et carēt supi. et pducūt ta.

Tabula. a tabula d̄ri hec taberna ne. a tabulis q̄ substernūt̄ mercib⁹. et est pprie domūcula in qua panis et vinū et carnes cocte v̄dunt̄: et taberne dicunt̄: qz olim tales edicule ex lignis et tabulis erāt p̄structe: que nūc et si nō speciē. nomē tñ p̄istinū retinēt. vñ hic tabernio onis q̄ frequētat tabernas: vel q̄ ibi v̄dit necessaria: et hic tabernarius idez: et hec tabernaria narie. vxoz tabernary vel meretrix. et tabernarius ria. ritum.

Tabernaculū li. est tētoziū in expeditiōe. et d̄ri a taberna q̄ est domus inaturalis: imo ad tēpus durat. s. quousqz res ibi v̄dunt̄. et ide tabernaculū d̄ri. s. qdā māfio q̄ nō p̄pa et nālis est sic tētozia et castra militū in expeditiōe. qz ea relinquent̄ finito bello: vel qz figunt̄ mō hic mō illic. et mutant̄ et cū trāsmigrāre migrāt. vel tabernacula d̄ri a tabulis: qz de tabulis p̄strui solēt: vt qz de tabul et lignis solēt appēdi: et appēdūt̄ funib⁹. **¶** Dic nō. q̄ tabernaculū de quo fit mētio i Exo. Erat dom⁹ deo dicata q̄drata et oblogata: trib⁹ clausa parietib⁹: aglonari: meridiano: et occidētali. liber. n. patebat irrois ab oriēte: vt sole oriēte radys ei⁹ illustraret̄. **¶** Tabnaculū hō in duas ptes erat distinctū. posterior vel iterior ps ad occidētē decē cubitis p̄tendebat et ita q̄drata erat: in lōgū. s. et in latū decē cubitoz. et hō ps aditū dicebat̄: vt sanctūsci vel sanctuariū sanctuary vt scāsanctoz. Anterior ps ad orientē viginti cubitis p̄tendebat: q̄ cōis erat sacerdotib⁹. et hoc dicebat̄ sanctū vel scā vel sanctuarium respectu hō posterior dicebat̄ sanctūsancti: q̄i sc̄m p̄secutiū sci: vt d̄ri seculuz seculi: vel sanctūsancti. i. sancti⁹ scō: vt d̄ri d̄ris d̄rioz rex regū. Erat aut̄ in iteriori sacuario archa cū his q̄ i ea reposita erāt: et cū his q̄ erant ei supposita. In anteriori vō cādelabzū ad austrū: mēsa ad aglonez. In medio añ velū. i. nō lōge ab adito altare aureū. **¶** Tectū tabernaculi nō cōcameratū: s̄z planū ad modū palestine fuit q̄tuoz ope rimētis opertū: vt d̄ri in historys sup Exo. Itē scias q̄ p̄ tabernaculū qd̄ est mutabile signat̄ stat⁹ p̄ntis vite mutabilis. Per tēplū vō qd̄ erat fixū et stans signat̄ stat⁹ future vite: q̄ est oio inuariabilis: et pp hoc in edificatiōe tēpli d̄ri q̄ nō est audit⁹ sonit⁹ mallei vt securis: ad significandū q̄ ois p̄turbatōis tumultus lōge erit a statu futuro. Itē nota q̄ sic in vnitāte tēpli vt tabernaculi rēpsentabat̄ vnitas dei vel vnitas ecclie: ita ēt in distinctiōe tabernaculi vel tēpli rēpsentabat̄ distinctiōe eoz q̄ deo sūt subiecta ex qbus in dei veneratiōez p̄surgim⁹. Distiguebat̄ aut̄ tabernaculū p̄ duas ptes in vnā: q̄ vocabat̄ sanctascōz q̄ erat occidētalis ad alias q̄ vocabat̄ scā q̄ erat ad orientē. et itē añ tabernaculū erat atrium. Itē scā a scis scōz distiguebat̄ quodā velo: qd̄ q̄tuoz colorib⁹ erat distinctū: et iteri⁹ tabernaculū. i. in scāta scōz solus summus pontifex semel tñ in āno itroibat. In tabernaculū vō exteri⁹. i. in scā intrabāt sacerdotes quotidie. nō autē ppl̄s q̄ solū ad atriū accedebat. Per exteriū tabernaculū qd̄ d̄ri scā figurat̄ stat⁹ veteris legis: vt ap̄lus dicit ad Debre. ca. 9. Quia ad illud tabernaculuz semp intrabāt sacerdotes sacrificioz officia consumantes. Per interi⁹

vero tabernaculū quod dicitur sanctascoꝝ figurat: vel celestis gloria: vel etiā stat⁹ spūalis noue legis: q̄ est q̄dā inchoatio future glorie: in quē statū nos xps̄ introduxit: q̄d figurabat p̄ h̄ q̄ sūm⁹ sacerdos semel i anno solus i scāscōꝝ intrabat. Uelū autē figurabat spūaliū occultationes sacrificioꝝ in veterib⁹ sacrificijs: q̄d uelū erat q̄ttuor colorib⁹ ornatū, bisso q̄dē ad significādū carnis puritatez, purpura autē ad significādū passionē q̄s sancti sustinuerūt p̄ deo. cocco bis ticto ad significādū charitatē geminā dei ⁊ p̄xi. biacynto autē figurabat celestis meditatio. Ad statū autē veteris legis aliter se hēbat p̄pls ⁊ aliter sacerdos. nā p̄pls ipsa corpalia sacrificia considerabat: que in atrio offerebātur. Sacerdotes vō rōnē sacrificioꝝ considerabāt: habētes fidē magis explicitā de mysterijs xpi. ⁊ iō intrabāt iterius tabernaculū: q̄d etiā quodaz velo distinguebat ab altero: q̄ q̄dā erāt uelata p̄plo circa ministeriū xpi que sacerdotib⁹ erāt nota. ¶ Sed pōt q̄ri: cū nobilioꝝ pars orbis sit oriēs ⁊ tabernaculū sit istitūtū ad dei orōnē ⁊ cultū: q̄re dispositū fuit magis v̄sus occidentē q̄ v̄sus oriētēz. Ad hoc ē dicēdū q̄ adoratio ad occidentē fuit iroducta in lege ad excludendū idolatriā. nā omnes gentiles in reuerētiā solis adorabāt ad orientem. Uñ dicit Ezech. 8. q̄ q̄dā viri hēbāt dorzuz ⁊ tēplum dñi: ⁊ facies ad oriētē: ⁊ adorabāt ad ortū solis. vñ ad h̄ excludēdū tabernaculū hēbat scāscōꝝ ad occidentem: vt v̄sus occidentē adoraret. Rō etiā figurālis pōt eē: q̄ tot⁹ status p̄oris tabernaculi ordinabat ad figurādū mortēz xpi: que significat p̄ occasuz fm̄ illud p̄pheticū. Qui ascēdit sup̄ occasuz dñs nomē illi. Scias tñ q̄ quib⁹ dō vbiq̄ sit: tñ in nouo testō istitūtū ē ab ecclia vt sacrificiū misse offerat v̄sus oriētē trib⁹ de causis. Primo p̄pter significationē: q̄ a deo est nobis mētis illuminatio: sicut lumē corporale solis ab oriētē. Scōdo: q̄ est nobilioꝝ pars orbis: ⁊ oē nobili⁹ q̄d ē apud nos debem⁹ deo. Tertio p̄ opa q̄daz ipsius nobilia in oriētē: q̄ ipse mouet celū cui⁹ mot⁹ ab oriētē icipit: ⁊ ipse ē paradisi⁹ in oriētē p̄stituit: ⁊ ipse etiā ab oriētē ad iudiciū ueniet sicut ab oriente ascēdit.

Tabernio onis. in taberna est.

Tabernula le. dimi. parua taberna.

Tabes. a sto stas dicitur hec tabes bis. putredo: sanies: s̄z tabes que stat q̄si stabes. Effluere rabe mortuoz est. vñ hec tabecula le. dimi. ⁊ tabidus da. duz. putridus: piger: deficiens: tabe fluēs. ⁊ cōparat. vñ hec tabitudo ⁊ hec tabiditas. Itē tabes dicitur tabi grūs: ⁊ tabo dtūs ⁊ abltūs in eodē sensu cū tabes. ⁊ est nomē diptotum.

Tabita hebraice: dorcas grece: puella v̄ caprea latie. matthei. 5. ca. dicitur. Tabita cumi. q̄d interpretat puella surge fm̄ Hiero. In Marco tñ dicitur tabita cumi: q̄d interpretat puella tibi dico surge. s̄z dico tibi nō ē de interpretatione: imo est additū ab euāgelista ad discretionē faciēdā: vt ostēdat q̄ vocē edidit: ⁊ v̄tutē voci sue dedit xps̄. ⁊ pdu. penl. tabita. vñ in Aurora dicitur. Exiit in ioppe deuota puella tabitudo dinis. in tabes ē. (bita. de cumi vide supra.

Tabula a teneo dicitur hec tabula le. p̄ mēsa: s̄z mēsa pauperuz est. tabula diuitū q̄si tenabula: q̄ teneat bolos carniū ⁊ varia fercula ⁊ vasa. Itē tabula. i. alea: in q̄ ludij p̄rgis calculis: ⁊ tesseri. Itē tabula latū lignū siue latus asser. Itē tabula tegula: ⁊ tabule in q̄bus scribim⁹. Et in his significationibus dicitur a teneo nes. vel a tego q̄si tegula. ⁊ a tabula tabulat⁹ ta. tū. tabulis ornat⁹. ⁊ h̄ tabulat⁹ ti. ⁊ h̄ tabulatū ti. in eadē significatione. s̄z q̄d ex tabulis p̄stratū est: vel paries ex tabulis: vel edificiū ex coaptatis tabulis factū. Itē a tabula tabulo las. i. tabulas parare: p̄sternere. ⁊ cōponit vt ⁊ tabulo las. tabulas remouere. Et est actiū tabulo cū oibus suis cōpositis. ⁊ cor. bu.

Tabulariū ry. in tabellio est.

Tabulo tabulas. in tabula est.

Taceo ces. cui. cere. tacitū. i. silere. vñ tacit⁹ ta. tū. ⁊ taciturnus na. nū. q̄ facile tacet. ⁊ cōparat. vñ h̄ taciturnitas tatis. Taceo cōponit cū con. ⁊ dicitur ticeo ces. ticiui ticituz. Itē cū ob. ⁊ dicitur obticeo obticui citū. Itē cū re ⁊ dicitur reticeo ces. ricui. citū. Itē cū sub. ⁊ dicitur subticeo ces. cui. citū. i. subitus: vel parū: vel post tacere. ⁊ ab istis inchoa. vt tacesco: cōticesco: ⁊c. Taceo ⁊ ei⁹ cōposita sūt neu. ⁊ faciūt p̄teritū in cui. ⁊ supinū in citū. Itē taceo cor. ta. vbiq̄. ⁊ cōposita mutāt ta. in ti. etiā cor. Quid. de arte. Vere pus taceant volucres: estate cicade. Inter autē tacere ⁊ silere h̄ iter est s̄z quosdā: q̄ q̄ tacet log nōdū icipit: q̄ vō silet log desinit. iuxta q̄d Isa. p̄pha dicit. Tacui filii semp̄ paties sui.

Taciturnus na. num. in taceo ces. est.

Tadeus dei. dicitur ē Judas fr̄ Jacobi minoris: ⁊ acuit penl. **Talaris.** a talus dicitur h̄ ⁊ hec talaris ⁊ hoc (vide in iudas. re. vñ talaris tunica: q̄ vsq̄ ad talos descēdat. ⁊ hoc talaris. instrumentū volādī talo alligatū. quo Mercuri⁹ utebat: vide in linea. ⁊ produ. la.

Talassum lassii. i. mare q̄d ⁊ talatū dicitur. vñ talassus sa. sum. i. marinus. Et per cōpositionē hoc bitalassuz. Itē inuenit h̄ bitalassuz si. i. vestigiū in luto. ⁊ tūc deriuat a talus li.

Talentū a talis dicitur hoc talētū ti. q̄dā pond⁹ q̄ sūmū esse perhibet in Grecismo. nā nihil est calco min⁹: nihil ē talento mai⁹: cuius pōdus variuz apud diuersas gētes habet. Apud romanos ē talentū. 7z. libraz. Et est talētuz triplex. s̄z minus. mediū: ⁊ sūmū: minus. 50. libraz. mediū. 7z. libraz. sūmū. 170. libraz. est. Et scias q̄ legunt q̄nq̄ ḡna talentoz. s̄z auri: argenti: eris: ferri: ⁊ plūbi. Paral. vlti. ca. ⁊ Zacha. 5. ca. Itē Matthei. 25. ca. Dñe q̄nq̄ talēta tradidisti mihi. ⁊ ēt ibidē dicitur. Alij tradidit duo talēta. Alij vō vnū. Per p̄dicta q̄nq̄ talēta itelligunt q̄nq̄ ḡna bonoz q̄ dñs tradidit hoī. s̄z bonuz nāe ad opandū: q̄d signat p̄ talētū eris q̄d nō putrescit: s̄z manet iputrescibile. Gene. 5. Posuit de⁹ hoīem in paradiso: vt oparet ⁊ custodiret illud. Bonū grē ad coopandū q̄d signatur p̄ talentū auri. q̄d est p̄ciosissimū iter metalla. Lozin. 3. Plus oibus laborauim⁹ autē ego: s̄z grā dei mecū. Bonuz scie ad docendū: q̄d signatur p̄ talentū argēti. Psal. Eloquia dñi eloquia casta: argētū igne examinatū. Bonū potētie ad defendēdū: q̄d signat p̄ talētū ferri q̄d domat oīa metalla. Psal. Reges eos in v̄ga ferrea. Bonuz opulētie ad sustentandū: q̄d signat p̄ talentū plūbi q̄d ē vilissimū iter oīa metalla: ⁊ infectiū. ⁊ t̄palia sunt vilia respectu spūaliū. Duo talēta alij tradita sūt bonū nature: ⁊ aliud q̄dcunq̄. Sed alij tradidit de⁹ vnū. s̄z bonū nature. oibus enim deus dedit illud bonuz: q̄ vidit de⁹ cuncta q̄ fecerat: ⁊ erāt valde bona. bona in se. valde bona in ordine ad vniuersum.

Talia est vna mensura: ⁊ est etiā plurale de tali in neutro. **Talio bic ⁊ hec talis ⁊ h̄ tale.** i. silere. vñ h̄ talio nis. mas. eius: dē rei recōpēsatio: vindicta filis delicto: vt dens p̄ dēte: oculus p̄ oculo eruat: ⁊ ita p̄pē ē iniurie recōpēsatio lex talionis: s̄z q̄nq̄ dicat bñficij. vñ in. Pap. dicitur. Talio ē cui⁹ id patit quis q̄d fecit iniurie vel bñficij. Et fm̄ hoc distinguit duplex lex talionis. s̄z vna i bono: quā dicitur lex nālis: de qua dicit Matthei. 7. Dia q̄cunq̄ vultis vt faciāt vobis hoies: ⁊ vos facite illis: ⁊ h̄ talio bon⁹ est. Altera lex talionis ē in malo: quā dicitur lex Moyfi. Exo. 21. ⁊ Deu. 19. Oculū p̄ oculo. dentez p̄ dente supple reddet. ⁊ h̄ dicebat lex talionis. s̄z q̄d taliter recipiebat q̄liter faciebat: ⁊ hec lex in p̄cepto erat iudici maxie si exigebat: s̄z iniuriā patienti est p̄missa: q̄ videlicet p̄mittebat ei q̄ hanc vindictam peteret. si tamen ex libidine vindicte hoc faciebat mortaliter peccabat: q̄ Leuit. 19. dicitur. Nō q̄ras vltionē: nec memoz eris iniurie ciuiū tuoz.

Talpa pe. incerti ge. q̄daz aīal ad similitudinē muris: qz sit dānata perpetua cecitate ⁊ tenebris. Est enī absq; oculis semp terrā fodit ⁊ humū egerit: ⁊ radices subter frugib; comedit: hāc greci balsalacā vocāt. vide in salamādra. ⁊ in vtroc; genere accipiē talpa p aīali vtiusq; sexus.

Talus. a tollo lis. dī h talus li. pp rotūditatē. ⁊ ē talus sub curib; ⁊ sub talo calcane;. Talus ē dī deci;. vñ h taxillus li. di. vñ vsus. Est talus deci;. talus postrea pedis ps.

Tam aduer. quātītatis: vel cōparādi: vel similitudinis.

Tamen est cōiūctio aduersatiua. De cōpositis a tamen: vt verūtāmē: attamen: ⁊ ceteris vide in scōa pte vbi agitur de accentu aduerbio: in ca. de cōpositis a tamen.

Tamet si ponit p quīs: ⁊ est iūctio aduersatiua. ⁊ ponit a tam. ⁊ et si. vel est q̄dā irregularis vocū cōgeries q̄ ponit pro vna pte. vñ ad Deb. 6. dī. Tamet si illa loqmur. vel fm aliā lram. Tamen est ita loquimur.

Tamino nas. nauī. a tñ deriuat: ⁊ est taminare aduersari. ⁊ cōponit cū ad. ⁊ dī attamino nas. i. aduersari. Itē cū con ⁊ dī cōtamino nas. i. polluere: deturpare. Et est actiuus. Alia p̄dicta sunt neutra. Et nota. q; attamino nas. est purgare: vt farinā cū setario fm quosdā. vñ hoc attamē minis. ipsuz setariū: ⁊ mutat d. in t. fm P̄ris. in attamino. ⁊ attamen minis. ⁊ cor. mi.

Tango gis. tetigi. tactū. vñ h tact; tus. ⁊ h ⁊ bec tāgibilis ⁊ hoc le. Tāgo ⁊ ponit vt attingo gis. attingi attactū: valde vel iuxta tāgere: vel accidere. Lōtingo gis. cōtingi ⁊ tactū. vñ h ⁊ tractus ctus. ctui. obtingo gis. obtingi ob tactū. Tangō ⁊ ei; cōposita pro tangere sūt actiua: s; p accidere neutra sūt. Itē cōposita a tāgo in p̄senti mutat a. in i. ⁊ faciūt p̄teritū in tigi penul. cor. ⁊ supi. in tactum.

Tantalides. in tantalus vide.

Tantalus pater fuit Pelopis: ⁊ tantalus auis quā ardeaz dicūt. vñ h tantalides de. penul. cor. fili; vel nepos Tantalī. vnde bec tātalis dis. filia vel neptis tantali.

Tantillus. a tā dī tant; ta. tū. a quo tantulus la. luz. ⁊ a quo tantillus la. lum. ambo. dimi. i. modicus.

Tātisper. i. tānū vel interea: ⁊ videt; ⁊ positū a tantis ⁊ per.

Tantologia. vide in q̄rta parte in ca. de vitys annexis barbarismo ⁊ soloecismo.

Tātus ta. tū. a tā. dī. vñ tātulus la. lū. di. vide in tantillus.

Tātūdē. tā; cōponit cū demū: ⁊ dī h; tātūdē: gō tātūdē: actō tātūdē: ⁊ nō āpli;: vt tātūdē valet hoc quātū illud.

Tapetū. a sterno ⁊ pes dī hoc tapetū ti. ⁊ h tapes pis. ⁊ hoc tapete tis. in eodē sensu. ⁊ dicta sunt tapeta q̄st stapedia: qz p̄mū pedib; sternant qd̄ adhuc sit. ⁊ pdu. penl. Qui. Regia tecta petūt positisq; tapetib; altis. Inuenit etiā bec tapeta te. vñ Virg. 8. Enei. Arma; craterasq; simul

Tapinosus exponit in quarta parte (pulsbrasq; tapetas. in tractatu de vitys annexis. vbi vide.

Taratantara ge. neu. indecli. nomē fictitiū ē. i. ex sono quē facit dictū. ē enī taratātara instīz quo farina colat. ⁊ est istm cui; p̄cussione granū defluit iter molas molēdini: ⁊ est clāgor tubarū. Enni;. Ac tuba terribili sonitu taratantara dixit. vñ taratātari; zas. tuba clāgere: vel fari

Taratātari; zas. i. taratātara ē. Cnā colare. ⁊ ē setatiare.

Tardiusculus la. lū. i. aliquātulū tardus ⁊ sepe recens.

Tardo das. auī. atū. are. i. morari: vt ipedire: retiere: differre: tardū facere. vñ tardus da. dū. ⁊ ⁊ paraf. vñ bec tarditas tatis. Itē a tardo das. tardito ditas. frequē. ⁊ ⁊ ponit vt retardo das. Tardo das. ⁊ eius ⁊ posita sūt actiua.

Tarētīn. tarētū q̄dā ciuitas ē. vñ tarētīn; na. nū. vñ Diero. in epla ad Paulinū. ca. i. Sic pictagoras: mēphiticus yates: sic plato egyptuz: ⁊ architā tarētīnū. i. sicut pictagoras adyt phos egypti: sic plato adyt egyptū ⁊ architā tarētīnū. i. quēdā phm q̄ dicebat archita. ⁊ tarētīn; a loco: qz erat de ciuitate Tarēto quā Tares Neptunī fili;

cōdidit ⁊ noīauit. ⁊ penul. pdu. archita: ⁊ etiā tarētīnus.

Tarmus tarmi masculini ge. vermīs lardi. vnde tarmosus fa. sum. i. tarmis plenus. ⁊ potest dici tarmus a tero vel teneo: quia terat vel teneat.

Tartarus. tartariz in grece: latine dī horrere: vel tremere. vñ h tartar; ri. s; in plurali bec tartara roz. s. pfundissimus locus ifernoz: de quo neminē extraxit ds. illic ē fletus ⁊ stridor dētū: horroz tenebrarū: tremoz frigois. vñ tartareus rea. reū. ⁊ tartarinus na. nū. ⁊ cor. ta.

Tau. in tauma est.

Tauma. tau. est q̄dā lra hebrea quā nos t. dicim;. nā tau. dī cūt greci tetā: ⁊ a tetā nos dicim;. t. Tau. dī ē aduer. admirātis. Ezech. 9. Signa tau sup frōtes viroz gemētū. In itēptatiōib; aut dī tau signū: vel subter: vel signat; vel supior: ⁊ a tau dī h; tauma tis. i. admiratio vel miraculū: ⁊ he taumātias dī arcus celestis ab admiratione ⁊ stupore admirātū dictus: vel taumātias: quia fuit filia

Taumantias. in tauma est.

(taumantis.

Taurea. a taurus dicitur bec taurea ree. i. plaga vel flagel;

Taurensis. in taurinū vide.

(luz ex cozio tauri.

Taurinēsis. in taurinum est.

Taurinū. a taurus dī taurinus na. nuz. ⁊ hoc taurinum nī. q̄dam ciuitas ab abundantia tauroznm dicta. vñ bic et bec taurensis ⁊ hoc rense. ⁊ taurinus na. nuz. ⁊ bic ⁊ bec taurinensis ⁊ hoc rinense.

Taurus ri. bos iuuenis ⁊ p̄pe adhuc nō castratus. ⁊ tauri vocant; scarabei terrestres vel siluestres irritio similes.

Taxatio nis. i. taxo pas. est. Taxeus rea. reuz. in tax; ē.

Taxillus li. est dimi. de talus fm vtranq; significationem tali. vnde taxillus paruus talus. i. postrema pars pedis: ⁊ taxillus paruus decius.

Taxo taxas xauī. taxare. i. nūerare: ⁊ taxare. i. dicere: ⁊ taxare. i. confirmare: ⁊ taxare. i. licitū imponere. s. p̄ciuz rei que v̄dit. vñ bec taxatio nis. Deldre. 8. Oīa sine taxatione. i. sine q̄ritatis determinatione. Taxo ⁊ ponit vt cō taxo pas. p̄taxo pas. retaxo pas. ⁊ est actiuū taxo cū oib; suis compositis: ⁊ pdu. p̄mam positione.

Taxus xi. mas. ge. q̄dā aīal est: ⁊ h; tax; q̄dā arbor venenata ⁊ amarissimi succi. vñ tax; rea. reū. ⁊ h; toxicū ci. qd̄ dā gen; veneni qd̄ ex succo illius arboris exp̄mit. vñ toxicus ca. cū. ⁊ toxicatus ta. tuz. ⁊ toxico cas. i. venenare: veneno inficere. ⁊ est actiuū cū suis ⁊ positis siqua h;.

T ante E

Tectū. a tego gis. texi. tectū. dī hoc tectū cti. pars dom;. et sepe ponit p ipsa domo. vñ tectorius ria. riū. Itē a tego gis. dicitur tectus cta. ctum. i. coopertus.

Teda. a tedet dī bec teda de. lignū luminaribus vel luminibus aptū. ⁊ dicit sic p̄ rium: qz tediū nō cōferat: ⁊ qz tede ⁊ faces solebant ferri ardentes ante nubētes. ideo teda ponit sepe pro nuptys vel coniugio.

Tedeo des. dui. dicebat antiq;: s; mō nō est in vsu. i. fastidiari: idignari: anxari: h̄re tediū. vñ tedet impersonale ⁊ cōstruit cū actō ⁊ gō: vt tedet aīaz meā vite mee. vñ h; tediū dy. Tedet ⁊ p̄dit: vt detedet: distedet. i. valde tedet. p̄tedet. i. valde tedz. Tedeo ⁊ tedz cū suis ⁊ positis neu. sūt: ⁊ carēt supis: ⁊ pducūt hāc syllabā te. Qui. Detedet īgenuos tedia ferre sibi. ⁊ vt dicūt scribi dz taedet pae diphthonguz. Et scias q; tedet accipit pro p̄terito pertesum est fm P̄ris. vñ p̄t q̄ri de hoc participio pertesum verbi impersonalis: videt enim q; compositū descēdat a simplici qd̄ esse nō p̄t. Ad hoc dico: q; sicut tollo accipit mutuo per suppletionē a composito participia: ita h; simplex tedet accipit mutuo p suppletionē a composito pertesum: qd̄ ab hoc verbo pertedet p̄prie venire debet: ⁊ certum est q; sepe simplicia ponunt; pro compositis: ⁊ econuerso, vide etiam in misereoz.

Tedericus ci. proprium nomen viri: et pdu. penul.
Tediolum li. dimi. paruum tedium.
Tedioz aris. tediatus suz. vbu depo. i. tedio affici: et derivat
Tedula le. dimi. parua teda. (a tediū.
Tediosus. a tediū dī tediosus sa. sū. i. fastidiosus: tedio ple/
Tegella le. dimi. parua tegula. (nus. et cōparat.
Tegellaria. a tegella dī hec tegellaria rie. que et regularia
dicitur. s. venefica super tegulas sacrificans.
Teges. a tego gis. dī hec teges getis. parua domus: q̄ et tu/
guriū dī. s. casula quā faciūt sibi custodes vinearū v̄ pa/
stozes ad tegimē sui: quasi tegeriū vel tuguriū: hāc rusti/
ci capanā vocāt: qz vñū tm̄ capiat.
Tegimē. a tego dī h° tegimē minis. et hec tectura re. et hinc
hoc tegimētū vel tegumētū. Itē a tego pōt dici h° tegmē
Tegmen minis. in tegimen vide. (minis.
Tegna. a tego gis. dī hec tegna. ne. dolus: fraus: deceptio:
vñ regnosus sa. suz. i. fraudulētus: deceptorius: dolosus: et
Tegnula le. diminu. parua tegna. (cōparat.
Tego gis. xi. ctū. i. opire. defēdere. Tego pponit vt attego
gis. valde tegere. et ego gis. et exi. i. sil̄ tegere: circūtego
gis. xi. ctū. detego gis. xi. ctū. i. discoopire: valde vel deoz/
sum tegere. ptego gis. i. defendere. obtego gis. i. et vel vn/
diqz tegere. retego gis. iterū tegere vel discoopire. subte/
go gis. subtr̄ v̄l post tegere. Tego et ei° pposita actiua sūt:
et faciūt pteritū in xi. et supi. in ctū. et cor. in pñti hāc syl. te.
vñ Hora. in epi. Lōmissūqz teges et vino toz et ira.
Tegula. a tego gis. xi. dī hec tegula le. qz tegat edes. Eadez
ibz dī: qz accipiat ibzes. vñ regulari° ria. riū. et h° tegula
rius ry. qz tegulas facit. et h° regulariū ry. locus vbi fiunt
vel aceru° v̄l multitudo regularū. et tegulo las. i. tegulas
facere vel tegulis opire. et pdu. te. l3 derivat a tego: qz re
Tegumētū. in tegimē est. (tinet nāz hui° pteriti texi.
Tela. a telon dī hec tela le. a lōgitudine staminū. vñ telari/
us ria. riū. et hoc telariū instrumētū texēdi. Itē tela telo/
rum est plurale de telū li.
Tellus. a tollo lis. dī h° tellus ris. terra frugifera: qz ei° fru/
ct° tollim°: vel qz ei° fruct° nos tollūt et nutriūt: v̄l qz ipa
nos tollit. i. portat et sustinet. h° inferior q̄ hūida ē: s3 terra a
supiori pte q̄ terit. Vñ gnāl̄ terra v̄ dicta sic: qz nāl̄ sic
citate torreat. nā vt hūida sit h° affinitate aq̄ sortit. et dclī
nā tellus i singulari numero tm̄ s3 vsuz. et pdu. pe. gr̄.
Nō hos vsus maḡales. Dumoz hūnū reddit. terraz
terit vsus aratri. Estqz solū solidū. tellus se tollit in altū.
Tellus ludis. quidā locus rome fm̄ Papiam.
Tellurus. a tellus dī h° tellurus ri. de° telluris. et pdu. penl.
Telo las. laui. dī a telon. et est telare lōgare: differre: sed nō
est in vsu. Et ide cōponit ptelo las. i. distēdere: plōgare:
differre: progare. Telo et ei° cōposita sunt neu. et pdu. te.
Telo onis. maf. ge. dī a telon greco. Telonē hortulani vo/
cant lignū quo hauriūt aquā: a lōgitudine dictū. hoc bi/
spani ciconiā dicūt: qz imitef̄ auē illā rostrū leuātē et de/
ponentē. h° lignū modo sepe fit super puteos.
Telon grece: latine dicit longuz vel tributum.
Teloniarius. in teloneum est.
Teloneū. a telon greco qd̄ latine dī tributū: dī h° teloneuz
nei. penl. pd. i. tributū. et ppe teloneū dī tributū de mer/
cibus marinis circa litus acceptuz: q̄si oīuz litoz fiscalis
pductio. vñ teloneū dī loc° vbi recolligit et exigit. s. vbi
de merce sua a nautis emolimēta reddunt. Ibi. n. vecti/
galis exactoz sedet: p̄ciū rebus ipositorus: et voce a mer/
catoribus flagitās. et tale officiū habuit beat° Matthe°.
vñ Matthei. 9. Et cū trāsiret inde Iesus: vidit hoiez se/
dentē in teloneo noie Mattheū. A teloneū dī h° telona/
rius ry. qz ibi exigit tributū. et telonarius ria. riū. vñ dicit
Beda qz Matthe° se noīauit publicanū vt ostēderet le/
gentib° nullū debere cōuersuz de salute diffidere quuz

ipse de publicano in apostolū: de telonario in euāgelistā
sit repete mutatus. et Greg. dicit. Nā piscatorē Petrum:
Mattheū vero telonarium scimus:
Telū. a telon qd̄ est lōgū dicit hoc telū li. quicquid a longe
iaci pōt: vt lapis: martellus: et h° vnde tela p̄prie dicunt
qbus hostē impugnam°: sed arma qbus nos defendim°
et ideo recipiūt copulationē arma et tela. Telū etiā abusi
ne dicit gladius. et telū dicit dolor lateris: qz corpus do/
lore trāsuerberet tanqz gladius. et pdu. te. vñ Quid. epi.
Deu patioz telis vulnera facta meis.
Temerarius ria. riū. in temere est.
Temere. a temetū dī temere. i. p̄suptuose: fatue: stulte: sine
cā: sine p̄silio. vñ h° temeritas tatis. p̄suptio: violētia: fa/
tuitas. et temerari° ria. riū. p̄suptuosus audax: qz audet au/
dēda et nō audēda. Et distat iter audacē et temerariū: qz
temerarius est q nō estimat piculū. Audax vō q nō tēt.
Itē a timere dī temero ras. rari. rare. i. corūpe: violare.
Temesis exponit in q̄rta pte in ca. de tropis. (et cor. me.
Temetū. a teneo nes. dicit hoc temetū ti. i. vinū: et ppe bo/
nuz vinū: qz teneat mētes. vnde dicit temetū q̄si tenēs
mentem. et est etymol. et cor. penul. vnde quidā. Vina: fa/
lerna: merū: temetū: bachusqz liens.
Temno tēnis p̄s. ptū. tēnere. i. vilipēdere. dānare. et p̄p̄it
vt etēno nis. p̄s. ptū. Temno et ei° pposita sunt actiua. et
faciūt pteritū in p̄s. et supinū in ptū. Et nota qz tēno non
h3 p. in p̄s. sed est ibi m. añ n. fm̄ Dug. et Pap. et dicit qz
temno h3 m. añ n. in eadē syllaba. sed in p̄terito h3 p. et in
his q̄ formanā a p̄terito: qz sicut dicit P̄ris. M. añ te no
no in p̄s. ouersa faciunt p̄teritū pfectū: vt tēno p̄s. et p̄s.
in ptū. ouersa faciūt supinū: vt temp̄si temp̄rū: et temp̄si
cōtemp̄tū: nec in imperatiuo est p. sed dī temne.
Temo monis. maf. ge. lignū longum et extentum in aratro
vel in carro ad qd̄ iugum ligat: et temo dī gubernaculus
navis. et dī a telon qd̄ est longum.
Tempe. a tēpo ras. plalr h° tēpe idecli. et neu. et tm̄ in ntō
actō et vtō et plali nūero. s. loca tēpata et dlectabilia iresta
lia: l3 et qdā loca delectabilia dīr tēpe: sic et testa dīr lo/
ca aspera fm̄ Dug. Pap. vō dicit: tēpe loca delectabilia p
prie siue locus amenissim° et nemorosus plalis nūeri.
Temperamentum ti. in tempero ras. est.
Tēperātia. a t̄pans antis. anti. addita a. fit h° tēpantia tie.
et est vna de cardinalib° vtutib°: et est t̄pantia dominuz
rōnis in libidinez et in alios animi mor°: vel vtus animi
refrenandi motus in nos ipetū facientes: vt sic nihil cu/
piam°: et p̄ p̄positionē itēperās. vñ silr p̄par itēpantior.
simus. et hec itēperantia tie. vide in cardinalis.
Temperatio. a tempero ras. dī hec temperatio nis. et est tē/
peratio rerum: sed temperantia animoz.
Temperies a tempero ras. dī hec temperies riei.
Tempero. a tēporo mutato o. in e. fit tēpero peras. qz a tpe
pcedit tēperies. vñ t̄patus ta. tū. et p̄parat. et p̄ponit vt i/
tēperat° ta. tū. et silr p̄parat. Tēpero pponit vt attēpero
ras. i. valde vel iuxta tēperare: vel obedire. Cōtempero
ras. Distēpero ras. a tēperie remouere: obtēpero ras. i.
obedire: et sentire. Tēpero et ei° pposita sunt actiua p̄ter
obtemp̄ro et attemp̄ro pro obedire que sunt neutra. et
corripit penultimam.
Tempestas. a tempus et pestis pponit h° tēpestas pestatis.
quasi t̄ps pestis. Quāqz etiā tempestas dī t̄ps: et tunc deri/
uat tm̄ a tpe et inde tēpesto stas. i. molestare: tempestare
destruere: dissipare: vel tempestatē facere: et inde tempe/
stuosus sa. suz. tēpestate plen°. et p̄parat. vñ tempestuose
sius. sime. aduer. et hec tēpestuositas tatis. Et nota qz tē/
pestas pro tempore habet oēs casus singulares et plura/
les sicut in alia significatiōe: et dicit tēpestas quasi tem/
poris status: et est etymo.

Tēpestiuus. a tempestus deriuat tēpestiu⁹ua. nū. i. congruus
vtilis: ueniēs: in tēpore suo ueniēs. 7 cōparat tēpestiu/
or simus. 7 p cōpositionē itēpestiuus na. nū. i. incōgruus:
7 icōueniēs: nō in suo tpe ueniēs vt ante vel post. Unde
Boet⁹ in p de 2°. Intēpestiu fundunt vertice cani.

Tēpestus. a tēpus dī tēpestus sta. stū. i. cōgruus vtilis: ue/
niēs in tpe suo. Et cōponit itēpestus sta. stū. i. incōgruus:
inutilis: q̄si sine tpe. i. actu. vñ nox dī intēpesta q̄si incon/
grua: qz nō hz idoneū tps gerēdis rebus. Dī ḡ nox itēpe/
sta q̄si sine tpe. i. sine actu p quē tps discernit: qz nō hz tē/
pus aptū vt act⁹ fiat in eo. Vel iō sine tpe dī nō qz nō ba/
beat tps: s3 qz tpa noctis nō ita diuidunt p act⁹ nros sic
tpa dei. vñ 7 quedā pars noctis dī intēpesta. i. ioportunū
7 nō aptū alicui rei faciende q̄n nil agi pōt: q̄si sine tpe. i.
actu per quē dinoscit tēpus. Vide in crepusculum.

Templarius. a tēplū deriuat tēplarius ria. riū. i. ad tēpluz
pertinēs: vel templi custos.

Tēplū. a tectū 7 amplū cōponit hoc tēplū pli. quasi amplū
de quo Isido. iz. etymo. Tēplū nomē est gnale. Pro lo/
cis enī q̄buscūq; magnis antiqui tēpla dicebāt. Et tēpla
dicta q̄si tecta ampla. s3 7 locus designat⁹ ad oriētē ad cō/
tēplationē tēplū dicebat: cui⁹ partes q̄ttuor erāt: antica
ad ortū solis: postica ad occasus: sinistra ad septētrionez:
dextra ad meridiē spectās. Or aut dī tēplū a theos qd ē
deus 7 platea q̄si dei platea etymo. est. De tēpli dedica/
tione hēs in encenia. Itē vide in tabernaculuz. q̄n. n. aia
infundat in tēplo suo. i. in corpore dixi in extraduce.

Temporaneus nea. neū. in temporeus est.

Temporeus. a tēpus dicit tēporeus rea. reū. 7 tēporaneus
nea. neū. ad tēpus ptinēs: vel in tpe ueniēs: 7 p cōpositio/
nez itēporeus rea. reū. 7 intēporaneus nea. neū. nō in tē/
pore ueniēs. Inuenit etiā tēporaneū p p̄maturū. Unde
Isa. 28. Quasi tēporaneū ante maturitatē autūni. i. ma/
lū p̄maturū vel aliqd h̄ fm interlinearem.

Temporo. a tps dicit tēporo ras. i. tēpus ducere. vel in tpe
viuere. Et cōponit cū ad. 7 dī attēporo ras. 7 cū con. 7 dī
cōtemporo ras. i. simul tempore.

Tēpus. a tepeo pes. dicit hoc tēpus ozis. qz tepeat 7 tēpere
tur vicissim humore: siccitate: calore: frigore. Et dī tēpus
multipl̄. Dicit enī spatiū siue mora in qua viuimus: vt
annus: mēsis. Dicit etiā tēpus aer vel q̄litas aeris s3 qz
dī: pulchrū tēpus est: vel nubilosuz tēpus est. Dī etiā tps
coemptio rerū: fm qz dicit solet. Carū tps est. i. cara 7 diffi/
cilis est rerū coemptio. 7 Bonū tps est. i. facilis est reruz
coemptio. Dicit etiā tēpus oportunitas faciēdi aliqd: s3
qz dī Tēpus est vt legā. i. oportunū est vt legā. Dī etiā tē/
pus accidēs vbi. i. modus significādi. 7 sūt qnq; tpa vbo/
ruz. i. p̄sens: p̄teritū ip̄fectū: p̄teritū p̄fectū: p̄teritū plusq̄
p̄fectū: 7 futurū: vt dixi in tertia parte in tractatu de vbo/
vbi egi de tpe vboz. A tēpus deriuat tēporeus rea. reū.
7 tēporaneus nea. neū. ad tps ptinēs: vel in tpe ueniēs.
Itē a tps hic 7 hec t̄palis 7 hoc le. qd in tpe incipit 7 desi/
nit eē. vñ t̄paliter aduerbiū: 7 hec t̄palitas tatis. Itē a tē/
pus dī hoc tēpus t̄pis pars capitis: qz mouet: 7 ipsa mo/
bilitate q̄st tps q̄busdaz it̄ruallis mutat. Un̄ p̄pha. Et
requiē tēporib⁹ meis. vñ tēporeus rea. reū. ad tēpus per/
tinēs. Quidā tñ cōsueuerūt dicere pro illa parte capitis
hoc tempus poris. per i. qd sine dubio nihil ē vt dicit Dug.
Dicit etiā tēpus per e. siue p spatio quo viuim⁹: siue pro
parte capitis: vt in voce nulla sit differētia. De quattuor
temporum ieiunys: habes in ieiunium.

Tempusculum li. dimi. paruum tempus.

Temulentus. a temetum qd est vinuz 7 lētos plenū dī te/
mulētus ta. tum. i. ebrius: temeto plenus. Et cōparatur.
vñ hec temulētia tie. i. ebrietas: ebriositas.

Tena. a teneo nes. dicit hec tena ne. 7 tenia nie. i. vittarum

extremitas dependens diuersoz coloz vitte sunt q̄ cri/
nibus innectunt quib⁹ fluētes religant capilli: sic dicte
qz vinciat. Itē vitta est qua corona vincitur. tena vel te/
nia extrema pars vitte qua dependent corone.

Tenabulū. a teneo dicit hoc tenabulū li. yenabulū: qz reti
neat apzum venientem.

Tenax. a teneo nes. dicitur tenax naxis. ge. ois. 7 cōparatur
vnde h⁹ tenacitas tenacitatis: 7 tenaculus la. lū. aliquā/
tulum tenax.

Tendicula. a tendo dis. dī hec tendicula le. vel tenticula.
Tendicule autē vel tenticule sunt insidie que tendunt
aibus vel leporibus: vel etiā alyz aialibus.

Tendo dis. tetēdi tensum vel tētū. i. ire. 7 tēdere dicit ar/
cuz vineā 7 brachia. Tēdo p̄ponit: vt attēdo dis. di. i. p̄/
derare: inspicere: vel latēter facere. vñ attētus ta. tū. 7 cō/
parat. Cōtēdo dis. di. dere. i. litigare: vel simul ire: vel sūt
tendere. vnde hec cōtētio onis: 7 hinc cōtētiosus sa. suz.
7 cōtento tas. frequē. Distēdo dis. i. valde tēdere: vel a tē/
sura remouere. Extēdo dis. i. extra tēdere: explicare. In/
tendo dis. i. augere: intentū facere: p̄tēdo dis. i. p̄cul vel
ante tendere: extendere. P̄tendo dis. i. ante tendere:
anterius extendere. Item componitur cuz porro qd est
longe: 7 dī protendo dis. obtēdo dis. i. p̄tra tēdere. Ostē/
do dis. i. demonstrare: aperire. Retēdo dis. i. iterū tēdere
vel a tensura remouere. Tēdo dis. p̄ ire 7 eius cōposita
fm illā significatiōē neu. sunt. In alia vō significatiōe
actiua sūt. Itē faciūt p̄teritū in tēdi: 7 sup. in tensum vel
in tentū. Itē simplex geminat p̄mā syllabā in p̄terito: s3
nullum ab eo cōpositum geminat eam.

Tenebre. a teneo nes. he tenebre braz. quasi tenētes vm/
bras. 7 est. ety. vñ tenebrosus sa. sū. Et p̄pat. vñ hec tene/
brositas tis. 7 tenebro bras. i. obscurare: tenebrosū face/
re. Et p̄pōit: vt tenebro bras. obtenebro bras. 7 hinc in/
choati. tenebrasco scis. contenebrasco scis. obtenebrasco
scis. Tenebro 7 ei⁹ p̄posita sūt actiua: 7 cor. hāc syllabaz
ne. in vsu pōt eē cōis ge. Et scias qz Aug. dicit. Sequamur
xpm lumen mūdi ne ambulem⁹ in tenebris. Tenebre
metuēde sunt morū nō oculoꝝ: 7 si oculoꝝ nō exteriorꝝ:
sed interiorū: vñ discernunt nō albus 7 nigrū: sed iustū

Tenebro bras. in tenebre est.

(7 iniustum.

Tenellus. a tener dī tenellus la. lū. dimi. aliq̄tulū tener.

Teneo nes. nui. tētū. nere. a quo p̄ponit attineo nes. nui. tē/
tū. abstieo nes. nui. stētū. p̄tineo nes. nui. tētū. d̄tineo nes.
nui. detētū. Itē p̄ponit cū de: 7 it̄posita s. dī destio nas.
a quo p̄ponit p̄destino nas. Itē teneo p̄ponit cū dis. 7 dī
disteneo nes. nui. distētū. Itē p̄tineo nes. nui. tentū: obri/
neo nes. nui. tentū. Itē p̄ponit cū ob: 7 it̄posita s. dicit
obstineo nes. Itē retineo nes. nui. tentū. Itē p̄ponit cuz
susz vel surusz: 7 dicit sustineo nes. nui. sustētū. Teneo
7 eius p̄posita sūt actiua p̄ter attineo 7 p̄tineo q̄ sūt neu.
pro p̄tinere: 7 oia faciūt sup. i. tētū: 7 p̄teritū in nui. si sint
secūde cōiugatiōis. 7 oia cor. hāc syllabā ti. Un̄ Dora. in
epi. Tam teneoz dono q̄ si dimittat onustus.

Tener ra. rū. dī a teneo nes. q̄si p̄ r̄riū. qz vix se tenet. 7 cō/
parat tener rior. tenerrim⁹. vñ hec teneritudo dinis.

Tenia nie. in tena est.

Tenoz. a teneo dī h tenoz nozis. stat⁹: pactuz: cōdictio. Te/
noz et dī accēt⁹: qz in platōe vna syllaba magis tenet q̄

Tensilis. a tendo dis. dī hic 7 hec tensilis 7 hoc le. Calia.
vñ hic 7 hec tēfibilis 7 hoc le. 7 cor. si. tenfile.

Tenso. a tēdo dis. tensum su. u. in o. fit tenso sas. frequē. 7 ē
tensare defendere: securuz facere: 7 ducere: a quo tēfito
tas. aliud frequē. 7 p cōpositionē p̄tensio sas. 7 protensio
tas. i. defendere: p̄tegere. Item a tēdo tensum dicit ten/
sus sa. sum. i. porrectus: leuatus.

Tensoriū. a tendo dis. tensum vel tentū dicit hoc tensoriū

ry. qđ r tētoziū ry. dī. qz tendat funibus r palis. vñ ten-
sim aduerbiū. r dī tentozū tabernaculū vel papilio.
Tenticula le. exponit in tendicula.
Tentigo. a tēdo dis. dī tētigo ginis. fe. ge. i. extēfio vel ere-
ctio virilis mēbz. Juuena. Rigide tētigne vulue. vñ tē-
tiginosus sa. suz. i. luxuriosus: sepe tētiginē patiens. r cōpa-
Tēto. a teneo nes. nui. tētū. tu. u. i. o. format (ra. r pdu. ti.
tēto. tas. tau. tare. frequē. qđsi frequēter tenere r explora-
re. Et dī hoc vñ scribi p n. r sine p. r nunq̄ p m. vel p. r
cōponit: vt ptēto tas. retēto tas. i. iterū tētare: vl frequē-
ter retinere: r tūc ē frequē. hui⁹ vbi retineo. Teneo acti-
uū est cū suis cōpositis. ita dicit Dug. Multi tñ dicūt qđ
tempo ptas. dī scribi p mp. vt Temptrauit deus Abzaā
r descendit vt dicūt a tēpno nis. tēpsī tēptū: u. i. o. fit tēpto
pras. s; tūc videt qđ mutet significationē: vt tēptare. i. fre-
quēter temnere. i. tēnere r despiciere. s; tentare a tenco
. i. frequēter tenere: vl explorare. vñ p̄us dictū magis mi-
hi placet. ¶ Dic nō. qđ qñ p̄p aliqua necessitatē vl vtili-
tatē cōmittit se aliq̄ diuino auxilio in suis petitiōib⁹ vl
factis: hoc nō est deū tētare. Dicit enī Paral. z. c. zo. Lū
ignozem⁹ qđ agere debeam⁹: hoc soluz habem⁹ residui:
vt oculos nostros dirigam⁹ ad te. qñ vō hoc agit absq̄
necessitate r vtilitate. hoc est itēptatiue tētare deū. Unī
sup illud Deu. 6. Nō tētabis dñz deū tuū: dicit glo. Deus
tētat qđ hz qđ faciat: r tñ sine rōne cōmittit se piculo: expe-
ctās vtrū possit liberari a deo. Ex hoc aiaduerte qđ p̄di-
catores regni dei qđ ex magna necessitate r vtilitate sub-
sidia spalia p̄termittūt: vt vbo dei expediti⁹ vacēt si soli
deo innitant: nō ex hoc tētāt deū. s; si absq̄ necessitate r
vtilitate humana subsidia desererēt: tētaret deū. Unde
Aug. dicit. z. z. faustū: qđ Paulus nō fugit quasi nō cre-
dendo in deū: sed ne deū tētaret si fugere noluisset cum
sic fugere potuisset.
Tentozū ry. in tenozū est.
Tentū est supinū duozū verboz. s. de teneo nes. nui. tentū.
r de tēdo dis. tetendi. tensum: vel tentū. Inde tentus ra-
tum. ab vtroq̄ potest venire.
Tenuis. a teneo nes. dī hic r hec tenuis r hoc nue. gracilis:
subtilis: non spissus. Et cōparat tenuis magis tenuis te-
nuissimus. r a dō tenui addita tas. fit hec tenuitas. Itēz
a tenuis dī tenuo as. aui. are. i. subtilare: tenue facere. Et
cōponit: vt attenuo as. r tenuo as. extenuo as. i. extende-
re: dilatare: valde subtiliare. Et ē actiuū cū oib⁹ suis cō-
Tenuo as. in tenuis est. (positis.
Tenus est prepositio ablatiuo casui deseruiēs. pōt etiā esse
aduer. r est tenuis idē qđ ppe vel iuxta. Itē ten⁹ ē nomē:
r tūc ten⁹ est pars sūma sagitte. vñ vsus. Vult seruire te-
nus: tenuis est pars sūma sagitte. Qualiter autē debeāt ac-
cētuari: q̄tenuis: oreten⁹: pten⁹: cordetenus: verbotenus:
eatenus: hactenus: r silia. dixi in. z. parte vbi egi de ac-
centu aduerbioz. in ca. de cōpositis a tenuis.
Tepefacio. a tepere infinitiuo r facio cis. cōponit tepefa-
cio cis. feci. facere. i. facio tepere. r acuit sa. s; fit breuis in
tepefacit r tepefacio: sicut dixi in facio cis. ¶ Et nota qđ
vñ nō pōt cū vbo cōponi nisi cū infinitiuo.
Tepeo pes. pui. pere. eē vel fieri tepidū. s. calere vel frigere
Lū enī res nimio calore cessat dicit tepere. silr cū a frigo-
re trāsit in calozē dī tepere. vñ sepe dī tepere calere: sepe
frigere. Est ergo tepere p̄prie eē inter calozē r frigidita-
tem tēperatū. vñ hic tepoz pozis. r tepesco scis incho. r te-
pidus da. dū. Et p̄parat. vñ hec tepiditas tatis: r tepidu-
lus la. lū. aliquātulū tepidus. Et tepido das. i. tepidū fa-
cere. r est actiuū. Tepere infinitiuus cōponit: vt tepefa-
cio cis. tepefio fis. Tepeo cōponit: vt cōtepeo pes. diste-
peo pes. itepeo pes. Tepeo r eius cōposita sunt neu. r ca-
rent supi. r cor. banc syllabā te.

Tepoz tepozis. in tepo tepes est.

Teraphim exponit in textu Judi. i. 7. ca. vbi dicitur. Secit
ephor atq; teraphim. i. vestē sacerdotale r idola. S; sup
Dsec. 3. ca. dicit Hiero. Teraphim dicunt figure vel si-
mulacra: que hic intelligimus cherubin r seraphin: vel
quelibet alia tēpli ornamenta. r acuitur in fine.

Tertius tia. tiū. a tres dicit: r est nomē ordinale. r dicit f; s;
p̄ris. nomē ordinale: qz ordinē significat: vt p̄mus secun-
dus: tertius: quartus.

Terebintus ti. nomē grecū arbor est generās resinā resina-
rum oium prestantiorem fm Isidorum.

Terebrū. a tero ris. dicit hoc terebrū bri. instrumētū p̄forā-
di: qđ aliter dicit taratru qđsi teretru: qz lignū foret teren-
do. vñ r dicit terebrū quasi terofozū: vel quasi trāffozū.
vnde hoc terebellū li. dimi. r terebro bras. i. terebro p̄fo-
rare. Et cōponit: vt cōterebro bras. Et est actiuū cū suis
compositis. r corripit naturaliter re.

Teredo. a tero ris. dicitur hec teredo dinis. vermīs lignuz
terēs r comedēs. vnde hic termus mi. r hec termes ter-
metis dicitur. r pdu. penul. teredo.

Teres. a tero ris. dī teres retis. lōgus r rotūdus vt basta-
r sepe ponitur simpliciter pro rotūdo. r est gene. omnis.
Neutrū tñ in plali nūero nō est in vsu. De h: dixi supra i
tertia pte i ca. de oī ge. r cor. re. r desinit i e. r in i. abltis.

Tergeo ges. exponitur in tergo gis.

Tergiuersator tozis. in tergiuersoz est.

Tergiuersoz. a tergū r vso sas. p̄p̄it tergiuersoz sari. sar.
suz. sari. i. in varias ptes se vtere: decipe aiūm qđsi tergus
huc r illuc vtere. vñ h tergiuersator tozis. deceptor: vñ
pellis: qz aiūm qđsi tergū huc r illuc vtrat ne qlis sit itellu-
gat. Et hec tergiuersatio nis. i. deceptio. r h r b tergiuer-
sabilis r hoc le. i. deceptor⁹ r habilis ad decipiēdū.

Tergo gis. go. i. si tersi. r si. i. sū. tersū tergere. i. mūdare. dīc-
care: exiccare: purgare. vñ r tergeo ges. tersi. sū. in codes
sensu. Et vtrūq; cōponit: vt detergo r detergeo. i. valde
tergere: cōtergo r cōtergeo: extergo r extergeo: p̄tergo r
p̄tergeo: retergo r retergeo. i. itez terger. r sūt actiuā cū
Tergosus in tergum vide. (suis compositis.

Tergulum li. dimi. paruum tergum.

Tergū. a terra dī hoc tergū gi. qz in eo supini iacem⁹ in ter-
ra qđ solus hō pōt: qz bruta aialia in latere vl in vētre i-
cent: r ideo in eis abusiue dñr terga. vñ tergosus sa. sum.
Uel dī tergū a tergeo ges. Itē a tergū hoc tergus gōris.
r sunt terga hominū: tergoza qđrupedū. vñ r tergoza di-
cunt coria. Et inde tergoze⁹ rea. reū. Uel pōt dici tergū
a tergeo ges. r cor. tergoza penul.

Tergus gōris. in tergum exponitur.

Teristrū. a tero ris. dī b: teristrū stri. qđdā gen⁹ muliebris
vestis subtilis r trite. Uel dī a tego: qz in estu corpoza te-
gat feminarū in ymbaculo fm Dug. Glo. aut sup illud
Deñ. 38. dicit. Que depositis viduitatis vestibus acco-
pit teristrū rē. Teristruz erat velamē quo vtebant pale-
stine mulieres. Alij dicūt qđ teristruz vestis erat tenuis:
sic sunt vela q̄ delicate mulieres portāt in capitib⁹ suis.
In pap. aut dī. Teristra dicta qđ in estate corpoza tegat
feminaz subtilissime cortine.

Terme. termon calozē dicunt greci. vñ terme arū. loca co-
lida. s. balnea: qz caleant: vel domus vnctionis.

Termes tis. in teredo est. Terminalia in termin⁹ vide.

Termino nas. in terminus vide.

Termin⁹. a terra dī h termin⁹ ni. qz terre mēsuras distin-
guit. vñ dī termin⁹ qđsi terre meta. vñ h r b terminal⁹ r b
le. r plaliter hec terminalia. liū. vel lioz. dñr festa termi-
ni: que antig deū eē putauerūt. r terminosus sa. sū. termi-
nis plen⁹. r termie⁹ nea. neū. ad terminū ptinēs. Itē ter-
min⁹ dī finis. Itē termin⁹ dicit diffinitio. r componit.

vt iterminus: terminus. Itē a termin^o dī termino nas. i. finire. distinguere. vñ h̄ & bec terminalis & hoc le. Termin^o pponit: vt termino nas. i. simul terminare vt iū gere. de termino nas. i. diffinire vel terminos auferre. dī termino nas. i. iterū terminū remouere. extermino nas. i. terminū remouere vel extinguere. Termin^o nas. actiuum est cū oib⁹ suis ppositis. & cor. mi. De termino gn̄q; festoz mobiliū. s. septuagesime. pascē: & ceteroz dixi in Terminus ini. in teredo est. (Septuagesima.

Ternio. a ternus dī h̄ ternio onis. q; h̄ tres milites sub se. & iact⁹ triū pūetoz cū decys dī ternio. Idē & trio. onis.

Tern^o. a ter dī tern^o na. nū. vel pponit a ter & vnus: q̄si ter vn^o. Et hic ternari^o ria. riū. & h̄ ternari^o ry. talis numer⁹.

Tero ris. triui tritū. i. cōminuere: cōfringere. Tero pponit vt attero ris. triui. tritū. valde terere. contero ris. detero ris. i. valde terere. & detero ris. i. peiorare vt peiorari. Itē tero cōponit: vt itero ris. triui. tritū. i. itus terere: iminutare: vel valde terere. Obtero ris: subtero ris. ptero ris. Tero & eius pposita actiua sūt pter detero qd̄ est neu. p peiorari. & oia faciūt pteritū in triui. & supi. in tritū. & oia ī p̄senti corripit h̄c syllabā te. in p̄terito vō & in supino pducūt h̄c syllabā tri. Et scias q; v̄balia q̄dā a tero & eius ppositis: vt p̄tricio: attritio: p̄trit⁹: & filia scribūt sine c. q; p̄tritū nō h̄z c. q; forma a p̄triu. ui. in tū. & a p̄tritu addita s. fit p̄tritus. & a ḡtō cōtriti addita o. fit bec cōtritio.

Terra. a tero ris. dī bec terra re. q; assidue terat. vel a toz reo dī. q; siccitate torreat terra. Q; aut dī terra q̄si trita rustris etymol. est. vñ terreus. rea. reū. de terra existens. & terren^o na. nū. in eodē sensu. s. de terra natus vel fact⁹: vel terrā inhabitans: vel terrenis deditus. vñ terrosus sa. sum. terra plen⁹: & vt frumētū genus arenosuz. Et scias q; terra ad distinctionē aq; nuncupat p̄pe arida. Nālis. n. p̄petas ē siccitas terre: nā vt humida sit hoc aquarū afinitate sortit⁹. Vñ dicit Ambro. in. 3. Dexame. D; terra p̄p̄riā q̄litate suā: sicut & singula elemēta habēt. Nam & aer humidā q̄litate h̄z: & aqua frigidā h̄z: & ignis calidā: & terra sicca. & hoc est p̄ncipale p̄p̄uz elemētis in singulis: qd̄ rōne colligim⁹. Cōprehēdere aut sensibilt & corpora liter si velim⁹: vel cōnexa & cōposita repim⁹: vt sit terra arida. i. sicca & frigida: & aqua frigida & humida: aer calidus & humidus: & ignis calidus & siccus. & sic sibi p̄ has iugales q̄litates singula miscēt elemēta. nā terra cuz sit aride & frigide q̄litate: cōnectit aque p̄ cognationē q̄litate frigide: & aq; aeri: q; humidus ē aer. ergo aq; tanq; bra chys q̄busdā duob⁹ frigidis & humozis: altero terrā: altero aerē videf̄ amplecti: frigidō terrā: aerē humido. Aer quoq; humidus iter duo compugnātia p̄ naturā: hoc est iter aquā & ignē: vtrūq; illud elemētuz cōciliat sibi: q; & aquis humoze: & igni caloze coniungitur. Ignis quoq; cū sit calidus & siccus nāli caloze suo aeri cōnectit. siccitate aut in cōionē ad siccitatē terre refundit: atq; ita sibi p̄ h̄nc circuitu ad choz qdā cōcordie societatisq; conueniunt. Bene aut scriptura ait q; de⁹ vocauit terrā aridā: hoc est q; p̄ncipale eius vocauit aridū: & nūcupauit p̄petatē nāe. Nālis enī p̄p̄rietas terre est siccitas: & ei p̄rogatiua p̄ncipalis seruata ē siccitas sube: s; etiā sit frigida: s; nō p̄ferunt scōe p̄mis. vt aut humida sit aq̄rū affinitate sortit⁹. ergo illud suū: istud alienū. suū qd̄ arida: alienū qd̄ humida. autoz itaq; nāe qd̄ p̄ donauit h̄ tenuit: q; istud ex nā: illud ex causa. Vide in tellus: & in elemētū. (Dic nota q; p̄t q̄ri de magnitudine terre. Scias ergo q; Ambro. in. 6. Dexameron dicit. Terrā legim⁹: terrā frugiferam terrā itelligam⁹. Quid mihi q̄rere q̄ sit eius mēsurā circuitus quā geometri cētū octuaginta milib⁹ stadioz estimauerūt: libēter fateoz nescire q; nescio: imo qd̄ scire nil p̄derit. Aristō. aut narrauit in sine secūdi de celo &

mūdo q; circulus reuolutiōis totū terre s; antiquos mathematicos ē viginti quatuor milia miliaria. Et vt dicit ff Albert⁹ si bec l̄ra Arist. nō sit vitio scriptoz deprata: tūc est falsa. & falsitas accidit ei ex h̄ q; tpe Arist. nōduz p̄fecte sciebant q̄ntitates diametroz solis: lune: & terre. fm̄ aut sapiētes mathematicos q; secuti sūt Ptolomeuz rotūditas circuli terre ē. xx. milia & q̄draginta miliaria. & cū diuisi fuerit p̄ tria & septimā ptē vni^o: eo q; circulus vincit diametrū p̄ tria & septimā ptē: tūc exhibit quātitas diametri terre q̄ ē sex milia & ḡngēta fere q̄si circa. 9. minus. (Ad p̄dictoz declarationez nō. q; circulus p̄tinet quātitatē diametri ter & septimā ptē ipsi⁹ tertie vel ipsi⁹ diametri. vñ p̄portio circuli ad diametrū ē: sic p̄portio vigintiduoꝝ ad septē. Viginti enī duo p̄tinet septē ter & vnitatē q̄ ē p̄ ei⁹ septima. Quātitas aut rotūditatis terre ē viginti milia & q̄draginta miliaria: q; qdē rotūditas cū diuisa fuerit p̄ tria & septimā partē vni^o erit q̄ntitas diametri. h̄ sex milia ḡngēta miliaria fere: & dico fere q; de sunt nouē miliaria ad p̄lēda sex milia ḡngēta. Et ḡ q̄ntitas diametri circuli terre miliaria sex milia. xl. miliaria nonagitaunū. deide si diametrū dimidiaueris erūt a cētro terre vsq; ad supficiē ei⁹ tria milia: ducēta miliaria & q̄draginta ḡngēta: & qdā minuta. Ex h̄ loq̄ quot miliaria sunt vsq; ad ifernū fm̄ q; ifern^o dicit eē in medio terre. Dinc attēde quō vn^o p̄philosoph⁹ destruxerit dcm̄ alteri⁹. & iō in talib⁹ studere nō est multū vtile. s; vt Basili⁹ dicit in ḡnto Dexame. q; vtilioza sūt mādari memorie p̄ncipali⁹ meruerūt. Itē p̄ma homel. Sup rez nā grecoꝝ p̄philosophi disputauerūt. s; nlls apud eos fmo fixus habē & stabilis: priore semp a sequēte deiecto: nihilq; nobis opere p̄ciū est q; illoꝝ sūt affirmare cū ad destructionē p̄p̄riā sibi metipsis sufficient. Vide in luna.

Terreo res. rui. ritū. i. terroꝝ inferre. vñ hic terroꝝ roꝝis. Terreo cōponit: vt absterreo res. rui. conterreo res. rui. exterreo res. rui. p̄terreo res. rui. Terreo & eius pposita sunt actiua: & scribuntur per geminum r.

Terrestris. a terra dicit h̄ & bec terrestris & hoc stre. de terra existens: vel terram inhabitans.

Terribilis. a terreo res. dicit hic & bec terribilis & hoc le. i. metuēdus q̄si terroꝝe habilis. Et comparat.

Terribulosus sa. sū. i. terroꝝe plen⁹. & deriuat a terreo res.

Terribulū. a terreo res. dī hoc terribulū li. (Et p̄p̄. quoddam tormentum: q; terreat reos.

Terrigena ne. de terra genitus cōis gen. Vñ p̄p̄ha. Quicq; terrigene filij hominū. & cor. ge. Terrigene ēt dicti sunt gigātes: q; fabulose eos parens terra similes sibi genuerit. Antiq; tñ dicebāt terrigenus na. num.

Territo. a terreo res. rui. rituz. tu. u. in o. fit territo tas. fre. i. frequenter terrere. & cor. ri.

Territoziū. a terra dicit hoc territoziū ry. modic⁹ locus vt districtus alicui⁹. vñ dī territoziū q̄si tauritoziū. i. rituz bobus & aratro. Antiq; enim sulco ducto & possessionum & territoziorum limites designabant.

Terrosus sa. sum. i. terra plenus: vt frumētū arenosum: qd̄ ēt terrulentus ta. tum. dī. Et vtrūq; comparat.

Terrula le. diminutiuz. parua terra.

Terrulēt⁹. a terra & lentos pponit terrulēt⁹ ta. tum. i. terra plen⁹. & h̄ & h̄ terrulēt⁹ tis. idē. & vtrūq; p̄p̄ terrulēt⁹ oꝝ sim⁹. vñ h̄ terrulēt⁹ ia tie. & terrulēt⁹ er lenti⁹. sime. adner.

Tersus. a tergo gis. terfi. tersum. dicit tersus sa. sum. i. mūdus nitidus: eruditus.

Tertullus li. p̄p̄rium nomē cuiusdam oratoꝝis: de quo habetur in actib⁹ aploꝝ. & in auroꝝa dicit. Inter quos tertullus erat q; verba colorat. & geminat. l.

Tesca sunt loca aspera & inculta & inamena & h̄z tres casus. s. nominatiuū accusatiuū & vocatiuū plurales.

Tescua oruz, dicuntur loca quibus pecora castrantur. unde tescuas. i. castrare. et hinc tescuatores. i. castratores. idem tescuationes castrationes dicuntur.

Tessera vel tesseron grece latine dicitur quattuor. Et componitur cum decas quod est decem: et dicitur hec tesseredecas: huius tesseredecadis penultimus. cor. i. quattuordecim. unde iuenitur quod Mattheus distinguit generationes quas enumerat in principio euangelii in tres tesseredecades. s. i. ter quattuordecim. Sunt enim quadraginta due generationes. unde tesseredecite sunt dicti quidam heretici: quod quarta decima luna pascha cum iudeis obseruandum concedunt.

Tesseredecadite penultimus. p. d. in tessera exponitur.

Tesseredecades dis. in tessera vide.

Tesseron grece latine dicitur quattuor.

Testa. a tostus sta. stus. dicitur hec testa ste. quasi tosta: quod prius fit mollis: postea tosta: quod desiccatur dum coquitur. et dicitur testa olla vel etiam quicquid ex creta vel argillosa terra coquitur. unde quaedam similitudine dicitur testa capitis.

Testabilis. a testor aris. dicitur huius et huius testabilis et huius le. g. testare potest. s. testimoniū facere vel testari. et componitur ut inestabilis le. g. non est dignus ut in teste recipiatur: vel ut testimoniū faciat.

Testatiū. a testa dicitur hoc testatiū tu. multe teste.

Testamētū. a testor vel testis dicitur hoc testamētū tu. quod testibus est conscripta et confirmata voluntas: vel quod non valet nisi post testatoris monumētū. i. post mortem. unde hic et hec testamētalis et hoc le. et testamētator taris. i. testamētū facere. ponitur etiam testamētū pro pacto et placito.

Testarius. a testo dicitur testarius ria. rius. i. ad testes pertinens: vel testas faciens.

Testat. a testor dicitur testat ta. tū. et componitur ut inestata. tū. g.

Testiculo las. in testiculus vide. (non facit testari.)

Testiculus. a testi datiuo de testis addita culus per formatiōnem fit hic testiculus li. dimi. Testiculi etiam in viro dicuntur membra genitalia: quod testantur homines mare esse. vel idem dicuntur a testibus: quod duo sunt: et testium numerus a duobus incipit. nam vox vnus vox nullius. unde hic et hec testicularis et hoc re. et testiculosus sa. suz. et testiculat ta. tū. g. magnos habet testiculos. et testiculo las. i. testiculos dare. et per testiculos percutere. Et componitur ut detesticulo: et etesticulo las. et est actiuū cum omnibus suis compositis. et cor. cu.

Testificor. a testis et facio componitur testificor caris. i. teste facere: vel teste confirmare. et cor. fi.

Testilis. a testis dicitur huius et hec testilis et hoc le. et p. d. penultimus. cum a nomine deriuatur: ut opus testile. Quod vero deriuatur a textu vel a texedo: vel a texo xis. penultimus. cor. scribitur per x. ut textilis vestis vel ora. Eccle. 45. Opus textile. Item Remi. et Mattheus nomine lily omnes verbas intelligit quas sine textili labore mira varietate depingit. Item in. is. ca. Exo. Et ora per gyrū eius textilis. Et scias quod a texo. xis. xui. textū tu. dicitur texto tas. i. sepe texere. et huius et hec textilis et hoc le. penultimus. cor. et textibilis le. et hic et hec texibilis et hoc le. penultimus. cor. in eodem sensu. s. quod facile textitur. s. opus vel vas testile. i. fragile de testa. et producit sti.

Testimoniū. a testis dicitur hoc testimoniū tu. unde huius et hec testimonialis et hoc le. et testimonio testimonionis. i. confirmare testimonio.

Testis. a testor dicitur hic et hec testis: quod testatur vel quod testationi et confirmationi testamenti solet adhiberi.

Testor aris. atus. sum. ari. i. testamētū facere: et testari: testificare: testimoniū dare et testari. i. iurare: vel coniurare: vel in teste adducere: vel rogare. Testor componitur ut attestor staris. i. valde testari. Detestor aris. cōtestor aris. i. simul testari. ptestor aris. obtestor aris. i. vndique vel ob aliqd vel pro testari. Testor est deponere cum omnibus suis compositis.

Testu. a testa dicitur hoc testu. inde idem est quod testa.

Testudinetū. a testudo dicitur hoc testudinetū tu. locus ubi testudines abundant.

Testudo. a testa deriuatur hec testudo dinis. quod dicitur aial: quod tegimine teste sit cooperta. Et sunt quattuor genera testudinū. s. terrestres: marine: lutarie. i. i. ceno et paludibus viuētes. fluuiales quae in dulci aqua viuunt. Tradunt quidam tardiore nauigia testudinis pedem dextrum vebetia. unde testudo dicitur camera tepli obliqua et curua: quod in modum testudinis veteres teploz tecta faciebant: ut celi imaginem redderent quod constat esse conuexum. Talis curuatura dicitur etiam lacunar quod solebant facere antiqui sub tignis: et super cameras: et super alia loca propter praedictas causas. Et etiam testudo dicitur scutum quod in modum testudinis sit. Et testudo dicitur conuexio scutoz curuata in modum testudinis. unde testudineus nea. neu.

Testicula le. dimi. parua testa.

Tesus. a tedet dicitur tesus sa. suz. odiosus: exosus: fastidiosus:

Teta tete. in tauma expositum est. (vel fatigatus.)

Teter tra. trū. i. niger vel ferus. Et comparatur teter teterior. terrimus. et cor. prima siue te.

Tetranus na. nū. i. prauus: tenebrosus. et dicitur a teter tra. trū.

Tetracolos. in colon est.

Tetradebucolica quedam species cesure que attenditur in quarto pede: qua maxima solent uti scribentes bucolica. et dicitur a tetras per compositionem.

Tetragramaton nomen dei dicitur. hoc est quattuor litterarum: et componitur a tetras quod est quattuor: et gramaton: littera.

Tetraidos. tetras quod est quattuor componitur cum idos vel ido quod est forma: et dicitur tetraidos quasi formule icēsi in longitudine porrecte quae fiunt ex quattuor pigmentis.

Tetrameter tra. trū. ubi sunt quattuor metra: siue versus constat ex quattuor metris. i. pedibus a tetras et metru. et cor. penultimus. nāl.

Tetranepos potis. i. nepos est. Tetraonima i. nomavide.

Tetraprotus ta. tum. est nomen habens quattuor diuersas terminationum casus. a tetras. i. quattuor: et protos casus componitur: et corripit pro.

Tetrarcha. a tetras. i. quattuor et archos princeps componitur huius tetrarcha che. princeps super quattuor: vel super quarta parte regni. unde Ipsi. tetrarche sunt quarta parte regni tenentes: quales fuit apud iudeam Philippus. Unde huius tetrarchia che. ei potestas. et tetrarcho chas. chare. i. principare. Unde Hora. in epi. Tetrarchare volens accedet siccus ad vinctum.

Tetras grece latine dicitur quattuor. unde hec tetras dis. i. quattuor.

Tetrasyllabus ba. bū. i. quattuor syllabarum. et componitur a tetras

Tetrasrophos in strophos vide. (et syllaba.)

Tetricus. a teter dicitur huius tetricus ci. quidam mons in sabinia asperimus. unde tetricus ca. cuz. i. asper: austerus: obscurus: tristis sicut Dug. unde huius quosdam deriuatur a tetrico cas. Unde Alexander nequa dicit. Tetricat quoties quod surgedo pigrescit. et sic voluit quod in. zi. ca. Eccle. ponatur tetrices per vna parte ubi dicitur. Et hora surgedi non tetrices. Alij vero dicunt quod tetrices sunt due partes: te p nomen: et trices vbi: sic dicam i trico cas. Alia littera in biblyis correctis inuenitur ibi. Et hora surgedi non te tristes. Vide in trico cas.

Tetrido. a teter dicitur hec tetrido dinis. i. nigredo: feditas.

Tetuli peritū de tollo sicut antiquos. s. modo dicimus tollo sicut stuli sublatū. Unde dicitur Prif. in. io. li. Tollo tetuli: pro quo nunc in vsu frequenti est sustuli. et si inueniatur tetuli per tūli.

Teucos. i. volumen. (est ibi ptebis.)

Texella le. dimi. parua texera.

Texellula le. dimi. parua texella.

Texera. a taxo xas. dicitur huius texera re. i. vas vel mensura quilibet. Texera etiam dicitur bellicū signū vel tuba quae hostes denunciant venientes. texera et accipitur pro signo hospitalitatis. Accipitur et pro talo: et pro alea: et pro taxillis. Sicut et cum texeris solebat numerus frumenti designari et anone. Item texere dicuntur lapides quadrati ad modum taloz unde panimenta sternunt. et texera genus frugis. unde huius texella le. dimi. et texellari ria. riū. et texerari ria. riū. a texera: et huius texella

rius rñ. idē tēxerari? rñ. s. pposit? curie q belluz nūciat. vel q regis tēxeras portat. vel qcūq; tēxeris aliqd agit. 7 scias q tēxere 7 tali a qbusdā vocantē lepusculi. qz exiliē do discurrūt. Itē dicunt iacula a iaciēdo fm Dug. Qui dam vō dicunt q tēxere sunt quadrati lapilli a tetras. i. quatuor dīcte. qz quadrati sunt ex oibus partib? 7 scribi tur fm antiquos per geminum ss. tessera.

Tēxerīn? a tēxera dicit tēxerīn? na. num. 7 dicunt tēxerī ni agripēni q ad modū tēxerarū sunt qbus ludimus.

Texibilis in texilis est. Texilis in textilis est.

Texo xis. xui. xtu. xtu. ad telā ptinet: 7 tēxere. i. coopire: or dinare: 7 struere. vñ hec textura re. 7 texto tas. i. sepe tē xere. Texo pponit vt tēxerō xis. xui. detexo xis. xui. i. val de tēxere. vel a textura remouere. qd ēt distexo xis. xui. dī. Intexo xis. xui. itus vñ valde tēxere. itertexo xis. i. in terponere: iterferere: iter aliq aliqd tēxere: pterexo xui. i. p alyis vñ añ tēxere. obtexo xis. i. vñdiq; vñ tēxere. re tēxerō xis. xui. i. itēz tēxere: vñ texturā destruere: remoue re. subtexo xis. xui. sub? vñ post vñ parū tēxere. Texo 7 ei? pposita actiua sunt. 7 faciūt pteritū in xui. 7 sup. i. tēx tū. Et nota q tēxerō 7 ei? pposita sepe ponūt p tegere 7 ei? ppositis. qz q tēxit filū filo tegit. Vñ Job. 36. Qui pte xerit cūcta desup. Itē a tēxerō is. xui. dī h tēxerō ozis. vide i

Textilis a tēxerō xis. dicit hic 7 hec textilis. 7 hoc (text? le. 7 hic 7 hec textibilis 7 hoc le. 7 h 7 hec texilis 7 hoc le. in eodem sensu. s. quod facile tēxitur. 7 corripit ti. Vide in testilis per s. in media syllaba.

Textotas. in tēxerō xis. textum textu. vide.

Textoz tozis. in textus vide.

Textrinū. a tēxerō xis. dicit hec textrina ne. loc? tēxerituz. 7 hoc textrinū ni. idē: vel locus vbi naues fabricant. 7 tēx trinus na. nuz. vñ in Tobia dī de Anna. q ibat quotidie ad textrinum opus. 7 pdu. tri.

Textus a tēxerō xis. dī hec textura re. 7 h textus tus. 7 est li ber ptnēs doctoris tractatū sine lfe vel sentētie exposi tione: vt dixi in glo. Et text? ta. tū. participiū. Itē a tēxerō xis. xtu. tu. u. i. oz. fit textoz tozis. 7 or. in rix. fit hec textrix i. mulier que tēxit pannū. Et dicit Pūf. in. ii. li. Antece dēte vnum iuenio in tus. participiuz: a textu textus. 7 ex hoc quidam modo scribunt mistus per s.

ante H

Tbabor 7 bebor duo montes sunt. 7 interpretatur thabor veniens lumen seu aduentus luminis.

Tbalam? thalamos grece latine dī cubiculā vñ iugalis lectus. vñ hic thalamus dī apud nos cubiculū vñ came ra vel iugalis lectus spōsi 7 spōse. vñde thalamus dicit a thelima greco qd latine dicitur voluptas.

Tbamar interpretat amaritudo pro viris mortuis: eadez 7 cōmutans. mutauit. n. se in habitum meretricis quan do cum socero suo concubuit. 7 acuit in fine.

Tbasala le. penul. cor. quedam ciuitas est. 7 intepreat ap prebendens futurum.

Tbam? interpretat numer? vñ deficiēs seu necās facturā.

Tbanathos. i. mortale vel mors. vñde tbanat? ra. tū. i. mor tuus tua. tū. 7 tbanatos isula gallici oceani: dicta a mor te serpentum: 7 terra eius quocūq; gentium inuecta sit il lico perimit angues. 7 acuitur tos.

Tbare interpretatur exactor vel depulsor: seu nequaz aut nequitia.

Tbarsis acuit in fine. 7 fuit Tbarsis de genere Japhet. a quo cilices descēderunt. vñ 7 ciuitas eoz tbarsis dicta ē que 7 tbarsus dī. De q ciuitate fuit Paulus apls. Tbar sus si. vel tbarsis etiaz vocat qdam locus indie. vñ hic 7 hec tbarsensis. 7 hoc se. Et vt dicit bebrei putant genera liter mare vocari tbarsis. 7 interpretat explorans.

Tbarsus si. in tbarsis est.

Theatralis in theatrum est.

Theatru a theozo dī b? theatz tri. spectaculū vbiq; fiat semicirculi figurā hñs: in quo stātes oēs īspiciūt: cui? for ma p? rotūda erat: sic 7 amphiteatri: s3 postea ex medio āphiteatro theatruz scñ ē: sic dñi a spectaculo. itē thea trū dī pstitulū 7 lupanar. qz post ludos exactos mere trices pstituerēt ibi. vñ theatric? ca. cū. 7 h 7 h? theatra lis 7 hoc le. ad theatz ptnēs. 7 cor. penl. nālī theatru.

Thebet. i. ianuaris. 7 acuit in fine.

Theca ce. grece latine positio: repositorium qd cūq; sit. qz ibi reponat aliqd. Vel teca dī qsi tega. c. posita p g. a te go gis. qz aliqd receptū tegat. Et nota q teca si est latinū a tego caret aspiratiōe. si vō est grecū h3 aspirationem in pma syllaba theca. 7 pdu. the. vñde cirotheca.

Thecutes mas. ge. vñ errāt qui dicūt Mulier Thecutes qz dicit debz Mulier thecuis. Vide in scda pte vbi egi de accentu nominū desinētiū in es. penul. pdu.

Thema tis. neu. ge. est materia dictantis: figura: norma: si militudo: forma. 7 cor. penul. genitiui.

Theodocia interpretat diligens scrutatio vboz vel myste rium diuine scripture: 7 dicit a theozo vel theos.

Theodocion fuit qdā trāslator dīnoz libroz: sic dixi i iter

Theodolus qdā liber i grāmatica vbi agit d vīta (pres. te 7 falsitate. Et pōit a theos. i. de? 7 volus. 7 cor. do.

Theodorus ri. ppriū nomē viri cuiusdā. 7 cor. penl. fm cō munē vsum: s3 inueniat pdu. Vñ Iuuenalis. Lautoruz pueros artē docēs theodorus. ita etiā Deliodorus inue nit penul. pdu. tñ fm cōem vsum cor. De hoc dixi in. z. parte: vbi egi de generalib? regulis accentus.

Theolog? theos pponit cū logos qd ē sermo. 7 dī theolog? ga. gū. i. de diuinis loquēs vel tractās. vñ hec theologia gie. penul. acuta. i. diuinitas: sermo de deo. vñ theologic? ca. cū. 7 theologoz garis. i. de theologia tractare. vel log. idē 7 theologoz çaris. 7 cor. lo. Utrū aut theologia coar teē sub regulis donati. dixi in tertia parte: vbi egi de spē bus vboz. in ca. de vbo meditatiuo. Et scias q vt dicit Hiero. lras nescit q sacra ignorat. idē. Ama sciam scriptu ray. 7 vitia carnis nō amabis. Vide in scientia. 7 in leo.

¶ Dic nota q sic dīc Gre. in. 4. Moral. sic ignotoz ho minū facies cernim? 7 corda nescimus: s3 si familiari lo cutiōe eis iūgimur vsu colloquy eoz: 7 cogitatiōes ida gam? ita cū in sacro elogo sola historia aspiciēt nihil aliū q; facies videēt. s3 si huic assiduo vsu iūgimur ei? nīmī rū mētē qsi ex collocutiōis familiaritate penetram?. Dū .n. alia ex alyis colligim?: facile in eius vñbis agnoscimus aliud eē qd intīmāt: aliud qd sonant. Tāto aut qsq; noti cie illius extrane? reddi: quāto in sola eius superficie li ga. Vide in euan. 7 in predico.

Theonin? ni. theonon fuit qdaz maledicus. vñ theoninus na. nū. i. maledic? reprehensorius. 7 pdu. ni.

Theophania. in epiphania vide.

Theophilus. theos pponit cū philos qd est amor. 7 dī hic theophilus li. quē deus diligit. 7 cor. penl. Vñ in Aurora dicit. Theophile scribēs vir xpo mētē subactus.

Theorema. a theozo dī b? theozema tis. elegās 7 diligēs v boz apta descriptio: vñ regula. vñ regule geometrie dīr theoremata. qsi aptiones. qz aperūt 7 illumināt mētē lectoris. idē theozisma. 7 pdu. the.

Theozia rie. i. theozo ras. ē. Theozic? ca. cū. i. theozo ē.

Theozisma. vide in theozema.

Theozo. a theos dī theozo ras. i. videre. qz de? oia videt. 7 theozare pprie est p̄siderare diuina. vñ hec theozia rie. vel theozica ce. scientia que tractat de inuisibilib? vel vi ta p̄teplatiua. vñde theozicus ca. cum. contemplatiuus qui tantum contemplationi vacat.

Theos grece latine dicit de? theos tñ apud grecos timor

dicitur, unde deus dicitur theos. qz timor omnibus colē
 tibns eum. Uide in deus.
Theosebia, a theos z sebes pietas pponitur hec theosebia
 bie. i. dei cultus. z diuina pietas.
Theoticus a theos dicitur hec theotica ce. i. deitas. z theo-
 ticus ca. cum. i. diuinus penul. cor.
Theotocos dei genitrix quasi tota diuina.
Thesaurius. vide in thesaurus.
Theaurico zas. in thesaurus exponitur.
Theaur. theca pponit cū aurū. z dī h theaur^o ri. i. aurū
 repositū vel loc^o vbi aurū reponit. vñ thesaurarius ria.
 riū. z h thesaurari^o q thesaurū bz in sui custodia. z thesau-
 raria rie. ei^o dignitas. z thesauro ras. facere thesaurum:
 thesaurū pgregare. Itē thesaurico. Uñ Paulus ad Ro.
 ca. z. Theauricas tibi irā. i. qñ eēt thesaur^o: z qd precio-
 sum cōgregas tibi irā dei: siue penā: nā iratus videt de^o
 qñ penā iuste infert. z dicit thesaurus qñ theca auri.
Theoites interpretatur conuertens vel captiuator siue fe-
 stinus ad intelligendum. z pdu. bi.
Thesis grece latine dicitur positio. vnde thesis dicitur vo-
 cis positio. i. finis vel depressio. Et inde theticus ca. cuz.
 possiuus vel positiuus z enandrius.
Thessalonica. thessalus qdā rex fuit. vñ thessalos qdā ciui-
 tas: thessala qdā regio. z thessalonica qdāz ciuitas dcā ē.
 vñ thessalus la. lū. z thessalic^o ca. cū. z h z h^o thessalonicē
Theticus ca. cū. in thesis est. (sis. z hoc cēse.
Thetis tis. vñ theticos fe. ge. pma pdu. i. mare vñ vxor oc-
 ceani. hec thetis vel thetidis. pma cor. i. mater Achillis.
 Uñ in Auroza. Nō thetidi bacchum caupo maritat ibi.
Thiriatura tire. iterpta^t illuminata siue illuminās. z cō. pen.
Thiria interpretatur timens deum.
Tholomaida interpta^t ad mēsurā deducēs. z cor. penl.
Thomas iterpta^t abyssus vñ geminās: z grece didim^o dī.
 qz quo plus ceteris dubitauit eo alti^o vitatez resurrectio-
 nis agnouit. z dī thomas: qñ tor^o means in dubitatione.
 vñ thomas qñ theos me^o. i. de^o me^o: ppter vñ qd dixit
 cū certus credidit. i. de^o me^o z dñs meus. z ē ethymo. fm
 quosdā. Etia thomas dī a thomos qd est diuisio siue se-
 ctio: qz ab alyz in fide resurrectiōis diuisus z sectus fuit.
 Itē abyssus pōt dici eo q pūditatē deitatis penetrare
 meruit qñ ad sui interrogatōez xps sibi rñdit. Jo. i4. Ego
 suz via vitas z vita. Pōt ēt gemin^o dici eo q resurrectio
 nē xpi qñ geminate z in duplū plus qz aly cognouit. naz
 illi cognouerūt vidēdo. iste vidēdo z palpando. Et scias
 q vt dīc Hamphridus eps: nō ē credēd^o iste discipulus p
 ceteris minoris meriti fuisse: vt ipse solus iudicaret idī-
 gnus visōe dñi: s3 nō eū vidit. qz nō erat cuz alyz qñ ve-
 nit. Quid dicis amator singularitatis: cōia opa: cōia lo-
 ca: cōes ofones: cōez victū: cōes obseruationes. qd fasti-
 dis: xps rex nī in medio terre salutē opat^o ē. xps mortu^o
 ē: vt dei filios in vñū pgregaret. xps nascēs locū in diuer-
 sorio nō habuit. Sectemur g cōez victū: diligam^o cōem
 regulaz: istituta cōia z maioz mitemur exempla. Nō te
 spūs vste seqt a ceteroz vnanimitate diuisum magis qz
 aīa mēbrū qd a ceteris ē pcisuz. nō te seqt i sua dispōe q
 nō puenit nisi colligere. ¶ Dic nō q hō pōt solitari^o vi-
 uere duplr. Uno^o qñ societate hūanā nō ferēs pp ai seui-
 tiā vñ aliā irrōnabile cām. z h^o ē bestiale z nāz hois. qz
 sic dicit phs in p politi. hō nālī ē aīal sociale. Alio mō p
 hoc q totalr diuinis reb^o z pteplatiōi ihereat. z hoc ē su-
 pra hoiez. Et iō phs dicit in p politi. q ille q cū alyz non
 cōicat est bestia. i. bestialis: aut de^o. i. diuinus vir.
Thomaculum li. dicitur a thomos. z dicuntur thomacula
 intestina propter diuisiones z sectiones.
Thomos grece latie dī diuisio vñ sectio vñ icisio. vñ apud
 nos h thom^o mi. dī idē. z thomos dī etiā liber vel volu-

mē ppter multas diuisiones z replicationes chartarum
Thomus in thomos vide.
Thophet lata z spatiosa via: gebēna patuozis interpretat.
Thozalis. in thozo vide.
Thozat hebrei. latini legē appellāt. i. qñqz libros moysi. vñ
 dicit Hiero. in plogo regum. Di sunt quinqz libri moysi
 quos pprie thozat. i. legem appellāt. z in interpretationi-
 bus dicit thozath: vel pentateuchum.
Thoz^o ri. dī lect^o. z ppe q solet eē de herbis: sicut in expedi-
 tione. vñ z sic dī ab herbis tortis qb^o fit. vel q accūberū
 humeris supponunt. vñ h z hec thozalis. z h^o le. z h^o tho-
 ralis vñ thozalis lis. lōga mappa. vñ ēt sic dī gcqd i lecto-
 sterni. i. ueniē tor^o sine aspiratiōe. De quo vide i suo loco
Thron^o ni. sedes regalis in quo sedēt reges pp tutelā cor-
 poris sui. vñ throni dicti sunt angeli q latine sedes dñr. z
 vt dīc Hreg. throni illa agmina sunt vocata qb^o ad exer-
 cēdū iudiciū de^o semp p̄sident. Quia. n. thronos. latino elo-
 go sedes dicim^o. throni. n. dicti sunt hi q tāta diuinitatis
 grā replent: vt i eis dñs sedeat. z p eos sua iudicia decer-
 nat. In thronis aut de^o sedet z qescit dū eos in se qesce-
 re facit. Et a thronus p pōnē i thronico zas. i. in throno
 z sede ponere: collocare. Et thron^o na. nū. qui nullā par-
 tem regni habet. z cor. p̄mam thronus.
Thuribulū. a thus z bolus pponit hoc thuribulū li. qz bo-
 lus thuris in eo ponat. vel qz ibi thus morde^t z crema^t
 Uel thuribulum deriuat a thus. z est simplex. z dī thuri-
 bulum vas ad thurificanduz aptum. Oz aut dicit thuri-
 bnlum: quasi thuris bolos. i. morsellos crema^s ethymo.
 est. z hoc vltimum magis mihi placet.
Thuricremulū li. i. incensariuz. qz in eo crema^t thus. z cō-
 ponit a thus z cremo mas. z cor. mu. Et puenit dici. po-
 ne thimiam in thuricremulo. Uide in epithimum.
Thuridus a thus dī thuridus da. dū. z thure^o rea. reuz. de
 thure existēs: vel ad thus pertinēs: vel fumosus. Hiero.
 super Isa. Unusquisqz alterius querat auxilium faciem
 thuridam pallore circumferens.
Thurificina in thurifico cas est. z pdu. ci.
Thurifico cas. thus cōponit cū facio. z dī thurifico cas in-
 censare: vel incensuz facere: vel sacrificare. vñ hic z hec
 thurifex ficis. sacerdos vel incensator. vñ de hoc thurifi-
 cium sacerdotiū. z hec thurificina ne. locus vbi thus ef-
 ficatur: vel etiam spargitur: vel sacrificatur.
Thus thuris a theos qd est de^o dī. z est thus arbor arabie
 imēsa z ramosa. z est fe. ge. thus p arbore. z ei^o fruct^o silt
 dī hoc thus ge. neu. z quedā maneries eius apud nos dī
 masculū. qz sit nā rotūdū in modū thesticuloz. reliquū
 vō planū z pene scabrosum minus optimuz. Et dī thus
 a theos. qz in sacrificijs deozuz adole^t z sacrificat. z fm
 hoc h3 aspirationē. vel tus turis dī a tūdendo. qz tundi^o
 vel qz habile est ad tūdendū. z h3 hoc caret aspiratione.
 Et hoc etiā libanū dī a mōte libano vbi colligit. Et ide
 thureus rea. reū. z thuridus da. dū. i. de thure existēs: vñ
 ad thus pertinēs. vel etiam fumosum.
Tusculuz li. diminutiū paruum thus. z formatur a thus
 addita culum. z corripit penul.

T ante I

Tiara re. est pilleū sacerdotale. Itē dicit quedā glo. in. z4.
 Exodi. Tiara cidaris z mitra vocat. qz caput pontificis
 tegebat zornabat. z pdu. penul. Uñ Quidi^o metamor.
 .ii. Tempora purpureis tenta velare tiaris.
Tiberias riadis. fe. ge. ciuitas facta ab herode in noie Ti-
 bery cesaris: a qua z lac^o mare tyberiadis dī oib^o iudee
 salubrior. Joannis sexto. Post hec aby^t Jesus trās ma-
 re galilee qdest tiberiadis. z cor. penl. z dī mare. i. lac^o vñ
 stagnū aq dulcis q fluit a iordane. dī aut hoc stagnū ma-
 re. qz videlicz hebraico ideomate aquaz dulciū pgrega-

tio a
 adia
 uitar
 re su
 tas r
 Tiberi
 noz
 ceba
 dis.
 bzis
 Tiberi
 Tibia
 gim
 a bra
 tubz
 a bra
 quoc
 unie
 ne vi
 tiner
 Tibial
 Tibice
 bia. z
 steta
 cū J
 .i. lug
 voca
 legit
 nes:
 bicer
 Aca
 hnt p
 lū p
 uiu r
 pler
 cen.
 Tibici
 cor.
 Tibici
 Tibin
 guli
 Tibur
 Tibur
 tibu
 re b
 Titio
 toz
 igni
 nes
 igne
 etiā
 tuu
 Titio
 Titio
 Tico
 Tign
 gno
 laq
 tū.
 pt
 fm
 cet
 ed
 U
 Tig
 ve

tio appellat mare. dicitur aut mare galilee propter regionem adiacentem que sic dicebatur. dicitur vero mare tiberiadis propter civitatem illam que sita erat in ripa huius stagni. et dicitur hoc mare siue stagnum magis esse tiberiadis quam galilee. quia civitas magis specificat quam regio.

Tiberinus nomen masculinum genitivi fluvii romanus a Tiberino rege albanorum in eo submerso dicitur: nam ante a colore aqua albula dicebatur. quia nomen albus fieret. idem dicitur tiberis: vel tiberis badius. sicut a Tiberino. sed tiberis in quotidiano sermone: tiberis in versu dicitur. unde tiberinus nomen nomen. et per dicitur. ri.

Tiberis penul. cor. in tiberinus exponitur.

Tibia a tibia quod est iuncus dicitur hec tibia bica. crus propter longitudinem. unde hanc et hec tibialis et hoc le. et hoc tibiale lis. quod a brachio dependet ad tibias tegendas. Idem et alio nomine dicitur tubicium quasi tubicum. quia tibias tegat. vel dicitur a tibia et brachio. quia a brachio usque ad tibias perveniat. Item a tibia dicitur tibia bica. quoddam instrumentum musicum. quia primum de ceruinis et gruinis tibibus et cruribus binnulorum fieret: sed postea abusu ne undecunquam fieret. unde tibianus nomen nomen. ad tibiā pertinens. vel ad tibiā faciens.

Tibialis in tibia est.

Tibicen a tibia et cano componitur hanc tibicen cinis. quia canit cum tibia. Tibicines etiam dicitur fulcra bifurca quibus domus sustentatur. que aliter destines dicitur. unde in 9. ca. Matthei dicitur. Et cum Jesus in domum principis venisset et vidisset ibi tibicines. id est lugubre carmen canentes. Antiqui nomen tales ad exegas vocabantur: ut suo carmine vivos provocarent ad luctum: unde legitur in 9. Diere. Vocate lamentatrices: et cor. penul. tibicines: sed in notio tibicen per dicitur. penul. unde quidam. Tibicen logo: tubicen: liricen breviter. Et ratio est. quia sicut dicitur per dicitur in 4. li. A cano composita masculina sunt: quia in cano definitio in cano. hanc penul. ut tubicen: fidicen. excipit unde tibicen: quod idem solū per ductam habuit penul. quia syneresis facta est duorum. id est brevis et longae in una longae. debuit enim in geminari quia solet plerumque in compositio a. id est in. querti: ut cado: icido: tuba tubicen. sic quia tibia tibicen faciebat. ex quo factum est tibicen.

Tibicina cine. mulier que canit cum tibia. et a tibicen dicitur: et cor. penul. siue ci.

Tibicines in tibicen est.

Tibin. id est scirpus vel genus vasculi in modum scriny. et ex virgulis agrestibus contextum.

Tibur in tiburtus est.

Tiburtus tibi. fuit quidam vir de cuius nomine civitas sic dicta est: hec tibur huius tiburis. unde hanc et hec tiburis et tibur. et hoc tibur huius tiburis. et tiburtio onis. et tiburinus nomen nomen.

Titio a torreo res. dicitur hic titio onis. quasi torritio. et est idem quod torris. unde titionarius ria. riū. et hoc titionariū nary. locus ignis ubi titiones morantur vel instrumentum mittendi titiones in ignem. et titionoz naris. id est titionibus parare: vel eos in ignem mittere. et componitur ut atticionoz naris. sed Dug. Pap. etiam dicit. Titio vulgo dicitur perustum lignum. Isa. 7. Cor tuum non formidet a duabus caudis titionum.

Titionariū ry. id est titio vide Tigillū li. dimi. parvū tignū.

Titionoz naris in titio. ē. Tignat⁹ ta. tū. in tignū ē.

Ticon. id est mediū. Tignosus sa. sū. id est tignū expōit

Tignū. a tegeo gis. vel a tegula dicitur hoc tignū gni. et dicitur tigna vel ipsa laquearia vel ligna que ipsis laquearibus illaqueantur. unde tignosus sa. sum. id est tignis plen⁹. et tignat⁹ ta. tū. tignis paratus vel ornat⁹. et tignari⁹ ria. riuz. ad tigna pertinens. vel a tigna in tecto disponit. Idem et sarcitectoz sicut Dug. Tignū a tegedo dicitur. tecto. n. imponit. ut in eo cetera supponantur. unde ligna illa que ascendunt ad acumen edificij directe et totū tectū supportant tigna appellantur: Vide etiam in contignatio.

Tigris. medi et pse vocat tigrim sagittā. unde hec tiger tigris: vel tigridis serpens dicta est propter velocitatem. et sicut quidam

fluvius est tigris vel tigridis. quia velocis est sicut Dug. Ambr. aut in 6. hexame. sic dicit. Natura tigris iterpellat ferocitatem. et imminet eam partem pede reflectit. nam ubi vacuum sobolis cubile repperit ilico vestigis raptoris insistit: atque ille quis equo vectus fugaci videtur tamen velocitate fere se posse perveniri: nec evadendi velle suppetere sibi posse subfidium. tetham hanc fraude molitur: ubi se contiguum viderit: spera de vitro pycit. at illa imagine sui ludit. et sobole putat: reuocat impetum: colligere fetum desideras: rursus inanisper tenta totis se ad apprehendendum egredere viribus fundit. et iracundie stimulo velocius fugienti iminet. Item ille obiecto sequentes retardat: nec tamen sedulitate mentis memoria fraudis excludit. cassam vfat imaginem. et quasi lactatura fetum refidet sic pietatis sue studio decepta et vindictam amittit. et ple. De nam et tigridis dicitur Isa. 12. ethymo. Tigris inquit vocata propter velocem fugam. ita. n. noiant per si et greci et medi sagittata. Est. n. bestia varus distincta maculis virtute et velocitate mirabilis: ex cuius nomine flumen tigris appellatur. quia is rapidissimus sit omnium fluviorum. Das magis bircania gignit. De tigride etiam narrat Aug. in li. de ci. dei. Legimus inquit in Plinio immanissimam aspidem a pre familias in egypto dormitam quotidie de caverna sua egressam. et a mensa eius anno ne percipere solitam. Legimus in marcellino tigridem mansuetam factam ab India astasio principi missam.

Tilia. a telu dicitur hec tilia lic. quedam levis arbor. quia sit utilis ad usum telorum. unde tiliatus ta. tum. et tiliolus sa. sus. id est. rasibilis vel flexibilis vel ad tiliam pertinens.

Tiliatus ta. tum. in tilia est.

Tiliolus sa. sum. in tilia vide.

Timalus a tima quod est flos dicitur hic timalus timali quidam piscis. quia fragrat sicut flos. unde timalinus nomen nomen.

Time grece latine anima sicut Papiam.

Timeo mes. mui. mere. id est metuere. unde timor oris. Timeo componitur ut extimeo mes. ptimeo mes. Et est timeo actiuum cum suis compositis. et caret super. et cor. hac syllaba ti. unde quidam. Qui detimet morte plurima mente videt. A timeo dicitur timesco scis. ichoatiuum. vide in metuo metuis. et in timor.

Time⁹ a timeo dicitur hanc time⁹ mei. liber platonis: quasi floridus vel quasi flosculus. quia ibi flosculi phie apprehenduntur: vel dicitur sic a discipulo quodam platonis Timeo nomine. Ut timos grece. latine dicitur mes. inde time⁹ mei. penul. per dicitur. liber platonis. quia ibi multa de diuina mente continentur

Timiama. a tim⁹ hoc timiama matis. quidam herba vel spes valde redolens. quia in quibusdam locis vtunt loco icessi per dicitur. Item timiama erat quidam perfectio diuersarum specierum: quam sacerdos in altari timiamatis adolebat. de qua dicitur Exo. 30. Stime tibi aromata stacten. et onica: galbanum. et thuris lucidissimum equalis ponderis erunt omnia: faciesque timiama. et per dicitur. pen. nti timiama. unde i Auroza dicitur. Ex quo spirat odor. et timiamateriu.

Timiamateriu. a timiama dicitur hanc timiama (ma frequenter teriu ry. id est thuribulum: quod et epithimū dicitur ab epi et thim⁹. vel timiama sicut Dug. Ut vt quidam dicunt. Timiamateria dicebantur vasa in quibus timiama suabant. et dicitur timiamateriu a timiama et terion quod est stat⁹: quasi vas in quo stabat timiama: vel dicuntur timiamateria vasa in quibus teruntur spes ex quibus officium timiama. et tunc componitur timiamateria a timiama et tero ris. Diere. sz. Tulerunt hydrias et timiamateriu. (ria.

Timid⁹ a timeo mes. dicitur timid⁹ da. dū. qui semp timet. Timis vero dicitur quod ad tempus formidat ex causa. sicut distinguit panidus et pauēs: puid⁹ et puidēs: supb⁹ et supbiēs languid⁹ et lāguēs: furibund⁹ et furēs. et silia. unde hec timiditas tatis. Et comparat timid⁹ dior. sim⁹. Et est timiditas animi virius sempiternus: quod est et si timor non sit tior vero accens est. atque sicut Homer⁹ ait. In achille fuit aliqui timor. timiditas nomen quod. vide itior. Ut sic sicut per dicitur. quia hanc denotatua definitio in

id^o demonstrant in se h^oe ea ex qb^o deriuant: vt herbid^o.
 q^o h^o herb^o: timidus q^o h^o timore: rabi^o q^o h^o rabiem.
 Timinus a timo dicitur timinus na. n. i. floridus vel dulcis
 et suavis. vñ et timinū dicitur vel suauis et odoriferum.
 Timo grece: latine dicitur flos vel floreo. vñ hoc timū gene-
 raliter dicitur flos: specialr tamen quedā herba dicitur ti-
 muns vel timus. qz talis flos valde redoleat. Itēz timo
 vel timos grece dicitur mens latine.
 Timor a timeo mes. d^r h timor moris. vñ timorosus sa. sū.
 timore plen^o. Et pparat. Et est timor accūs dolor mētis
 extrinsec^o ex aliq^o accidēti actiōe. et est timor p tpe: sed ti-
 miditas est animi vitiū sempiternū: sic dixi in timid^o. est
 igi^o in viro forti qñq; timor. timiditas nūq;. Qualr autē
 hō timēs efficiat pallid^o: dixi in formido das. ¶ Scias
 qtuor eē timores. i. mūdānū siue humanū: seruilē: initia-
 lem: castū vñ filialē siue amicabilē. Duman^o timor. vt di-
 cit Cassiodor^o est: qñ timem^o pati pericula carnis: vñ per-
 dere bona mūdi ppter qd delinquim^o. hic timor malus
 ē q in pmo gradu cum mūdo deserit. quē dñs p̄hibet in
 euāgelio dicēs. Nolite timere eos q occidūt corp^o aiām
 aut nō p̄nt occidere. timor autē seruilis ē. vt ait Aug. cum
 ppter timorē gebēne p̄tinet se hō a pctō qui sniam iudi-
 cis et penas meruit. et timore facit qd boni facit: nō timo-
 re amittēdi eternū bonū qd nō amat. s; timore patiēdi
 malū qd formidat: nō timet ne pdat amplex^o pulcherri-
 mi spōsi: s; timet ne mittat in gebēnam. Bon^o est iste ti-
 mor et vtilis s; insufficiēs p quē fit paulatiz p̄suetudo iu-
 stitie. Ex p̄dictis nota qd aliq^o d^r aliqd ex timore seruili
 facere qd facit coact^o metu pene. et p̄sequēs cuz tristitia.
 mallet. n. nō facere nisi pena timere. vide in op^o. et succe-
 dit initialis timor qñ icipit qd durū erat amari. et sic inci-
 pit excludi seruilis timor a charitate. Et succedit demuz
 timor castus filialis siue amicabilis. quo timem^o ne spō-
 sus tardet: ne discedat: ne eū offendam^o: ne eo carem^o. ti-
 mor iste de amore venit. ille qdē seruilis ē vtilis: s; nō p-
 manēs in eternū. s; iste timor diuin^o: iustitie comes est p
 oēs grad^o. hic timor donū spūscī est. et creat^o ex amore
 dei. et iō d^r amicabilis vel filialis inquātū deus d^r p̄ no-
 ster. vñ etiā d^r castus inquātū d^r de^o metaphozice spon-
 sus aiāz nostraz. iste timor in p̄ria erit: sic alia dona: sed
 nō habebit oēm illū vsuz quē mō h^oz: faciet. n. nos tūc re-
 uereri dñz nō timere separi a deo: vñ eo carere. Numer^o
 autē istoz timoz sic pōt sumi. Timor h distinguē fm or-
 dinē timētis ad deū: cui p vnū timorez magis appropin-
 quat vñ distat qz p aliū. Lū. n. timor in fuga mali cōsistat
 malū aut sit pene et culpe. erit. n. timor qdā q cōsistit in fu-
 ga mali culpe tm̄ p quā hō a deo separat. i. timor cast^o vñ
 filialis: ali^o autē q cōsistit in fuga mali pene. Pena atē ē du-
 plex vna: p cui^o vitationē pctm̄ qñq; cōmittit: sic tpales
 sunt pene et picula carnis: s; hāc penā refugit timor mun-
 dan^o vñ human^o. alia p cui^o vitatiōe nūq; fit pctm̄: s; ma-
 gis vitat. sic pena q erit post hāc vitā. et hāc penā fugit ti-
 mor seruilis. Ali^o autē timor est q fugit vtrūq; malū culpe
 et pene. i. initialis q h^oz oculū ad vtrūq;. et iō medi^o iter ser-
 uilē et castū. Ex dictis p̄z qd nō est eadē pena quā respicit
 timor mūdān^o et seruilis. initialis vñ et seruilis eādēz pe-
 nā respiciūt: s; seruilis tanq; pncipale obiectū. initialis atē
 nō: s; magis malū culpe. vñ magis se tenet cū casto timo-
 re: qz cū seruili. Aduerte etiā qd timor initialis ē in in-
 choata charitate: s; nō est in pfecta charitate. et q̄tū cre-
 scit charitas tm̄ decrescit iste timor q̄tū ad metū pene. i.
 q̄tū ad id qd facit timere penā. et q̄tū ad rōmētū p̄cie. nā
 q̄to plus diligim^o: tāto min^o timem^o: seruilis autē timor
 nō est in ichoata charitate. nec intrat charitas nisi p̄i^o iste
 timor exeat. Et scias qd qdāz glosa dicit sup illud Isa. 35.
 Nolite timere dīc. Timor vni^o dei alios expellit. Item

nota qd timor mūdān^o p̄p̄e d^r. quo timem^o bona mūdi
 pdere et tpalia. Timor vñ human^o quo timemus carnis
 picula pati. Itē aiaduerte qd l; xps timorē pene habuit:
 nō tm̄ in eo fuit timor mūdān^o vñ seruilis vñ initialis. qz
 mūdān^o malus est. et in pmo gradu cum mūdo deserit.
 Seruilis vñ vñ initialis in pfecta charitate nō ē. nullus
 ḡ istoz timoz fuit in xpo. Quis ḡ fuerit timor ille quo pe-
 nā timuit. Et pōt timor ille dicinālis siue hūan^o q oibus
 hoib^o iest quo horret mors: atq; formidat pena. et d^r ti-
 mor iste nālis. non qz accesserit hoī ex nā. qz nā p̄us fuit
 instituta. qz nō fuit iste p̄creat^o hoī: nec de bonis nālib^o: s;
 qz ex corrupta nā p̄ctm̄ hoī aduenit: cui corruptio iole-
 uit tanq; eēt nālis. et est iste timor in hoīe effect^o pcti. vi-
 de in ppassio. ¶ S; pōt dubitari de eo qd dcm̄ est: qd ti-
 mor mūdān^o vel human^o semp malus est. sic. n. videt qd
 semp malū sit timere pati picula carnis: vel pdere bona
 mūdi. qd tm̄ nō est vey. Ad hoc dico qd nō qñcūq; timeat
 periculū carnis dicitur humanus. nec quādōcūq; timetur
 amissio tpalis d^r timor mūdān^o: s; tm̄ qñ talis timor est
 iordinat^o. et iō semp sonat in malū. ¶ Itē pōt queri. Dis-
 act^o timoris ex aliquo amore p̄cedit: s; act^o timoris ser-
 uilis nō p̄cedit ex amore charitatis. ḡ p̄cedit ex amore
 libidinoso. ḡ est malus. Ad hoc rñdeo: act^o seruilis timo-
 ris qñ bon^o ē: nō ex amore gratuito: nec ex amore libidi-
 noso: s; ex amore nāli p̄cedit: qd vult p̄sistētiaz et bñ eē
 sui subti. et iō horret oēs penā. siue quā experiētiaz docet:
 sic in nāli timore: siue quā fides dem̄rat: sic i seruili. ¶ Itē
 p̄suevit sic obyci. Quicqd ē a spūsancto pōt eē fil^o cū ipso
 s; timor seruilis nō habet fil^o cū spūsancto. q sine charita-
 te nō habet cū quo nō est timor seruilis. ḡ timor seruilis
 nō est a spūsancto. Ad hoc dico qd quedā sūt a spūsancto
 et tm̄ nō sunt cū spūsancto. sic fides i formis et timor serui-
 lis: qd qdē nō est nisi ppter defectū p̄comitātē. Quedāz
 vñ sunt a spūsancto: sic charitas. qdā vñ cū spūsancto: s;
 nō ab ipso: sic pctm̄ veniale. qdā nec ab ipso nec cuz ipso
 sicut pctm̄ mortale. Et scias qd in. 28. Job d^r. Ecce timor
 dñi ipsa est sapiētiaz: et recedere a malo itelligētia. ¶ Uo-
 lo etiā te scire qd sic dicit Greg. in pastoral. Antig. n. p̄s
 nostri nō reges hoīum: s; pastores pecoz. fuisse memo-
 ran^o. et cū Noe dñs filijsq; eius diceret. Crescite et multi-
 plicamini et replete terrā. p̄tin^o adiūxit. Et terroz vester
 ac tremor sit sup cūcta aialia terre. quoz videlicet terroz
 ac tremor: qz eē sup aialia terre p̄cipit: p̄fecto eē sup ho-
 mines p̄hibet. hō ḡppe brutis aialib^o: nō aut hoib^o cete-
 ris naturalr p̄latus est. et iccirco ei d^r. vt ab aialib^o nō ab
 hoīe timeat. qz p̄ nām superbire est ab eq̄li velle timeri
 et tm̄ necesse est: vt rectores a subditis timeant. qñ ab eis-
 dē minime deū timeri deprehēdit: vt hūana saltē formi-
 dine peccare metuāt. q diuina iudicia nō formidāt. Ne-
 quaq; nāq; p̄positi ex hoc quesito timore supbiāt. in quo
 nō suā gloriā: s; subditoz iustitiā querūt. in eo. n. q me-
 tuūt sibi a puerse viuētib^o exigūt qñ nō hoib^o: s; aialib^o
 dñant. qz videlicet ex qua parte bestiales sunt subditi.
 ex ea debēt etiā formidini iacere substrati. s; plerūq; re-
 ctor eo ipso quo ceteris p̄latiōe p̄minet: elatione cogita-
 tionis itumescit. et dū ad vsuz cūcta subiacēt. dū ad vota
 velociter iussa p̄plent. dū oēs subditi siq; bene gesta sūt
 laudib^o efferūt. male gestis aut nlla autoritate p̄dicunt.
 dū plerūq; laudāt etiā qd reprobare debuerūt. s; sedu-
 ctus ab his que ifra suppetūt semp anim^o tollit. et dum
 foris imēso fauore circūdat. itus vitate vacuat. atq; ob-
 litus sui in voces se spargitalienas. talēq; se credit. qua-
 lē et foris audit. nō qualē itus discernere debuit. Subie-
 ctos despicit. eosque eq̄les sibi nāe ordine non agnoscit. et
 quos forte p̄tatis excesserit trāscendisse se etiāz vite me-
 ritis credit. cūctis se existimat ampli^o sapere qb^o se videt

amplius posse. vide in seruit. vide et in spūs de timoris dono. vide etiā in spes. vide et in rector et in iustitia.

Timoratus. a timeo mēs. vel a timor dicitur timoratus tum. et timorosus sa. sum. i. timore plenus. vñ in acibus. Uiri timorati. Et comparatur vtrunq.

Timotheus discipulus pauli fuit. et acuitur penul.

Timos. i. mēs. vide in timo.

Timpanistria. a timpanū dī hec timpanistria stria. q̄ canit cū timpano: q̄ et timpanotria dī. Plaut. Timpanotriaz amat. Itē ppha. In medio iuuēculaz timpanistria: s; Dug. Pap. vō dī. Timpanistra vel timpanistria q̄ in timpano canit cōe est: sicut citbarista et organista.

Timpanotria. in timpanistria est.

Timpanū. a tinnio nis. dī hoc timpanū: q̄dā instrumentuz musicū. s. pellis vñ coriū ligno ex vna pte textū. et dī sic. qz tinniat. vñ dī a tiron q̄d ē mediū. qz mediū ē. est. n. vna ps media symphonie i similitudinē cribri. et v̄gula pcutit vt symphonia. vñ timpanū dī meditullū rote i quo radj i figurū. vñ circūferētia rote. vñ timpanico fas. timpano cā.

Tinus mi. in timo vide. (tare.)

Tina. ligna de quib; salomon grad; fecit in domo dñi iconita sunt ligna etiā piritorib; iudeoz vt dīc Pap. S; sup. 3. Reg. ca. 10. Attulit ex ophir ligna tina dīc glo. Imputribilia spinosa i similitudinē albe spine tina cādida sūt et rotunda. et inuenit in bibly correctis duplex littera. s. tyna per duplex i. vel tina per simplex i.

Tinctio tas. penul. cor. in tincto ctas. est.

Tincto. a tingo gis. xi. ctuz. u. in o. fit tincto tas. frequenter tingere a quo tincto tas. frequentatium.

Tincto ozis. dī q̄ tingit. et deriuat a tingo gis. xi. tū. ctu. u. in oz. fit tincto z. et oz. in rix. fit tinctrix cis. mulier q̄ tingit.

Tinctricula le. diminutiuum parua tinctrix.

Tinctrix a tingo vñ tincto z. ouersa in rix fit hec tinctrix. vide in tincto z.

Tinctus cta. ctum. in tingo est.

Tinea a tero ris. dicitur hec tinea nec. vestimentozuz vermis. qz terat. vel dicitur a teneo. qz teneat et infideat quo usq; corodat. vñ de tineosus sa. sum.

Tingibilis. an tingo gis. est.

Tingo gis. xi. ctū. tingere. i. tinctura ificere: colorare: infundere. vñ tinct; cta. ctū. et tinctim aduer. et h; et h; tinctibil. et hoc le. penl. cor. habile ad tingēdū. et h; tinctura re. Tingo pponit. vt tingo gis. xi. ctū. i. sil. tingere. dtingo gis. i. tincturā remouere: itingo gis. i. in tincturā funderē. retingo gis. i. itez tingere: vñ tincturā auferre: subtigo gis. i. subt; vel parū tingere. Tingo et ei; cōposita actiua sūt. et faciūt pteritum in xi. supinū in ctū. et nō habz u. post g.

Tinno nis. niui. itū. nire. i. ligde et pure et leniter sonare. et p prie dī de ere vñ alio metallo. et vt dīc P. uif. defie in pma et scda psona ppe: in tertia sepe iuenit. et ē onomatopēiū. i. vñ fictitiū iuetū ex q̄litate soni illi; rei cui puenit. improprie tñ qñq; iuenit in pma et scda psona. vñ h; tinnit;. et tinnito tas. frequē. et tinnulus la. lū. et tinnies tis. ge. ois

Tinnio pponit vt cōtinnio: prinnio: retinnio: subtinnio nis. i. paz; vñ subt; tinire: vñ ab inferiori pte tinnitū redde re. et ppe dī de psalterio vbi aliqd supponit. vt meli; tinnit;

Tinnito tas. in tinnio nis. est. et pdu. ni. (niar.)

Tinnulus a tinnio nis. dicit tinnulus la. lū. i. tinnies. Item tinnulus li. sonus liquidus. lenis et purus fm Pap. Die. ro. in plogo Job. Interdū quoq; et ritmus dulcis et tinnulus fertur numeris lege solutis.

Tintinabulū li. a tinnio nis. qd̄ videt eē vñ fictitiū dī b; tintinabulū li. s; Dug. Et Jst. dīc. Tintinabuluz de sono vocis nomē accepit: sic plausus manuū. et stridor dētium et valuarum. et cor. penul. vñ de in Aurora dicitur. Aurea cum malis se tintinabula iungunt.

Tipsana ne. se. ge. hordeum decorticatum dicitur. vñ de. z. Reg. ca. 17. dicitur: quasi siccas tipsanas.

Tiphonicus ventus fm aliam translationē dī ventus tēpestius. et dicit tiphonicus a tiphos qd̄ est iflatio. Jdez et euroaquilo. et cor. penul. tiphonicus.

Tipicus ca. cum. penul. cor. in tipus exponitur.

Tipus pi. i. figura vel forma: vel stat; vel similitudo. vñ in. z. li. Reg. ca. 12. Traduxit in tipo latez. i. in similitudinē. et tipus dī qdā herba q̄ in ags nascit. et ab aq̄ inflatur. vñ et ambitiosoz boiū: et sibi placētuz tumor et supbia tip; dī. vñ et est qd̄ ab illa herba frigida febres tipi dicuntur. vñ tipic; ca. cū. i. figuratiū. vñ tipice aduer. i. figuratiue. et etiā tipica febris quā qdam periodicam dicunt.

Tyrannicida. a tyrannus et cedo dis. cidi. componitur hic et hec tyrannicida de. penul. cor. qui occidit tyrannū. vñ hoc tyrannicidium dy. occisio.

Tyrannicidium dy. in tyrannicida est.

Tyrannis dis. penul. cor. genitiui. et exponitur in tyrann;.

Tyrannulus li. diminutiū paruus tyrannus.

Tyrann; a tyro qd̄ est fortis: dī h; tyrann;. i. fortis rex. Oliz reges et tyrāni nullā habebāt dñiaz. vñ fortes reges tyrāni vocabant;: s; postea accidit tyrannos vocari pessimos et iprosos reges luxuriose dñatōis: cupiditatē. et crudelis simā dñatōez in pplis exercētes: a tyro qd̄ est angustia. qz angustiat et cruciat suos. vñ tyrānic; ca. cū. et hec tyrānia nie. et hec tyrānis nidis. i. crudelitas fm Dug. Et scribit tyrannus p duo n. Greg. aut in moza. dicit qd̄ tyrannus est ppe q̄ in republica nō iure pncipat.

Tyriaca a tyr; dī qdā serpens. vñ h; tyriaca ce. penl. pdu. an tidotū serpētū quo venena pellit vt pestis peste soluat.

Tyrius ria. riūm. in tyrus vide.

Tyro grece. latine dī fortis vñ angustia. et ide dīuat h; tyronis. i. nou; miles: nouiter elect; ad militiā. qz fortis ad hoc officiū solet eligi. vñ q̄ ad acq̄redā pbitatē multuz se angustiat. vñ et tyro dī ignar; et rudis cū aliqd icipit exercere. et pdu. pma tyro p milite: s; hec tyrus p regiōe eā cor. vñ vsus. Pro regiōe tyro. p forti milite tyro.

Tyrociniū. a tyro onis. dī hoc tyrociniū nū. noua militia officiū tyronis. rudimētū: initiū: nouitas militie. Itē a tyro dī tyrocinoz naris. et cor. ci. et pdu. pma sicut tyro.

Tyrocinoz naris. in tyrociniū vide.

Tyrrenus. in lida est.

Tirsus. teria pponit cū sursuz. et dī h; tirsus si. gñalr omniū olerū vñ herbaz medi; frutex: sic dicit. qz a terra sursuz ascendit. Tirsus etiā dī baculus vñ ram; cū frondibus quo vtunt in sacrificijs Bacchi. vñ tirsus genus cimballi in modū quadrate figure factū. qz ab vtraq; parte tenetur. et tam aperiēdo q̄ claudēdo sonat.

Tyrunculus li. diminutiū paruus tyro.

Tyrus. a tyro qd̄ est fortis vñ angustia dī hec tyr; qdā ifula. et qdā ciuitas sic dicta ab angustia loci. vñ et tyrus angustia iterpretat. et ide tyrius ria. riū. gētile vñ patrium. Itē tyrus dī qdā serpens. Itē tyrus dicit casus: s; tūc est pmitiū. vide in tyro. De tyro ciuitate dīc glo. Jsa. 23. super illud. Onus tyri. et tyr; ciuitas nobilissima chananeo rum: cū hec Jsaias pdicabat ifula magni maris erat. postea aut lōgo tpe Nabucodonosoz voluit p̄tinētē q̄si cōtiguā eā facere terre: s; multo frustrat; labore nō potuit Qui aut in ciuitate erat cū nō possent resistere q̄ naues potuerūt arripe fugerūt in egyptū. et in moab. et in vicias regiōes. vñ Nabucodonosoz furore accēsus naues succēdit: ciuitatē subuertit. captiuos abstraxit. et in chaldeā reuerso datū est ei a dño pro tyro regnū egypti. reedificata tyro post septuaginta annos cū Alexander pgeret ad captinandū egyptū dimisit ibi partē exercitus et tere eā eāre voluit et nō potuit. Egypto vō subiugata ethiopes et

multas alias gētes secū adduxit. et lapidib⁹ et arborib⁹ cōtinētē tiguā terre fecit: ciues cepit: ciuitatez subuertit. nūc autē Isaias de illa captiuitate loquit⁹: quā nabucodonosor fecit. hoc vō iō accidit. qz cū Hierusalē capē. et populus in captiuitatē duceret a chaldeis tpe Sedechie: tyr⁹ q̄ debuit pati cepit insultare. hāc miseriā pdicit Isaias dicēs. Onus tyri etc. Et Hiero. in Hieremia loquēs dē tyro dicit. Reuersis filijs isrl' de captiuitate sub corobabel et neemia. tyry nō lōgo tpe post reuersi sūt: cū eis amicitia diuicti sūt: nec iā diuitias retinebāt: s; i Hierlm dño offerebāt: ad pdicatiōez ēr Pauli et tyry et sydony pueri Tyficius ca. cum. in tyfis vide.

Tysis ē vlceratio in pulmone et tumor sic dicta grece. quia sit consumptio corporis totius. vnde tyficus ca. cum. penul. cor. tali infirmitate detentus.

Titan nis. mas. ge. iterptat illuminatio vel illuminans. vñ dicti olim titanes sūt qdā fortissimi viri q̄si illuminatores mundi. s. sua pbitate. vel fm fabulas poetaruz isti ab irata d̄ deos terra ad ei⁹ vtilitatē creati dicunt. vñ et titanes dicti sunt a titon grece. i. ab vltiōe. qz q̄si vlciscende mris terre cā d̄ deos armati existerēt. et d̄ dicti sunt gigātes. et h titan⁹ in eodē sensu. et ide titan vel titan⁹ dicit⁹ est sol: qz fuit de gñe titanor. vñ qz illuminat mūdū. Inueniēt ēr h titan idecli. vñ Judi. is. Nec filij titan pesserūt eū. et pdu. penul. grī titanis. titana. n. pdu. ta. Un Luca. in pmo. Aer et lōgi voluēt titana labores. Breca. n. in an crescētia in grō pducūt a. mediā ante n. vt titanis. et facit actūs in em. et in a. titanem vel titana.

Titanis a titan d̄ h titanis tanis. vñ titaneos: qdā ciuitas egypti vbi scā sunt pdigia q̄ legunt. et d̄ sic a titanib⁹. qz eā edificauerūt titanes. Titanis etiā est grūs de titan.

Titan⁹. a titan d̄ h titanus ni. et est idē qd titan. Itē a titan dicit⁹ titanus na. num. et hec titania nic. i. luna.

Titillicus ca. cum. in titillo vide.

Titillo. a titubo bas. d̄ titillo las. i. titubare: vñ ad luxuriā icitari. stimulari. et in actiua significatiōe d̄ titillo las. i. islāmare: icitare: stimulare: pmouere ad luxuriā. vñ hec titillatio: luxurie incitamentū: carnis icitatio: islāmatio. et titillicus ca. cū. penul. cor. titillatiōe plenus. s. qui incitat vel incitat ad luxuriā. et titillarius ria. riū. i. pnus. Titillo las. in absoluta et passiuā significatione neutrū est. et in actiua est actiuum. et scribitur per duo l.

Titimallus. titan pro sole componit cū malo lonis. quem greci comā dicūt: vnde hic titimallus li. herba lactaria. qz comā folioz ad radium solis circumactum puertat et circūducatur. inde titimallinus na. num.

Titubo bas. bani. bare. i. dubitare: vel vacillare: tremere: titubo cū suis cōpositis siq̄ hz est neutrū. et cor. tu.

Titulo las. in titulus vide.

Titulus a tita qd est sol vñ illuminās d̄ h titulus li. q̄si titan⁹ illuminās. qz illuminat librū: sic. n. sol mūdū. vñ q̄ cūq; obscura illuminat. ita titulus librū. et eius sequētia illuminat: vñ titulus d̄ a tiro liuio. qz pm⁹ librū suū per distinctiōes diuisit: et singulis titulū apposuit. vñ d̄ titulus q̄si tetulus a teta figura sic facta: q̄ olim in frōtib⁹ dānatoz impmebat. sic. n. in illa figura reddebat hō no scibilis. ita p titulu liber cognoscit. vñ et diffinit. Titulus ē breuis annotatio eoz q̄ diffusi⁹ in sequēti ope p̄tinent. Titulus ē d̄ nota q̄ cā breuitatis appōit dictiōibus. Titulus ē d̄ iscriptio vñ signū laudis vel honoris: vñ la⁹. qz olim in imaginib⁹ laudes nobiliū ititulabant. A titulus d̄ titulo las. i. designare titulo: vñ titulū apponere. Et pponit vt ititulo las. p̄titulo las. retitulo las. Et ē actiuū cū oib⁹ suis ppositis: et cor. ti. Qui. de reme. Le. gerat huius amor titulū nomēq; libelli.

Titus ti. discipulus fuit Pauli aplū. et interpretat querens

vel bonus seu lutum. siue etiam lutarius.

Tobias bie. quidaz sanctus vir cui Raphael archangelus reddidit visum.

Toda de. auis est q̄ nō hz ossa in tibys. qz sp est in motu.

Todeo. a toda dicitur todeo des. vel todi. i. mouere: vñ tremere ad modū tode.

Todinus a toda dicit⁹ todinus na. nū. et d̄ todinus ille qui velociter todet et mouet ad modum tode auis.

Todonus a toda dicit⁹ hic todonus ni. i. gallus.

Tofus a todeo des. d̄ tofus si. lapis asper et cauernosus. qz ambulātes sup se todere facit. vñ tofulus li. diminutiū

Toga a tego gis. d̄ hec toga ge. q̄si tega. qz velamento sui corp⁹ regat et coopiat. et ē palliū purū. et forma rotūda et fusoria. et q̄si vndate sinu. et erat olim cōis vestis romanorū. vñ et togat⁹ ta. tū. i. toga idut⁹: vñ togā hñs. vñ et togate dicebant qdā comedie de villibus psonis a romanis facte. q̄ nulli⁹ erāt pcy. et toga vestis erat cōis. et iōvil. Iuuenalis. Impune ḡ mihi recitauerit ille togatas.

Togiferium ry. locus vbi scholastici disputant. et videt cōponi a toga et ferio.

Togilla le. dimi. parua toga. Itē togilla dicit⁹ mantile.

Togopirium ry. i. pura toga.

Togula le. diminutivum parua toga.

Tolerabilis a tolero ras. d̄ hic et hec telerabilis. et hoc le. et componit. vt hic et hec intolerabilis et hoc le. qd nō valet vel debz tolerari. et vrrunq; comparat.

Tolero ras. rauri. i. sustinere: pati. et ē actiuū cū suis ppositis et d̄ scribi p vnū l. hz. n. pmā breuē. vñ Qui. d̄ arte. Dū vires animusq; sinūt tolerare labores. Nā vēiet tacito curua senecta pede. s̄lr tolerabil⁹ tolerātia tolerās. et s̄liap

Toles a tolus d̄ hec toles lis. toles (vnū l. scribi debet. sunt tumores circa vñ stātes. has vulgo per diminutiōnem tusillas vocāt. he in faucib⁹ solent turgescere.

Tollinum a tello lis. dicit⁹ hoc tollinum ni. lignum puteoz quo hauritur aqua.

Tollo lis. i. eleuare. et tollere. i. auferre: s; tollim⁹ a volēte. eripim⁹ vi. auferim⁹ qd dedim⁹. et tollere. i. nutrire. et tollere. i. portare. vñ sustinere. et caret p̄terito et supi. s; accipit mutuo tūli vñ sustuli. Antig. n. dicebant tulo lis. tūli. vñ tetuli. tultū. et ide pponēbat sustulo lis. sustuli: qd nō ē in vsu in p̄nti. et iō datū ē ei⁹ p̄teritū huic vbo tollo qd significat auferre: vñ eleuare. et pposita s̄lr p̄nt accipe p̄teritū a ppositis illi⁹ q̄uis nō oia. Tollo pponit vt attollo lis. attuli. valde tollere. extollo lis. tūli. sustulo lis. stull. i. sursuz tollere. Et ē actiuū tollo lis. cum suis ppositis fm Dug. s̄lr tūli. dat⁹ p̄terito huic vbo fero. P̄ris. aut i. io. li. sic dicit. Tollo tetuli: p quo nūc in vsu frequēti ē sustuli. A tulo qdā de veterib⁹ qd fuit in vsu tetuli dicebant.

Tollo quoq; deficit supi. s; p eo vtimur sublatū. Suffero ē fac sustuli. s; in alia significatiōe. De significatōib⁹ hui⁹ vbi tollo p̄suevit a qbusdā dici. Qui remanet tollit q̄ sublimat quoq; tollit. Et p nutrire tollere sepe datur. Itē. Qui tollit remouet: gerit: erigit: accipit: aufert.

Tolus a tollo lis. d̄ hic tolus li. i. summitas tēpli eminens rotūditas. pprie qdem tolus est velut scutū breue quod in medio tecti est: in quo trabes coeunt.

Ton dicit⁹ altitudo vel torum.

Tonabulū li. i. son⁹ vel tintinabulum a tono nas. d̄.

Tondeo des. totōdi tonsuz. capillos secare vel aliud. et dimittere: in circuitu corrodere. vñ h tōsoz. p̄tinet et tōdere ad oues. vñ in. i. Reg. ca. z. s. Audini q̄ tōderent pastores tui gregē. Tōdeo pponit vt attōdeo des. i. valde condere. cōtōdeo des. circūtōdeo des. detōdeo des. i. valde tōdere vel deorsum. vñ detōsus sa. suz. retōdeo des. sub tōdeo des. i. subtus vel parū vñ post tōdere. Tōdeo cum

suis compositis est actiuū. 2 amittit geminationē p̄teriti in compositis. Inueniē etiā tondo dis. per u. tertie cōiugationis: s3 aliud significat. vñ vsus. Tondemus barbas vel oues: s3 tundim⁹ herbas. Tōdeo dat tōsum: s3 p̄bet tūdere tūsum. Dat tūdo tutudi. s3 dat tōdere totondi.

Tondito tas. frequen. de tondeo des. fm Dug.

Tonitr⁹. ton⁹ p̄ponit cū terreo. 2 dī tonitr⁹ trus. 2 hoc tonitru indecli. in singulari. in plurali bec tonitrua tonitruū a tonitru abltō addita um. Apoc. 19. Et audiui vocē tonitruū magnoz. 2 hoc tonitruū tonitruū. Job. 26. Quis poterit tonitruū ei⁹ magnitudinis inueniri. 2 dī tonitr⁹. qz sonus ei⁹ terreat: vñ tonitr⁹ vel tonitruū q̄si ton⁹ terrēs. i. son⁹. Et vt dīc Arist. in. 2. posterioz. Tonitruū est extinctio ignis in nube. Et vt dīc P̄ris. in. 8. li. Arcus hic quoqz cū neutro genere hoc arcu etiā veteres p̄ferebāt. vñ s3 quartā declinationez declinat. Dia. n. masculina q̄ neutra quoqz in u. desinētia inueniunt. eiusdē sunt declinationis. vt h tonitr⁹ hoc tonitru. h corn⁹ hoc cornu. ḡ silr bic arcus hoc arcu. ¶ Dic. n. nota qz e regiōe cū ascēdit vapor sicco: aut ascēdit etiā pur⁹ nō cōpressus in vapore humido: aut ascēdit in vapore hūido cōpressus. 2 siqdē ascēdit solus. tūc fac v̄tos. si aut ascēdit cōpressus: vñ p̄p̄bēsus in vapore hūido. tūc q̄si vapor hūidus puenit ad locū frigidus: 2 icipit cōprimi: cōprimi ē in ipso q̄si in vētre ei⁹ vapor sicco aut calidus acc̄tali caliditate. In tali aut p̄p̄ssiōe vaporis sicci in vētre nubis agit agitatio vehemētis vaporis sicci. Agitatio aut̄ iducit actualē inflāmatiōez in vapore calido 2 sicco: eo qz facillime est inflāmatiōis: sic est videri in vētostate sicca egrediēte de vētre bois. bec. n. si p̄ p̄nū subtilē emittat. 2 cādela adhibeat̄ tota inflāmat: flāma lata 2 dispersa. bec igit̄ inflāmatiō cā ē fulguris. Agitat⁹ aut̄ in interiorib⁹ nubis humide quadruplicē fac sonuz. s3. n. latera nubis tm̄ pcutiat. 2 nō scindat. 2 sit inflāmat⁹: tūc facit sonū flāme pcutiētis: q̄ est son⁹ q̄si tumultuās. 2 nō micat nisi sic p̄ pannū spissum: eo qz nubes ē aliquātulū puia. 2 iō nō expresse flāma apparet: s3 vt dixi q̄si p̄ pannū spissuz. Eūdē aut̄ sonū fac aliqui vapor egrediēs inflāmat⁹. flāma fortiter pcutiēte sup aerē q̄ est in circūitu nubis: 2 ē hic son⁹ sic son⁹ flāme in magno icēdio. 2 videt̄ tūc flāma plurima fieri per aerē. Aliq̄n̄ ē h3 hūc eūdē sonū in laterib⁹ nubis nō inflāmat⁹: sed tūc audīt tumultuās son⁹ sine aliqua coruscatione. Scōs son⁹ est scissiōis magne son⁹ velut si pannus fortis imēse latitudinis scindat. 2 son⁹ iste est terribil. 2 visus fulgoris ē curu⁹ in nube: eo qz nō recte scindit nubes: s3 in parte que maiorē sustinuit ipetū vaporis sicci inflāmati egrediētis. 2 iste son⁹ frequēter est interrupt⁹. qz interrupte scindit nubes. Aliq̄n̄ aut̄ h3 sonū maximuz in vno ipetu veniētē sicut si vter clausus: vñ vesica magna sufflata sup caput vni⁹ frāgere. 2 hoc fit q̄n̄ cū ipetu totus vapor: vel maxima ei⁹ pars exilit subito erūpēs 2 rūpens nubē. 2 exilit in aerē. 2 pcutit ipm̄ in p̄cussiōe fortissima: 2 hic ē modus tertii tonitruū. Quarto etiā dīc Arist. qz est son⁹ q̄si humidoz sive viridiū lignoz crepantiū in igne. 2 hoc fit q̄n̄ vapor sicco ex inflāmatiōe querit locū maiorē. tūc. n. nubē cōpressam humidā dissilire facit. 2 egrediē pars ei⁹ aliq̄: sic fit saltus carbonū vñ ouoz in igne assatoz. 2 inueniē hui⁹ sile in castaneis q̄n̄ nō p̄forata 2 corrupta cortice in igne calido ponuntur. q̄n̄. n. in eis humidū icipit resolui generat̄ in eis vapor qz querēs locū maiorē resistētē testā vñ corticem dirūpit: 2 exilit de igne cū ipetu 2 strepitu magno. Di aut̄ q̄tuoz modi tonitruū sunt tm̄ ipsi⁹ vaporis icēsi q̄n̄ in hora inflāmatiōis ei⁹ p̄trabit nubes exterior. 2 cōprimi qd̄ est itra ipsas de vapore terrestri. Vaporis aut̄ qz nō est adeo vehemēns soni sunt tres. cū. n. coruscatio fit de mā vētoz calidoz

siccoz qz cōprimunt̄ in vētre nubis. 2 inflāmant̄ vehemētē inflāmatiōe. 2 adurunt̄: sunt aliq̄n̄ nō adeo fortes qz nubē scindūt: s3 cū tangūt latera nubis hūide que iaz p̄uertit̄ in pluuiaz. extinguit̄ ignis vaporis inflāmati: sic extinguit̄ ferrū cādēs in aq̄. 2 hic son⁹ ab Arist. vocat̄ sonus stridoz. 2 si egrediē aliqd de igne istud micat. 2 ille splēdor est coruscatio. a q̄busdā aut̄ vocat̄ sisinnies. eo qz sisinniedo ferrū sonat q̄n̄ extinguit̄ in aq̄. scōa aut̄ diuersitas soni ē q̄n̄ vapor itra nubē cōclusus nō est itētus: nec multū cōpressus 2 nubes p̄tinēs ipm̄ nō ē in partib⁹ suis equalr spissa. tūc. n. erūpit vapor p̄ diuersas partes nubis: q̄ sunt q̄si foramina. 2 tūc sine coruscatione fit sonus sibilariū sic cū vētus vehemēs flat p̄ foramina sibilādo. Tertia aut̄ diuersitas est q̄n̄ nubes debilr cōtinet vaporē terrestre. tūc. n. cito anteqz igni erūpit. 2 nō facit sonū nisi sufflamē: cui⁹ exufflatio ē aliquātulū restricta 2 ipulsa: sic est son⁹ folliū fabziliū. ¶ S3 p̄t queri hic si tonat q̄n̄ scindit nubes. 2 in ipsa scissiōe micat ignis siml̄ erūt tonitruū 2 fulgor. pp̄ qd̄ ḡ an̄ videt̄ fulgur q̄ audiat̄ tonitruū. Hoc determinatū ē supra in fulmē. ¶ Itē nota qz diuersificat̄ son⁹ tonitruū fm̄ diuersitatē nubiu3 in spissitudine 2 qualitate frigidis 2 calozis. ex diuersitate locoz: fm̄ qz alte sunt nubes vel demisse. qz fm̄ hoc forti⁹ sonāt 2 minus 2 magis audiunt̄. 2 nō tm̄ in hoc qz tonitruū fit erupta nube. sed etiā in hoc qz tonitruū causat̄ per extinctionem ignis in nube.

Tono nas. nui. tū. i. tonitruū facere. 2 puenit soli deo. vñ solū in tertia p̄sona dī inueniri. Inueniē tm̄ in p̄ma 2 scōa p̄sona p̄ p̄sopopeiā. i. p̄ trāslatiōez: vt tono. i. sono: vñ fortiter clamo. 2 p̄ apostrophā. Tono p̄ponit̄: vt attono as. .i. stupefacere. p̄tono nas. i. sil tonare: itono nas. i. isonare Tono 2 ei⁹ p̄posita sunt neutra p̄ter attono qd̄ ē actiuū. 2 oia faciūt p̄teritū in ui. 2 supinū in itū: s3 q̄n̄qz inueniāt̄ facere in auī. 2 in atū. fm̄ antiquos. 2 oia cor. hāc syllabā to. Et nota qz tono absolutū ē. vt de⁹ tonat. Inueniē tm̄ etiā q̄n̄qz de⁹ tonat aerē. qz v̄bū trāstitiū tūc itelligit̄ in eo. i. tonare facit. vñ tonitruo pcutit 2 mouet 2 tangit: silr Pluit super peccatores laqueos ignis. i. q̄si pluēdo subito 2 abūdāter emittit. 2 cor. p̄mā tono. vñ Esopus. Dum fortuna tonat fugituios terret amicos. Quare aut̄ tonare attribuat̄ Ioui dictum est in Iuppiter.

Tonsa in tonsus est.

Tonsilla a tonsa dicit̄ bec tōsilla le. dimi. parua tonsa. tōsilla etiā dī forpicula 2 tōsilla dī vncus ferreus vñ ligneus ad quē in litore funes nauium alliganē. vñ Ennius. Tōsillas rapiunt cōsinguunt litus ad vncos.

Tonsito tas. in tonsitus est.

Tonsortiu. a tōdeo des. dī hoc tōsortiū ty. idem qd̄ tonstri na. s. locus vbi tondeē.

Tonstricula le. dimi. parua tonstrix.

Tonstrina in tonstrix exponit̄.

Tonstrix a tōsor. or in rix. 2 iterposita t. cā euphōie dī bec tōstrix cis. vñ bec tonstricula le. dimi. 2 bec tonstrina ne. officina: vel domus vel locus in quo tondeē. vide in tertia parte in tractatu de verbo in p̄ncipio.

Tonsula le. dimi. parua tonsa. 2 cor. penul.

Tonsura a tondeo des. dī bec tonsura re. De tonsura clericoz. vide in clericis.

Tonsus a tōdeo dī tōsus sa. sum. 2 p̄ponit̄ vt intōsus sa. sū. A tōdeo totōdi tōsus derinat̄ tōso sas. frequen. a quo aliud frequē. tōsisto tas. penl. cor. Itē a tōdeo dī bec tōse se. remus. qd̄ h tōsus dī: s3 poti⁹ tonsa vñ tonsus dī palmula remi que aquā percutit. vñ 2 dī sic. qz aquā pcutit. vñ dī a tundo dis. q̄si tōsa. vel quasi tōsus. qz aquam tundat.

Tonus ni. maf. ge. i. son⁹. a tono nas. dī. 2 cor. to.

Topacius vel topacion. gēma est ex virēti genere oī color

- re resplendēs: inuēta p̄us in Arabie insula: in q̄ trogodi-
te p̄dones fame ⁊ tēpestate fessi cū radices herbarū effo-
derēt eā eruerūt: q̄ insula postea nebulis coopta: tandē ⁊ a
nauigātib⁹ est iuenta. ⁊ ob hoc loc⁹ ⁊ gēma nomē ex cau-
sa accepit. nā topasim trogoditarū lingua significationē
h̄z querētis. vñ ⁊ insula dca est topaci⁹. vel lapis dicit⁹ ē to-
paci⁹ vñ topaci⁹. vel p̄ponit⁹ a ton vñ topes qd̄ ē totus. ⁊
pacos vñ patos: vñ patios qd̄ ē color. ide topaci⁹. qz de co-
lore oīum lapidū in se h̄z. ⁊ vt dicit glo. in penl. ca. Apocal.
Topaci⁹ quo rarioz eo p̄stātioz. ⁊ h̄z duos colores ex au-
ro ⁊ etherea claritate maxime lucēs cū splēdore solis tā-
gīt superans oīz gēmaz claritatē: in aspectū suū singu-
lariter puocās aspiciētes: quē si polis obscuras si nāe re-
lings clarior ē. ⁊ nihil eo chari⁹ regib⁹ iter diuitias.
- Toparcha.** a topos qd̄ ē totū vñ loc⁹ p̄ponit⁹ cū archos qd̄ ē
p̄nceps. ⁊ d̄r hic toparcha vel hic toparchus. i. p̄nceps su-
per totū: vñ sup aliquē locuz. vñ hec toparchia chie. penl.
acuta ei⁹ ptās. vel toparchia pōt dici locus p̄ncipat⁹. vñ
tres toparchie dicunt⁹ trium locoz p̄ncipatus.
- Toparchia** in toparcha est.
- Topaci⁹** in topaci⁹ est.
- Topac⁹.** topus d̄r loc⁹. vñ topic⁹ ca. cū. i. localis. ⁊ hec topi-
ca ce. ⁊ pluralr hec topica topicoz: p̄ quodā libro: i quo
tractat⁹ de locis. Itē topos vel ton d̄r totū. vñ topicus ca.
cuz. i. totalis. vñ ⁊ p̄dict⁹ liber pōt dici topica q̄si totalis:
qz ibi de totis vel de locis oībus tractat⁹. ⁊ cor. pi.
- Topos** dicit⁹ totum vel locus.
- Toragiū** gy. i. ornat⁹ vel minutus. ⁊ dicit⁹ a torus.
- Torax** a torus p̄ culpa d̄r h̄ torax cis. i. pect⁹ vñ ps illa cor-
poris anterior q̄ ē a collo vsq; ad stomachū: quā nos dicit⁹
mus archā. qz ibi archanū sit. i. secretū quo cetera arcan-
tur. cui⁹ eminētes pulpe māmille d̄r: inter q̄s ps illa of-
sea pect⁹ d̄r. dextera ⁊ leua costē. vñ torax d̄r lorica. ⁊ p̄-
prie illa q̄ tñ extēdit q̄ toraces hoīs defendat. Job. 4. i.
Subsistere nō potuit: n̄z hasta. neq; torax. ⁊ d̄r finit actūs
singularis i em. ⁊ in a. toracē vel toraca. ⁊ actūs plalis in
es. ⁊ in as. toraces vñ toracas. vñ Virgil. Enei. ii. Telagz
trunca viri. ⁊ bis sex toraca petim⁹.
- Torcular** a torqueo ques. d̄r hoc torcular laris. vñ hoc tor-
cularē ris. i. calcatorū. qz ibi vne vñ oliue calcant⁹ ⁊ extor-
te exp̄mant⁹. Dicunt tñ qdā q̄ torcular d̄r pprie pluz quo
vne calcate exprimunt⁹. ⁊ pdu. penul. tā nti q̄s genitiui.
- Tozeuma** matis. ge. neu. est toznatura vel toznatū vas: vel
q̄gd̄ toznat⁹ ⁊ dola: siue vas siue lect⁹ siue aliud. ⁊ d̄r a
tozno nas. ⁊ ē tozeuma triū syllabaz. ⁊ cor. p̄mā. vñ p̄ru-
dētī⁹. Sulcra mero veteriq; tozeuma roze riganf.
- Torment** inis. in tormentum est. ⁊ cor. mi.
- Tormētū** a torqō ques. d̄r hoc tormētū inis. ⁊ h̄ tormētūz
ei. q̄si torqmētū. qz torquēdo mētē iuēiat. vñ ⁊ d̄r tormē-
tū q̄si torques mētē. ⁊ ē etby⁹. vñ tormēto tas. i. tormēto
afficere. vñ tormētōsus sa. sū. qd̄ ⁊ tormētōsus d̄r. ⁊ p̄paf
Et nō q̄ tormēta ē d̄r istra bellica ad dirimēda oppida
⁊ ciuitates: vñ qz torqueāt iteri⁹ resistētes: vñ qz torqant
- Toznatilis.** in tozn⁹ est. (lapides. ⁊ etiā tela.
- Tozno** nas. in toznus est.
- Toznus** a torqueo d̄r hic tozn⁹ ni. qdā istrumētū cuz quo
pasa toznant⁹. vnde tozno nas. i. tozno aptare: in gyrum
mittere: vel voluere istrumētū. ⁊ hic ⁊ hec toznatilis. ⁊
hoc toznatile penul. cor. habile ad toznandum.
- Tozofus** sa. sum. in toznus vide.
- Torpedo** a torpeo pes. d̄r h̄ torpedo dinis. i. torpoz: ⁊ pdu.
penl. nti. Torpedo ē qdā gen⁹ piscis sic dca. qz torpe-
scere faciat sigs eā viuētē tāgat. Et vt narrat Plini⁹. tāta
ē vis ei⁹. q̄ ē aura sui corpis affic mētē: ⁊ hoīs mēbra.
- Torpeo** pes. pui. pere. i. languere. pigrere: ⁊ deficere: stupe-
mutere: qdā admiratōe vñ timore affici. vñ h̄ torpoz po-
- ris.** ⁊ torpesco scis. ichoa. Torpeo p̄ponit⁹ vt ⁊ torpeo pes.
detorpeo pes. i. valde torpere: vñ a torpoze remouere: in-
torpeo pes. retorpeo pes. ⁊ binc ichoatiua cōtorpesco: d̄r
torpesco. Torpeo cū suis p̄positis ē neu. ⁊ caret supino.
- Torpidus** a torpeo pes. d̄r torpidus da. dum. i. stupidus. ⁊
comparat⁹. vnde torpidulus la. lum. i. aliquātulum torpi-
dus. ⁊ hec torpiditas tatis.
- Torquatus** a torques vel torqs dicit⁹ torquatus ta. tum. i.
torque ligatus vel ornatus. ⁊ binc qdam roman⁹ dictus
est torquatus. qz singulari certamine quendam gallum
deuicit: eiq; torquem aureum abstulit.
- Torqueo** ques. torfi suz. vel tortū. torquere. i. cruciare. Et
torquere. i. flectere: voluere vñ mittere: iaculari. Torqō
p̄ponit⁹ vt abstorqueo ques. distorqō ques. extorqō: itor-
queo: obtorqueo: p̄torqueo: retorqō. Torqueo ⁊ ei⁹ p̄po-
sita actiua sūt. ⁊ faciūt p̄teritū in si. ⁊ supinū in suz. vel in
tū. vñ torsores ⁊ tortores: torsio ⁊ tortio: ⁊ torsus ⁊ tort⁹.
Itē a torqueo deriuat⁹ h̄ torqs hui⁹ torqs mas. ge. ⁊ hec
torques hui⁹ torqs fe. ge. i. ligamē tortū: vñ aureus circu-
lus circa collū. a collo vsq; ad pect⁹ descēdēs. sic dicit⁹. qz
tort⁹ sit. ⁊ ē ornamētū viroz. Et scias q̄ torqs mas. ge. est
magis in vsu fm grāmaticos: s̄z hec torques in fe. ge. se-
pius inuenit⁹ in theologia. vñ Judi. 8. Preter torques an-
reas cameloz. Nota h̄ vsus Grecis. Pectoris est spinter
p̄pe pariterq; monile. Ornatus colli sunt torquis: auris
inaures. Anulus est manuū: sunt armille scapularz. Atq;
perichelides exornant brachia nimphis.
- Torquis** in torqueo ques. est.
- Torrens** tis. in torreo res. est.
- Torreo** res. rui. tostū torrere. i. vrere: assare: siccare: crema-
re. vñ vertere siue soluere. Theodolus. Etbioptū terras.
iā feruida torruit estas. Torreo cuz suis p̄positis siq; h̄z
actiua sūt. ⁊ faciūt p̄teritū in rui. ⁊ supinū in tostū. iuenit⁹
ēt torritū. De significationib⁹ de torreo. consuevit dici.
Qui torret: voluit: siccatur: crematur: assatur. ⁊ vrit. A torreo d̄r
h̄ torrés tis. fluii vñ aq̄ veniēs cū ipetu ex ibrib⁹ repēti-
nis magnum habēs incremētū: s̄z adueniēte estate calorē
solis torrescit ⁊ arefcit. ⁊ deficcatur. vñ ⁊ sic dictus est. qz
pluuia crescit in hyeme. siccitate in estate torrescit ⁊ hoc
rescit: cui greci ab hyeme nomē dederūt. nos ab estate.
illi a tpe quo crescit. nos a tpe quo siccat⁹. Prop̄ha. Con-
uerte dñe captiuitatē nostram: sicut torrés in austro.
- Torresco** scis. a torreo res. addita co. fit torresco scis. icho.
quod accipitur improprie quandoq; in passiuā ⁊ absolu-
ta significatione. i. arefcit.
- Torriculus** li. diminutiuum paruus torris:
- Torridus** a torreo res. d̄r torridus da. dū. i. velox vñ tost⁹.
Et p̄parat⁹. vñ in hymno. Cui⁹ corp⁹ sanctissimuz in ara
crucis torridū. vñ hec torriditas tatis. ⁊ cor. penul.
- Torris** a torreo res. d̄r h̄ torris hui⁹ torris lignū semiustū
tractū a foco. ⁊ extinctuz. Itē ⁊ hic titio onis. s̄z sic dicit⁹
ēt in igne dū ardet. ⁊ d̄r simplr titio a torreo q̄si torritio
Amos ca. 4. Et facti estis q̄si torris rapt⁹ de icēdio. Za-
cha. 3. Nunqd̄ nō iste torris erutus de igne est.
- Torsores** i. tortores vñ cruciatores: a torqueo es. dicit⁹.
- Torta** a torqueo d̄r hec torta te. vñ tortula le. diminutiui
qdā genus cibi vel panis: qd̄ vulgo ita dicit⁹.
- Tortilis** a torqueo ques. dicit⁹ hic ⁊ hec tortilis. ⁊ hoc tile.
penul. cor. vnde tortiliter aduerbium.
- Tortula** le. diminutiuum in torta est.
- Tortores** idē est qd̄ torsores: a torqueo sum. vel tum.
- Tortuosus** a tortus d̄r turtuosus sa. suz. flexuosus vñ iniu-
riosus extra rōnem. Et p̄parat⁹. vñ tortuositas tatis.
- Tortus** a torqueo dicit⁹ hic tortus tus. i. corrisio vel iniu-
ria. ⁊ tortus ta. tum.
- Torus** a torqueo dicit⁹ hic torus tori. i. deflectio. ⁊ pulposa

extantia carnum sicut circa culum et brachia. et dicitur sic: quia ibi viscera torta videantur. unde torosus sa. sum. i. pinguis et toris plenus: et superbus. Et comparatur. unde hec torositas tatis. Inuenitur etiam thorax pro lecto: sed tunc aspiratur. De quo dixi in suo loco.

Torvus. a torqueo ques. dicitur torvus ua. uum. i. crudelis: terribilis: quia sit torto vultu. Et comparatur. et inde hec toruositas tatis. Et componitur inde proteruus.

Tostus. a torreo res. rui. tostus dicitur tostus sta. stum. i. affatus perustus: pistus: siccatus. et comparatur. Quia autem dicitur tostus quasi torridus etymologia est.

Tot ois ge. numeri pluralis: et idecl. et dicitur a ton vel a topos quod est

Totalis in totus vide. (totus, totidem. i. eiusdem numeri. et est indecl. omnis ge. pluralis numeri. Et componitur a tot et idem. et cor. ti.

Totiens aduerbium numeri: et dicitur a tot.

Totondi exponitur in tondeo des.

Totus. a tot dicitur totus. et pertinet totum ad magnitudinem ut totum corpus. scilicet omne ad multitudinem: ut ois homo. Item ois in diuersis partibus ponitur: totum sine partibus dicitur esse diuersis: nec a parte integratur dicitur totum in rem nois cui adiungitur: sed nullam eius partem comprehendit: ut totus fortis. i. fortis et quilibet eius pars. Omne vero quilibet re nominis cui adiungitur comprehendit. et producit. unde quidam. Mādere sic totum melius quam pandere vultus. unde hanc et hec totalis et hoc le. et a datiuo totali addita tas. fit hec totalitas.

Toxicum ci. in taxus exponitur.

T ante R

Trabilis. a trabs deriuatur hanc et hec trabilis et hoc le. quod est trabis: vel quod pertinet ad trabem. et hec trabilis lis. i. trabs.

Trabaria. a trabs dicitur hec trabaria rie. nauis longa et stricta. Trabarie dicuntur minute naues que ex singulis trabibus canantur: que aliter littorarie dicitur: vel canduce ex ligno vno canate et facte. et dicuntur canduce: quia a quatuor vltimis ad decem homines capiant.

Trabea. a trans beo dicitur trabea bee. genus vestis imperialis qua soli imperatores utebantur: quasi trans bea: quia ultra alios beatum designabat. unde trabeatus. tum. i. trabea indutus. unde legitur quod dominus noster fuit indutus trabea carnis. i. regia vestis carnis. Trabea etiam dicitur porticus tecta trabibus. et producit. penul. trabeatus. unde Quid. iz. lib. Meta. Dignior est qualis trabeati forma quirini.

Trabeatus in trabea est. Trabecula li. dimini. pua trabs.

Trabs. a trabo bis. dicitur hec trabs trabis: quia ab vno pariete trahitur ad alium. vel trabs dicuntur a transuerso: quia in transuerso posite utrosque parietes contingunt et continent. yeteres etiam hec trabses pro trabs dicebant.

Tracia in tray est.

Tracon conis. est meatus subterraneus. Unde quidam. Terrarum tracones: aialia dico dracones. Unde quidam putauerunt debere dici in psalmo. Dracones et omnes abyssi. sed tracones dicitur communiter per t. et cor. co.

Tractabilis. a tracto tas. dicitur hanc et hec tractabilis et hoc le. quod de facili potest tractari et duci. unde tractabiliter aduerbium. Et componitur: ut hic et hec intractabilis et hoc bile. unde intractabiliter aduerbium.

Tractatus. a tracto tas. dicitur hanc tractatus. sermo altera egens persona. Tractatus autem spualiter fit ad seipsum: verbum autem ad omnes. Unde dicitur. Verbum fecit ad populum.

Tracto. a trabo bis. traxi ctu. tu. u. in o. fit verbum frequens. quod videtur distare a significatione sui primitiuo: scilicet penitus non distat. nam quod aliquid tractat quodammodo illud trahit. Est. n. tractare inuicem frequenter huc et illuc trahere. et tractare est ad libitum trahere. Tracto componitur: ut tracto tractas: quod et detracto tas. inuenitur. i. simul tractare: vel manus tractare et palpare. quod componitur: ut detracto tas. i. ante detractare:

vel ante detractationem delectari: consueta manibus palpare: detracto tas. quod et detracto tas. dicitur. i. dedignari: recusare: negligere: detinere: vel detrabere. Pertracto ctas. i. perfecte tractare. Obtracto tas. i. detrabere: maledicere. Retracto tas. i. iterum tractare tractata: quod et retracto inuenitur. Tracto et eius composita sunt actiua. Et a trabo traxi tractum deriuatur tractus. et hanc tractus hanc tractus: et tractus aduer.

Tractus in tracto tas. est. (id est lete.

Traditio onis. dicitur a trado dis. vel ab hoc genitio traditi addita o. fit hanc traditio. Aurora. Tamen non loquens traditio breui.

Traditor in trado dis. est.

Trado. a trans et do das componitur trado dis. tradidi ditum. et abycit ns. et est tradere proderere: dare: vel transferre. unde versus. Qui tribuit tradit: tradit iniquus homo. unde hanc traditor toris. i. proditor: ut Judas est traditor. i. dator.

Traduco. a tras et duco cis. componitur traduco cis. et abycit ns. unde in psal. dz dicitur. Qui traduxit populum suum per desertum. Et in Math. ca. Joseph cum esset iustus et nollet eam traducere secundum glossas veterum. et greci hanc ppalare: et redit in idem. Quod enim manifestatur quasi de tenebris ad lumen traducitur. Item traducere. i. ultra ducere. et producit. du. Et inde traductus. ta. tum.

Traductio. a traduco cis. vel a genitio traducti addita o. fit hanc traductio onis. i. ultra ductio: propalatio: siue manifestatio. Unde Sap. ca. z. Factus est nobis in traductione cogitationum nostrarum. Glo. Cogitationes nostras traduxit in lucem. Item mors dicitur traductio quia homines ab hac vita traducuntur. unde Sap. xi. Qui cum minuerentur in traductionem infantium occisorum etc. Item traductio est quidam color rhetoricus. Vide in tertia parte in cap. de coloribus rhetoricis.

Tradux. a tras et dux componitur hanc tradux ducis. vel potest deriuari a traduco cis. et est tradux ppago. Quod est per originalem partem quod ad am comissit inuenitur: quia ab ipso in posteros fuit translatus: sicut de patribus filii ppagantur. et cor. penul. genitio: scilicet duco cis producit. pma. Vide de hoc in dux. Papi. vero sic dicitur. tradux ex altero ducta ppago: radix: vel origo. Sed potest quiri an aie rationales sint ex traduce. i. ex ppagatione ducte vel origine ex altero: ut patet. scilicet aia filii ex aia patris origine habeat: Ad hanc intelligendum scias quod ex traduce sunt due partes: ex ppositio: et traduce casus ablatiuus. Item nota quod traductio duo importat: originem. scilicet et diuisionem. Non enim ignis generatur ab igne generante: nec traduci potest dicitur. Sicut nec lignum diuisum in partes dicitur quod eius vna pars ab alia traducatur. unde traductio pprie dicitur in generatione aiaorum quod est per decisionem seminis. et ideo non potest dici traduci ab aliquo illud quod ab eo origine non habet: nec diuisionem recipit. Diuisum autem aliquid dupliciter. scilicet per se ut corpus: et per accidens ut forma corporalis materie impressa. Alia autem rationalis nec corpus est nec virtus corporalis: quod ipsa sua operatio ostendit: quod sine corpore est. et ideo traduci non potest per modum diuisionis. et in hoc consistit ratio Aristoteli. in. i. lib. de animalibus. Vult enim quod quorum principiorum operationes sunt sine corpore illa principia non traducantur per semetipsum. Sicut etiam patet quod nullo alio modo origine potest habere aia filii ex aia patris. aut enim hoc esset: quia intellectus filii ab intellectu patris oriretur mediante virtute generatiua et formatiua: aut immediate. Primum est impossibile: quia effectus non potest esse immaterialior sua causa. unde cum virtus generatiua sit potentia materialis non potest eius actio ad formam immaterialem terminari. Secundum etiam esse non potest ut alibi probatum est. unde reliquit quod principium originis aie rationalis sit aliquid principium separatum. et hoc quod dicitur et a phisicis et a theologis. Unde dicitur Aristoteli. in. iz. de animalibus quod intellectus ab extrinseco est. Et ultimo Eccl. dicitur. Donec spiritus reuertatur ad dominum quod dedit illum. vide in aia: et in ex traduce: et in origineus.

Tragedia. oda quod est cantus vel laus componitur cum tragos quod est hircus. et dicitur hec tragedia die. i. hircia laus: vel hircinus cantus: vel fetidus. Est enim de crudelissimis rebus: sicut

g patre vel matre interficit vel comedit filium vel eorum
 so. et h. vñ et tragedo dabit hirc. s. aial fetidum: non quod non
 hret aliud dignum pmiu: sed ad fetore materie designan
 du. Et inde tragedus da. du. et h tragedus di. penl. pdu.
 tragedie scriptor. et hic tragicus ca. cu. Itē a tragedia dī
 tragicus ca. cu. Et differunt tragedia et comedia: quia come
 dia puatorum hominum pertinet scā: tragedia regū et magnatū.
 Itē comedia humili stilo describitur tragedia alto. Itē co
 media a tristibus incipit: sed cum letis desinit: tragedia ecōtra
 rio. vñ i salutatorē solem mittere et optare tragicū pnci
 pius: et comicū finē. i. bonū pñ et letū finē. et pdu. penul.
 tragedia. Vide i comedia. pot tñ eē breuis i vsu. vide in
 Tragedus in tragedia est. (facio cis.
 Tragelophus. Tragos quod est hircus componit cum lophos quod
 est ceruus quod est eiusdem speciei sit cum ceruo: villosos tñ ha
 bet armos vt hirci et meta barbata. et dicitur tragelophus
 phi. penul. cor. i. hircoceruus. (loris.
 Tragma matis neu. ge. idē ē quod vile munus: vel modici va
 Tragicus ca. cu. penul. cor. dī a tragedia. et est tragicus idē
 quod tragedus vel ad tragediam pertinens.
 Tragiopa pe. est avis maior aquila.
 Tragos grece latine dicitur hircus.
 Tragula. a trabo bis. dī hec tragula le. genus teli.
 Tragū. a trabo bis. dī hoc tragum gi. genus retis piscato
 ry: quod aliter verriculū a verrendo dicitur.
 Traba be. genus est vehiculi a trabedo dicta: quia rotas non
 habet. vnde a trabo bis. dicitur. Paral. pmo lib. cap. 20.
 Secit super eos tribulas et trabas.
 Trabo bis. traxi tractum: quod componit: vt abstrabo bis. xi. i. in
 alia parte trahere: lacera: abscōdere: attrabo bis. i. adtra
 here: adbreuiare. Lōtrabo bis. i. colligere: strigere: ad
 breuiare: durtare. Distrabo bis. i. diuersas partes trahere:
 diuidere: dilaniare: vel a se remouere: vedere: vel do
 nare. Detrabo bis. i. post dorsus alicui maledicere. Itē
 dtrahere. i. expoliare: auferre. extrabo: ptrabo: ptrabo:
 retrabo: subtrabo. et est subtrahere: maledicere: vel sub
 tus vel latenter vel paz vel post trahere: diminuerē: au
 ferre. et ab his oib⁹ descendit frequē. Trabo et ei⁹ cōposi
 ta sunt actiua: et faciūt preteritū in xi. et sup. in ctū. nā de
 finētia in ho. aspiratū faciunt preteritū in xi. et sup. in ctuz.
 vt trabo traxi tractum: vexo vexi ctum. fm. Puf.
 Traiectio onis. in traycio est.
 Traycio. a trās et iacio componit traycio cis. ieci. cere. ctū. et scri
 bitur p duo i. quia a q̄ ē in iacio mutat i i. et abycif de trās ns.
 et ē traycere vltra iacere: vel pforare: vel trāffigere. vñ
 traieci⁹ ta. tñ. traieci cte. cti. et idē addita o. fit hec traie
 ctio. i. vltra iactio. et ponit p mercium trasportatōe. Ecclē.
 37. Cū negociatore de traiectōe: cū emptore de veditōe
 Trama. a trabo bis. dī hec trama me. quia p telam (tracta.
 trabat. est vō filuz inter stamen discurrens. Trama dī ē
 quoddā instrumentū textricū quod inaequale est.
 Tramaricia. a trabo bis. dicitur hec tramaricia cie. quedā
 arbutula: quia trabat errorem. Nam in quibusdam lo
 cis ea terre distinguuntur.
 Trames. a trabo bis. dī h trames mitis. via parua et trans
 uersa p agrum. et dī a trabo: quia trabat de publica via. vel
 dicitur a transmitto tis. quia transmittat vsq; ad alia partes
 agri. vel dī a transuerto: quia per trāsuersum ducat. et cor.
 penul. genitiui transmitis. (vestimēti
 Tramis. a trabo bis. dī hec tramis h⁹ tramis extrema ps
 Tramoseric⁹. a tramo et seric⁹ componit tramosericus ca. cu.
 penul. cor. i. hīs tramā sericā. vnde hec tramoserica ce.
 qdā vestis lineo stamine: sed trama serica.
 Trano. a trans et no. nas. componit trano nas. vñuz neu. i.
 vltra no. vel nato vel trāseo. sed proprie de mari dī.
 Trangllus la. lū. i. getū: lucidū: puz. et dī tranglluz. i. tran

siens gere: et pertinet proprie ad mare sicut serenū ad celuz:
 sicut dixi in sereno nas. et a gō tranglli addita tas dī h
 trangllitas tatis. et scribitur p geminū l. vñ penul. pdu. in
 tragllus. Qui. ep. Nec nisi trangllo brachia crede mari.
 Trans sicut dicitur p rī. in tractatu prepositionū quā cōponit
 cū dictōe incipiēte a d. vel n. vel i. consonāte: abycif ns.
 vt traduco trado trano traycio. In alijs autē pponib⁹ re
 manet integra. vñ vsus. Si cōponat trans lra nulla mo
 uef. Trano traycio trado traduco remotis.
 Transactio onis. in transigo gis. est.
 Transalpinus. a trans et alpinus componitur transalpin⁹
 na. num. i. vltra alpes existens. et inde trāsalpinoz naris.
 idest vltra alpes ire. et producit pi.
 Trāscēdo. a trās et scādo dis. cōponit trāscēdo dis. di. sus.
 et abycif s. et scribitur p vñuz s. quia nec ante cōsonantem nec
 post consonāte debet fieri geminatio cōsonātis: vt asfo:
 ascēdo: trāscēdo: nisi altera illaz fuerit ligda: vt suppli
 co: supprimo. Et est trāscēdere vltra scandere.
 Trāseo. a trās et eo componit trāseo is. iui. itū. are. i. vltra ire et ē
 s. de p⁹ syllaba: quia ppositio dī syllabari p se. et facit futu
 rū idicariū in bo. vt trāsibo: et in am iuenit trāseam.
 Transfero. a trans et fero componit transfero trāstuli trā
 slatū transferre. i. vltra ferre: vel de vno loco ad aliū fer
 re. vñ trāslatus ta. tum. i. traduct⁹ sine vltra duct⁹: trās
 portat⁹. et h trāslator tozis. et dicitur trāslatores quod de vna
 lingua trāserūt in alia: et fuerūt plures interpretes siue
 translatores. Vide de hoc in interpretes.
 Transfiguro ras. produ. gu. vide in figura.
 Transfretio. a trās et fretum componit transfretio tas. tan
 tare. i. vltra fretum ire: mare transfre. cor. fre. et scribitur
 per vnum f. quia s. non mutatur ibi.
 Transfuga. a transfugio gis. dī hic et hec transfuga ge. qui
 de vno exercitu fugit in alius: et cor. fu. vnde transfuge
 siue nomen siue verbum cor. fu.
 Trāsgredior. a trās et gradior componit trāsgredior ris. gres
 sus sum. gredi. i. vltra gradi: puaricari: vñ deponē.
 Transgulo las. in gulo las. est.
 Trāsgo. a trās et ago componit trāsgo gis. egi. actū. trāsgere
 .i. vltra agere vltē decidere quā actōez trāfire. Itē trā
 sfigere. i. pōere. vñ trāsgēs pncipiū quod capit oēs sui vbi
 significatōes. et h trāfactio: quā sic in iure diffinit. Trāsa
 ctio ē de re dubia et lite incerta necdū finita gratuita pa
 ctio. Nā vt dī codice d trāfactiōib⁹: lege. trāfactio. nullo
 dato vel retēto seu pmissio minime pcedit. Et dī trāsa
 ctio quā actōis trāficio: eo quod q trāsit et recedit ab actōe: et
 sic scā cōpositōe cessat strepit⁹ litis: et cor. penl. trāsgo.
 Transitio. a trāseo is. vel a genitiuo transiti trāfite trāfiti
 addita o. fit hec transitio onis. i. vltra itio. Item trāficio
 est qdam color rhetoricus: de quo dixi in tertia parte: in
 capitulo de coloribus rhetoricis.
 Trāfit⁹. a transeo is. dicitur h trāfit⁹ tus. tui. et trāfit⁹ ta. tū.
 penul. cor. et sic itum. et trāfituz cor. i. Deu. ca. 4. Transi
 to iordane. Item Act. 19. Transita macedonia.
 Trāslatio. a trāffero vlt a gō trāslati addita o. fit h trāsla
 tio onis. i. vltra latio: trasportatio. Itē trāslatio. i. expō
 sentētie p alia linguā. An trāslatio sp faciat deriuatōez.
 vt a theos de⁹: dixi in. 3. pte in ca. de spēb⁹ noīuz quā i pñ
 Translatoz tozis. in transfere est. (cipio.
 Transmeo as. exponitur in meo as.
 Trāsmigro. ex trās et migro gras. componit trāsmigro as. aui.
 are. i. vltra migrare: trāfire. Psal. Trāsmigra i mōtē sic
 passer. et cor. p mā migro nāliter. vñ trāsmigro as. penul.
 grauat: lz in aliquibus ecclesijs acuat. Vñ Zozimas de
 maria egyptiaca Deu ingt qd tētani quo qualis: et vnde
 migraui. In versu tñ migro habet primā cōmunem.
 Transstrū. a trāsuerto tis. dī hoc trāstrū stri. et dicitur trāstra

tabule vbi sedent remiges: qz in trāsverso nauis sunt po-
site. Ezech. 27. Trāstra tua ferūt tibi ex idico eboze.
Transuado. a trans et vado dis. componit transuado das.
dauī. dare. i. vltra vadare: transvadum ire: vel trans va-
dum ducere. et corripit va.
Trapeta. a tero ris. dī hec trapeta te. et h^o trapetū ti. i. mola
oliuaria. s. vbi oliue terūt: vlt incus numularioꝝ. vlt vas
i quo herbe terūt. et dī trapeta q̄st terepeta: qz assidue
petit vt terat. et ide hec trapezia zie. mēsa numularioꝝ.
vñ h^o et h^o trapezeta te. in eodē sensu. s. numulari^o. vlt mē-
sari^o: qz pecuniā sup mēsaꝝ dīnumerat. Grego. in bome.
epiphāie. Trapezetas multaz gētiū puicie ignorāt.
Trapezeta te. et trapezita te. etiam inuenitur. Uide in tra-
peta. et producit penultimam.
Trax cis. cōis gene. dī a trux. et dicunt traxes a morib^o q̄st
truces. crudelissimi enim fuerūt. Uel traxes dicti sunt
quasi tyriaces a filio Japhet q̄ dicit^o est tyras: a quo orti
sunt et nominati. vnde hec tracia. et hinc mō h^o et hec trax
tractis: et h^o et hec tracensis et hoc se. et traciūcia. ciūz. pro
quo sepi^o inuenit traciūcia. ciūm.
Tredediz oīs ge. plālis nūeri ideclinabile. et p̄pōit a tres et
Trededimus in tredenus est. (decez.)
Tredenarius in tredenus vide.
Treden^o. a tredediz dī treden^o na. nū. et tredenari^o ria. riū.
et h^o tredēari^o ry. et trededim^o ma. mū. et trededies aduer.
Tremisco scis. in tremo est. (et pdu. de.)
Tremissis sis. mascul. gene. est tertia pars solidi. et dicitur
tremissis: qz ter missis solidum faciat. vel est nomen vn-
cie certi ponderis et quantitatis.
Tremo mis. mui. mitū. mere. vnde tremēdus da. dū. et tre-
mēdus da. dum. silis trementi. et h^o tremoz moris. vñ
de tremozosus sa. suz. Et cōparat. Tremo cōponit cuz
facio: et dī tremefacio cis. et cū fio: et dī tremefio fis. Itēz
a tremo coponit contremo mis. extremo mis. intremo
mis. Et hinc inchoa. cōtremisco: extremisco: intremisco.
Itē a tremo mis. addita co. fit tremisco scis. inchoa. i. in-
cipio tremere. Dan. 6. ca. Tremiscāt et pauēat deū danielis.
Tremo et ei^o p̄posita neu. sūt et faciūt p̄teritū in mui.
et sup. in mitū. et cor. hāc syllabā tre. vñ in Aurora dī. Si-
gna decē p̄barao tremuit siccū mare fluct^o. et est tertia
diugatois tremo. vñ cor. penl. ifinitiuū. vñ in psalmo dz
cor. me. Qui tāgit terrā et facit eaz tremere. Itē Isa. 66.
Qui tremitis ad v̄bū ei^o: penul. cor. Itē sup. tremitū.
Tremulent^o ta. tuz. i. tremore plenus. Et cōparat tremu-
lent^o tior. tissim^o. et p̄ponit a tremo et lētos qd est plen^o.
Tremulus. a tremo mis. dī tremulus la. lum. vnde tremu-
lo las. i. tremere et trepidare. et cor. mu.
Trena. a treneo nes. dī h^o trena ne. lamitatio. sic. n. hymn^o
est cāticū leticie et landis. ita trena ē cāticū lamiti et fune-
ris. vñ tren^o na. nū. i. lamētabil. et trenosus sa. suz. i. lamē-
tuosus. Et vtrūqz cōparat. et trenic^o ca. cuz. i. luctuosus.
Itē hi treni noꝝ. dī: vt Treni hieremie. i. lamētatoes.
Trenar^o. a trēa dī h^o trenar^o ri. et in plāli h^o trenara. naroz.
mōs siue vallis vbi descēsus est ad inferos. et sepe ponit
p̄ ipso descēsu ad iferos: et p̄ inferno vbi nō est nisi flet^o
et lamētatio. vñ trenari^o ria. riū. Et scias qd qdā p̄ eodez
mōte dicunt h^o trenari^o: sed male. et cor. na. trenarus.
Treneo in lamētoꝝ taris. ē. Trenic^o ca. cū. in trena est.
Treni noꝝum. trenis. in trena est.
Trepido das. dauī. datū. dare. i. formidare. Propbeta. Il-
lic trepidauerūt timore. vñ trepidus da. dū. i. timid^o. Et
p̄pat. Trepido das. cū suis p̄positz siq̄ hz neu. sūt. et cor.
Tressis. as assis pro obolo cōponitur cuz tres: et dī h^o (pi.
tressis huius tressis. i. tres oboli: vel precium trium obo-
lorum vel trium assium appreciatus.
Trenga ge. scriptio regalis vlt securitas. vñ trengo gas. i. se-

curare: pacificar e: trengā facere. et h^o trengari^o ry. q̄ treu-
gas fac̄ iter aliquos. et trengari^o garia. riū. ad trengā per-
tinēs.
Trengarius in trenga est.
Triambos. i. triumphus vel iudicium triplex.
Triangulus. a tris qd est tria: et angulus componit triāgu-
lus. la. lum. i. tres angulos hñs. vnde triangulat^o ta. tuz.
idē et substātie dī triangulus pro tali figura.
Triari^o. a tris dī triari^o ria. riū. sup tres cōstituit^o: vel q̄ ter-
tio loco p̄stituit i exercitu. Idē et portitoꝝ signoꝝ dī.
Trias adis. semi. gene. a tris dicitur.
Tribrac^o ci. ē qdā pes p̄stās ex trib^o breuib^o syllabis. et p̄po-
nit a tris qd ē tres et brachos qd ē breue: q̄st p̄stās ex tri-
b^o syllabis breuib^o: vt dñs. vñ vsus. Pes ē tribrac^o bre-
Tribula le. in tribulū est. (quib^o postulat ire trib^o.)
Tribul^o. a tribu dī h^o et h^o tribul^o et hoc le. i. d eadē tribu. et p̄-
du. bu. vñ Doza. i. epi. Ut cū pilleolo soleas p̄nita tribu-
lis. et ide cōponit: vt p̄tribulis le. S; tribulo las cor. bu.
vñ qdā. Nō hoies tribules: quos tu scis esse tribules.
Tribulo las. vel tribuloꝝ laris. in tribulum est.
Tribulū. a tero ris. dī hoc tribulū li. qd et h^o tribula le. iue-
nit instrū quo fruges terūt. vñ Paral. p̄ lib. ca. 20. Sec̄
sup eas tribulas et trabas. et h^o tribulus li. gen^o spinaruz.
Sen. 3. Spinaz et tribulos terra germinabit tibi. et dī tri-
bulus q̄st tāgētes se tribulās. et ē etymo. et sic a tero ris. et
a tribulus dī tribulo las. laui. lare. i. tribulatōez inferre
vel pati. et tribuloꝝ laris. in depo. ge. in eodez sensu. vnde
h^o tribulatio. i. p̄secutio: aduersitas. Uide in tribulis.
Tribunal. a tribun^o dī h^o et h^o tribunal^o et h^o le. et h^o tribunal
vel tribūale lis. sedes tribunū: vlt loc^o in alto p̄stituit^o. vñ
vniuersi audire p̄nt. et dī sic a tribuo is. qz ide a sacerdo-
te p̄cepta viuēdi tribuunt. Uel a trib^o tribunal: qz trib^o
ad illā sedē cōnocent. et pdu. penul. tam nti qz gti.
Tribun^o. a tribuo is. dī tribun^o ni. qz militib^o vlt plebi iura
vlt opē tribuat. vñ tribūci^o cia. ciū. et h^o et h^o tribunal^o et h^o
le. et h^o tribūat^o tus. dignitas vel officiū tribunū. Itē a tri-
buo dī h^o tributū ti. Uel dī tributū vlt tribun^o a trib^o: qz
p̄ singulas trib^o tributū exigebat: sic nūc p̄ singula terri-
toria: et cui p̄soluebat tribun^o dicebat. vñ q̄ legit tributū
tribun^o et dī fm bug. Sed in Grecis. dī. At q̄ trigita sub
se tenet ille tribun^o. Quicqz tributa legit ille tribun^o erit.
In p̄ aut Nach. ca. 3. dī. Et post hec p̄stituit Judas du-
ces ppli: tribūos: et cēturiōes: et p̄tācōtarchos: et decurio-
nes: vbi dī glo. Tribūos appellat illos q̄ mille militib^o
p̄erāt: quos greci cyliarchos vocāt. Cēturiones q̄ cētuz.
P̄tācōtarchos q̄ gnāgita. Decuriones q̄ decē. vñ vsus.
Mille tribun^o hz: grece cyliarcha vocat. Cēturio cētū:
bis gnāqz decurio dūc. At gnāginta p̄tācōtarch^o hēbit.
Et p̄ponit tribun^o cū gto plebis: et dī tribunūplebis. h^o
tribūplebis. Et scias qd aliud ē tribunūplebis in cōpo-
sitōe: et aliud extra p̄pōnē: qz extra cōpositōez pōt veni-
re p̄ tribūo cuiuslibz plebis: sed in p̄positōe tribunūple-
bis v̄it p̄ illo solo q̄ hēbat tribūatū i plebe romana.
Tribus. a tris dī hec trib^o h^o trib^o: et desinit datiu^o et abla-
tiu^o plural in vbus: vt tribub^o: sed ablatiu^o h^o nois tres
facit in ibus: vt trib^o. et dī trib^o p̄genies a tris: qz in p̄nci-
pio romani trifarie fuerūt a Romulo dispartiti in sena-
tores: milites: et plebeios: sicut dixi: in populus.
Tribunarius in tributum vide.
Tributum. a tribu dicit tributum aduer. penul. pdu. i. per
singulas trib^o: vel de tribu in tributum. Dozati^o in sermo.
Primoꝝes ppli arripiūt populūqz tributum.
Tributum. a tribuo is. dī hoc tributū ti. vel dī a tribu fm
Itē eo qdāte p̄ singulas trib^o exigebat. sic nūc p̄ singula
territoria. Sic aut in tres partes diuisum fuisse populū
romanū p̄stat: vt q̄ p̄cerāt in singulis partib^o tribūi di-
cerent. vñ et sumpt^o quos dabāt ppli tributa noiauerūt

De hoc et dixi in tribun^o fm^o Du. q^o q^osi idē dīc. Que autē
dīntia sit iter tributū et vectigal dīcēt in vectigal. Itē a
tributū dī tributari^o ria. riu. q^o soluit et dī tributū.
Trica. a tero ris. dīcēt hec trica ce. i. deceptio. et trica. i. me-
retrix. et trica. i. impedimentū. et trica. i. moza. et trica. i. ra-
dix. et trica dīcēt capillozum. Uide in trico.
Tricesimus ma. mum. in triginta est.
Triceps cipitis. habens tria capita. Uide in caput.
Trichoz. tris cōponit cū chorus. et dī hoc trichoz ri. et hoc
trichozū ry. i. locus iuxta ignē causa pādū hīs tres ca-
meras vel absidas. et cor. illā syllabam cho.
Tricies aduerbiū numeri. i. triginta vicib^o. a triginta dī.
Tricliniuz. Line grece latine dī lect^o. et vtiē in latinū. et dī
h^o clin^o ni. i. lect^o. Et pōit cū tris. et dī hoc tricliniū ny. i.
dom^o trina sessione cōiuuantū ordinata. Solebant enī
antiq^o in clinis comedere. et tres lectos vel tres ordines
lectoz disponere. in vnoquoq^o loco comedebant dīs et
dīa. in secūdo familia. in tertio hospites. et talis dom^o di-
cebat^o tricliniū. Et cōponit. vt architricliniuz.
Trico. a trica capilloz dī trico cas. caui. care. i. decipe vel
spedire vel demorari. Vñ qdā ad beatā mariā dicētez.
Quō fiet istud. qm̄ vix nō cognosco. ingt. Quid vitā itri-
cas in mūdo. Item tricare. i. tricas capilloz facere. et est
ybū pīnēs ad mulieres q^o tricāt crines suos quos i tres
ptes diuisos subtilr plicāt et inuoluūt. et h^o iuolutio tri-
ca dī. q^osi capiens tres partes criniū. Et ide detrico cas.
vñ Eccl. 32. Et hora surgēdi nō te trices. i. nō sis piger. vñ
nō facias morā in pōnēdo capillos sic mulieres faciūt.
vel nō sis mollis et effeminat^o. qm̄ debes strēnue opari.
Alia lra inuenit in biblyz correctis. Hora surgēdi nō te
tristes. vñ dīc glo. Rabāi. Admonet ne sim^o tristes vel
tardi in disciplina et meditatōe sapie. p hoc q^o dīc. Ne si-
m^o tristes expōit qd dīc. Nō te tristes. p h^o vō qd addit.
Uel tardū vt innuere q^o i alia lra ibi iueniat. Nō te tri-
ces. Quidā vō dīcūt q^o tetrices ē ibi vna dictio. sic dixi i
tetric^o. **Trico** pōnit. vt **trico** cas. **districo** cas. i. dissol-
uere. expedire. **Extrico** cas. i. expedire. exoluere. apire.
Intrico cas. i. impedire vel inuoluere. imutari. **Retrico**
cas. i. itez tricare vñ tricā soluere. **Trico** et ei^o pposita sūt
actiua. et pdu. tri. In Hecismo aut pōnūt isti vsus. Im-
pedit itricat necnō inuoluere signat. **Extricat** sapit ex-
pedit aut apit. Et i **Thobia** dī. Si q^ora^o honor onus nu-
Tricolor lozis. in color lozis. vide. (trice^o honoz.
Tricolos vel **tricolon** in calon exponitur.
Tricuspis. Luspis pōit cū tris. et dī h^o et h^o tricuspis pidis.
vt tricuspis linea q^o hz tres cuspides. Et scias q^o nullum
nomē dīsnēs in is. pōt eē ois ge. in ntō casu. vñ tricuspis
est cōe duoz genez tm̄. sed obycit^o hoc. qz inuenit cuz
neu. ge. vñ Quid. Positoq^o tricusptide telo mulcet aqs.
Ad hoc respōdet **Prif.** q^o p figuram recipit neutrū.
Tridens. a tris et dens pōnit h^o tridēs dentis. qd aliter dī
fuscina et creagra. q^osi tres habēs dentes. vñ furca cū tri-
bus dentib^o. vel aliqd simile pōt dīci tridens.
Tridental. lis. a tris et dens cōponit hoc tridētal. lis. qdā
vas quasi tres pinnas sicut tres dentes habens.
Tridie aduerbiū a triduum dicitur.
Triduum. a tris et dies componitur hoc triduum dui. i. spa-
cium trium dierum. vnde triduanus na. num.
Triennis. a tris et ann^o pōnit h^o et h^o triēnis et h^o ne. triū an-
noz. vñ hoc triēniū ny. spaciū triuz annoz. vñ in .z. lib.
Mach. ca. 4. Et post triēny tps misit iason menelaū.
Triens. a tres vñ tris dī h^o triēs tis. tertia pars assis vel de-
nary. vel alicui^o rei. vel vas. Sed pro vase vidēt pōni
a tris et dens. Inde triēs. i. vas tres pinas q^osi tres dētes
habēs. **Persi^o.** Validū trientē excutit a manibus.
Trieris. a tres vel tris dī h^o trieris h^o trieris magna nauis

a trib^o sessionib^o q^osi tres hīs ordines remoz. quā greci
durconē vocāt. Isa. 33. Neq^o trieris magna transgredit^o
eū. Itē Daniel. xi. ca. Et veniēt sup eū trieres et romāi. et
cor. e. vñ qdā. **Triplex** remoz trieris mouet et iuuat or-
Trifaux. faux cōponit cum tris. et dī h^o et hec trifaux (do-
cis. et h^o et h^o trifaucis et hoc ce. i. hīs tres fauces. et tria ora
vt cerberus ianitor inferni. vñ **Virg.** Cerber^o binc iun-
gens latratu regna trifauci. **Personat** et.
Trifidus da. dum. in fidus vide.
Trifolium ly. cōponit a tris. et foliū. herba quā greci trifo-
lon vocāt. qz sit trinis folys p singulas annotatōes.
Triformis. tris cōponit cū forma. et dī h^o et hec triformis et
hoc me. i. trium formaz. vide in multiformis.
Trifurcifer ra. ru. penl. cor. i. portari^o q^o hz tres furcas vel
instrz trifurcatū ad on^o gerēdū. et pōit a tris et furcifer.
Triga. a tris et iugū componit hec triga ge. i. curr^o plutōis.
qz rapit homines de trib^o etatib^o. Uide in biga.
Trigam^o. a tria et gamos pōit trigam^o ma. mū. q^o vñ q^o nu-
psit. vñ trigamia mie. i. tres nuptie. vñ ppetas q^o aliqs dī
Trigenarius ria. rium. in triginta est. (trigamus.
Trigesimus in triginta vide.
Trigies aduer. numeri. i. triginta vicib^o. a triginta dicitur.
Triginta. tris pōnit cū gētos qd ē deces. et dī triginta q^osi
ter decē. vñ trigies et tricies aduer. i. triginta vicib^o. et tri-
cen^o na. nū. et trigen^o na. nuz. vñ tricenari^o ria. riu. et tri-
genarius ria. riu. et tricesimus ma. mū. et trigessim^o ma.
mū. vñ h^o et hec trigesimalis et hoc le. et trigesimalis le.
Trigonū. i. triagulū qd in tres ducit angulos. vt ter tria vñ
ter q^otuor. vel ter gnōginta et. fm^o **Pap.** et cor. penul. Et
Breg. dīc in qdā omel. pascali. **Ducam^o** p trigonū deces
et septē. decem. i. pcepta. et septē spūsci dona. et veniēt ad
gnōgintaunū. **Ducam^o** p trigonū gnōginta et vnū. et fiūt
cētū gnōgintatres. Quo agit ois nra opatio i fide trini-
tatis exhibita ad iubileū. i. requiē tēdit. decē et septē ter
ducim^o vt ad gnōgintaunū venire debeam^o. et tūc va nra
reges ē cū ipsaz iā claritatē trinitatis eē certā tenem^o. et
gnōginta et vnū ter ducim^o electroz summā in supna pa-
tria q^osi cētū gnōginta et triū pisciū numez tenemus.
Trilibris. a tris et libra cōponit h^o et hec trilibris et h^o bre. i.
triū libraz pōdus vel mensura. et pdu. li. sicut libra.
Trilinguis. a tris et lingua componit. Uide in bilinguis.
Trilix lici. exponitur in bilix. (annoz.
Trimat^o. a trim^o dī h^o trimat^o tus. penul. pdu. spaciū triū
Trimegistus sti. maximus componitur cuz tris. et dī h^o tri-
megistus sti. i. ter maxim^o q^o hz tres. i. ptates. vel ter est i
ptate eleuat^o. vñ mercuri^o ob vtutē et multaz artiū sciē-
tiā trimegistus. i. ter maxim^o noiatus fuit. et est ma. ge.
Trimensis. a tris et mensis cōponit h^o et hec trimēsis et hoc
se. i. triū mēsiū. qd aliter trimēstris stre. dī. vñ trimēse dī
quoddā genus hordei. qz satū post tres menses colligit.
nam vbi ppter aquā vel aliā causaz matura satio missa
est p̄sidiū ad hoc peti^o. qd cū necessitas cogit verno tpe
seminat^o et celeriter colligit. qz post tres menses.
Trimulus in trimus vide. et cor. mu.
Trimus. tris componit cum annus. et dī trimus ma. muz.
quasi triēnus. i. trium annoz. **Sen. i. 5.** Sume ingt mibi
vaccā triennē et capram trimā. Unde fm^o **Dugu.** trimu-
lus la. lum. Uide etiam in innulus.
Trinacia. tris pōnit cū acros qd est mōs. et dī hec trina-
cia. i. sicilia a trib^o mōtib^o. i. pachinno lilibeo et peloro.
Eadē dī et triqtra q^osi triqdra. i. in tres qdras diuisa pro-
pter tres p̄dictos mōtes. **Trinacia** gē grecū. s3 triqtra
latinū. et egpollent. Hora. in sermo. Quid militib^o pm̄is-
sa triqtra p̄dia cesar. et ide trinacrius cria. criū. et trina-
crin^o na. nū. et triqtri^o a. um. et triqtrin^o na. nū. i. siciliēsis.
Trinepos in nepos est.

Trino
Trino
de. i.
pdu.
Trine
tris
unita
ria. ri
Trio
Tripa
Triph
cha. c
phon
h^o t
triph
vltin
symo
nitio
mo n
Triph
Uen
Triple
tripl
Triplu
tripl
Tripol
qdā
bz. z
dīs
Tripol
Tripos
scān
pede
est q
trib^o
deo
soma
linis
tripe
ris v
Tripte
cōpe
Tripu
dy. i
tiēd
diū
pud
scā
exul
pud
Triqu
Trier
tres
epi.
me.
Tris
tres
Triste
nos
flat
ras
in b
dīc
rat
ste
in e

Trinoctiū ty. i. spaciū triū noctiū. et ponit a tris. et noctiū.
Trinodis. nodus ponit cū tris: et dicitur hanc trinodis et hoc de. i. triū nodos. i. tres hanc nodos. vñ hoc trinodiū dy. et pdu. no. vñ Qui. ep. ossa mei fr̄is claua p̄fracta trinodi.
Trinus. a tres dicitur trin̄a. num. vel componit a tres vel tris et vnus q̄si triunus. vnde hec trinitas tatis. q̄si trinitas: quia s̄t vnū totū in tribus personis. et trinarius r̄a. r̄ium. Uide in persona: et in vnus.

Trio onis. i. bos: quasi terio. Uide in septentrio.
Tripartitoz tozis. et tripartio tis. pro eodē: vide in partioz.
Triphon onis. pp̄riū nomē viri: de quo habet in. i. li. Macha. ca. 15. et pdu. penul. ḡti in Auroza. vñ ibi d̄r. Cōtra triphonē tūc rex demetri⁹ ibat. Itē idē. Antiochū triphon b̄ tpe pdere captat: qd̄ multi dicūt. et tūc dic q̄ vltia n̄ti triphon acuit: vt Salamō. Alij dicūt q̄ penul. ḡti cor. et vltima n̄ti grauat: vt triphon onis. sicut canon nonis. et symon onis. vñ p̄t declinari sine n. hic tripho. et tunc genitiuus produ. penul. triphonis sicut symonis symo. sermo monis. Uide a simili in orion.

Triponicus vent⁹ dicitur euroaquilo. Uide d̄r in Act. 27. Uent⁹ triponic⁹ q̄ vocat euroaquilo. et cor. penul.

Triplex. a triplo plas. d̄r hic et hec et hoc triplex cis. et hinc tripliciter aduer. et hec triplicitas tatis. et cor. pli.

Triplus. a tria et plica componitur triplus pla. plum. vnde triplo as. i. triplum facere. Uide in plica.

Tripolis. a tris et polis ciuitas componit hec tripolis b̄ lis. qd̄a regio dicta a trib⁹ ciuitatib⁹: qz tres ciuitates sub se bz. et cor. po. vñ tripolitan⁹ na. num. et h̄ tripolitan⁹ ni. s. d̄ns vel eps illi⁹ ciuitatis vel puincie siue regionis.

Tripolitanus in tripolis est.

Tripod. pos componit cū tris: et d̄r h̄ tripodis. i. mēsa vel scānū vel aliud instr̄m tres h̄ns pedes. Si eniz q̄tuor bz pedes improprie dicitur tripod. Itē fm̄ Remigiu⁹ tripod est qd̄a spēs lauri sic dicta: qz trifida habeat folia: vel qz trib⁹ radicib⁹ adberat terre. et est cōsecrata Appollini deo diuinatōis: qz supposita capitib⁹ dormiētū v̄a facit somnia apparere p̄ d̄riū. vñ et sepe ponit p̄ imagine apollinis. Uñ d̄r. in p̄mo. Et epigramata q̄ egomet legi in tripode vetustissimo apollinis. Sed cū sit nomen arboris videat q̄ debeat esse se. ge. s̄z h̄ est mas. ge. et cor. po.

Triptor ta. tū. nomē habēs tres casus: a tris et ptor⁹ casus componit: vt iesus iesum iesu. et cor. etiā illā syllabā pto.

Tripudiū. podiū componit cū terra: et dicitur hoc tripudiu⁹ dy. i. plausus: et maxime ille q̄ solet fieri in triūpho pcutiēdo terrā pedib⁹. vñ et p̄ triūpho q̄nq̄ ponit. et d̄r tripudiū q̄si terre podiū. i. plausus vñ rep̄cussio terre. Vel tripudiū componit a terra et pes dis: q̄si plausus et exultatio sc̄a pcutiēdo terraz pedib⁹. sed ponit simplr̄ p̄ leticia et exultatōe: gaudio vel victoria. Et inde tripudio as. i. tripudio letari: exultare: gaudere: vel victoriā habere.

Triquatra tre. in trinacria est.

Triremis. a tris et remis ponit h̄c triremis mis. i. nauis q̄ tres ordies remoz bz. et bz penl. pdu. Uñ Dora. in p̄ma epi. Nauseat vt locuples quē ducit p̄ma triremis. et hoc me. Mach. z. li. ca. 4. Date s̄t nauū triremiū i fabricā.

Tris grece latine dicitur tria: et facit etiam accusatiuus de tres bos et has tres vel tris: et hec tria.

Tristegū gi. d̄r loc⁹ tricamerat⁹. vñ in edificatiōe arce vbi nos dicim⁹: cenacula et tristega facies in ea: bz alia translatio bicamerata et tricamerata. habuit enī gnq̄ camereas q̄s etiā Augu. p̄pter sentinā dicit ibi fuisse. Et vt d̄r in historijs. Tristega. i. distinctōes dicta a trica. Dug. vñ d̄r q̄ tris ponit cū tego: et d̄r h̄c tristeguz gi. loc⁹ tricamerat⁹: sic dicit⁹ a trib⁹ tecturis. s̄z septuagita interpres tristega triplices portic⁹ trāstulerūt. vñ d̄ns i Hen. Facies in ea cenacula et tristega. et dz corripit media i tristega: qz

tego p̄mā cor. fm̄ Dug. S̄z ad hoc p̄t dici q̄ tristega tenet naturā h̄c p̄teriti texti: qd̄ pdu. p̄mā. et sic penl. de tristega pducit. Et h̄c opionis fuit magister Bñ. vñ sic d̄r. Quidā dicūt q̄ trigesta cor. e. ate g. qz ponit a tego gis. corripiente p̄maz. nos vñ dicim⁹ q̄ pdu. e. an̄ g. sic tegula rōne h̄c p̄teriti texti: qd̄ p̄mā nāl̄ pdu. Idē fit in hoc nomine tegula qd̄ p̄mā pdu. sic hoc p̄teritū texti. In doctria li ēt d̄r. Et g. corripim⁹: s̄z abest tristega citbeg⁹. Pap. vñ d̄r. Tristega tricamerata a trino tegnie vñ trib⁹ tectis. Alij dicunt q̄ linguā grecā aliq̄liter nouerūt: qz tristega nō est p̄positū aliquo p̄dictoz modoz: s̄z ē dictio greca. vñ in act. 20. vbi d̄r. Cecidit de medio cenaculo. In greco habet tristegos: et componit a tris aduer. et stegi qd̄ ē tectū. Tris autē cū ē nomē apud grecos signat tres: et scribit p̄ ei. diphthōgū grecū q̄ sonat i. et cū est aduer. signat ter: et scribit p̄ iota h̄c est i. latinū: et corripit. alia significatiōe sp̄ pducit. Stegi autē p̄ i. breuē scribit tā in cōpōne q̄ in simplici. vñ fm̄ hoc tristega cor. mediā. et hoc veri⁹

Tristitia tie. in tristis est.

Tristis. a tero ris. d̄r h̄c et h̄c tristis et h̄c ste. q̄si trit⁹ stans. et ē ethy. Et op̄at tristis tior. r̄ssim⁹. et a d̄tō tristi addita cia fit tristitia cie. vñ p̄z q̄ dz scribi p̄c. et tristo stas. i. dolere: tristē eē. Inuēit ēt tristo stas. in actiuo ge. i. tristē facere: turbare. Et vtrūq̄z ponit: vt contristo stas: et cōtristoz stas. Tristis componit: vt subtristis ste. i. aliquātū lū tristis: quātristis. i. valde tristis. Tristifonus na. num. et tristificus ca. cum. penul. cor.

Tristo as. in tristis ē. Et scias q̄ iust⁹ nō tristat nec pturbat ex aliquo qd̄ sibi eueniat: sicut in sapiētia dixi.

Tritheoite dicti sunt qd̄a heretici: qz sic tres p̄sonas i trinitate itaasserūt tres eē deos. et ponit a tris et theos de⁹.

Tritice cea. ceum. in triticum est.

Triticū. a tritura re. d̄r hoc triticū ci. i. frumentū: qz purissimū r̄dat. vel a tero: qz cū mollit granū ei⁹ terit. vñ tritice⁹ cea. ceū. vt iste panis est tritice⁹. i. de tritico.

Tritilis. a tero ris. d̄r hic et hec tritilis et le. quod potest teri vel habile est ad terendum. et cor. penul.

Tritio onis. in tritus est.

Trito. a tero ris. triui tritū. u. in o. fit trito tas. vñ frequē. i. frequenter terere. et pdu. p̄maz. Uñ Facet⁹. Quos vult fors ditat: quos nō vult cum pede tritat.

Triton interpretatur sonus vel terens.

Tritura. a tero ris. d̄r hec tritura re. messis. vel qd̄ vulgo d̄r abtione vel tritio. vnde trituro ras. i. terere: triturā facere: de palea granū cōterēdo eruere. Paulus in p̄ma epla ad. Cor. cap. 9. Et q̄ triturat in spe fruct⁹ p̄cipiēdi. et pdu. trituro penl. sicut tritura nomē. Uide i Anticlaudiano dicit. Deiectaq̄ solo pedib⁹ triturat egnis.

Tritus. a tero ris. triui. ui. in tum. tritum tu. dicitur tritus ta. tum. i. comminutus: fractus. et a genitiuo triti addita o. fit hec tritio: et scribitur per t. solam.

Triuia uie. i. diana: a tris vñ tres et via p̄pter tres ei⁹ vias. i. p̄tates. Est. n. diana i siluis: lūa i celo: p̄serpia in inferno.

Triuiū. via ponit cū tris bis et q̄ttuor. et d̄r hoc biuiū uy. et h̄c triuiū uy. et hoc q̄druiū uy. i. loc⁹ vbi due vel tres vñ q̄ttuor vie ueniūt et tēdūt ad idē. vñ h̄c et h̄c biuialis et h̄c le. h̄c et h̄c triuialis et h̄c le. h̄c et h̄c q̄druialis et h̄c le. qd̄ p̄tinet ad biuiū triuiū q̄druiū. et biuiatim: triuiatim: q̄druiatiz aduer. i. biuia: triuia: q̄druiua. Et scias q̄ gr̄amati: ca: dialetica: et rhetorica d̄r triuia qd̄a similitudine: q̄si triplex via ad idē. i. ad eloq̄ntiā. Arithmetica vñ musica et geometria et astronomia d̄r q̄druiuz q̄si q̄ttuor vie ad idē. i. ad sapiētiā tēdētes. vñ et triuales d̄r q̄ docent vel q̄ studēt i triuiū: sicut q̄druiuales q̄ in q̄druiū.

Triumph⁹. tris vel tres componit cū phanos vel phone qd̄ est son⁹: et d̄r h̄c triūphus phi. i. victoria vel triplex leticia

quasi trin^o fontis. i. triplex gaudium: quod fiebat alicui p sub/
iugatione ciuitatis vel regionis. Nam reuertenti solebat to/
tus populus exire obviam victori cum magna exultatione: et cum
magno gaudio. et hoc erat una leticia. Alia erat quod omnes ca/
pivi sequantur vel precedebat cursum ei^o ligatis manibus eo/
rum post terga. Tertia leticia quod erat ipse indutus tunica io/
uis: et sedebat in curru quem traherent quatuor equi albi. Unde
Quid. Quatuor in niveis aure^o ibis egit. et cum tanto bono
re ducebatur ad capitulum. Hanc non molestiam habebat: quia po/
nebat quodam seruum unum in curru suo: et semper colaphizabat
triumphantem: ne ipse nimis supbiret. et etiam ideo ut daret
spem unicuique quantumque vilis conditionis esset perveniendi ad si/
milis honorem si sua probitas mereret. et dicebat ei semper
Bnotosolitos. i. teipsum nosse. quod dicitur. Noli supbire de tanto ho/
nore. In illa die licebat cuilibet dicere in personam triumphantis
quicquid vellet. unde Cesaris triumphantis fertur quodam dixisse cum
deberet induci ciuitatem. Aperte portas regi caluo regine
bitimie: volens figurare quod caluus erat: et quod succuba exte/
rat regis bitimie. Vel triumphus dicitur a greco triambos. i. a
triplici exultatione eius cui triumphus datur: sicut dictum est. Vel
triambos dicitur triplex iudicium: inde triumphus quasi a triplici
iudicio. Fiebat enim in exhibitione triumphi triplex iudicium.
Primo enim consulebatur exercitus: secundo senatus. tertio po/
pulus. et sic ut assentiret habitum erat iudicium triplex. unde
de triumpho phas. i. triumphum habere exultare: vincere. unde
hic et hec triumphalis et hoc phale. Et non quod proprie trium/
phus dicitur plena et perfecta victoria: quoniam. scilicet. quod perfecte hostes
vincit. Sicut tropheum quando solus eos fugat.

Troas. a troia dicitur troas troadis femina de troia. et corri.
penul. genitiui.

Trochea. a trochos dicitur hec trochea chee. i. torcular: vel
rota modica super puteum: vel illud quod apponitur malo na/
uis: quia habet rotulas per quas funes trahuntur.

Trocheus. a trochos dicitur hic trocheus chei. quia cito quasi rota cur/
rat et voluat. Est vero pes constans ex longa et breui: ut audit.
vel dicitur a trocho: quia. scilicet. trocheus constat ex duabus partibus. scilicet. una
grossa et altera tenui. Item trocheus constat ex duabus syllab/
bis. scilicet. una longa: et altera breui. unde trocheus ca. cum. Et
ut dicitur multi trocheus potest poni in sexto pede: et in heroi/
co carmine. Alii dicunt quod trocheus non habet locum in heroi/
co carmine. et si inueniatur in fine: syllaba brevis accipien/
da est pro longa: et sic erit spondens. et istud verum credo.
Uide in dactilus. et per d. penul. trocheus. ut per per in illo versu.
Producit primam trocheus: sed corripit imam.

Trochos grece latine dicitur rota. et acuit in fine.

Trochus. a trochos dicitur hic trochus chi. quia cito ad modum rote
voluit: et ad modum rote rotundus est. et est instrumentum quo ludunt
pueri. unde Latho. Trocho lude. Dic et aliter dicitur tropillum.

Trofinius n. penul. cor. proprium nomen viri.

Trogodite penulti. produ. gens ethiopia. ideo dicitur quia
adeo veloces sunt ut feras cursu pedum assequantur.

Troia troie quodam civitas. et est ibi duplex personarum: et dicitur a tros.

Troianus na. num. exponitur in frigida: et in tros.

Troigena ne. cois ge. nat. de troia vel de troiano: et videtur
componi a troia et genero ras: vel genit. et cor. ge.

Tropheum. a trophos vel strophos dicitur hoc tropeum. i. spoliu
ab hoste in fugam uerso ereptum. et tropeum victoria dicitur ho/
ste in fugam uerso: et exultatio vel leticia siue honor quod da/
batur alicui pro hoste in fugam uersum. et erat talis honor quod
totus populus exhibebat ei obviam: et cum leticia eum introdu/
cebat in ciuitatem. et per d. pbe. Unde quodam. Hostes in bel/
lis qui dant terga tropeum dicitur et. Uide in triumphus.

Trophos grece latine dicitur conuersio.

Trophus phi. ma. ge. quodam cantus in ecclesia a uersione sic dicitur.

Tropicus ca. cum. i. figuratiuus: a tropus dicitur. et corri. pi.

Tropologia gie. exponitur in quarta parte: in capitulo. de coloribus

rhetoricis. Uide etiam in allegoria.

Tropologicus ca. cum. penul. cor. Uide in tropologia.

Tropus pi. i. figura mortalitatis: modus loquendi: ut cum ali/
quis loquitur metaphorice vel perifrasis: vel alio tali modo
sicut Dug. et de hoc uide in. 4. parte ubi agit de tropis.

Tros et ilius fratres fuerunt et reges troiani. et a tros dicta est tro/
ia. unde troianus na. num. et hic et hec tros trois.

Trucido. a truco cas. dicitur trucido das. dau. datu. dare. i. in/
terficere: iugulare: secare: et quasi cedere vel cedendo trucidare. et
est compositum a truco cas. et cedo vel cede. unde trucidare quasi
trucidando cedere. et per d. ci. unde Dora. in epist. Unum seu pi/
scis: seu porcum et cepe trucas. Et est trucido actiuum cum su/
perlatiue.

Trucio las. laui. lare. i. trucidare: a trux dicitur. (is compositis).

Trudes. a trudo dis. dicitur hec trudes dis. et dicitur trudes fu/
stes ferrati. scilicet. coti: quia trudent naues. Uide in trudo.

Trudo dis. do. in si. trusi: et si in sum trusus trudere. i. pelle/
re: impingere: in custodia includere. Trudo compositum: ut
abstrudo dis. si. suz. i. includere: abscondere. Contrudo dis.
si. Detrudo dis. si. i. deorsum vel de uno loco ad alium tru/
dere vel excludere. Extrudo dis. si. i. valde vel extra tru/
dere. Intrudo dis. si. dere. i. valde vel intro trudere. per
trudo dis. i. perfecte trudere. Trudo et eius composita sunt
actiua: et faciunt preteritum in si. et super. in sum. et produ. tru.
Unde quodam. Ingerit astus sequitur intrudit violenter. Item. nomen
habeto trudes ex trudo sit tibi trudes.

Trulla. a trudo trudis dicitur hec trulla. i. bombus vel sibilus
ani: quia trudent emittit. Item trulla dicitur quodam vas fictile.
Item trulla est quodam instrumentum cementariorum ferreum latum ad
complanandum murem: et ad lapides cum calce componendos et
coniungendos: quia trudit et detrudit et intrudit calce vel luto
lapides. Amos septimo. Et in manu eius trulla cementaria.

Truncus. a trudo dicitur hic truncus truci. i. sine capite. scilicet. sta/
tura arboris insistentis radici. Truncus bois est media
pars corporis a collo ad inguinem. unde Virg. Caput col/
lo uebit: truncus corporis sustinet. Et genibus et cruribus et.
unde truncus trunca truncum. i. diminutus: semiprecisus:
sine capite. et trunco trucas. i. caput auferre: diminueret
debilitare. Et est actiuum cum suis compositis.

Trusum trusu est supinum de trudo dis. inde addita s. fit
trusus: id est clausus.

Truta. a trudo dis dicitur hec truta te. quodam piscis: quia vimibus
trudendi: vel quia semper morem obstrusa.

Trutannicus ca. cum. penul. cor. in trutannus est.

Trutannizo zas. in trutannus est.

Trutannus. a trudo dis. dicitur hic trutannus ni. quia suis ver/
bis trudat ad hoc ut decipiat. facit enim credi quod verum non
est. unde trutannia nie. et hic trutannulus trutannuli di/
minutiuum. Et trutannicus ca. cum. et trutannizo zas. i. vi/
tam et mores trutannorum gerere.

Trutina. a trudo dis. hec trutina trutine. i. statera. scilicet. libra
libre: quia semper trudit foras: vel perica per trahens positae:
quia trudat sursum. unde hec trutinula le. et hic trutinella am/
bo diminutiuum. et trutino nas. i. librare: expendere. Vel
ut dicitur Pap. Trutinat appetat: estimat. et cor. tru. Dora.
in epi. Scriptores trutina non est quod multa loquimur.

Trutinella le. dimi. parua trutina.

Trux truci generis omnis dicitur a trudo dis. et est trux crude/
lis: auster: ferus: inexorabilis: horridus. Et comparatur.
unde hec truciditas truciditatis. et cor. u. ante c. unde Quid.
epi. Mater eris tauro senior ipsa truci. Item Dorsati in
episto. Ire truces inimicicias et funebre bellum.

gitudine et in specie: vel tuba quasi tusa: quia tuba scissa est. Et scias quod tuba legalis de qua habetur in .io. numero: erat ut dicitur Iosephus: fistula cataractaria pene magnitudinis cubiti: calamo capaciores partes in principio latitudinem quam conveniebat ori suo ad susceptores spiritus: quam hebraice dicitur asora. Et sic dicitur in historiis: tuba habebat quatuor usus ad vocandum multitudinem: ad movenda castra: ad bella: ad festa. Quia .n. solene habebat epulum: et dies festos: et klavas: clangebant. vnde in psalmo. Bucinate in neomenia tuba. vnde usus. Legalis populi tuba clara voce vocabatur. In bellis castris festisque sonora tonabat. Tubero a tumeo mes. dicitur tuber ris. fungus: quia ex tumore terre prodeat. vnde et tubera quasi tumera. i. quasi tumores terre: et ponitur sepe pro tumore et pro peccato generali. Teren. in adelphis. Collaphis est tuber totum caput. vnde tuberofus sa. sum. tuberibus plenus: inflatus: superbus. Et comparatur. vnde hec tuberofitas tatis. i. inflatio vel superbia. Tubero a tuber dicitur tubo ras. i. inflare: supbire: vel tuberibus implere. et proponitur: ut tubero ras. detubero ras. i. purgare Tuberosus sa. suz. in tuber est. (vel eque. et cor. be. Tubianei dicebant illi qui ex alienigenis vocati in auxilium iude venerunt. et dicebant tubianei: quasi tuberis producti: et producit ne. Hoc vult glossa in .z. lib. Mach. c. .z. sup illud. Et venerunt in caratha ad eos qui dicuntur tubianei iudei. Tubicen. tuba prope cano nis. et dicitur h tubicen cinis. qui canit cum tuba: et cor. penl. ta nti qm gti. vide in cano nis. Tubicina a tubice dicitur h tubicina ne. penl. cor. mulier qui caucetari ry. in tucetum est. (nit cum tuba. Tucetum a tundo dicitur. dicitur hoc tucetum ti. cibum qui fit ex carniis coctione: sic falsicia est. Perfi. Sed grandes patine tucetum crassa. et inde bucetari cetary. qui cibum illum facit. Tuchidides in tuchis est. Tuchis interpretatur fortuna. vnde quidam grecus poeta dicitur est tuchidides: quasi fortunatus. Tuchis genus avis. i. cuculus. Tudat dicitur dati. i. tudes vide. Tudes a tundo dicitur. dicitur hic tudes vel tudatus. i. malleus. vnde tudatos appellamus illos qui habent capita grossa ad modum mallei grossi. Tudico cas. percutere cum malleo: et dicitur a tudes vel tudat. Tuozeris. in tuoz ris. est. Tuguriu ry. in teges vide. Tuitus ta. tu. a tuoz eris. tertie coniugationis. Sicut tuitus dicitur intuitus: sed tuoz scode coniugationis facit tutum. vnde in doctrinali. Dat tutum tuozer tuitum tuoz: ambo tueri. Tuli tulisti dat. pro preterito bis verbis tollo et fero. et cor. tu. vnde attuli sti. detuli: ptuli: extuli: sustuli. cor. penul. Tullius ly. pro duo. l. proprius nomen cuiusdam viri. Luca. in. 6. Tullius eloquy: cuius sub iure togaq. Tulo lis. vide in tollo lis. Tultus a tulo lis. tuli vel tetuli tultus. Antigonus dicebat tultus ta. tuz. quod tollit. vnde Greg. in mora. exponens illud Job. Ferrum de terra tollit: dicit in .is. lib. loquens de Mattheo aplo. Sed de terra tultus in fortitudine ferri conualuit. vide etiam in tollo lis. Tumentum a tumeo mes. hoc tumentum ti. quia in filo vel tela tumeat: nec subtilitatem habeat. vnde tumen tuosus sa. sum. i. tumento plenus. et comparatur. Tumeo mes. mui. mere. i. surgere: crescere: inflare: superbi re. vnde h tumor. oris. et tumesco scis. inchoa. Tumeo proponitur: ut contumeo mes. circumtumeo mes. detumeo mes. distumeo mes. extumeo mes. i. eodem sensu ista tria. i. valde tumere: vel cessare: a tumore remoueri. itumeo mes. i. intus vel h tumere. ptumeo mes. obtumeo mes. retumeo mes. et ab omnibus istis inchoatiua contumescere. Tumeo cum omnibus suis compositis est neu. et caret supi. et cor. tu. Doza. in poetria. Uelant retigisse tumet fugiatq. poetas. et in Aurora dicitur. Die tumet ille timet: fugit h hoste: fugat ille Tumidulus la. lum. dimi. aliquantulum tumidus.

Tumidus a tumeo mes. dicitur tumidus da. dug. i. inflatus: superbus iratus. Et comparatur. et a gto tumidi: addita tas. fit h tumiditas tatis. et differunt tumidus et tumens: quia tumidus est qui semper tumet: tumens vero qui ad tempus ex aliqua causa tumet. vide per simile in timidus.

Tumor a tumeo dicitur h tumor oris. vnde tumorofus sa. sum. i. tumoribus plenus. Et comparatur. vnde hec tumorofitas tatis.

Tumulo in tumultus vide.

Tumululus li. dimi. parvus tumulus.

Tumultuari a tumultuoz aris. dicitur tumultuari ria. ruz. et hinc tumultuari dicebant milites vel pedites. qui pro solo tumultu ducebant in plium: vel qui subito et cum tumultu exeunt hostes ex improviso venientes. vnde et illud genus militie dicitur tumultus vel tumultuatio: vel coniuratio.

Tumultuoz aris. in tumultus est.

Tumultus a tumeo mes. dicitur hic tumultus tus. i. seditio: coniuratio: diuersorum garritus: quasi tumor multus. vnde tumultuosus sa. suz. i. tumultu plenus. Et comparatur. tumultuoz aris. i. tumultum facere: et hinc tumultuari ria. ruz.

Tumulus a tumeo mes. dicitur h tumulus li. s. mos breuis: vel sepulcrum: vel terra congesta supra sepulcrum. et dicitur tumulus quasi tumens tellus. vnde h tumullulus dimi. et tumulosus sa. suz. i. tumulis plenus. Et comparatur. vnde hec tumultuositas. Item a tumulus pro sepulchro dicitur tumulo las. i. sepelire. vnde tumultuatis aduer. Et comparatur: ut tumulo las. detumulo las. i. valde vel deorsum tumulare vel a tumulo remouere: de tumulo extrahere: intumulo las. retumulo las. Et est tumulo actiuum cum omnibus suis compositis. et cor. mu. Significatio h nois tumulus comprehendunt in hoc versu. Mons breuis est tumulus: bustum: congestaq. tellus.

Tundo dis. tutudi. tusuz. tudere. i. percutere: vberare: conterere: infringere. Tundo proponitur: ut tundo dis. cotusi. cotusuz. i. terere: percutere: infringere. vnde cotusus sa. sum. detudo dis. detudi detusuz. i. valde tudere vel deorsuz. extudo dis. extudi tusuz. i. extra tudere vel tudendo extrahere. intudo dis. di. sum. i. intus vel valde tudere. prudo dis. si. sum. obtudo dis. si. sum. i. h vel vndiq. tudere: obtudere: in angustia claudere vel prohibere: obserare: obturare: opprimere. vnde obtusus sa. sum. retudo dis. si. sum. i. retro tudere vel tudendo retro opprimere: et acuum ferri destruere. Tundo et ei composita sunt actia. Item tundo geminat preteritum in prima syllaba: et amittit ibi n. ut tutudi penl. cor. sed in sup. remanet n. ut tuisum. Composita ab eo omnia amittunt geminationem in preterito: et n. in sup. ut ptusi cotusuz: retudi sum. et. fm Dug. et hoc fm moder nos teneas. Et secundum antiquos tunc supra predictorum verborum inueniunt sepe retinere n. ut obtusus. vnde Virgi. in Heoz. Uomeris obtusi dentes cauat arboze lintres. Et introduit Prif. istum versuz. Item in p. Regu. ca. .z. inuenit quod re tuse erant acies vomerum. Inueniunt etiam supina predictorum verborum sine n. Vnde Aggei. i. Sacculum ptusuz. et format tum suz a prima persona presentis: do. in suz. ut tundo tuisum. Inuenit tondeo des. et facit preteritum totodi: et sup. totusuz. vide in suo loco. Item scias quod composita a tundo omnia cor. penl. preteriti: ut ptudi: detudi extudi: intudi: ptudi: retudi: obtudi.

Tunica a tonus dicitur hec tunica ce. antiquissima vestis: quasi tonica: quia in motu incedentis sonum facit. Primum enim fuerunt pellicee tunice: quibus post eiectionem de paradiso Adae et Euae induti sunt. vnde tunicella le. dimi. et tunicatus ta. tu. i. tunica indutus vel tunicam habens: et tunicosus sa. sum. i. tunicis plenus: et tunico cas. i. tunicam induere.

Tunicella le. dimi. parua tunica.

Tunicula le. diminutiu. parua tunica.

Tunsum aduerb. i. minutim: concisim vel percussim: et dicitur a tundo tundis.

Tansum est supinum de tundo dis.